

(૧) પૂ. હસ્તીશ્રીજી મહારાજે કરેલી તપશ્ચર્યા:—આઠ અઠ્ઠાઈજો, એક સત્તર ઉપવાસ, ૧ અગ્યાર ઉપવાસ, તથા દરેક પર્વતિથિએ કઈને કઈ 'તપશ્ચર્યા' ચાલુ હતી.

(૨) હસ્તીશ્રીજી મહારાજના ચાતુર્માસની યાદી:—
૧ નાણામા, ૧૦ પાલીતાણામા, ૧ છત્રાસણુમા, ૫ અમદાવાદમાં, ૧ મહેસાણા, ૧ પાલનપુર, ૩ ભારણ, ૨ વિજાપુર ૩ હુર્નાવા, ૬ માદડી ૬ લાઠાશ.

(૩) તીર્થસ્પર્શના:—સૌરાષ્ટ્રના અનેક તીર્થો, મારવાડની ૫ ચતુર્થી આદિ ઘણા સ્થળોએ ભવ્ય જિનાલય સ્થિત અનુપમ બિળોના દર્શન કરી આત્માને પવિત્ર બનાવ્યો હતો.

પ્રાતે મ. ૨૦૨૯ની ચાલમા લાઠારામા ચાતુર્માસ રહ્યા. આ ચાતુર્માસમા અનેકવિધ ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ કરાવી, સ. ૨૦૨૯ના આસો વદ ૪ ને રવિવારે સવારે પ્રતિકંભણ કર્યા બાદ ૪૫ વાગે નમસ્કાર મહામંત્રનું ધ્યાન ધરતા, 'સુખ-સમાધિએ આ નશ્વરદેહને તંજી સ્વર્ગમા મિધાવ્યા

“કૌટિશ વદન હો-અજર-અમર આત્માને”

ચરણ કિકરી પુષ્પાગ્રીની વદના

સહાયકોની શુભ નામાવલિ:-

૫૫૧-૦૦ શુભ સહાય

૪૫૧-૦૦ શાહ કાન્તિલાલ કાફલાલ, રંગવાળા મારકેટ
-અમદાવાદ

૨૦૧-૦૦ શ્રી મુલચંદ વરધીચંદ ભેધપુરવાલા

૨૦૧-૦૦ ,, મગરૂપચંદ વનેચંદ ભંડારી-મુડારાવાલા

૧૫૧-૦૦ ,, મગનલાલ વગતમલ-સરૂપગંજવાલા

૧૦૧-૦૦ ,, ભીમરાજ સરેમલ-શિવગંજવાલા

૧૦૧-૦૦ ,, કંચનલાલ ભગવાનદાસ-રોહિડાવાલા.

૧૦૧-૦૦ ,, ધનરાજ ભેરાવરમલ-રોહિડાવાલા

૧૦૧-૦૦ ,, શેષમલ મેલાપચન્દ-રોહિડાવાલા

૧૦૧-૦૦ ,, હનરીમલ જેતાણ-સરૂપગંજવાલા

૧૦૧-૦૦ ,, મુલચંદ ઉદેચંદ-વિખરણીવાલા

૧૦૧-૦૦ ,, અમૃતલાલ છોટાલાલ-અમદાવાદ

૧૦૧-૦૦ ,, ચુનીલાલ સુરજમલ ,,

૫૧-૦૦ શ્રી કાન્તિલાલ મણીલાલ કોઠારી-દાદાસાહેબની
પોળ-અમદાવાદ.

૫૧-૦૦ ,, ચોકસી ચંદુલાલ ગોકળદાસ ,, ,,

૫૧-૦૦ ,, ભાયલાલ માણેકલાલ-પાંજરાપોળ

-અમદાવાદ

૫૧-૦૦ ,, મોહનરાજ વનેચંદ કોઠારી-ધાનેરાવવાલા

૪૧-૦૦ ,, નાથુલાલ પુનમચંદ-વિખરણીવાલા

૨૫-૦૦ ,, રમણલાલ રાજમલ-શાહપુર, અમદાવાદ

૨૫-૦૦ ,, સરદારમલ પાળુદાનજી-નવા માધુપુરા, અમદાવાદ

અ નુ ક ં મ ણિ ં કા

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
સ્તુતિ વિભાગ-૧		શ્રી નેમિજિન	૧૮
વિવિધ સ્તુતય	૧	શ્રી 'પુડરીક ગણધર	૧૮
સ્તુતિ ચોવીશી	૨	શ્રી ચોવીશ જિન લાંછન	૧૮
ભગવાન સન્મુખ બોલવાની	૫	શ્રી પૂનમનુ	૧૯
સ્તુતિઓ		શ્રી શાંતિનાથ જિન	૨૦
પ્રભુ પ્રદક્ષિણાના દુહા	૬	,, પાર્શ્વનાથ જિન	૨૦
સાથીઆના , ,	૬	,, મહાવીર જિન	૨૧
શ્રી સીમધર સ્વામીના દુહા	૭	,, સિદ્ધાયલજીનુ	૨૧
શ્રી શત્રુજયના , ,	૭	,, સીમધર જિન	૨૨
ગુરૂ પાસે બોલવાની સ્તુતિ	૮	,, મહાવીર સ્વામીનુ	૨૨
શ્રી હસ્તીશ્રીજી મં નુ ગીત	૯	શુધ (સ્તુતિ) વિભાગ-૩	
,, , , ગાયન	૧૦	શ્રી બીજની થાય	૨૨
અમૂલ્ય તત્ત્વ વિચાર	૧૧	,, શત્રુજયની સ્તુતિ	૨૩
શ્રી આત્મ ભાવના	૧૨	,, પચમીની સ્તુતિ-૧	૨૪
શ્રી ક્ષમાપનાનુ ચિતવન	૧૩	,, , ,—૨	૨૫
શ્રી ચૈત્યવદન વિભાગ-૨		,, આઠમની , ,	૨૫
શ્રી આદિનાથ પ્રભુ ચૈત્યવદન	૧૪	,, એકાદશીની , ,	૨૬
શ્રી અજિતનાથ , , , ,	૧૫	,, વાસુપૂજ્ય જિન સ્તુતિ	૨૭
શ્રી સુમતિજિન , , , ,	૧૫	,, શાંતિનાથની , ,	૨૭
શ્રી નવપદજી , , , ,	૧૫	,, ચૈત્રી પૂનમની , ,	૨૮
શ્રી રોહિણીતપ , , , ,	૧૬	શ્રી નેમિનાથજીની , ,	૨૯
શ્રી વીશરયાનક , , , ,	૧૬	,, ચૈત્રી પૂનમની , ,	૩૦
શ્રી વીશ વિહરમાનજિન , , , ,	૧૭	,, પદ્યુષણની , ,	૩૧
શ્રી સિદ્ધાયલજીનુ , , , ,	૧૭	,, બીલડીપુર પાર્શ્વ જિન , ,	૩૧
શ્રી વીરજિન , , , ,	૧૭	,, સિદ્ધયજીની , ,	૩૨

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
,, સિદ્ધચક્રની	,, ૩૩	,, ,, ,, ,, ,, -૨ ૫૫	
,, અધ્યાત્મની	,, ૩૩	,, ,, ,, ,, ,, -૧ ૫૫	
શ્રી દિવાળીની	,, ૩૪	,, અષ્ટમીકા વૃદ્ધ સ્તવન ,, -૧૫૭	
,, નેમનાથની	,, ૩૫	,, અષ્ટમીનું સ્તવન ,, -૧-૨ ૫૮	
,, પર્યુષણ પર્વની થોય	,, ૩૬	,, નેમનાથની હાલો-૧-૨-૩ ૫૯	
,, મહાવીર જિન	,, ૩૭	,, નેમ રાણુલ સ્તવન હાળ-૧ ૬૨	
,, પર્યુષણ પર્વની	,, ૩૭	,, મોન એકાદશીનું સ્તવન ૬૩	
,, રાત્રિ ભોજનની	,, ૩૮	શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીનું ,, ૬૫	
,, રતુવંતીની	,, ૩૮	,, રોહિણી તપ ,, ૬૫	
સ્તવન વિભાગ-૪		,, મહાવીર સ્વામીનું પારણું ૬૮	
,, સીમંધર જિન સ્તવન ૩૯		,, ભવિયાં ભાવધરીતે ભેટા ૬૯	
શ્રી સીમંધરજિન વિદ્વતિરૂપ ,, ૪૧		,, પાર્શ્વજિન સ્તવનો	
,, શત્રુજય તીર્થમાલા હાળ ૪૩		૧-૨-૩-૪ ૭૦	
,, -૧ હાળ-૨ ૪૪		,, પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન ૭૨	
,, સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન-૧ ૪૬		,, ,, ,, (થાલ)સ્તવન ૭૩	
,, ,, -૨ ૪૭		,, શંખેશ્વર પાર્શ્વજિન સ્તવન,, ૭૪	
,, ,, -૩ ૪૮		,, પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન ૭૫	
શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન ૪ ૪૯		,, ચંદ્રપ્રભ ,, ,, ૭૫	
,, ,, -૫ ૪૯		,, દેવજસા ,, ,, ૭૬	
શ્રી આલનંદન જિન ,, ૫૦		,, સાત નારકીનું સ્તવન	
,, સુમતિનાથ ,, ,, ૫૧		હાળ-૧-૨-૩-૪ ૭૭	
,, પંચમીનું સ્તવન-હાળ-૧ ૫૧		,, શ્રી અઢાઈની હાળ ૧-૨ ૮૦	
,, ,, ,, ,, -૨ ૫૩		,, પશુસણનું સ્તવન ૮૨	
,, પંચમીકા બડા સ્તવન		,, મહાવીરસ્વામીના પંચ કલ્યા-	
હાળ-૧ ૫૪		ણકનું સ્તવન-હાળ-૧-૨ ૮૩	

વિષય	પૃષ્ઠ
„ મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન ૮૫	
„ „ „ પાગણુ (હાલરકું) ૮૬	
„ નવપદ વૃદ્ધ સ્તવન ૮૮	
„ નવપદ સ્તવન-ઢાળ	
૧-૨-૩-૪ ૮૯	

શ્રી નવપદની ઓળાનું સ્તવન
ઢાળ ૧-૨ ૯૮

„ નવપદ સ્તવન ૧૦૦
શ્રી સન્ન્યાય વિભાગ-૫

શ્રી અર્ધમતામુનિની સન્ન્યાય ૧૦૧	
„ કરકંડુ પ્રત્યેક પુદ્ગલની „ ૧૦૧	
„ ભગત ચક્રવર્તીની „ ૧૦૨	
„ અરણિક મુનિની „ ૧૦૨	
„ વૈરાગ્યની „ ૧૦૩	
„ મોન એકાગ્રીની „ ૧૦૪	
„ સીતાજીની „ ૧૦૫	
„ પ્રતિક્રમણની „ ૧૦૬	
„ પચમીની „ ૧૦૬	
„ સ્થુલભદ્રની „ ૧૦૭	
„ ઉપદેશની „ ૧૦૮	
„ સામાન્ય „ ૧૦૮	
„ નવકારવાળાની „ ૧૦૯	
„ હસલાની „ ૧૧૦	
„ અસારતાની „ ૧૧૦	
„ „ „ ૧૧૧	

વિષય	પૃષ્ઠ
„ નરક દુખની „ ૧૧૨	
„ શ્રાવકના કર્તવ્યની „ ૧૧૩	
„ વૈરાગ્યની „ ૧૧૫	
„ ઓધાની „ ૧૧૫	

દશવૈકાલિક સન્ન્યાય

„ પ્રથમાધ્યયનની „ ૧૧૬	
„ દ્વિતીયાધ્યયન „ ૧૧૭	
„ તૃતીયાધ્યયન „ ૧૧૭	
„ પશુપણની „ ૧૧૮	
„ પર્વપણ પર્વની „ ૧૨૦	
„ દિવાલીની „ ૧૨૦	
„ પશુપણની „ ૧૨૨	
„ „ „ ૧૨૨	
„ તિલોક મુદરીની „ ૧૨૩	
„ નવપદની „ ૧૨૪	
„ આગિલ તપની „ ૧૨૫	
„ રત્ન ચિતામણિની „ ૧૨૬	
„ સિદ્ધપદ વર્ણન „ ૧૨૮	
શ્રી મૂરખની સન્ન્યાય ૧૨૯	
„ એકલા સનીની „ ૧૩૦	
„ મેઘકુમાર મુનિની „ ૧૩૧	
„ અજનાસતીની „ ૧૩૩	
„ સીને શિખામણની „ ૧૩૪	
„ કૃષ્ણ વાસુદેવની „ ૧૩૫	

ઢાળ ૧-૨

વિષય	પૃષ્ઠ
,, આદ્યમલિહતી	,, ૧૪૨
,, અધમિતામુનિતી	,, ૧૪૨
,, રશ્મિમણીતી	,, ૧૪૪
,, આપ સ્વભાવકી	,, ૧૪૫
,, અમકાસનીતી	,, ૧૪૬
,, મનતું કુલેકું	,, ૧૪૮
,, પુનઃ ઉપદેશકી	,, ૧૫૦
,, ધન્નાશાલિભટ્ટની	,, ૧૫૨
,, ઉપદેશ શિષ્યની	,, ૧૫૨
,, અગ્નિકાન્તાની	,, ૧૫૩
,, મનુષ્યભવનીદુર્લભતાની,,	૧૫૪
,, માર્કેદેવીજામાતાની	,, ૧૫૫
,, કમળાવતીની	,, ૧૫૭
,, સાતવારની	,, ૧૫૮
,, ઉપદેશની	,, ૧૬૦
,, કર્મની	,, ૧૬૧
,, કલાવતીની	,, ૧૬૩
,, દીક્ષાંત્રી કન્વાલી	,, ૧૬૬
,, લાહારાપધારવા વિષેગદ્ગલી	૧૬૭
,, આદીશ્વર ભગવાનકી	
આરતી	૧૬૭
,, મંગલચાર	૧૬૮
,, મહાવીર જિન સ્તવન—	
ઢાળ ૧-૨	૧૬૮
,, મહાવીર જિન સ્તવન	૧૭૪
,, શાંતિનાથ ભગવાનનું	
સ્તવન	૧૭૪
,, ,, ,, (૨)	૧૭૫

વિષય	પૃષ્ઠ
શ્રી હંદ વિભાગ-૬	
,, તર્ક નમસ્કાર હંદ	૧૭૧
શ્રી ચિતામણિ પાર્શ્વનાથ—	
હંદ	૧૭૩
,, નાદોડાહ	,, ૧૭૮
,, શાંતિનાથજીનો	,, ૧૭૮
,, સંકટ મેચન ઈકતીસા	૧૮૦
,, સેરનાથનો સ્તવન	૧૮૩
,, સંગીતિક પદ	૧૮૩
,, પંચ પરમેષ્ઠિ પદ	૧૮૩
,, ,, ,, મંત્ર	૧૮૪
,, ઝોં અહ પદ ધૂન	૧૮૫
,, જિનદનસરિ સ્તુતિ:	૧૮૫
,, તાવકા હંદ	૧૮૫
,, ચાર શરણા	૧૮૫
,, નવકાર મહામંત્ર મહિમા	૧૮૮
,, નેમનાથનો સલોકો	૧૮૯
,, આદિનાથનો સલોકો	૧૯૦
,, શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો	
સલોકો	૨૦૨
,, ગૌતમ સ્વામીજીકા રામ	૨૦૫
,, દેવકીકે છ પુત્રોંકી હાલો	૨૧૧
,, પંચ પરમેષ્ઠિના અર્થ	
તથા તેના	૧૦૮ ગુણ ૨૨૨
,, સજીવ-નિર્જીવ સૃષ્ટિ યાત્રે	
આગમ વિચાર	૨૨૪
,, આશ્રવ અતે મિથ્યાત્વનું	
સ્વરૂપ	૨૨૮
,, સમેકિતનું સ્વરૂપ	૨૩૦

પૂ. સા. સ્વયંપ્રભાશ્રીજી મ.   પૂ. સા. પુષ્પાશ્રીજી મ.

ॐ ह्रीं श्री शंभुशंकर पार्थनाथाय नमः ।

अथ विविधस्तुतयः

दशानं देवदेवस्य, दशानं, पापनाशन, दशानं स्वर्ग
सोपानम्, दशानं मोक्षसाधनम् ॥ १ ॥ दशानेन ज्जिनेन्द्राणां,
साधूनां वन्दनेन वा, न तिष्ठति शिर पाप, छिद्रं हस्ते
यथोदकम् ॥ २ ॥ जलतटनकावहात, कृष्णं जटा मुकुटमङ्कित
वृषल, ध्वजवाहु-वशतिलक-त्रिभुवनयूडामण्डितगवान् ॥ ३ ॥
सुवर्णवर्णं गजराजगामिन, प्रलम्भाहुं सुविशाललोचनम्,
नरामरेन्द्रैः स्तुतपादपङ्कजं, नमामि सकल्या ऋषय जिनो
त्तमम् ॥ ४ ॥ श्रीमन्नालिकुलादित्य, भस्मेव्य गज प्रभो, संसा-
राग्निमहाप्लोत, जय त्व वृषलवज ॥ ५ ॥ ॐ नमो विश्व-
नाथाय, जन्मतो ब्रह्मचारिणे, कर्मवल्लीवनच्छेद-नेमये
विष्टनेमये ॥ ६ ॥ पार्थनाथ नमस्तुभ्य, विघ्नविध्वंसकारिणे,
निर्मल सुप्रभात ते, परमानन्ददायिन ॥ ७ ॥ अश्वसेना
वर्गीयाव, कुक्षियूडामण्डे प्रभो, वामासूनो नमस्तुभ्य, श्रीम
त्पार्थजिनेश्वर ॥ ८ ॥ देवानेक लवार्जितो जितमहापाप प्र-
दीपानलो, देवः सिद्धिबधू विशाल हृदयालकारहारोपम,
देवोष्टादशदोष सिंधुरघटा निर्मेद पयाननो, ज्ञान्याना विद्वद्वातु
पाछित इल श्रीवीतरागो जिन ॥ ९ ॥ कल्याणपादपाराभ,
श्रुतगगा हिमाचलम्, विश्वत्रयेशितार, त, वहे श्रीज्ञात
नन्दनम् ॥ १० ॥ पान्तुव श्रीमद्दवीरस्वामिनो देशनागिर,
ज्ञान्यानामान्तरमल-प्रक्षालनलोपमाः ॥ ११ ॥ अथ मे
सद्गुरु, जन्म, अथ मे सद्गुरु कृपा, अथ मे सद्गुरु गात्र,
६ पु भा

જિનેન્દ્ર તવ દર્શનાત્ ॥૧૨॥ સરસ શાંતિ સુધારસ સાગરં;
 શુચિતરં ગુણરતન મહાકરમ્; લવિક પંકજ બોધ દિવાકરં,
 પ્રતિદિનં પ્રભુમામિ જિનેશ્વરમ્ ॥૧૩॥ અહ્નંતો લગવન્ત
 ઈન્દ્રમહિતાઃ સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિ સ્થિતા, આચાર્યા જિનશાસનો-
 ન્નતિકરાઃ પૂજ્યા ઉપાધ્યાયકાઃ; શ્રીસિદ્ધાન્ત સુપાઠકા મુનિ-
 વરા રતનત્રયારાધકાઃ પંચૈતે પરમેષ્ઠિનઃ પ્રતિદિનં કુર્વન્તુ
 વો મંગલમ્ ॥૧૪॥

સ્તુતિ ચોવીશી

શ્રી તીર્થરાજ વિમલાચલ નિત્ય વંદો; દેખી સદા નય-
 નથી જેમ પૂર્ણ ચંદ્રો; પૂજે મલી સુરવરો નરનાથ જેને,
 ધોરી સદા ચરણ લંછન માંહી તેને ॥૧॥ શ્રેયાંસના ઘર
 વિષે રસ ઇંદ્ર લીધો, ભિક્ષા ગ્રહી નિજ પ્રપૌત્ર સુપાત્ર
 કીધો; માતા પ્રતિ વિનય લાવ ધરી પ્રભુએ, અર્ચ્યું
 અહો પરમ કેવળ શ્રી પ્રભુએ ॥૨॥ દેવાધિદેવ ગજલંછન
 ચંદ્રકાંતિ, સંસાર સાગર તણી હરનાર બ્રાંતિ; એવા
 જિનેશ્વરતણા યુગપાદ પૂજે, દીઠો નહિ જગતમાં તુમ તુલ્ય
 હુજો. ૩ જન્મ્યા તણી નયરી ઉત્તમ જે અયોધ્યા, ત્રાતા નરેશ
 પ્રભુના જિતશત્રુ રાજા, દેદીપ્યમાન જનની વિજયા સ્વી-
 કારી, સેવો સદા અજિતનાથ ઉમંગકારી. ૪ વાધે ન કેશ
 શિરમાં નખ રોમ વ્યાધિ, પ્રસ્વેદ ગાત્ર નહિ લેશ સદા
 સમાધિ, છે માંસશોણિત અહો અતિ રવેતકારી, હે સ્વામી
 સંલવ સુસંપદ ગાત્ર તારી. ૫ છે શ્વાસ અંબુજ સુગંધ
 સદા પ્રમાણે, આહાર ને તુમ નિહાર ન કોઈ જાણે; એ ચાર

છે અતિશયો પ્રભુ જન્મ માથે, વદુ હમેશ અભિનદન
 જોડી હાથે ૬ જૂમડલે વિહરતા જિનરાજ જ્યારે, કાંટા
 અધોમુખ થઈ રજ શુદ્ધ ત્યારે, જે એક જોજન સુધી શુભ
 વાત શુદ્ધિ, જોવા નમુ સુમતિનાથ સદા સુખુદ્ધિ ૭ વૃદ્ધિ
 કરે સુરવરો અતિ સૂક્ષ્મ ધારી, જાતુ પ્રમાણ વિશ્વે કુસુમે
 શ્રીકારી, શબ્દો મનોહર સુણી શુભ શ્રોત્રમાંહી, શ્રી પદ-
 નાથ પ્રભુને પ્રણમું ઉછાહિ ૮ સેવા કરે યુગલ યક્ષ
 સુહ કરો ને, વી જે ધરી કર વિષે શુભ ચામરોને, વાણી સુણે
 સરસ જોયણ એક મારી, વદુ સુપાર્શ્વ પુરૂષોત્તમ પ્રીતિકારી
 ૯ જલપે જિનેદ્ર મુખ માગધી અર્ધભાષા, દેવો નરો
 તિરિંગણો સમજે સ્વભાષા, આર્યો અનાય' સઘલા જન શાન્તિ
 પામે, ચદ્ર પ્રભુ ચરણ લછન ચદ્ર નામે, ૧૦ વૈરો વિરોધી
 સઘલા જન ત્યા વિસારે, મિથ્યાત્વીઓ વિનય વાક્ય સુખે
 ઉચારે, વાહી કહી અવિનયી થઈ વાહ માહે, દેખી જિનેશ
 સુવિધિ જિન સર્વ છાંડે ૧૨ જે દેશમાં વિચરતા જિનરાજ
 જ્યારે, ભીતિ ભયકર નહિ લવલેશ ત્યારે, ઈતિ ઉપદ્રવ
 દુકાળ તે દૂર ભાળે, નિત્યે કરૂં નમન શિતળનાથ આજે
 ૧૨ છાયા કરે તરૂં અશોક સદૈવ સારી, વૃક્ષો સુગંધ
 શુભ શીતળ શ્રેયકારી, પચ્ચીસ જોયણ લગે નહિ આધિ
 વ્યાધિ, શ્રેયાસનાથ તુમ સેવનથી સમાધિ ૧૩ સ્વપ્નો ચતુ
 ર્દશ લહે જિનરાજ માતા, માતંગને વૃષભ સિંહ સુલક્ષ્મી
 દાતા, નિર્ધૂમ અગ્નિ શુભ છેવટ દેખી તેને, શ્રી વાસુપૂજ્ય
 પ્રભુના શુભ સ્વપ્ન થાને. ૧૪ જે પ્રાતિહાર્ય શુભ આઠ
 અશોક વૃક્ષે, વૃદ્ધિ કરે કુસુમથી સુરનાદ દક્ષે, બે ચામરો

શુભ સુખાસ નમસ્કરો તે, છે છત્ર હે વિમળનાથ સુહૃ-
 દુલી તે. ૧૫ સંસ્થાન છે સમ સદા ચતુરસ્ર તારૂં, સંધેષ
 વજ્રરૂપલાલિ દીપાવનારૂં, અજ્ઞાન કોધ મદ મોહ હર્યા
 તમેાએ; એવા અનંત પ્રભુને નમીએ અમેાએ. ૧૬ જે
 કર્મથી પ્રભુ તમેજ મૂકાવનારા. સંસાર સાગર થકી તમે
 તારનારા, છો વજ્ર લાંછન તમે શોભાવનારા, શ્રી ધર્મનાથ.
 પદ શાશ્વત આપનારા. ૧૭ શ્રી વિશ્વસેન નૃપનંદન દિવ્ય.
 કાન્તિ, માતા સુલભ્ય અચિરા તસ પુત્ર શાન્તિ, શ્રી મેઘના:
 ભવ વિશે સુર એક આવી, પારેવ સિંચકનાં સ્વરૂપો બતાવી.
 ૧૮ પારેવને અભય ભુવિતદાન આપ્યું, પોતાતણું અતિયા:
 કોમલ માંસ કાપ્યું, તેવા મહા અભયદાનથી ગર્ભવાસે, મારી
 ઉપદ્રવ ભયંકર સર્વ નાસે. ૧૯ શ્રી તીર્થનાયક થયા વલી:
 ચક્રવર્તી, બન્ને લહી પદવીઓ, ભવ એકવર્તી; જે સાર્વભૌમ.
 પદ પંચમ ભોગવીને, તે સોલમા જિનતણા ચરણે નમીને.
 ૨૦ ચોરાશી લક્ષ ગજ અશ્વ રથે કરીને, છન્નું કરોડ જન
 લશ્કર વિસ્તરીને; તેવી છતે અતિ સમૃદ્ધિ તણ ક્ષણીકે,
 શ્રી કુંથુનાથ જિન ચકી થયા વિવેકે. ૨૧ રત્નો ચતુર્દશ
 નિધાન ઉમંગકારી, બત્રીશ બદ્ધ નિત નાટક થાય ભારી;
 પ્રધાનને સહસ્ર ચોસઠ અંગનાઓ, તેવી તણ અર જિનેશ્વર
 સંપદાઓ. ૨૨ નિત્યે કરે કવલ ક્ષેપન કંઠ સુધી, ષટ્ મિત્રને
 તરણ કાજ નિપાઈ બુદ્ધિ; ઉદ્યાન મોહન ગૃહે રચી હેમ:
 મૂર્તિ, મલ્લિ જિનેશ, પડિમા ઉપકાર કર્તી. ૨૩ નિસ્સંગ
 દાન્ત ભગવંત અનંત જ્ઞાની, વિશ્વોપકારી કરૂણાનિધિ
 આત્મધ્યાની, પંચેન્દ્રિયો વશ કરી હણી કર્મ આઠે.

'વદો' જિનેદ્ર અનિસુવૃત તેહ માટે ૨૪ ઈદો સુરો નરવરો
 મળી સર્વ સંગે, જન્મોભિષેક મમંથે અતિ ભક્તિ' રંગે,
 વિદ્યાધરી સુરવરી શુભ શબ્દ રાગે, સંગીત નાટક કરે નમિ
 નાથ' આગે ॥ ૨૫ ॥ રાણમતી ગુણવતી સતી સૌમ્યકાગી,
 જેને' તમે તણ થયાં મહા પ્રદાયારી, પૂર્વ ભવે નંવ લગે
 તુમ સ્નેહ ધારી, હે નેમિનાથ । ભગવંત પરોપકારી
 ॥ ૨૬ ॥ સમ્મેત રોલ શિખરે પ્રભુ પાશ્વ' સોહો, શ ખે-
 શ્વરા અમીઝરા કલિકુહ મોહો, શ્રી અશ્વસેન કુલદીપક
 માત વામા, નિત્યે અચિત્ય મહિમા પ્રભુ પાશ્વ' નામા
 ॥ ૨૭ ॥

ભગવાન સન્મુખ જોલવાની સ્તુતિઓ

લવથી બનેલો ગાભરો હું ચિહ્ન દિશાએ રખડીયો,
 આધારથી અળગો થયેલો આપ વિષ્ણુ હુ ખ પામતો,
 'ધારક અનંતા વીર્ય'નો દેતા ટેકો જગતને, હે નાથ ભવ
 અટવી ઉતારી કર હવે નિર્ભય મને ॥ ૧ ॥ હે નાથ
 નિર્માળ ધર્મ વસ્યા, આપ દૂરે મુક્તિમાં, તોયે રહ્યા શુણ્ણ
 ઓપતા, મુજ ચિત્ત રૂપિ શક્તિમાં, અતિ દૂર જોવો સૂર્ય
 પશુ શુ આરસીના સગથી, પ્રતિબિંબ રૂપે આવી
 આહુ, ઉદ્યોતને કરતા નથી ॥ ૨ ॥ હે નાથ આ સસાર
 સાગર, રૂણતા જોવા મને, મુક્તિ પુરીમાં લઈ જવાને
 જહાજ રૂપે છો તમે, શિવ રમણીના ગુભ સગથી,
 અભિરોમ' જોવા હે પ્રભો, મુજ સર્વ સુખનું મુખ્ય કારણ
 છો તમે નિત્યે પ્રભુ ॥ ૩ ॥ 'જોવા માટે સુરનગરથી,

દેવનો સંગ તુરત આવે, લકિત લાવે સુરગિરિ ઉપરે,
 સનાત્ર પૂજારથાવે, નાચ્યા રંગે નમન કરીને, પૂર્ણ આનંદ
 પાવે, સેવા સારી સુવિધિ જિનજી, કોણુને ચિત્ત નાવે
 ॥ ૪ ॥ શકિત મળે તો મુજને મળજો, જિન શાસન
 સેવા આરૂં, લકિત મળે તો મુજને મળજો, જિન શાસન
 લાગે ખ્યારૂં, મુકિત મળે તો મુજને મળજો, રાગ, દ્વેષ,
 અજ્ઞાન થકી, મળે નિરંતર પ્રભુ તુજ શાસન, એવી શ્રદ્ધા
 થાય નકી ॥૫॥

પ્રભુ પ્રદક્ષિણા વખતે બોલવાના હુકા

કાલ અનાદિ અનંતથી, ભવ ભ્રમણનો નહિ પાર; તે
 ભ્રમણ નિવારવા, પ્રદક્ષિણા ફરું સાર. (૧) દર્શન જ્ઞાન ચરિત્ર
 રૂપ; પ્રદક્ષિણા ત્રણ નિરધાર; ત્રણ પ્રદક્ષિણા તે કારણે, ભવ
 દુઃખ ભંજનહાર. (૨) ભમતીમાં ભમતાં થકાં, ભવ ભાવક દૂર
 પલાય; પ્રદક્ષિણા તે કારણે, ભવિક જન ચિત્ત લાય. ॥૩॥

સાથીઓ કરતી વખતે બોલવાના હુકા

તેમાં પ્રથમ ચોખાની સિદ્ધશિલા અને ત્રણ ઢગલીઓ
 કરતી વખતે બોલવું કે—

ૐ

૦ ૦ ૦

卐

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રના, આરાધનથી સાર; સિદ્ધશિલાની
 ઉપરે, હો મુજ વાસ શ્રીકાર. ॥૧॥

હવે સાથીયો કરતી વખતે

અક્ષત પૂજા કરતાં થકા, સફળ કરે અવતાર, ફળ માંગુ
પ્રભુ આગળે, તાર તાર મુજ તાર. ॥૨૧॥ સાંસારિક ફળ
માગીને, રવડયો બહુ સ સાર, અષ્ટકર્મ નિવારવા, માંગુ
મોક્ષફળ સાર ॥૩૧॥ ચિહ્નગતિ બ્રમણ સ સારમાં, જન્મ
મરણ જન્મલ, પથમ ગતિ વિણ જીવને, સુખ નહિ ત્રિહુ
કાલ ॥૪૧॥

શ્રી સીમધર સ્વામીના દુહા.

અન ત ચોવીથી જિન નમુ', સિદ્ધિ અનતી કોડ, કેવલ
નાણી થિવિર સવિ, વંદુ બે કર જોડ ॥૧॥ બે કોડી કેવ-
લધરા, વિરહમાન જિન વીથ, સહસ કોડી યુગલ નમુ,
સાધુ નમો નિશઠિન ॥૨॥ જે આરિત્રે નિર્મળા, તે પંચા
નન સિહ, વિષય કષાયને ગંજીયા, તે પ્રણમુ નિશઠિશ
॥૩॥ રાંક તણી પદે રડવડયો, ન ધણીયો નિરધાર, શ્રી
સીમધર સાહિબા, તુમ વિણ ઇચ્છે સંસાર ॥૪॥ ભરત
ક્ષેત્રમાં હુ રદ્યો, મહાવિદેહ ક્ષેત્રમા આપ, ઇહા થકી હું
વિનવું, ભવજલ પાર ઉતાર. ॥૫॥

શ્રી શત્રુજયના દુહા

સિદ્ધાયલ સમરું સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર, મનુષ્ય જન્મ
પામી કરી, વહુ વાર હજાર. (૧) એકેકુ ડગલું ભરે શત્રુ-
જય સમું જેહ, ઋષભ કહે ભવ કોડના, કર્મ ખપાવે તેહ.
(૨) સોરઠ દેશમા સંઘર્યો, ન ચઢ્યો ગઢ ગિરનાર, શત્રુજી
નદી નાહ્યો નહિ, એળે ગયો અવતાર. (૩) નેમ વિના

ત્રેવીશ પ્રભુ, આઠ્યા વિમલ ગિરિદં; ભાવી ચૌવીશી આવશે,
 પદ્મનાભાદિ જિણુંદ. (૪) જંગમાં તીરથ હો વડાં, શત્રુજય
 ગિરનાર; એક ગઠ ઋષભ સમોસર્યા, એક ગઠ નેમકુમાર
 (૫) સિદ્ધાચલ સિદ્ધિ વર્યા, ગૃહી મુનિ લિંગ અનંત; આગે
 અનંતા સિદ્ધશે, પૂજે ભવિ ! ભગવંત (૬) શત્રુજય ગિરિ
 મંડણો, મરૂદેવીનો નંદ; યુગલા ધર્મ નિવારકો; નમો યુગાદિ
 જિણુંદ (૭) શત્રુજય સમો તીરથ નહિ, ઋષભ સમો નહિ
 દેવ; ગૌતમ સરીખા ગુરૂ નહિ, વળી વળી વંદુ તેહ (૮)
 વીસ કોડીશું પાંડવા, મોક્ષ ગયા ઈણે ઠામ; એમ અનંત
 મુકતે ગયા, સિદ્ધક્ષેત્ર તિણે નામ (૯) પ્રાપ્તે એ ગિરિ
 શાશ્વતો, રહેશે કાળ અનંત; શત્રુજય મહાતમ સુણી, નમો
 શાશ્વતગિરિ સંત. (૧૦) તન મન ધન સુત વલ્લભા, સ્વ-
 ગાદિક સુખ ભોગ; વળી વળી એ ગિરિ વંદના, શિવ રમણી
 સંયોગ (૧૧)

ગુરૂની પાસે બોલવાની સ્તુતિ

(હરિગીત છંદ)

સહુ જીવનું પાલન કરે, ને જૂઠું બોલ નહિ કદા; આપ્યાં
 વગરનું લે જરી ના, સ્ત્રી સંગથી અંજગા સદા, મમતા ન
 દોલત જમીન ઉપર; ધરે ચરણ સમતા સદા, એવા ગુરૂને
 સુગુર કહીએ, ચરણમાં નમીએ સદા. (૧) ઉપદેશ આપે
 ધર્મનો, ઉપકાર પરનો જે કરે; અભિમાન ને નહિ કપટ
 જેને, ધ્યાન પ્રભુનું નિત ધરે; મહાવ્રત તણો જે ભાર
 વહતા; ધર્મ ધુરંધર ખરા, સૌ બાળ ચાલો ભાવથી, નમવાં
 ગુરૂ પાવન પરાં (૨)

પૂ ગુરૂણીજી મહારાજશ્રી હસ્તીશ્રીજી મં નુ ગીત

(રાગ : સારી સારી રાતે તેરી યાદ સતાવે)

ધડી ધડી ગુરૂજીની યાદ સતાવે, મુજને લન બૂલાવે, રોજ
 ગુરૂજી યાદ આવે રોજ ગુરૂજી ૧ જન્મ થયો છે લાઠારા
 ગામે, સયમ ગ્રહયો છે લાઠારા ગામે, ગુરૂ નિશ્રાએ આરા
 ધનાના, દિવડા જગાવે રોજ ગુરૂજી ૨ તેયાલીસ વર્ષનો
 વહાણા વહી ગયા, સયમ માર્ગે લીન બેની ગયા, મુક્તિ
 પુરીના પુનીત પથે, રગ લગાવે રો રોજ ગુરૂજી ૩ ત્યાગી
 -તપસ્વી-જ્ઞાની-ધ્યાની, હતા અમારા જીવન સુકાની, ભવ
 સાગરના દૂખતી નૈયા, પાર લગાવે રો રોજ ગુરૂજી ૪
 બે હજાર ઓગણતીસ ઓસો વહિ થોથે, પ્રયાણ કર્યું છે,
 સ્વર્ગની વાટે વસંતી વિહાયે આપની સીલે, નહિ રહેવાયે
 રો રોજ ગુરૂજી ૫ ગુરૂ વિના અમંથી શે રહેવાશે, વિયો-
 ગના દહાડા દોહિલાં જશે, સ્વર્ગગમનની વાત સુંહીને,
 આઘાત થાય રો રોજ ગુરૂજી ૬ પ્રાણ આધાર તો ચાલ્યા
 ગયા રો, ટળેવળનાં તો મૂકી ગયા રો, જીવન ભરમા ગુરૂ
 ઉપકારો, કેમ બૂલાયે રો રોજ ગુરૂજી ૭ દુર્ગતિના જેણે
 પ્રયાણ થાવ્યા, સદ્ગતિએ જેણે પગલા મડાવ્યા, ગુરૂણી
 શ્રી હસ્તીશ્રીજી કેમ બૂલાયે રો રોજ ગુરૂજી ૮ શ્રીહસ્તી-
 શ્રીજી ગયા સિદ્ધની સંકેતે, પુખ્તો રહ્યા છે એકલા તડપે,
 શોસનદેવ સહુ મહાયક બનેા રો, રોજ ગુરૂજી ૯ ગુરૂ
 ભયો આજે દશે દિશાંઓ, કૃપા કરીને દર્શન દેખાડે, રાત
 રાત વદન પરિવાર કરે ભાવે રો રોજ ગુરૂજી ૧૦

શ્રી હસ્તીશ્રીજીનું ગાયન-

(સુમતિનાથજી અર્જુ ઉચ્ચરે)

હસ્તીશ્રીગુરુ ક્યાં ગયા તમે, તુમ વિના મને ચેન ના પડે,
શરણુ એક તો આપનું હતું, તુમ વિના ખીજે ક્યાં જઈ
ઠરું. ૧ ગુરુણી ગુણુ તણી વાત શી કહું, વિરહ ભાવથી
રોઈને રહું; અનુભવાબ્ધિની લહેર આપતા, ગુરુ વિદ્યારણે
સર્વ આપદા. ૨. ગુરુ વિના ખીજી છે ગતિ નહિ, ગુરુ
વિના ખીજી છે મતિ નહિ; ગુરુજી ંહાલથી આપ વ્યાપતા,
પરિહરો હવે સર્વ આપદા. ૩ હૃદય આજ તો ના કહ્યું
કરે, નિહર છે છતાં તોય તે કરે, સ્થિર સ્વભાવને કોણુ સ્થા-
પશે, ગુરુ વિના મને કેમ ગોઠશે. ૪ નિજ શિશુ તણું
અણ કાપજો. ઉર વિષે રૂડા જ્ઞાન આપજો; મુજ શિરે સદા
છત્ર છાજતા, કરણી ધર્મની આપતા હતા. ૫ બૂલ થતી
યદા જ્ઞાન આપતા, કડીન કલેશના મૂળ કાપતા, મધુરતા વિના
ચિત્ત જો હરો, અમ ઉપર તો મહેરને કરો. ૬ તિમિરતા
હતી અણતા તણી, પરિહરી તમે હે શિરોમણી; જગત્
લોકમાં આત્મભાવના, ઈતર કોણુ દે આપના વિના. ૭ રજ-
ળતા હતા વિશ્વરાનમાં, સમજ આપતા ધર્મ જ્ઞાનમાં, ઈતર
સૌખ્યની પ્રાપ્તિઓ થશે, ગુરુવિના હવે સાર્થ ના થશે. ૮
ગુણી ગયા તમે હસ્તીશ્રી ગુરુ, પુણ્યાશ્રી જતા ક્યાં જઈ
ઠરું, નમન શિષ્યાની ચરણમાં હજો, બ્રમણતા હવે ના ખીજે
થજો. ૯

અમૂલ્ય તત્ત્વ વિચાર

બહુ પુન્ય કેશ પુંજથી, શુભ દેહ માનવનો મલ્યો, તોય
 અરે ! ભવ ચક્રનો, આંટો નહિ એકે ટળ્યો, સુખ પ્રાપ્ત-
 કરતાં સુખ ટળે છે, લેશ એ લક્ષે લહો, ક્ષણ ક્ષણ ભયંકર
 ભાવમરણે, કા અહો રાચી રહો. ૧ લક્ષ્મી અને અધિકાર
 વધતાં, શુ વધ્યુ તે તો કહો, શુ કુટુંબ કે પરિવારથી,
 વધવા પણ એ નય ગ્રહો, વધવાપણુ સચારતુ, નર દેહને
 હારી જવો, એના વિચાર ના અહો હો, એક પણ તમને-
 હવો. ૨ નિર્દોષ સુખ નિર્દોષ આનંદ, લ્યો ગમે ત્યાંથી ભલે,
 એ દિવ્ય શક્તિમાન જેથી, જ જિરેથી નીકળે, પરવસ્તુમાં
 નહિ મુજવો, એની હયા મુજને રહી, એ ત્યાગવા સિદ્ધાત કે,
 પશ્ચાત્ દુખ તે સુખ નહિ ઠ હું કોણ છુ ? કયાથી થયો ? શુ
 સ્વરૂપ છે માફ ખરું, કેના સળ યે વળગણુ છે ? રાખુ
 કે એ પરિહર, એના વિચાર વિવેક પૂર્વક શાન્ત ભાવે જો
 કર્યા, તો સર્વ આત્મિક જ્ઞાનમા, સિદ્ધાત તત્ત્વ અનુભવ્યા
 ૪ તે પ્રાપ્ત કરવા વચન કોનું, સત્ય કેવળ માનવું,
 નિર્દોષ નરતુ કયન માનો, તેહ જેણે અનુભવ્યું, રે આત્મ
 ! નારો ! આત્મ તારો ! શીઘ્ર એને જોળજો, સર્વાત્મમાં.
 સમદષ્ટિ ઘો, અ વચનને હૃદયે લખો. ૪

ૐ શાંતિ.

ૐ શાંતિ

ૐ શાંતિ

શ્રી આત્મભાવના

ઈમ નવપદ ધ્યાવે, પરમ આનંદ પાવે; નંતમે ભવ શિવ
ભાવે, દેવ નરભવ પાવે; જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગાવે, સિદ્ધચક્ર
પ્રભાવે, સવિદુરિત દૂર થાવે, વિશ્વ જયકાર પાવે. ૧.

હે જીવ ! તું વિચાર કરે:- આ અવસર ફરીથી
ક્યારે મળશે ? ચેત, ચેત, સમજ, સમજ, શું આળસ,
પ્રમાદ કરી રહ્યો છે ? જગતમાં તારું કોણ હિતકારી છે ?
જે ધર્મસાધન કરશે તે તરશે, બાકી સહુ સ્વાર્થનું છે.
તું તારો સાચો સ્વાર્થ-આત્મકલ્યાણ કરવાનો સાધી લે,
સહુ જીવો, મોક્ષના સુખો પામે, તેવી ઉદાત્ત ભાવના
પૂર્વક મુક્તિ નગરીમાં તું વાસ કરે, તારે એજ કરવા
યોગ્ય છે. ફરી ફરી આ અવસર અને આ ઉત્તમ સામગ્રી
તને ક્યારે મળશે, માટે આ ભાવના તારે રોજ ભાવવી.
ચેતનને એ પ્રમાણે ઘડવો, એવી તારી સર્વ સંપત્તિઓ ટળશે,
અને હે જીવ ! સર્વ સંપત્તિઓને તું વરીશ. પ્રમાદરૂપ
મહાશત્રુને તું દૂર કર, તને વધારે શું શિખવીએ ? તને
પોતાને અને પરને જે રીતે શાન્તિ-તુષ્ટિ-પુષ્ટિ-ઋદ્ધિ-
વૃદ્ધિ-કલ્યાણ-મંગલ-જય-વિજય-મોક્ષ-પરમમહોદય પ્રાપ્ત
થાય. તે રીતે તું શ્રી જિનધર્મના માર્ગે મન-વચન
અને કાયાથી વર્તજે, અને એકાન્તમાં સ્વાત્માનું ચિંતવન
કરી જે દાર્ઘ્ય મળે તેમાં શુભ આસને શુદ્ધ ધ્યાન કરજે,
લેખકની પણ આજ ભાવના અને આશિષ છે. તે સફળ
થાય એજ શુભેચ્છા.

ક્ષમાપનાનું ચિત્રવન

હે ભગવન્ ! હું બુદ્ધ્યો, મેં તમારા અમૂલ્ય વચનોને લક્ષમાં લીધા નહિ તમારા કહેલાં અનુષ્ઠાન તરવોનો મેં વિચાર કર્યો નહિ, તમારા પ્રણીત કરેલા ઉત્તમ શીયળને સેવ્યુ નહિ, તમારા કહેલા કયા, ક્ષાન્તિ, ક્ષમા, અને પવિત્રતા મેં ઓળખ્યા નહિ, હે ભગવન્ ! હું બુદ્ધ્યો-આથડ્યો-રજડ્યો-અને અનત સંસારની વિઠબનામાં પડ્યો છું, હું પાપી છું, હું બહુ મહોન્મત્ત અને કમ રજથી કરીને મલિન છું હે પરમાત્મા ! તમારા કહેલા તરવ વિના મારો મોક્ષ નથી, હું નિરતર પ્રપચ્ચમા પડ્યો છું અજ્ઞાનથી અધ્યય્યો છું મારામાં વિવેક શક્તિ નથી, અને હું મૂઢ છું, નિરાશ્રિત છું અનાથ છું, નિરાગી પરમાત્મા ! હવે હું તમારું, તમારા ધર્મનું, અને તમારા મુનિનું શરણ ગ્રહું છું મારા અપરાધ ક્ષય થઈ જાય, હું તે સર્વ પાપથી મુક્ત થાઉં, એ મારી અભિલાષા છે, આગળ કરેલા પાપોનો હું હવે પશ્ચાત્તાપ કરું છું. જેમ જેમ હું સૂક્ષ્મ વિચારથી ઉડાઉં ઉતરું છું તેમ તેમ તમારા તરવના ચમત્કારો મારા સ્વરૂપનો પ્રકાશ કરે છે તમે નિરાગી-નિર્વિકારી-સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ સદ્ગુણની અનત જ્ઞાની અનતદર્શી ત્રેલોક્ય પ્રકાશક છો. હું માત્ર મારા હિતના અર્થે તમારી સાક્ષીએ ક્ષમા ચાહું છું. એક પણ પૂણ તમારા કહેલા તરવની શકા ન થાય તમારા કહેલા રસ્તામાં અહોરાત્ર હું રહું છું એજ મારી આકાંક્ષા-અને

વૃત્તિ થાય. હે સર્વજ્ઞ લગવન્ ! તમને હું વિશેષ શું
કહું ! તમારાથી કંઈ અજ્ઞાણ્યું નથી. માત્ર યશ્ચાત્તાપથી
હું કર્મજન્મ પાપની ક્ષમા માગું છું. અને નિશ્ચિત “ અ
-સિ-આ-ઉ-સા-ય નમઃ ” નું ધ્યાન ધરું છું.

ૐ સોહં સોહં સોહં.

ૐકાર બિન્દુ સંયુક્તં, નિત્યં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ; કામદં
મોક્ષદં ચૈવ, ૐકારાય નમો નમઃ ૧ અજ્ઞાન તિમિરાં-
ધાનાં, જ્ઞાનાંજન શલાકયા, નેત્રમુન્મિલિતં યેન, તસ્મૈ
શ્રીશુરવે નમઃ ૨

ચૈત્યવંદન વિભાગ

શ્રી આદિનાથ પ્રભુ ચૈત્યવંદન

સદ્ભક્ત્યા નતમોલિનિર્જરવર બ્રાજિણ્ય મોલિપ્રભા, સંમિ
શ્રાણ્ય દીપ્તિ શોભિ ચરણાભ્લોજદ્વયઃ સર્વદા; સર્વજ્ઞઃ પુરૂ-
ષોત્તમઃ સુચરિતો ધર્માર્થિનાં પ્રાણિનામ્, ભૂયાદ્ ભૂરિવિભૂતયે
મુનિપતિઃ શ્રીનામ્નિસૂતુર્જનઃ ૧ સદ્ગુણોદયો પચિતાઃ સદૈવ
દધતા પ્રૌઢ પ્રતાપશ્રિયો, યેનાજ્ઞાનતમોવિતાનમખિલં વિક્ષિ-
પ્તમન્તઃક્ષણમ્, શ્રીશત્રુંજયપૂર્વશૈલશિખરં ભાસ્વાનિવોદ્-
ભાસયન્, ભવ્યાભ્લોજહિતઃ સ એવ જયતુ શ્રીમારૂદેવઃ
પ્રભુઃ ૨ યો વિજ્ઞાનમયો જગત્ત્રયશુર્યં સર્વલોકાઃ શ્રિતાઃ,
સિદ્ધિયેન વૃતા સમસ્ત જનતા યસ્મૈ નતિં તન્વતે;
યસ્માન્મોહમતિર્ગતા મતિભૂતાં યસ્યૈવ સેવ્યં વચો, યસ્મિન્
વિશ્વશુણાસ્તમેવ સુતરાં વન્દે યુગાદીશ્વરમ્ ૪

શ્રી અજિતનાથ પ્રભુ ચૈત્યવંદન

(માલિની છંદ)

સકલસુખસમૃદ્ધિર્થસ્ય પાદારવિન્દે, વિલસતિ શુણ્ણરકતા
 સકલરાણ્ય નિત્યમ્, ત્રિભુવન જન માન્ય શાતમુદ્રા ભિરામ,
 સમયતિ જિનરાજસ્તુંગતાર ગતીર્થે ૧ પ્રભવતિ કિલ ભવ્યે
 યસ્ય નિર્વાણ્ણનેન, વ્યપગત દુરિતૌઘ પ્રાપ્તમોહ-પ્રપચ્ચ,
 નિજખલજિતરાગદ્વેષવિદ્વેષિવર્ગ, તમજિતવરગોત્ર તીર્થનાથ
 નમામિ ૨ નરપતિ જિનશત્રોર્ષશ રત્નાકરેન્દુ, સુરપતિ
 યતિમુખ્યૈર્ભક્તિહૃદૈ સમમ્ય, દિનપતિરિવ લોકે પાસ્ત
 મોહાન્ધકારો, જિનપતિરજિતેશ પાતુ માં પૂણ્યભૂતિ ૩

શ્રી સુમતિજિન ચૈત્યવંદન

(ઉપેન્દ્ર વજ્ર છંદ)

સુવર્ણવણો હરિણા સવર્ણો, મનોવન મે સુમતિર્મલિયાન્;
 ગતસ્તતો દુષ્ટ કુદ્દષ્ટિ રાગ-દ્વિપેન્દ્ર નૈવ સ્થિતિરત્ર કાર્યા.
 ૧ જિનેશ્વરો મેઘનરેન્દ્રસૂતુ-ર્ધનોપમો ગજાંતિ માનમે
 મે, અહો શુરદ્વેપહુતાશનત્વા-મસૌ શમ નેષ્યતિ સદ્ય એવ
 ૨ ઇત સુદ્ધરં વજ્ર દુષ્ટબુધ્ધિ, સમં દુરાત્મીયપરિચ્છેદન,
 સુપુદ્ધિભર્તા સુમતિ જિનેશો, મનોરમ સ્વાન્તમિતો મદીયમ્ ૩

શ્રી નવપદણ ચૈત્યવંદન

શ્રીઅરિહતના ખાર શુણ્ણ, સિદ્ધના આઠ કહાય,
 છત્તીસ શુણ્ણ સૂરિતણા, પચવીશ કહ્યા ઉવજાયા ૧
 મુનિવરશુણ્ણ સત્તાવીશ છે, દરશણ સહસ્રહં જ્ઞેય, જ્ઞાન
 ઇકાવન લેહ છે, ચારિત્ર સિત્તર હોય. ૨ તપ પચ્યાસ શુણ્ણ

જાણિયૈ, નવપદના શ્રીકાર; એકંદર સદુ ધ્યાઈયૈ, ત્રણસે
છયાલીશ સાર. ૩ આંગિલ કરિ આરાધિયૈ, નવઓલી
સુજગીશ; ત્રિકરણયોગે ધ્યાવતાં, જિનકૃપાયંદ સૂરીશ, ૪
ઈતિ નવપદ ચૈત્યવંદનં.

શ્રી રોહિણી તપ ચૈત્યવંદન

વાસુપૂજ્ય જિનવર નમુ, ખારમ જિન સિરતાજ; રોહિણી
તપઆરાધતાં, સારે વાંછિત કાજ. ૧ ચે. વિહાર ઊપવાસ કરી,
પૂજક પૂજ દેવ; દોય સહસ ગુણનો કરી, ત્રિકરણ ચિર
કરો સેવ. ૨ સત્તાવીશ લોગસ્સતથો, કાઉસગ્ગ દિલધાર;
ખમાસમણુ દેઇ ભાવથી, પ્રદક્ષિણા સુવિચાર. ૩ સ્વસ્તિક
કરી ફલ દોઈયૈ, પૂજા વિવિધ પ્રકાર; જિન કૃપાયંદસૂરિ
સેવતાં, પામે ભવનો પાર. ૪ ઇતિ રોહિણી તપનો ચૈત્ય-
વંદન સમાપ્ત.

શ્રી વીશસ્થાનક ચૈત્યવંદન

શ્રી અરિહંત અનંત કાંતિ, સિદ્ધ નિજગુણ રામી,
પ્રવચન આચારિજ સ્થવિર, ઉવજાયા હિતકામી; સાધુ
નાણુ દંસણુ નવમ વિનય ચારિત્ર વખાણો, પ્રદ્ધ ક્રિયા તપ
ગોચમ જિન વેચાવચ્ચ જાણો. ૧ સમાધિ અપૂર્વજ્ઞાનગ્રહે,
શ્રુતભક્તિ નિતસાર, તીરથ પ્રભાવન વીસમો, નિરૂપમ
દાતાર, પ્રથમ ચરમ જગદીશ સકલ સેવી લહી સંપદા,
ઈક દો ત્રણ પદ જાપી ખાવીસ જિનવર પદ-મુદા. ૨ એ
વિંશતિ થાનક કહયા એ, જ્ઞાતાએ જિનચંદ; એ સેવનથી
ભવિ લહે, ત્રિભુવનપતિ કૃપાયંદ. ૩ ઇતિ વીશસ્થાનક
ચૈત્યવંદન. સમાપ્ત.

શ્રી વીરા વિહરમાન જિન ચૈત્યવદન

સીમંધર યુગમંધર, ખાહુ સુખાહુ જાણ, સુજાત
સ્વયંપ્રભુ સાતમા, નકપસાનન મન આણ. ૧ અન તવીયં ને
સુરપ્રભુ, વિમલ વજ્રધર કહીયે, ચંદ્રાનન ચંદ્રખાહુજી,
ભુજ ગ નેમ પ્રભુ લહીયે. ૨ ઈશ્વર શ્રી વયરસેનજી, મહા
ભદ્ર જિનદેવ, દેવજસ અજાતવીયંજી, સુરપતિ સારે સેવ.
૩ પથ વિદેહૈ વિચરતા એ, વીસ જિનેસર જાણ,
કૃપાચંદ તિહુ કાલમેં, નમતાં કોડ કહ્યાણ, ૪ ઈતિ વીસ
વિહરમાનજી ચૈત્યવદન સ પૂર્ણ

શ્રી સિદ્ધાચલજીનુ ચૈત્યવદન

સિદ્ધાચલ સેવું સદા, સહુ તીરથ સિરહાર, સોરઠદેશ સોહા-
મણે, તિહા એ ત્રિરિવર સાર. ૧ તીન ભુવન વિચ એહવો,
તીરથ કાઈ ન હોય, શ્રીમધર વયણે કરી, શેત્રુજ
મહાતમ જોય ૨ શ્રીયુગાદિ જિનરાજજી, સમવસયાં ઇણ
હામ, તેહથી એ તીરથ વડો, અવિચલ સુખનો ધામ ૩
કાતિ પૂનમ દશકોડથું એ, દ્રાવડ વારિખિલ્લ જાણ, સિદ્ધિ
વધુ ૨ ગે વર્યા, કૃપાચંદ મન આણ ૪

ઈતિ સિદ્ધાચલજી ચૈત્યવદન સ પૂર્ણ

શ્રી વીરજિન ચૈત્યવદન

ચોવીસમા જિનવર નમુ, મહાવીર જિનદેવ, શાંતિ
સુધામય ચ દલો, સુરનર સારે સેવ. ૧ ભદ્રેસરમેં દીપતો,
દેરાધર મનુહાર, વીર જિનેસર જગ જયો, ખાવન દેહરી
૬ પુ મા ૨

સાર. ૨ ત્રિશલાનંદન જગધણીએ, સુખ સંપત્તિ કરતાર; ત્રિકરણ યોગે પ્રણમતાં, કૃપાચંદ્ર સુખકાર. ૩. શ્રી વીરજિન ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણ

શ્રી નેમિજિન ચૈત્યવંદન

નેમિસર જિન જગધણી, રૈવતગિરિ સિણગાર; યાદવ કુલ નમ દિનમણી, ભવિયણને સુખકાર. ૧ ત્રીન કલ્યાણક ઇહાં થયા, હીક્ષા નાણુ નિરવાણુ, ભવ્ય મનોરથ પૂરવા, ચિંતામણી સમ જાણુ. ૨ શિવરમણી રંગે વર્યા એ, બાવીસમા જિનચંદ્ર, કૃપાચંદ્ર નિતપ્રતિ નમે, શિવસુખ તરૂનો કંદ. ૩ ઇતિ નેમિજિન ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણ

શ્રી પુંડરીક ગણધર ચૈત્યવંદન

રિષભ જિનેશ્વર રાયના, પહિલા ગણધર દેવ; પુંડરીક નામે સદા, સુરનર સારે સેવ. ૧ ચૈત્રીદિન શિવપુર લઘ્યા, પાંચ કોડ પરિવાર; પુંડરીક તેહથી થયો, પ્રગટ નામ સુખકાર. ૨ આ અવસરપિણિકાલમેં એ, પ્રથમ સિદ્ધ અભિરામ; કૃપાચંદ્ર ગિરિરાજને, પ્રતિદિન કરે પ્રણામ. ૩ ઇતિ પુંડરીક ગણધર ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણ

શ્રી ચતુર્વિંશતિ જિન લાંછન ચૈત્યવંદન

રિષભ વૃષભ ગજ અજિત ને, સંભવ ઘોડો જાણુ; અભિનંદનને વાંદરો, કૌંચ સુમતિ મન આણુ. ૧ પદ્મ પદ્મ સ્વસ્તિક સુપાર્શ્વ, શશિ ચંદ્રપલ લહિએ, મકર સુવિધિ શીતલ શ્રીવત્સ, શ્રેયાંસ ખડ્ગી કહિએ. ૨ વાસુપૂજ્ય

મહિષતણે, વિમલ વરાહનો જાણે, અનંત રથેન વજ્ર ધર્મને,
 શાંતિ મૃગ પહિયાનો. ૩ કુશુનાથને જોકડો, અર નંદાવર્ત
 હોય, મલ્લી ઘંટ સુવત કાચજો, નમિ નિલોત્પલ જોય. ૪
 નેમિ સપ્ત ક્ષિપ્ર પાર્શ્વને, વીર સિંહ કહાય, કૃપાચંદ
 કેવળચુત નમુ, ચંદ્રવીસે જિનરાય. ૫

ઈતિ ચતુર્વિંશતિજિન લાંછન ચૈત્યવદનં સપૂર્ણમ.

શ્રી પૂનમનુ ચૈત્યવદન

શ્રી જિનશાસન જગાજયો, પર્વ સિરોમણી જાણુ,
 પૂનિમ પર્વ મોટો કહયો, ત્રિઠરણુ શુદ્ધિ મન આણુ ૧
 શ્રાવણુ સુદિ પૂનિમ ચંબ્યા, મુનિસુવત જગદીશ, આસોજી
 પૂનિમ ચંબ્યા, નમિ ત્રિહુ જગના ઈશ. ૨ મિગસર પૂનિમ
 સંભવ, સંયમ લીધો સાર, ચોપી ધર્મ જિનેસર, કેવલજ્ઞાન
 ઉદાર. ૩ ચત્રી શ્રી પદ્મપ્રભુ, કેવલજ્ઞાન પ્રધાન, ઈમ
 પૂનિમના જાણીયે, કલ્યાણક સુખકાર ૪ દશ વીશ ત્રીશ
 ચાલીશની, ૫ ચાશ પૂજા માર, ફલ અક્ષત નૈવેદની,
 પૂજા વિવિધ પ્રકાર ૫ ચૈત્રી શેત્રુજ સેવીયે, જાત્રા
 કરી મનરંગ, તિમ કાર્તિકી આરાધીને, કરે સદ્ગુણો
 સંગ. ૬ ખારહ પૂનિમ આરાધિયે જો, શ્રીયુગાદિ જિનદેવ,
 જિન કૃપાચંદ્રસૂરિ સદા, સુર નર સારે એવ ૭

ઈતિ શ્રી પૂનિમ ચૈત્યવદન સપૂર્ણ.

શ્રી શાંતિનાથ જિન ચૈત્યવંદન

સોલમ જિનવર સેવિયે, શાંતિનાથ સુખકાર, અચિરદ
ઉદરે ઉપના, ભાદ્રવ વદિ સાતમ સાર. ૧ જેઠ વદિ તેરસ
પ્રભુ, જનમ્યા જગત દયાળ, મારિ નિવારણથી થયો, શાંતિ-
નાથ સુરસાલ. ૨ ચક્રિપદ પામ્યો પ્રભુ, અઉદશ સંજમ
લીધ, પૌષ સુદિ નવમી દિને, કેવલ સર્વ પ્રસિદ્ધ. ૩
જનમ દિવસ પ્રભુ, પામીયો, સિવસુખ પરમ પવિત્ર, લાખ
વરસનો આઉખો, સુણો શ્રીશાંતિચરિત્ર. ૪ મૃગલાંછન
સેવિત સદા, ગરૂડચક્ષ અસિરામ, જિન કૃપાચંદ્રસૂરિ
સેવતાં, નિર્વાણી પુરે કામ પ

ધતિ શાંતિનાથજી ચૈત્યવંદન

શ્રી પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન

વામાનંદન પાસજી, અશ્વસેન કુલચંદ, નીલવરણ
શુચિ દેહડી, સેવે સુરનર ઇંદ. ૧ ચૈત્ર વદિ ચોથ ઉપના,
માતા કુખે સ્વામ, પૌષ દશમી જનમ્યા પ્રભુ, ત્રિભુવન
જન વિસરામ. ૨ ઇગ્યારશ દીક્ષા લહી, કમઠ હુરાવી ઇશ,
ચૈત્રકૃષ્ણની ચોથને, કેવલ લહ્યો જગીશ. ૩ સંઘ થાપીને
જગગુરૂ, વિચર્યા દેશ વિદેશ, વાણારસી નગરી થયા, ચક્ર
કલ્યાણુ વિશેષ. ૪ આષાઢ સિત આઠમે, સિવવધૂ આદ્યો
હાથ, જિનકૃપાચંદ્રસૂરિ સદા, સેવો જગના નાથ, પ

૥ ધતિ પારસનાથ ચૈત્યવંદન

શ્રી મહાવીર જિન ચૈત્યવંદન

વીર જિનેસર જગધણી, ત્રિશતાનો જાયો, આપાઠ
 સુદિ છઠી પ્રભુ, દેવાનહા ઉદરે આયો. ૧ આશ્વિન વદિ
 ત્રયોદશી, હરિણગમેથી ઇશ, ત્રિશતા ઉદરે સકમ્યા, અવદે
 સ્વપ્ન લહીશ ૨ ચૈત્રશુકલ ત્રયોદશી, જન્મ થયો સુખકાર,
 ચૌસઠ ઇંદ્ર આબ્યા તિહા, સ્નાત્ર કરે વિધિસાર ૩ વર્ધમાન
 નામ થાપીઓ, વૃદ્ધિનણે અનુમાન, મિગસર વદિ દસમી
 દીયો, સજ્જમ સુખની ખાણ ૪ વૈશાખ સુદિ દશમી
 દિને, કેવલ પામ્યો માર, પાવાપુરી મુગતે ગયા, દીવાલી
 સુખકાર ૫ ઇમ કલ્યાણુક પ્રભુ તણા, આરાધે નર નાર,
 જિન કૃપાચંદ્ર સૂરિ કહે, પામે ભવનો પાર. ૬

ઇતિ મહાવીર સ્વામી ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણ.

શ્રી સિદ્ધાચલજીન ચૈત્યવંદન

સોના રુપાને કુતલે, સિદ્ધાચલને વધાવુ, ધ્યાન ધરી
 દાદા તણું, આનંદ મનમા લાવુ. ૧ પૂજ કરી પાવન થયો,
 અમ મન નિર્મળ દેહ, રચના રચુ શુભ ભાવથી, કરવા તે
 કર્મનો છેહ ૨ અભવિને દાદા વેગળા, ભવિને હૈંડા હજુર,
 તન-મન-ધન એક લગથી, કૌંધા કર્મ ચકચૂર ૩ દાકરે
 દાકરે સિદ્ધ થયા, સિદ્ધ અનંતનુ ધામ, શાશ્વત ગિગ્ગિર
 પૂજતા, છન પામે વિદ્યામ ૪ દાદા દાદા હુ કહુ, દાદા
 વસીયા ફર, દ્રવ્યથી દાદા વેગળા, ભાવથી હૈંડા હજુર ૫
 દુષ્કર્મ કાળે પૂજતા એ, ઇન્દ્ર ધરે બહુ ખ્યાર, તે પ્રતિમાને
 વંદના, શાસનમાંડે મો વાર ૬. રાયણ પગલે પૂજતા,

રત્ન પ્રતિમા ઈન્દ્ર, જ્યોતિ શુન્ જ્યોતિ મિલે, પૂજે ભવિ
સુખ કંદ. ૭ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ સુખ સંપન્ને એ, પહોંચે મનની
આશ; ઉદય રત્ન કહે સાંભળો, ભવિજન થઈ એકરાશ. ૮

શ્રી સીમંધર જિન ચૈત્યવંદન

શ્રી સીમંધર જગધણી, આ ભરતે આવો, કરુણાવંત
કરુણા કરી, અમને વંદાવો....૧ સકલ ભક્ત તુમે ધણી, જો હોવે
અમ નાથ, ભવો ભવ હું છું તાહરો, નહિ મેલું હવે સાથ.
૨....સયલ સંગ છંડી કરી, ચારિત્ર લઈશું; પાપ તુમારા
સેવીને, શિવરમણી વરશું....૩ એ અદ્ભુત મુજને ઘણા એ,
પુરો સીમંધર દેવ, ઈહાં થકી હું વિનવું, અવધારો મુજ
સેવ....૪ કરજોડીને વિનવું એ, સામે રહી ઈશાન; ભાવ
જિનેશ્વર ભાણુને, દેજો સમકિત દાન....૫

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન

સુણી નિર્વાણ ગૌતમ શુર, પાછા વળતા જેમ,
ચિંતવતા વીતરાગતા, વીતરાગ હુઆ તેમ. ૧ વીર નાણુ
નિર્વાણ વલી, ગૌતમ કેવલ જ્ઞાન, ગણુણું ગણીએ તેહનું,
છટું તપશું નિર્વાણ. ૨ સંભાળે ગોયમ નામથી, કેવળી
પરચાસ હજાર; નાણુ દીવાળી પ્રણમતાં, પદ્મ કહે ભવ પાર. ૩

થુઈ (સ્તુતિ) વિભાગ

ખીજની થોય

મન શુદ્ધ વંદો ભાવે ભવિયણુ શ્રી સીમંધર રાયાણુ,
પાંચસે ધનુષ પ્રમાણુ વિરાજિત કંચન વરણી કાયાણુ,

શ્રેયાસ નરપતિ-સત્યકી નંદન વૃંધાવલ છન સુખદાયાળુ,
 વિભવ ભલી પુષ્પલાવર્ધ વિચરે, સેવે સુરનર પાયાળુ. ૧
 કાલ અતીત જે જિનવર હુઆ, હોસ્યે જેહ અનતાળુ,
 સ પ્રતિ કાળે પચ વિદેહે વરતે વીમ વિખ્યાતાળુ, અતિ
 શયવન્ત અનન્ત ગુણકર જગમધવ જગત્રાતાળુ, વ્યાપક ધ્યેય
 સ્વરૂપ જે ધ્યાવે પાવે શિવસુખ શાતાળુ ૨ અરથે શ્રી અરિ-
 હંત પ્રકાશી સૂત્રે ગણધર આણીળુ, મોહ મિથ્યાત્વ તિમિર
 ભરનાશન અભિનવ સૂર સમાણીળુ, ભવોદ્ધિ તરણી મોક્ષ
 નિસરણી નયનિક્ષેપ સોદાણીળુ, એ જિનવાણી અમિય સમાણી
 આંરાધો ભવિ પ્રાણીળુ ૩ શાસનદેવી સુરનર સેવી, શ્રી
 પંચાગુદ્ધી માર્છળુ, વિઘન વિહારિણિ સ પતિ કારિણી, સેવક
 જન સુખદાયિળુ, ત્રિભુવન મોહિની અતરયામિની જગ
 જસ જ્યોતિ સવાઈળુ, સાનિધ્યકારી સધને હોજ્યો.
 શ્રી જિનદર્પ સુદાઈળુ. ૪

ઈતિ બીજની સ્તુતિ

શ્રી શત્રુજયની સ્તુતિ

શત્રુજય મંડન ઋષભ જિણુંદ દયાળ, મરુદેવા નદન
 વદન કરે ત્રણકાળ, એ તીરથ જાણી પૂરવ નવાણુ વાર,
 આદીશ્વર આઠ્યા જાણી લાભ અપાર, ૧ ત્રેવીસ તીર્થ કર
 ચઢીયા ઇણુ ગિરિરાય. એ તીરથના ગુણ સુર અસુરાદિક
 ગાય એ પાવન તીરથ ત્રિભુવન નહિ તસ તોલે, એ
 તીરથના ગુણ, સીમધર મુખ જોલે. ૨ પુઠરગિરિ મહિમા
 આગમમા પરસિદ્ધ, વિમલાચલ ભેટી લહીયે અવિચલ ઋદ્ધ.

પંચમી ગતિ પહોંચ્યા મુનિવર કોડાકોડ, એણે તીરથ આવી
કર્મ વિપાક વિછોડ. ૩ શ્રી શત્રુજય કેરી, અહોનિશ રક્ષા
કારો, શ્રીઆદિ જિનેશ્વર, આણુ હૃદયમાં ધારી, શ્રીસંઘ
વિઘ્ન હર કવડ જક્ષ ગણબૂર, શ્રી રવિગુપ્તસાગર સંઘના
સંકટ ચૂર. ૪

અથ પંચમીની સ્તુતિ-૧

શ્રાવણ સુદિ દિન પંચમીએ, જન્મ્યા નેમ જિણુંદ તો,
શ્યામ વરણ તનુ શોભતું એ, મુખ શારદકો ચંદ તો;
સહસ વરસ પ્રભુ આઉખું એ, બ્રહ્મચારી ભગવંત તો,
અષ્ટ કરમ હેલે હણીએ, પહોતા મુકિત મહંત તો. ૧ અષ્ટા-
પદ આદિજિન એ, પહોતા મુકિત મોઝાર તો, વાસુપૂજ્ય
ચંપાપુરી એ, નેમ મુકિત ગીરનાર તો; પાવાપુરી નગરીમાં
વલી એ, શ્રીવીરતાણું નિર્વાણુ તો, સમેત શિખરે વીશ સિદ્ધ
હુઆ એ, શિર વહુ તેહની આણુતો, ૨ નેમનાથ જ્ઞાની હુઆ
એ, ભાષે સાર વચન્ન તો, જીવદયા ગુણ વેલડી એ, કીજે
તાસ જતન્ન તો; મૃષા ન બોલો માનવી એ, ચોરી ચિત્ત
નિવાર તો, અનંત તીર્થંકર એમ કહે એ; પરહરીએ પર-
નાર તો. ૩ ગોમેધ નામે યક્ષ ભલો એ, દેવિ શ્રી અંબિકા
નામ તો, શાસન સાંનિધ્ય જે કરે એ, કરે વલી ધર્મના
કામ તો; તપગચ્છ નાયક ગુણનીલો એ, શ્રી વિજયસેન
સૂરિરાય તો; ઋષભદાસ પાંચ સેવતાં એ, સફળ કરો અવતાર
તો. ૪

પંચમીની સ્તુતિ—૨

નેમિ જિનેસર જગ પરમેશ્વર, પંચમી ગતિના દાતાજી,
 શ્રાવણ સુદિ પંચમી દિન જનમ્યા, ત્રિભુવનમે વિખ્યાતાજી,
 સમુદ્ર વિજય નદન, જગવદન, સિવાદેવી માતાજી, સહસ્ર
 વરસ પ્રભુ આયુષ્ય પાલી, પામ્યા શિવસુખ શાતાજી ૧
 કાતિ વહિ સભવ કેવલ પામ્યો, મગસર સુવિધિ જાયાજી,
 ચેત્ર ચંદ્ર જન્મ અજિત સંભવ અનંત સુદિ ગિવ પાયાજી,
 વૈશાખ વહિ કુચુજિન દિખ્યા, પંચમી જગત સુહાયાજી,
 ધર્મ ધવલ જેઠ પંચમી સીધા, સુરનરમિલ જસ ગાયાજી.
 ૩ પંચમી તપવિધિ ભાષે જિનવર, અર્થ અધિક સુખ-
 કારીજી, સૂત્રે ગણધર ગુરુ શુભ દાષે, આગમ માહિ સારીજી,
 નદિ વિધિ કરીને દેવ વાદીને, કાઉસગ મન ખારીજી,
 ઇકાવન જ્ઞાનના બેઠ નમીને, શ્રુતજ્ઞાન સેવો ઇકતારીજી
 ૩ પઠિશ્કમણે હોય ટક કરીને, જ્ઞાન આશાધો પ્રાણીજી,
 મગસરાદિ ધદ માસમા ઉચ્ચરો, આગમમાહિ ગવાણીજી,
 જિન આણા ધારક, સુખકારક, ખરતરગણ, શ્રુત ખાણીજી,
 શ્રી જિનકૃપાચ દ્ર સૂરિ પભણે, શાસનદેવી સુહાણીજી ૪

શ્રી આઠમની સ્તુતિ

અભિનદન જિનવર પરમાનંદ પદ પામે, વળી નેમ
 જિનેશ્વર, જન્મ લહી શિવ કામે, તેમ મોક્ષ ચ્યવન જેહુ,
 પાર્શ્વદેવ સુપાસ, આઠમને દિવસે, સુમતિ જન્મ સુપ્રકાશ.
 ૧ વળી જન્મ ને દીક્ષા, ઋષભ તપ્ત્વા જિહા હોય, સુવ્રતજિન
 જનમ્યા, સંભવનુ ચ્યવન જોય, વળી જન્મ અજિતનો,

એમ અગ્યાર કલ્યાણ, સંપ્રતિ જિનવરના, આઠમને દિન
જાણુ. ૨ જિહાં પ્રવચન માતા, આઠ તણે વિસ્તાર; અઠ-
ભાંગી એ જાણે, સવિ જગ જીવ વિચાર; તે આગમ
આદર આણીને આરાધે, આઠમને દિવસે, આઠ અક્ષય
સુખ સાધે. ૩ શાસન રખવાળી, વિદ્યાદેવી સોળ, સમકિતની
સાંનિધ્ય, કરતી છાકમછોળ; અનુભવ રસદીલા, આપે સુજસ
જગીસ, કવિ ધીરવિમળાનો, જ્ઞાનવિમળ કહે શિષ્ય. ૪

શ્રી એકાદશીની સ્તુતિ

નિરૂપમ નેમિ જિનેશ્વર લાખે, એકાદશી અભિરામજી,
એક મને કરી જેહ આરાધે, તે પામે શિવ ઠામજી; તેહ
નિસુણી માધવ પૂછે, મન ધરી અતિ આનંદાજી, એકાદ-
શીનો એહવો મહિમા, સાંભળી કહો જિણંદાજી. ૧ એક શત
અધિક પચાસ પ્રમાણુ, કલ્યાણક સવિ જિનનાંજી, તેહ
જાણી તે દિન આરાધે, પાપ છંડો સવિ મનનાંજી; પોસહ
કરીએ મૌન આદરીએ, પરિહરીએ અભિમાનજી, તે દિન
માયા મમતા તજીએ, લજીએ શ્રી ભગવાનજી. ૨ પ્રભાતે
પડિછમણું કરીને, પોસહ પણ તિહાં પારીજી, દેવ જીહારી
ગુરને વાંદી, દેશનાની સુણું વાણીજી; સ્વામી જમાડું કમ
ખપાવું, ઉજમણું ઘરે માંડુંજી, અશનાદિક ગુરને વહોરાવી,
પારણું કરૂં પછી વાડુંજી. ૩ બાવીશમા જિન એણીયરે
ખાલે, સુણુ તું કૃણુ નરિંદાજી, એમ એકાદશી જેહ આ-
રાધે, તે પામે સુખ વૃંદાજી; દેવી શ્રી અંબાઈ પુણ્ય પસાયે
નેમીશ્વર હિતકારીજી, પંડિત હરખવિજય તસ શિષ્ય, માન-
વિજય જયકારીજી. ૪

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સ્તુતિ

પૂજ્યશ્રી વાસુપુજ્યા વૃજિન જિનયંતે નૂતનાદિત્યકાંતે,
 માયાસ સારવાસાડવન વર તરસાલી નવાલાનખાડો, આનન્દા-
 ત્રાયતાં શ્રી પ્રભવ ભવ લયાદ્ગિજ્જતી ભક્તિભાજ-માયા
 સંમાર વાસાવનવર તરસાલીન ખાલા ન ખાડો ૧
 પૂતો યત્પાદ-પાશુ શિરતિ સુરતતે ગચ્ચન્ચૂર્ણશોભા, યાતા
 પત્રાસમાના પ્રતિમહમવતીહાર તારા જયતી, કીર્તેઃ કાન્ત્યા
 તતિ સા પ્રવિકિરતુતરા જૈનરાજ રજસ્તે, યાત્રાપત્રાસમાના
 પ્રતિમહમવતી હાર તારા જયતી ૨ નિત્ય હેતૂપપત્તિ
 પ્રતિહતક્રુમતપ્રોદ્ધત ધ્વાન્તખન્ધા-પાપાયાસાધમાના મહનતવ
 સુધામાર હૃદ્યાહિતાનિ, વાણી નિર્વાણ માર્ગ પ્રણયિ પરિગતા
 તીર્થનાથ ક્રિયાન્મે, પાપાયાસાધમાના મહનત વસુધા સાર
 હૃદ્યા હિતાનિ ૩ રક્ષ દુદ્રથહાદિ પ્રતિહતિ શમની વાહિત
 શ્વેત ભારવત્સન્નાલીકાસદાપ્તા પરિકર મુહિતા સાક્ષમાલા
 ભવન્તમ્, શુભ્રા શ્રી શાન્તિ દેવી જગતિ જનયતાત્કુ ડિકા
 ભાતિ યસ્યા, મન્નાલીકા મહાપ્ના પરિકરમુહિતા સાક્ષમાલા
 ભવન્તમ્. ૪

શ્રી શાંતિનાથની સ્તુતિ

શાંતિ જિનરાયા સર્વ જીવ સુદ્ધખદાયા, અચિરાદે માયા
 જસુ સોવન્ન કાયા, વિશ્વસેન રાયા, જસ ગુણ જણ સોહાયા,
 મૃગવછન પાયા, મોક્ષમંદિર સિધાયા ૧ પદ્મ વાસુ વિસાલા
 રક્તવર્ણ સુહાલા, ચંદ્રપ્રભુ ધવલા મુનિધિજિન સુદ્ધખ-
 સખલા, મુનિસુવત સામલા નેમિ જિનરાજ કાલા, મહિસ

પારસ નીલા સોલ જિનરાજ પીલા. ૨ જિનવરની વાણી,
 મીઠી સાકર સમાણી, લવિજન મન લાણી, મોક્ષની છે
 નિશાણી, નયગમમન આણી, સર્વ લંગ પ્રમાણી, સેવો
 શ્રુત ખાણી જૈનશાસ્ત્રે વખાણી. ૩ શાસન સુખદાઈ, ગરૂડ
 રાજ સહાઈ, વાંછિત ફલ દાઈ, દેવી નિર્વાણી માઈ, જિન
 ચરણ સહાઈ, સર્વ સંપત્તિ કરાઈ, કૃપાચંદ્ર સૂરિ સદાઈ,
 સંઘમે શાંતિ વરતાઈ. ૪ ઇતિ શાંતિનાથજી શુધ સમાપ્ત.

શ્રી ચૈત્રી પૂનમની સ્તુતિ

શ્રી સિદ્ધાચલ તીરથ સેવો, ત્રીન જગતમાં દૂજો ન
 એહવો, એહથી શુભફલ લેવો; શ્રીઆદીશ્વર જિનવર રાયા,
 પૂર્વનીવાણું ઇણુ ગિરિ આયા, ઇંદ્રાદિક મન લાગ્યા, શ્રી
 પુંડરિક પ્રથમ ગણધારી, પાંચકોડ મુનિવર પરિવારી,
 અણુસણુ કર્યો હિતકારી; ક્ષાણુ પૂનિમ સંલેખના બાણો,
 ચૈત્રી દિન નિરૂપમ ગુણખાણો, પામ્યો પદ નિરવાણો. ૧
 ચૈત્રી દિન દેવવંદન કીજે, ભાવસહિત પ્રભુ પૂજા રચોજે,
 જિન ગુણ ગાઈ જશ લીજે, તિલક કરે પ્રભુને દશ વીશ,
 ચઢતા વલિ ત્રીશ ચાલીશ, પંચાશની પૂજા જગીશ, પુષ્પ
 અક્ષત ફલ નૈવેદ્ય સાર, જિનવર પૂજા વિવિધ પ્રકાર, ધૂપ
 દીપ મનુહાર, કલશ અઠોત્તર શત પૂજા કરિયે, ઔવીશ
 જિનવર ધ્યાનજ ધરિયે, જિમ ભવસાગર તરીયે. ૨ ચૈત્રી
 દિન શુભવારમાં લીજે, ગુરુમુખથી એ તપ ઉચ્ચરીજે;
 વિધિ સહિત વહિજે; સોલ વરસ એ તપ આરાધી, આત્મ
 મણુ નિજ સંપદા સાધી, પાવે સહજ સમાધિ; તપપૂરણ ઉજ-

મણુ ધારો, કરીને શાસન શોભા વધારો, જિમ હોવે ભવ-
નિસ્તારો, કાઉત્સગ્ગ પ્રદક્ષિણા કરીએ, ગુણનો ગુણી
જિનગુણ સાભરીયે, આગમવિધિ અનુસરીયે ડ દોય ટક
પરિક્રમણો કીએ, ચૈત્રી શત્રુજ યાત્રા કરીએ, પુન્ય ભડાર
ભરીએ, છહરી પાલી એ નર ભેટે, સઘપતિ થઈ સહુ
દુખ ભેટે, ભવવનમે નવિ ભેટે, ખારહ પૂનિમ પર્વ કહી-
એ, ચારિત્રતિથિ શાસ્ત્રમાહિ લહીએ, ચક્રમરી સાનિધ
કીએ, શ્રીજિનકૃપાચંદ્રસૂરિ રાએ, ખરતરગમ્મ જિન આણા
છાએ, સુખ મપદા સુસમાએ. ૪

શ્રી નેમિનાથજીની સ્તુતિ

સુર અસુર વહિય પાય પંકજ મયણમલ્લ અક્ષોભિત,
ધનમધન-શ્યામશરીર સુંદર શખ લલ્લન શોભિત, શિવા-
દેવીનકન-ત્રિજગવકન ભવિકકમલ જિનેશ્વર, ગિરનાર
ગિરિવર શિખર વદ્ધ નેમિનાથ જિનેશ્વર. ૧ અષ્ટાપદે શ્રી
આદિજિનવર વીરજિન પાવાપૂરે, વાસુપૂજ્ય અપાપુરિય
સીધા નેમ દેવય ગિરિવરે, સમેતશિખરે વીસ જિનવર મુગતિ
પહુતા મુનિવરુ, ચઉવીસ જિણુવર તેહ વદ્ધ સયલ સઘે
સુખકર ૨ ઈગ્યારે અંગ ઉપાગ ખારે દશ પયન્તા જાણિયે,
છ મ્હેક પ્રથ પસત્ય આત્યા ચાર મૂલ વખાણિયે, અનુયોગ-
દાર ઉદાર નદીસૂત્ર જિનમત ગાઈયે, એહ વૃત્તિ ચૂણી
ભાખ્ય પેતાલીશ આગમ ધ્યાઈએ ડ દુહુ દિસે બાલક દોય
જેહને મહા ભવિયલ સુખકર, દુખ હરે અળા લુખ સુદર
હુરિય દોહગ અપહર, જિરનાર મડણ નેમિ જિનવર ચરણ.

અંકજ સેવિયે, શ્રી સંઘ સહુને સદા મંગલ કરે. અંબા
દેવિયે. ૪

શ્રી ચૈત્રી પૂનમની સ્તુતિ

શ્રી વિમલાચલ સુંદર જાણું, ઋષભ આળ્યા જિહાં
પૂર્વ નવાણું, તીર્થભોમિકા પીછાણું; તે તો શાશ્વત પ્રાચે
ગિરીંદ, પૂર્વ સંચિત પાપ નિકંદ, ટાલો ભવ ભય કંદ;
પુરવ સાહુમાં અતિ ઉદાર, ખેઠા સોહે નાભિ મલહાર, સન્મુખ
પુંડરિક સાર; ચૈત્રી પૂનમ દિન જે અનુવાલી, ભવિ આરાધો
મિથ્યાત્વ ટાલી, જીમ લહો શિવ વધૂ નારી. ૧ આખૂ
અષ્ટાપદ ને ગિરનાર, સમેતશિખર ને વળી વૈભાર; પુંડરિક
ચૈત્ર જીહાર; શ્રી જિન અજિત તારંગે વરિજે, શ્રી વરકાણો
બલજીવાડે, તોડે કર્મની બાડે; તારંગો શંખેશ્વર પાસ, શ્રી
ગોડીજી પુરે આસ, પોસીના જિન સુવિશાલ; ચૈત્રી પૂનમ
દિન સુંદર જાણી, એ સવિ પૂજે ભવિ પ્રાણી, જિમ થાવો
કેવલનાણી. ૨ ભરત આગલ શ્રી ઋષભજી ખોલે, નહિ કોઈ
ચત્રી પૂનમ-દિન તોલે, એમ જિન વચન જ ખોલે; ચત્રી
પૂનમ દિન એ ગિરિ અંત, છટું કરી જાત્રા સાત કરંત, ત્રીજે
ભવે મોક્ષ લહંત; ચૈત્રી પૂનમ દિન એ ગિરિ સિદ્ધ, પંચ
કોડ કેવલીથી સિદ્ધ, પુંડરિક શિવપદ લીધ; એમ જાણીને
ભવિ આરાધો, ચૈત્રી પૂનમ દિન શુભચિત્ત સાધો, મુક્તિના
ખાતાં બાંધો. ૩ પુંડરિક ગિરિની શાસનદેવી, મરૂદેવા
નંદન ચરણ પૂજેવી, ચંદ્રેશ્વરી તું દેવી, ચક્રવિહ સંઘને
મંગલ કરજો, તુજ સેવક પર લગ્ની વરજો, સચલ વિધન
સંહરજો; શ્રી અપ્રતિચક તું મોરી માત, તું જાણે મોરી

ચિત્તની ઘાત, પૂરજો મનની વાત, 'પડિત અમર કેસર' સુપે-
સાય, ચૈત્રી પૂનમ દિન મહિમા લહાય, શ્રી લિન્ધિવિજય
ગુણ ગાય ૪

શ્રી પર્યુષણની સ્તુતિ

વલિ વલિ હુ ધ્યાવું ગાઉ જિનવર વીર, જિન પર્વ પન્નુ-
સણ દાખ્યા ધર્મની સીર, આપાઠ ચૌમાસે હુ તી દિન
પચ્ચાસ, પડિછમણું સ વચ્છરી કરીયે ત્રણ ઉપવાસ. ૧ ચઉ
વીસે જિણુવર પૂજા સત્તર પ્રકાર, કરીયે ભલે ભાવે ભરીયે
પુણ્ય બહાર, વલિ ચૈત્ય પ્રવાઠે ફિરતાં લાભ અનત, ઇમ શ્રી
પર્વપન્નુપણ સહુમે મહિમાવત ૨ પુસ્તક પૂજાવી નવ વાં
ચનાયે વચાય, શ્રીકલ્પસૂત્ર જિહાં, મુણતા પાપ પુણાય,
પ્રતિદિન પરભાવના ધૂપ અગર ઉખેવ, ઇમ ભવિયણ પ્રાણી
પર્વ પન્નુપણ સેવ. ૩ વલિ સાહમ્મિ વચ્છલ કરીયે વારંવાર,
કેઈ ભાવના ભાવે કેઈ તપસી શિલધાર, અઠ ઘીહ પન્નુસણ
એમ સેવંત આણુંદ, મુયદેવી સાનિધ્ય કહે જિનભામસૂરિ ૪

શ્રી ભીલડીપુર પાર્શ્વજિન સ્તુતિ.

ભીલડીપુર મંડણ, સોહીએ પાસ જિણુંદ, તેહને તમે પૂજો,
નર નારીના વૃહ, મેહ ત્રુકયો આપે, ઘણુ કણુ કેંચન કોઠ,
તે શિવપદ પામે, કર્મ તણા "ભય છોડ ૧ ઘન ઘસીયા
ઘનાઘન, કેશરના રગ રોજ, તેહમાં તમે ભેજો, કસ્તુરીના
ઘોલ, તેણે શુ પૂજો ચઉવીસે જિણુંદ, જેમ દૈવે દુ ખ જાવે,
આવે ધર આનંદ. ૨ ધરા ત્રિગડે જિન બેઠા, સોહીએ
મુંદર રૂપ, તસ વાણી મુણવા, આવી પ્રણમે ભૂપ, વાણી

જોજનની, સુણ્ણો લવિયણ સાર, તે સુણ્ણતાં હોશે પાતિકનો
 પરિહાર. ૩ પાય રૂમઝૂમ રૂમઝૂમ, ઝાંઝરનો ઝમકાર,
 પદ્માવતી ખેલે, પાર્શ્વતણે દરબાર; સંઘ વિધન હરજો, કરજો
 જય જયકાર, એમ સૌભાગ્યવિજય કહે, સુખ સંપત્તિ
 દાતાર. ૪

શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ

અંગદેશ ચંપાપુરીવાસી, મયણા ને શ્રીપાલ સુખાશી,
 સમકિતશું મનવાસી; આદિ જિનેશ્વરની ઉદ્ધાસી, લાવે
 પૂજા કીંધી મન આસી, લાવ ધરી વિશ્વાસી; ગલિત કોઢ
 ગયો તેણે નાશી, સુવિધિશું સિદ્ધચક્ર ઉપાસી, થયો
 સ્વર્ગનો વાસી; આસો ચૈતર પુરણુમાસી, પ્રેમે પૂજો ભક્તિ
 વિકાસી, આદિ પુરૂષ અવિનાશી. ૧ કેસર ચંદન મૃગમદ
 ઘોળી, હરખેશું ભરો હેમ કચોલી, શુદ્ધ જલે અંધોલી;
 નવ આંખિલની કીજે ઓળી, આસો સુદ સાતમથી ખોલી,
 પૂજો શ્રી જિન ટોળી; ચઊગતિની મહા આપદા ચોળી,
 દુર્ગતિના દુઃખ દૂરે ઢોળી, કર્મ નિકાચિત રોળી; કર્મ કષાય
 તણા મદ રોળી, જેમ શિવરમણી ભરમ લોળી, પામ્યા
 સુખની ઓળી. ૨ આસો સુદ સાતમ સુવિચારી, ચૈત્રી પણ
 ચિત્તશું નિરંધારો, નવ આંખિલની સારી; ઓળી કીજે
 આગળ વારી, પ્રતિકમણુ ખે કીજે ધારી, સિદ્ધચક્ર પૂજો
 સુખકારી, શ્રી જિનભાષિત પર ઉપકારી, નવ દિન જાપ
 જપે નર નારી, જેમ વહિયે મોક્ષની ખારી; નવપદ મહિમા
 અંતિ મનોહારી, જિન આગમ લાખે ચમતકારો, જાઉં તેડની

બલિહારી, ૩ શ્યામ બ્રમર સમ વેણી કાલી, અતિ સોહે
સુહર સુકુમાલી, બાણે રાજ મરાલી, જલહલ ચક્ર ધરે
રૂપાળી, શ્રીજિનથાસનની રખવાળી, ચક્રેશ્વરી મે ભાલી,
જે ઝોળી કરે ઉજમાળી, તેના વિધન હરે સા બાળી,
સેવક જિન સલાળી, ઉદયરત્ન કહે આસનવાળી, જે જિન
નામ જપે જપમાલી, તે ઘર નિત્ય દિવાલી ૪

શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ

પ્રહ ઉઠી વંદુ, સિદ્ધચક્ર સદાય, જપિયે નવપદ્મો
જાપ સદા સુખ દાય, વિધિ પૂર્વક જો તપ જે થઈ ઉજમાલ,
તે સવિ સુખ પામે જેમ મયણા શ્રીપાલ ૧ માલવપતિ
પુત્રી, મયણા અતિ ગુણવત, તસ કમં સયોગે, કોઠી મલિયો
કંત, ગુરૂ વયણે તેણે, આરાધ્યું તપ જોઈ, સુખ સમ્પદા
વરિયા તારયા ભવ જલ તેહ ૨ આંબિલ ને ઉપવાસ,
છઠ્ઠ વહી અઠ્ઠમ, દશ અઠ્ઠાઈ પન્દર, મામ છ માસ વિશેષ,
ઈત્યાદિ તપ બહુ, સહુ માહે મિરદાર, જે ભવિયણ કરશે,
તે તરશે સંસાર. ૩ તપ સાનિધ્ય કરશે, શ્રી વિમલેશ્વર
યક્ષ, સદુ સઘનાચકટ, પૂરે થઈ પ્રત્યક્ષ! પુરડરીક ગજધર
કનક વિજય બુધ શિખ્ય, બુધ દશનવિજય કહે, પદુચે
સકલ જગીશ. ૪.

શ્રી અધ્યાત્મની સ્તુતિ

ઉઠી સવારે સામાયિક લીધુ, પશુ બારણું નવી દીધુ છ,
કાલો કુનરો ઘરમા પેઠો, ઘી સખલુ તેણે પીધું છ, ઉઠો વહુ
૬ પુ મા ૩

અર આલસ મુકી, એ ઘર આપ સંભાલોજી, નિજ પતિ
 ને કહી વીરજીને પૂજે, સમકિતને અનુભાલોજી. ૧. બલે
 બિલાડે જડપ જડપાવી, ઉત્રોડ સર્વે ફેડીજી. ચંચલ ઈયા
 વાર્યા ન રહે, ત્રાક ભાંગી માલ તોડીજી, તેહ વિના રંઝિયો
 નવિ ચાલે, મૌન ભલો કે ને કહિયેજી, ઋષભાદિક ચૌવીશ
 તીર્થંકર, જપિયે તો સુખ લહિયેજી. ૨. ઘર વાશીંદુ કરો
 ને વહુઅર, ટાલો ઓજી શાલુંજી, ચોરટો ઓક કરે છે હેર,
 ઓરડે ઘોને તાલુંજી, લખકે પાહુણા ચાર આવ્યા છે, તે
 ઊભા નવિ રાખોજી, શિવપદ સુખ અનંતા લહિયે, જો જિન
 વાણી ચાખોજી. ૩ ઘરનો ખુણો કોણ ખણે છે, વહુ
 તમે મનમાં લાવોજી, પહોલે પલંગે પ્રીતમ પોઢ્યા, પ્રેમ
 ધરી ને જગાવોજી; ભાવ પ્રભ સૂરિ કહે નહીં એ કથલો,
 અધ્યાત્મ ઉપયોગીજી, સિદ્ધાધિકા દેવી સાનિધ્ય કરેવી, સાથે
 તે શિવ પદ ભોગીજી. ૪

શ્રી દિવાળીની સ્તુતિ—

સિદ્ધારથ તાતા જગત વિખ્યાતા ત્રિશક્તા દેવી માત,
 તિહાં જગગુરુ જન્મ્યા સવિ દુઃખ વિરમ્યા મહાવીર
 જિનરાય, પ્રભુ લઈને હીક્ષા કરે હિત શિક્ષા દેઈ સંવચ્છરી
 દાન, બહુ કર્મ ખપેવા શિવસુખ લેવા કીધો તપ શુભ
 ધ્યાન. ૧ વર દેવલ પામી અંતરજામી વદ કાર્તિક શુભ
 રીસ, અમાવાસ્યા જાતે પાછલી રાતે મુગતિ ગયા જગદીશ;
 વહી ગૌતમ ગણધર મોટા મુનિવર પામ્યા પંચમ જ્ઞાન,
 જ્યાં તત્ત્વ પ્રકાશી શીલ વિલાસી પહોતા મુગતિ નિધાન.

૨ સુરપતિ ચ ચરીયા, રતન ઉદ્ધરીયા, રાત થઈ તિહા
 કાલી, જન હીવા કીધા કાજ ચિદ્ધા નિશાથઈ અજવાળી,
 સહુ લોકે હરખી નજરે નિરખી પર્વ કીયો કિવાળી,
 વગી ભોજન લગતે નિજ નિજ શકતે છમે સેવ સુહાળી.
 ૩ મિદ્ધાચિકા દેવો વિદ્ધન હરેવી વાંછિત કે નિરધારી,
 કરી સધને શાતા જેમ જગ માતા એહવી શક્તિ અપારી,
 એમ જિન ગુણ ગાવે શિવ સુખ પાવે સુણને ભવિજન
 પ્રાણી, જિનચ દયતીસર મહામુનીસર જ પે એહવી વાણી. ૪

શ્રી નેમનાથજીની સ્તુતિ

જાદવકુલ નહન સમે એ નેમીસર નિરધારતો, કૃષ્ણ
 આદેશે ચાલીયા એ વરવા રાજુલ નારતો, અતુકમે તીહા
 આવીયાં એ ઉગસેન હરખાર તો, ઇદ્ર ઇદ્રાણી નાચના એ
 નાટક થઈ થઈ કારતો. ૧ તોરણ પાસે આવીયા એ પશુ
 હાને ઉપકાર તો, શામલીએ મુખ મરડીયું એ રાજુલ મન
 ઉચાટ તો, અજિત આદે તીર્થ કરા એ પરણ્યા છે બહુ નાર
 તો, તેને કારણ તુમે કાઈ હરો એ, પરણે ગુલાખી નાર
 તો ૨ રથ ફેરી સજમ લીયો એ ચડીયા ગઢ ગિરનાર તો,
 નેમનાથ કાઉમગ્ગ રહ્યા એ પામ્યા કેવળ જ્ઞાન તો, સોલ
 પહોર પ્રભુ દેશના એ આપી અખંડા મારતો, ભવિક છવ
 પ્રાનિ જુગ્યા એ જુગવી રાજુલ નાર તો ૩ અધિર જાણી
 સજમ લીયો એ અજા જે જે કારતો, ચરણે ઝાઝર
 રણજો એ, નાચે નેમ દરમાર તો, રયામ વણના નેમજી એ
 કૃષ્ણ શ્રીકાર તો, તેને નામે કવિદાસનો એ વરવા સુરમુંદરી
 નાર તો ૪.

શ્રી પયુષણપર્વની શ્રોય

પ્રયયવંત પોશાલે આવે; પર્વ પન્નુષણ આન્યા વધાવે,
 ધર્મના પંથ ચલાવે, ઘાંચીની ઘાણી છોડાવે; જીવબંધનની
 ભલ તોડાવે, બંધીવાન ખોલાવે, આઠ દિવસ લગે અમર
 પલાવે, સ્વામિવચ્છલ મેરૂ ભરાવે, જિનશાસન દીપાવે, પોસહ
 પરિક્ષમણ ચિત્ત ધારે, ક્રોધ કંધાય અંતરથી વારે, વીરજીની
 પૂજા રચાવે. ૧ પુસ્તક લેઈ રાત્રી જગો કીજે, ગાજંતે
 ગુરૂ હસ્તે દીજે, ગહુંલી સુવાસણ કીજે, કલ્પસૂત્ર પ્રારંભે
 વખાણું, વીર જન્મ દિન સહુકો બાણું, નીશાલગરણા ટાણું;
 ખાંડ પડી પેંડા પતાસાં; ખાંડના ખડીયા ને નાલીએર
 ખાસા, પ્રભાવના ઉલ્લાસા; વીર તણે પહેલો અધિકાર,
 પાસ નેમીસર અંતર સાર, આદિ ચરિત્ર ચિત્ત ધાર. ૨.
 જંબૂ પાટે ત્રિભુવન ગુણભરીયા, શ્રી સયંભવ જેણે ઉદ્ધારીયા,
 યજ્ઞ થકી ઉદ્ધરીયા; કાશ્યા ઘેર ચોમાસું કીધું, અખંડ
 શીયલતું દાનજ દીધું, સ્થુલોભદ્ર નામ પ્રસિધ્ધ; પારણે ગાયા
 હાલરડા, સાંભરતાં સૂત્ર પાઠવીયા, વયર સ્વામી શુભ વરીયા;
 એમ સ્થવિરાવલી ભાખીએ જેહ, સોહમસ્વામી ચિંતામણિ
 તેહ, કલ્પમાં સુણીયે એહ. ૩. બલકસ મસરૂ ને પાઠ રૂમાલ;
 પૂજાએ પોથીને જ્ઞાન વિશાલ, ઠવણી સહેજ સંભાલ; વલી
 પૂજા કીજે ગુરૂ અંગ, સંવત્સરી દિન મનને રંગ, ખારસો
 સુણી એક અંગ; સાસુ જમાઈના અડીયા ને દડીયા, સમા-
 ચારી માંહે સાંભલીયા, ખામણે પાપ જ ટલીયા, શ્રી ભાવ-
 લંબિસૂરિ એ કરણી, શ્રીપદ મહેલ ચડણુ નીસરણી,
 સિદ્ધાએ કહ્યા હુઃખ હરણી. ૪.

શ્રી મહાવીરજિન થાય

મૂરતિ મન મોહન, કંથન કોમલ કાય, સિદ્ધાર્થ નદન
ત્રિશક્તાદેવી સુમાય, મૃગનાયક લંછન, સાત હાથ તનુ માન,
દિન દિન મુખ દાયક, સ્વામી શ્રી વર્દમાન ૧, સુર
નરવર કિન્નર, વહિત પદ અરવિંદ, કામિત ભરપૂરણ,
અભિનવ સુરતડ કંઠ, ભવિષ્યણુને તારે પ્રવહણુ સમ નિશ-
દિશ, ચોવિશે જિનવર, પ્રણમ વીસવાવીસ ૨ અરથે કરી
આગમ, ભાખ્યા શ્રી ભગવત, ગણધરને શુધ્યા, ગુણનિધિ
જ્ઞાન અનત, સુરશુર પણ મહિમા, કહિ ન શકે એકત,
સમર્થ મુખ સાયર, મન શુદ્ધ સૂત્ર સિદ્ધાન્ત ૩ સિદ્ધા
યિકા દેવી, વારે વિધન વિશેષ, મહુ સકટ ચૂરે, પૂરે આશ
અશેષ, અહોનિશ કર જોડી, મેવે સુરનર ઈદ્ર, જ પે ગુણ
ગણ ઈમ શ્રી જિનલાભસૂરી ૬ ૪

શ્રી પયુપણપર્વની થાય

સિદ્ધાર્થ નદન, પ્રણમીજે મુખકાર, નિર્મલ ત્રિકરણે
કરી, કીજે ભક્તિ ઉદાર, અપાઠ ચૌમાસાથી, દશ પચક દનિ
ભણ, સંવત્સરી પડિછમણું અષ્ટમતપ સુવિહાણ ૧ જિન
પંચ કલ્યાણક, પૂજા ભલિ ચિત્ત ધાર, અષ્ટોત્તર ઇગવીશ,
પૂજા સત્તર પ્રકાર, શુભ ભાવ ધરીને, કરીએ ચૈત્યપ્રવાડી,
જિન ભક્તિ કરતા, શિવમુખ લાભ અપાર ૨ આવક સધ
સાથે, પોષધશાલા આમ, જિન આગમ પુસ્તક, પૂજે હરખ
ભરાય, સહુ દુરિત વિહઠન, મુનિ મુખ કલ્પ સુણીજે,
નિત પ્રતિ પ્રભાવના કરતા પુન્ય ભરીજે. ૩ શ્રી પર્વ

પણસણ, બ્રહ્મચર્ય તત્ત ધાર, સેવે ભવિ પ્રાણી તપ જપ કર સુખસાર; ખરતરગચ્છ વાયક, નિધ્યુદય ચારિત્રનંદિ, જસુ શાસન દેવી, આપે પરમાનંદ. ૪.

શ્રી રાત્રિ ભોજનની થાય

શાસન નાયક વીરજીએ, પામી પરમ આધાર તો; રાત્રિ ભોજન મત કરો એ, બાણી પાપ અપાર તો; ધુમ્મડ કાગ ને નાગના એ, તે પામે અવતાર તો, નિયમ નોકારશી નિત્ય કરોએ, સાંજે કરો ચોવિહાર તો. ૧. વાસી બોજો ને રીંગણા એ, કંદમૂળ તું ટાળ તો, ખાતા ખોટ ઘણી કહી એ, તે માટે મન વાળ તો; કાચા દૂધ ને છાશમાં એ, કઠોળ જમવું નિવાર તો, રૂષભાદિક જિન પૂજતાં એ, રાગ ધરે શિવનાર તો. ૨. હોળી બળેવ ને નોરતાં એ; પીંપળે પાણી મ રેડ તો, શીલ સાતમના વાસી વડા એ, ખાતાં ઓટી ખોડ તો; સાંભળી સમક્તિ દ્રઢ કરો એ, મિથ્યાત્વ પર્વ નિવાર તો, સામાયિક પડિચ્છમણું નિત કરો એ, જિનવાણી જગ સારતો. ૩ ઋતુવંતી અડકે નહી એ, નવિ કરે ઘરના કામ તો, તેનાં વાંછિત પૂરશે એ, દેવી સિદ્ધાયિકા નામ તો; હિત ઉપદેશે હુર્ષ ધરી એ; કોઈ ન કરશે રીશ તો, કીર્તિ કમલા પામશે એ, જીવ કહે તસ શિષ્ય તો. ૪

શ્રી રૂતુવંતીની થાય

સોવન વાડી ફૂલડે છાઈ, છાળ ભરી હું લાવું જી, ફૂલજ લાવું ને હાર ગુંથાવું, પ્રભુજીને કંઠે સોંહાવું જી;

ઉપવાસ કરૂં તો જૂખજ લાગે, ઉતું પાણી નવી લાવેલું;
 આબિલ કરૂં તો લુપ્ત ન લાવે, નીવીએ કુમા આવેલું ૧
 એકાસણું કરૂં તો લુપ્તે રહી ન શકું, સુખે ખાઈ તણ
 ટકલું, સામાયિક કડ તો બેસી ન શકું, નિંદા કરૂં સારી
 રાતલું, દેરે જાઉં તો ખોટી જ થાઉં, ધરનો ધંધો ચુકલું,
 દાન હઉં તો હાથ જ ધૂળે, હૈયે કંપ વહુટેલું ૨
 જમડાનું તેડું આંચું, સર્વ મેલીને ચાલેલું, રહો રહો
 જમડાલું આજનો દહાડો, શેત્રુ જે જઈને આવુલું, શેત્રુ જે
 જઈને દ્રવ્ય જ ખર્ચું, મોક્ષ માર્ગ હું માગુલું, ઘેલા
 જીવડા ઘેલુ શું બોલે, એટલા દિવસ શું કીધુલું. ૩
 જાતે જે જીવે પાછળ લાવું, શું શું સાથે આવેલું, કાચી
 કુલેંગ ખોખરી હાડો, કાઠીના ભારા સાથેલું, જ્ઞાનવિમળસૂરિ
 એણી પેરે લાંબે, ધ્યાવો અધ્યાત્મ ધ્યાનલું, ભાવ
 ભક્તિશું જિનજીને પૂળે, સમકિતને અજવાળોલું ૪

સ્તવન વિભાગ

શ્રી સીમધર જિન સ્તવન

મારી વિનતડી અપધારો સાહિબ સીમધર મહારાજ,
 ત્રિભુવન સાહિબ અરજ મુણીને, મહિર કરીને, દરસણુ
 દીને રાજ મારી વિ. ૧ આપ વસ્યા મહાવિદેહ ખેતરમે,
 હું ઈશ્વ ભરત મોઝાર, આ મેલો કિમ હોવે સાહિબ,
 એહી સખલ વિચાર. માં વિં ૨ ભરત વિચાલે પરવત
 આટો, નામે વૈતાલ્ય સાર, પચીસ જોજનનો ઉચો છે

પ્રભુ, પચાસ જોજન વિસ્તાર. માં વિં ૩ ગંગા સિંધુ
 દોનું નદીયાં, આડી છે ફિરતાર સહસ્ર અઠાવીસ બીજી
 નદીયાં, એ બેઉનો વિસ્તાર. માં વિં ૪ ઇણી આગલ
 પરવત આડો, નાનો હિમવંત નામ; એક સહસ્ર વલિ
 બાવન જોજન, બાર કલા અભિરામ. માં વિં ૫ ખેતર
 હેમવંત વલિ પ્રભુ આડો, જુગલ્યાં કેરો વાસ; ઇકવીસસૌ
 વલિ પાંચ યોજન, પાંચ કલા સુવિલાસ. માં વિં ૬
 રોહિતા રોહિતાંસા નામ, નદિયાં છે અસરાલ; છપ્પન સહસ્ર
 વલિ બીજી નદિયાં, આવું કેમ દયાલ. માં વિં ૭ મહાહિમ-
 વંત પરવત આડો, મોટો અતિ વિસતાર; ચાર સહસ્ર
 દોય સૌ દસ જોજન, દસ કલા મનુહાર. માં વિં ૮
 આઠ સહસ્ર સત ચાર અનોપમ, ઇકવીસ; જોજન તાસ,
 એક કલા વલિ રૂપ અનોપમ, ખેતર છે હરિવાસ. માં
 વિં ૯ હરિકાંતા ને હરિસલિલા, નદીયા છે પરતક્ષ, બીજી
 નદીયાં આડી છે પ્રભુ, સહસ્ર બાર એક લક્ષ. માં
 વિં ૧૦ પરવત નિષધ છે વલિ આડો, જોયણ વલિ
 વિસતાર; સોલ સહસ્ર સત આઠ બયાંલીસ, દોય કલા
 મનુહાર. માં વિં ૧૧ ખેતર છે વલિ જુગલ્યાં કેરો, દેવ
 કુર ઇણે નામ; તે પિણ જોયણ બહુ વિસ્તારે, પોલો છે
 સુણો સ્વામ. માં વિં ૧૨ સીતા નામે નદી વડેરી, સખ
 નદીયાં સીરહાર, પાંચ લાખ વલિ બીજી નદીયાં, અને
 અતીસ હજાર. માં વિં ૧૩ લાખ જોજનકો મેરૂ પરવત,
 નામ સુદરસણ સાર, ગજદંતા વલિ ચાર વિચમે, આઉં
 કેમ કૃપાલ. માં વિં ૧૪ વન-ગિરિ ને પરવત બહુલા,

નદીમાં ઓઘટઘાટ, કિણુ વિધિ આવું સુગુણ સાહિબ,
 મારગ વિષમીવાટ માં વિં ૧૫ કચનગિરિ વખારા
 પરવત, ગજદતા ગિરિશય, ભદ્ર સાલ વન મારગ વિચમે,
 લાગે કેમ ઉપાય માં વિં ૧૬ કયાં મુજ દેશ છે ભરત
 ખેતર, કયા પુખલાવતી જિનરાજ, ઓ મેલો કિમ હોસી
 સાહિબ, તારણ તરણ જિહાજ. માં વિં ૧૭ નિસદિન
 મારે તુહી આલંબન, વસીયો હૃદય મઝાર, ભવ હું ખ
 ભજન, તુંહી નિરજણુ, કરણુ કલા ભંડાર માં વિં ૧૮
 મનવહિત સુખ સપત્તિદાતા, પ્રભુ સાહેબ છે ખાસ,
 મુજને સેવક સાચો જાણી, પુરો મનની આસ માં વિં
 ૧૯ ખરતર હરખ ગુરુ મુપસાયે, રૂપચંદ ગુણ ગાય,
 અગરચંદકો શ્રી જિનવરણુ, તારો દીન દયા લાય માં
 વિં ૨૦ સવત અઠારસે ઈકવીસે, પોસવહી સુભ માસ,
 ખીજ ભદ્ર બુધવાર અનોપમ, જિનપદવંદન ભાસ. મારી
 વિનતહીં ૨૧ ઇતિ સીમધર જિન સ્તવન સપૂર્ણ.

શ્રી સીમધર સ્વામીનું વિનતિરૂપ સ્તવન

સ્વસ્તિ શ્રી મહાવિદેહ ક્ષેત્રમા, જિહા રાજે તીર્થ'કર
 વીશ, તેણે નામુ શિષ, કાગલ લખુ' કોડથી ૧ સ્વામી
 જઘન્ય તીર્થ'કર વીશ છે, ઉત્કૃષ્ટા એકસો સિત્તેર, તેમા નહિ
 ફેર, કાગલ લખુ કોડથી ૨ સ્વામી ખાર ગુણે કરી યુક્ત
 છો, અંગે લક્ષણુ એકહજાર, ઉપર આઠ સાર, કાગલ લખુ
 કોડથી ૩ સ્વામી ચોવીશ અતિશયે શોભતા, વાણી પાત્રીસ
 વચન રસાલ, ગુણો તણી માળ, કાગલ લખુ કોડથી. ૪

સ્વામી ગંધહસ્તિ સમ ગાજતા, ત્રણ લોકતણા પ્રતિપાળ,
 છો દિનદયાળ, કાગલ લખું કોડથી. ૫ સ્વામી કાયા સુકો-
 મળ શોભતી, શોભે સુવર્ણ સમાન વાન; કરું હું પ્રણામ.
 કાગલ લખું કોડથી ૬ સ્વામિ ગુણ અનંતા છે તારા,
 એક જલે કહ્યો કેમ જાય; લખ્યા ન લખાય. કાગલ લખું
 કોડથી. ૭ ભરત ક્ષેત્રથી લિખિતંગ જાણને, આપ દર્શન
 ઈચ્છું દાસ; રાખું તુમ આશ. કાગલ લખું કોડથી. ૮ મેં
 તો પૂર્વે પાપ કીધાં ઘણાં, જેથી આપ દર્શને રહ્યો દૂર;
 ન પહોંચું હજુર. કાગલ લખું કોડથી. ૯ મારા મનમાં
 સંદેહ અતિ ઘણા, આપ વિના કહ્યો કેમ જાય; અંતર
 અકળાય. કાગલ લખું કોડથી. ૧૦ આડા પહાડ પર્વત ને
 ડુંગરા, તેથી નજર નાખી નવ જાય, દર્શન કેમ ધાય ? કાગલ
 લખું કોડથી. ૧૧ સ્વામી કાગળ પણ પહોંચે નહિ, નવિ
 સંદેશો પહોંચે સાંધ; હું તો રહ્યો આંહિ, કાગલ લખું
 કોડથી. ૧૨ દૈવે પાંખ દીધી હોત પીઠમાં, ઉડી આવું દેશા-
 વર દૂર, તો પહોંચું હજુર. કાગલ લખું કોડથી. ૧૩ સ્વામિ
 કેવળજ્ઞાને કરી દેખને, મારા આત્માના છો આધાર,
 ઉતારો ભવપાર. કાગલ લખું કોડથી. ૧૪ ઓછું અધિકું ને
 વિપરીત લખ્યું, માફ કરને જરૂર જિનરાજ, ક્ષાણું તુમ
 પાપ, કાગલ લખું કોડથી. ૧૫ સંવત અઢાર તેમ્પન્નની
 સાલમાં, હરખે હર્ષવિજય ગુણ ગાય, પ્રેમે પ્રણમું પાપ.
 કાગલ લખું કોડથી. ૧૬

શ્રી શત્રુજય તીર્થમાલા

(ઢાળ પહેલી)

(તુમે શાને રોકો છો રાનમાં—એ દેશી)

વિમલાચલ વાલા વારૂં રે, ભલે ભવિયલુ ભેટો ભાવમાં;
તુમ્હે સેવો એ તીરથ તારૂં રે, જિમ ન પડો ભવના
દાવમાં. ભલે. ૧ જગ સઘળા તીરથનો નાયક, તુમે સેવો
શિવસુખ દાયક રે ભલેં ૨ એ ત્રિશિજને નયણે
નિહાળી, તુમે સેવો અવિધિ દોષ ઢાળી રે ભલેં ૩
મુકતાસાધન કલે વધાવી, નમી પૂજી ભાવના ભાવો
રે. ભલેં ૪ કાકરે કાકરે ત્રિદ્વ અનંતા, સભારો પાળે
ચઢતા રે. ભલેં ૫ આદિ અજિત શાંતિ ગૌતમ કેરા,
પહેલા પગલા પૂજે ભલેરા રે ભલેં ૬ આગે ધોળી પરખ
દુઠે ચઢીએ, તિહા ભરત ચક્રપદ નમીએ રે. ભલેં ૭
નીલો પરખ અતશલે આવે, હારે નેમિ વરદત્ત
પગલાં સોહાવે રે ભલેં ૮ આદિ ચૂલ નમિ કુડ
કુમારા, હીંગલાજ હુડે ચઢો ધ્યારા રે ભલેં ૯ તિહા
ઠલિકુંડ નમી શ્રીપાસ, હારે ચઢો મન મોડી ઉદલાસ રે
ભલેં ૧૦ ગુણવત ગિરના ગુણ ગાઈ, છાતા કુડે વિસામો
ભાઈ રે ભલેં ૧૧ તિહાથી મકાગાવી પથે ધમીએ, પ્રભુ
ગઢ દેખીને ઉલ્લસીયે રે ભલેં ૧૨ નમીએ નારદ અથ
મત્તાની મુરતિ, વગા દ્રાવિડ વારિખિલ સુરતી રે ભલેં ૧૩
તીરથ ભૂમિ દેખી સુખ ભગે, નિરખો હેમ કુડની
આગે રે ભલેં ૧૪ શમ ભરત શુક સેવગ સ્વામી,

થાવન્થા નમું શિર નામી રે. ભલેં ૧૫ ભુખણકુંડ વાડી
 જોઈ વંદો, સુકોમલ મુનિપદ મુખકંદો રે. ભલેં ૧૬ આગળ
 હનુમત્ત વીર કહાવે, હાંરે તિહાંથી જે વાટે જવાએ રે. ભલેં
 ૧૭ ડાખી દિશા રામપોળ હું રંછ, સામી દીસે નદી
 શેત્રુંછ રે. ભલેં ૧૮ જોતાં જમણી દીસે વંદો બાળી,
 મુનિ જાતિ મયાતિ ઉવયાતિ રે. ભલેં ૧૯ તિહાંથી ડાખી
 દિશા સામા સોહાવે, નમો દેવકી ખટ્સુત ભાવે રે. ભલેં
 ૨૦ ઇમ શુદ્ધ ભાવ થકી ઉત્કર્ષે, રામપોળમાં પેસીએ
 હરખે. રે. ભલેં ૨૧ કુંતાસરે પાળે નવધણુ ભાળો, જોડ
 કીધી શાહ શૃંગાલો રે. ભલેં ૨૨ ધાઈ સોપાન ચઢી
 અતિ હરખો, જઈ વાઘણપોળે નિરખો રે. ભલેં ૨૩
 સ્થિરતાએ શુભ જોગ જગાવો, કહે અમૃત ભાવના
 ભાવો રે. ૨૪

ઢાળ ખીલ

(સીતા હરખીલ હરખીલ-એ ટેક)

નીરખીલ નીરખીલ, હું તો નીરખીલ, હરખીલ
 હરખીલ, હું તો પ્રણમું રે નીરખીલ. ૧ અતિ હરખે
 સંચરતા જોતાં, જિનધર ઓળા આળેલ; ભવ જગાવી
 શીશ નમાવી, આવી હાથી પોળે. હું તો ૧ આગલી
 પુંડરીક પોળે ચઢતાં, પ્રણમું જે કર જોડીલ, તીર્થપતિનું
 ભુવન નીહાળી, કરમ ઝંઝીર મેં તોડી. હું તો ૨
 મુળ ગભારે જોતાં માનું, સુકૃત સઘળાં તોડી લ; તત્ક્ષણ
 કુષ્કૃત દ્વેરે પળાયાં, નાખી કુગતિ ઉખેડી. હું તો. ૩ દીઠો

લાડક મરૂદેવીનો, ઘેઠો તીરથ થાપીલું, પૂરવ નવાણુવાર
 આબ્યાથી, જગમા કીરતિ બ્યાપી. હું તો ૪ શ્રીઆદીશ્વર
 વિધિશું વહી, બીજા સર્વ જીકારું, નમિ વિનમિ કાઉરસ
 ગીયા પાસે, જોઈ જોઈ આતમ તારું હું તો ૫ સાહમા
 ગજવર ખધે બેઠાં, ભરતચક્રીની માડીલું, તિમ સુનંદા
 સુમંગળા પાસે, પ્રણમું તે ધન લાડી હું તો ૬ મૂળ
 ગભારામાં જિનમુદ્રા, એકે ઉણા પચાસલું, રમમડપમા
 પડિમા એંશી, વહી ભાવ ઉલ્લાસે હું તો ૭ ચૈત્ય ઉપર
 ચૌમુખ થાપ્યો છે, કિરતી પ્રતિમા વંદુલું, વળી ગૌતમ
 ગણધરની કવણા, શી તારીફ વખાણું. હું તો ૮ દેહેશ
 બાહિર કીરતી દોરી, ચૌપન રૂડી હોંસેલું, તેહમા પ્રતિમા
 એકસો ત્રાણું, દેખી હોયડું હોંસે. હું તો ૯ નીલુડી રાયણ
 તરવર હેઠલ, પીલુડા પ્રણુલના પાયલું, પૂલું પ્રણમી
 ભાવના ભાવી, ઉલટ અગ ન માય. હું તો ૧૦ તસ
 પદ હેઠળ નાગમોરની, મૂરત બેઠે મોહાવેલું તસ સુર
 પદવી સિદ્ધાચળના, માહાત્મ્ય માહિ કહાવે હું તો ૧૧
 સાહમા પુડરિક સ્વામી વિશાળે, પ્રતિમા છત્રાસ સગેલું,
 તેહમા ખૌદની એક જિન પ્રતિમા, ટાળી નમીએ રગે હું
 તો ૧૨ તિહાથી બાહિર ઉત્તર પાસે, પ્રતિમા તેર દેદારલું
 એક રૂપાની અવર ધાતુની, પચ તીરથ છે વારું. હું તો ૧૩
 ઉત્તર સન્મુખ ગણધર પગલાં, ચઉદસયાં બાવનનાલું,
 તેહમા ચાતિ જિણુદ જીહારું, પુગ્યા કોડ તે મનના હું
 તો ૧૪ દક્ષિણ પાસે સહસ કૂટ ને, દેખી પાપ પળાયા
 લું, એક સહસ ચોવીસ, જિનેશ્વર, સંખ્યાએ ઠહેવાય.

હું તો ૧૫ દસ ક્ષેત્રે મળી ત્રીસ ચોવીરી, વગી
 વિહરમાન વિદેહેજી, એકસો આઠ ઉત્કૃષ્ટે કાળે, સંપ્રતિ
 વીસ સનેહી. હું તો ૧૬ ચોવીસ જિનનાં પંચ ઠલ્યાણુક,
 એકસો વીસ સંભાળીજી; શાશ્વતા ચાર પ્રભુ સરવાળે,
 સહસ કૂટ નિરધારી. હું તો ૧૭ ગોમુખ ચક્ષુ ચક્રેસરી
 દેવી, તીરથની રખવાળીજી, તે પ્રભુના પદપંદજને સેવે,
 કહે અમૃત નિહાળી. હું તો ૧૮

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન-૧

આજ આપે ચાલો સહીયાં, સિદ્ધાચલ ગિરિ જઈએ; સિદ્ધાચલ
 ગિરિ જઈએ બહેની, વિમલાચલ ગિરિ જઈએ રે. આં ૧ સુણ
 અહેની એ ગિરિની મહિમા, આદિજિનંદ ઇમ લાખી; ભર-
 તાદિક નરપતિને આગલ, ઇંદ્રાદિક સહુ સાખીરે. આં ૨
 ઇણગિરિવરીયે કાલ અનંતે સાધુ અનંતા સીધા; જન્મ
 મરણનાં દુઃખ છોડીને, અચલ અખય સુખ લીધારે. આં ૩
 ઇણગિરિ સન્મુખ પગલા ભરતાં, આતમ શુદ્ધ સુમાવે; કોઠિ ભવારાં
 પાતક કીધા, એક પલકમેં જાવે રે. આં ૪ સાસતો તીરથ
 એ સેત્રુંજે, જોતાં લાગે મીઠો; ત્રીન ભુવનમેં ઇણ ગિરિ તોલે,
 ઘીજો કોઈ ન દીઠો રે. આં ૫ નીરંજનશુ' નેહ ધરીને, આગે
 એલગ કરસ્યાં; અદ્ભુત આદિ જિનેસર નિરખી, પ્રેમ
 સુધારસ પીસ્યાં રે. આં ૬ પુષ્પ સુગંધા લેઈ પંચરંગા,
 હાર સુગંધા ગૂંથી, પૈહિરાવી પ્રભુ કંઠે લલિસ્યાં, શિવમા-
 રંગની સૂથીરે. આં ૭ ગહિર સ્વરે જિનવર ગુણ ગાતાં,
 જાત્રે નવાણું કરીયે; મનગમતી ભમતી વિચ ભમતાં, ભવસાયરં

નિસતરિયેરે આઠે ૭ પૂરવ નવાણું વાર પ્રથમ જિન, રાયણુ-
રખે આયા, એ તીરથ શુભ ભાવે ફરસી, કરિયે નિરમલ
કાચારે. આઠ ૮ લાંબા ઉઢે એ ગિરિવર લહિયે, કહે ઇમ
કેવલનાણી, શ્રી જિનચંદ સદા હિતવત્સલ, ઝેમ ઘણે ચિત્ત
આણીરે. આઠ ૯ ઇનિ સિદ્ધાચલ સ્તવન સ પૂર્ણમ્

શ્રી સિદ્ધાચલજીનુ સ્તવન-૨

વિમલાચલ ગિરિ, લેટે લવિયણુ ભાવણું, જેઠથી
ભવોભવ પાતિક ફર પલાયજે, નિકાચિત બાંધ્યા જે કમ
જ આકરા, ગિરિ લેટતા કણુમાં સવિ ક્ષય થાય જો, વિમલાઠ
૧ સાધુ અનતા ઇણુ ગિરિવર સિદ્ધ વર્ધા, રામ ભરત
ત્રણ કાકિ મુનિ ચરિવારજો પાચસે સાથે, શેલગે શિવપદ
લહયુ, પાંડવ પાચે પામ્યા ભવનો પારજો વિમલાઠ ૨ નમિ
વિનમિ આદે બહુ વિદ્યાધરા, વળી થાવચ્ચા અર્ધમુક્તા
અણુગારજો, શુકરાજી વળી મુખ તે ગિરિપર પામીયા,
બાહ્ય અચ્ચતર શત્રુ કીધા છારજો વિમલાઠ ૩ જુગલા ધર્મ
નિવારણુ ઇણુ ગિરિ આવીયા, ઋષભ જિણુ દણુ પૂર્વ નવાણું
વારજો, કાકરે કાકરે સાધુ અનતા મિદ્ધિયા, માટે નિશદિન
સિદ્ધાચલ મન ધારજો વિમલાઠ ૪ ગિરિ પાંગે ચઢતા તન
મન ઉલ્લસે, ભવ સચિત સવિ દુષ્કૃત ફર પલાયજો, સુરજ
ફેડે નાહો નિર્મલ થાઈજો, જિનવર સેવી આતમ પાવન
યાયજો વિમલાઠ ૫ જાત્રા નવાણુ કરીયે તન મન લગનથી,
ધરીયે શીલ અમતા વળી ત્રન પચ્ચક્ષુખાણુ જો, ગણીયે
ગરણુ દાન સુપાત્રે દીજીયે, દેવ નજી ધરો શત્રુ-મિત્ર સમતા

—જો. વિમલાં ૬ એ ગિરિ ભેટે ભવ ત્રીજે શિવ મુખ લહે,
 પાંચમે ભવ તે ભવિષ્ય મુક્તિવરાય જો; સૂરિ ધનેશ્વર શુભ
 ધ્યાને ઈશ ભાખીયું, પાપી અભવિને એ ગિરિ નવિ ફરસા-
 યજો. વિમલાં ૭ મૂલનાયક શ્રી આદિજિણુંદજી ભેટીયે,
 રાયજી નીચે પ્રણમો પ્રભુજીના પાયજો; બાવન જિનાલય ચૌમુખ
 બિંબને વંદિયે, સમેતશિખર અઠાપદ તીરથ ત્યાંય જો.
 વિમલાં ૮ સકલતીરથનો એ ગિરિવર છે રાજિયો, તારજી
 તીરથ ભવોદધિમાંહિ પોતજો; સેવંતા એ ગિરિવર બહુ
 ફલ પામીયે, વરીયે શિવપદ કેવલ જ્યોતા જ્યોતજો.
 વિમલાં ૯

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન-૩

સિદ્ધાચલના વાસી—વિમલાચલના વાસી, પ્રભુજી
 ખ્યારા, આદિનાથને વંદન હમારા, પ્રભુજીનું મુખડું મલકે,
 નયનોમાંથી વરસે અભિધારા. આદિં ૧ પ્રભુજીનું મુખડું
 મલક મલાકર, દિલમાં ભક્તિની જ્યોત ઝગાકર; ભજ લે પ્રભુને
 ભાવે, દુર્ગતિ કદીયે નાવે. જિનજી ૨ લખ ચોરાશી ભમીને
 હું આવ્યો, પૂન્યે દરિસણુ તુમારું પાચો; ધન્ય દિન મહારા,
 ભવના ફેરા ટાળો. જિનજી ૩ અમે તો માયાના વિલાસી,
 તુમે તો મુક્તિપુરીના છો વાસી; કર્મ બંધન કાપો, મોક્ષ
 મુખ આપો. જિનજી ૪ અરજી-ઉરમાં ધરજો હમારી,
 અમને આશા છે પ્રભુ તુમારી; કહે હર્ષ હવે, સાચા સ્વામી
 તુમે, પૂજન કરીએ અમે. જિનજી ૫

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન-૪

ધ્યારો લાગે, સારો લાગે, આછો લાગે રાજ, ઋષભ
જિણુ દ મને ધ્યારો લાગે રાજ, ધ્યારો લાગે, સારો લાગે, નીકો
લાગે રાજ, મરૂદેવીનો જાયો મને ધ્યારો લાગે રાજ ૧ નાભિ
શયા કુલચ દ ઋષભ જિણુંદ, હોયે હોયે દુનિયામાહિ
જિણ્યો દિણુ દ મં ૨ ટાળ્યો ટાળ્યો મિથ્યાત્વ ઠેરો ઉઘોત,
જગી જગી ભવિજન અતરંગ જયોત. મં ૩ પામ્યો પામ્યો
હવે તુજ ચરણોની સેવ, અધિક અધિક પ્રભુ પૂરો મહારી
આશ મં ૪ ધર્મ' ચતુર્વિધ ક્રિયોરે પ્રકાશ, આપો આપો
અબુભવ જ્ઞાન ઉલ્લાસ મં ૫ ભમ્યો ભમ્યો હું તો એતા
દિવસ અભણ, સુણી નહિ શુભ ચિત્તે પ્રમુ સુખ વાણ.
મં ૬ આપો આપો હવે સુજ જ્ઞાન પ્રકાશ, જ્ઞાનવિભવ પ્રભુ
વચન વિદ્યાસ, મં ૭ માગું માગુ મહાનંદ પદ ભારા દેવ,
સાચે ચિત્તે હોજો સાહિબા ચરણોની સેવ મં ૭

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન-૫

તુમ દરિસણુ ભલે પાયો ઋષભ જિન, તુમ દરિસણુ
ભલે પાયો, નાભિ નરેશ્વર નહન નિરૂપમ, માતા મરૂદેવી
જાયો માતા. ઋં તુમં ૧ આજ અમિરમ જલધર વુકયો,
માનુ ગંગાજલે નહાયો, સુરતડ સુરમણિ પ્રમુખ અનુપમ,
તે સવિ આજ મે પાયો. ઋં તુમં ૨ યુગલા ધર્મ' નિવા-
રણુ તારણુ, જગ જય મડપ છાયો, પ્રભુ તુજ શાસન
વાસન સમકિત, અતર વેરી હરાયો (હકાયો) ઋં
૬ પુ મા ૪

તુમં ૩ કુગુરૂ-કુદૈવ-કુધર્મની વાસે, મિથ્યા મતમે ફસાયો;
 મેં પ્રભુ આજસે નિશ્ચય કીનો, સવિ મિથ્યાત્વ ગમાયો. ઋં
 તુમં ૪ ખેર ખેર કડં વિનતિ ઈતની, તુમ સેવા રસ પાયો;
 જ્ઞાનવિમળ પ્રભુ સાહિબ નજરે, સમકિત પૂરણ સવાયો.
 ઋં તુમં ૫

શ્રી અસિનંદન જિન સ્તવન

રાગ ધન્યાશ્રી -- સિંધુઓ.

(આજ નિહોળેરે હીસે નાહલો-એ દેશી)

અસિનંદન જિન હરિસણુ તરસીએ, હરિસણુ દુર્લભ
 દેવ; મત મત ભેદે રે જો જઈ પૂછીએ, સહુ થાપે અહમેવ.
 અં ૧ સામાન્યે કરી હરિસણુ દોહલું, નિર્ણય સકલ વિશેષ;
 મદમેં ઘેર્યો રે અંધો કિમ કરે, રવિ શશી રૂપ વિલેખ. અં ૨
 હેતુ વિવાદે હો ચિત્ત ધરી જોઈએ, અતિ દુર્ગમ નયવાદ;
 આગમવાદે હો ગુરૂગમકો નહિ, એ સખલો વિખવાદ. અં ૩
 ઘાતી ડુંગર આઠા અતિ ઘણા, તુજ હરિસણુ જગનાથ;
 ઘિઠાઈ કરી મારગ સંચરૂં, સેંગુ કોઈ ન સાથ. અ. ૪
 હરિસણુ હરિસણુ રટતો જો ફરૂં, તો રણુ રોઝ સમાન;
 જેહને પિપાસા હો અમૃત પાનની, કિમ લાંબે વિષપાન.
 અં ૫ તરસ ન આવે હો મરણુ જીવન તણો, સીજે
 જો હરિસણુ કાજ; હરિસણુ દુર્લભ સુલભ કૃપાયકી,
 આનંદધન મહારાજ. અં ૬

શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તવન

સુમતિનાથ ગુણશુ મિલીલ, વાધે મુજ મન પ્રીત, તેલ
ખિંદુ જિમ વિસ્તરેલ, જળમાહિ બસી રીતિ. સોભાગી
જિનશુ લાગ્યો અચિહ્ન રંગ ૧ સજ્જનશુ જે પ્રીતડીલ,
છાની તે ન રખાય, પરિમલ કસ્તુરી તણેલ, મહીમાંહે
મહકાય સોં ૨ અંશુલીયે નવિ મેરૂ ઢકાયે, છાખડીયે રવિ
તેજ, અજલિમાં જિમ ગજ ન માયે, મુજ મન તિમ પ્રભુ
હેજ સોં ૩ હુઓ છિપે નહિ અધર અરૂણ જિમ, ખાતા
યાન સુરગ, પીવન ભર ભર પ્રભુ ગુણ પ્યાલા, તિમ મુજ
પ્રેમ અમ ગ. સોં ૪ ઢાકી ઇંદ્રુ પરાણશુલ, ન રહે લહી
વિસ્તાર, વાચક જશ કહે પ્રભુ તણેલ, નિમ મુજ પ્રેમ
પ્રકાર. મોં ૫

શ્રી પયમીનુ સ્તવન ઢાળ-૧

(ઇંકર આબા આબલી રે-એ દેશી)

શ્રી ગુરૂ ચરણ નમી કરીરે, પ્રણમી ચરસ્વતી, માય,
પયમી તપ વિધિશુ કરોરે, નિર્મલ જ્ઞાન ઉપાય, ભવિકજન
કીજે એ તપ સાર— જનમ સફલ નિરધાર, ભવિકં લહીએ
સુખ શ્રીકાર ભં કીં — એ આકલ્પી ૧ સમવસરણ દેવે
રચ્યુ રે, બેકા નોમ જિલુદ, બારે પરખદા આગલે રે, ભાળે
શ્રી જિનચદ. ભં ૨ જ્ઞાન વડો સસારમાં રે, શિવપુરનો
હાતાર, જ્ઞાનરૂપી દીવો કહ્યો રે, પ્રગટ્યો તેજ અપાર
ભં ૩ જ્ઞાન લોચન જળ નિરખીયેરે, તવ દેખે લોક અલોક,
પશુઆ પદે તે માનવીરે, જ્ઞાન વિતા સવિ ફાક ભં ૪

જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાં રે, કરમ કરે તે નાસ; નારકીના તે
જીવને રે, કોડી વરસસુ' વિલાસ. લ૦ ૫ આરાધક અધિકો
કહયોરે, લગવતી સૂત્ર મઝાર; ક્રિયાવંતને આગલે રે, જ્ઞાન
સકલ સિરદાર. લ૦ ૬ કળ ક્રિયા તો સહુ કરે રે, તેહથી
નહિ કોઈ સિદ્ધ, જ્ઞાન ક્રિયા જીવ દો મિલે રે, તખ પામે
બહુલી રિદ્ધ. લ૦ ૭ કુણે આરાધી એહવી રે, કોઈને ક્લી
તત્કાલ; તેહ ઉપર તમે સાંભલો રે, એહની કથા રસાળ.
લ૦ ૮ જંબુદ્વીપ સોહામણો રે, ભરત દેવ અભિરામ;
પદ્મપુર નગરે શોભતો રે, અજિતસેન રાય નામ. લ૦ ૯
શીલ સૌભાગી આગલે રે, યશોમતી રાણી નાર; વરદત બેટો
તેહનો રે, મુરખમાં સિરદાર. લ૦ ૧૦ માત પિતા મન
રંગશુ' રે, મૂકે અધ્યાપક પાસ; પણ તેહને નવિ આવડેર,
વિદ્યા વિનય વિલાસ. લ૦ ૧૧ જિમ જિમ યૌવન જાગતો રે,
તિમ તિમ તનુ બહુ રોગ; કોઠ થયો વળી તેહને રે, વસમા
કરમના લોગ. લ૦ ૧૨ આદરીએ આદર કરીરે, સૌભાગ્ય
પંચમી સાર; સુખ સઘલાં સહેજે મિલેરે, પામે જ્ઞાન
અપાર. લ૦ ૧૩

દુહા:-તિલકપુર શેઠ વસે તિહાં, સિંહદાસ ગુણવંત;
જેન ધરમ કરતા લહે, કંચન કોડી અનંત. ૧ કપુર તિલકા
સુંદરી, ચાલે કુલ આચાર; તેહની કૂળે અવતરી, ગુણ
મંજરી વર નાર. ૨ મુંગી થઈ તે બાલિકા, વચન વહે
નહિ એક; જિમ જિમ અતિ ઔષધ કરે, તિમ તિમ તનુ
બહુ રોગ. ૩ સોલ વરસ તેહને થયાં, પરણે નહિ કુમાર,
એહને કોઈ વંછે નહિ, સ્વજનાદિક પરિવાર. ૪

દાળ બીજ

(ખન્યારે કુવરજીનો સોહરો—એ દેશી)

એહવે આવી સમોસર્યા, શ્રી વિજયસેન સૂરી'દ રે,
 સુહર, જ્ઞાની ગુરુજીને વાદવા, પુત્ર સહિત ભૂપ વૃદ્ધરે
 સુહર૦ ૧ સદ્ગુરુ દીએ દેશનારે, સામલો ચતુર સુમણ રે,
 સુહર૦ જ્ઞાન ભણે ભવિ ભાવશુ, જિમ લહો કોઠિ કલ્યાણ
 રે સુહર૦ ૨ મિંહદાસ સુત આપણો, આવી નમ્યો કરજોડી
 રે, સુહર૦ વિધિશુ વાઢી દેશના, સાંભલવાના કોઠરે સુહર૦
 ૩ જ્ઞાન આશાનના જે કરે, તે લહે હુ ખ અનેકરે, સુહર૦
 વાચા પણ નવિ ઉપજે, બાલ પરે વિવેક રે સું સં ૪ ઈહ
 ભવ પરભવ હુ ખ લહે, કુબટ કુટાદિક રોગ રે, સુહર૦
 પરભવ પુત્ર જ સપજે, કલત્રાદિક વિધેમરે સું સં
 ૫ સિંહદાસ પૂછે હવે, નિજ ભેરીની વાન રે, સુહર૦ શે
 કરમે ધોગ ઉપનો, તે કહો સકલ અવદાત રે સું સં
 ૬ ગુરુ કહે શેઠજી સામલો, પૂરવ ભવ વિરતતરે, સુહર૦
 ધાતકીખડ મધ્ય ભરતમા, ખેટક નગર નિરખત રે. સું
 સં ૭ જિનદેવ વણિક વમે તિહા, સુહરી નામે નાર રે,
 સુહર૦ પાચ બેટા ગુણ આગલા, ચાર સુતા મનોહાર રે
 સું સં ૮ એક દિન લણવા મુઢીયા, હોશ ધરી મન
 માહિ રે, સુહર૦ ચપલાઈ કરે ચોગુણી, ન લણે હરખે
 ઉચ્છાહિરે સું સં ૯ શીખામણ પડયો દીએ, આવી રૂવે
 માતા પાસ રે, સુહર૦ કોપ કરી વલતુ કહે, બેઠા રહો
 ઘર વામ રે. સું સં ૧૦ ચૂલામાહિ નાખીયા, પુસ્તક

પાટી સોયરે. સુંદરં રીસે ધમધમતી કહે, આખર મરશે
 સહુ કોયરે. સુંં સં ૧૧ કંથ કહે નારી પ્રત્યે, કોણ દીએ
 કન્યાદાન રે; સુંદરં મુરખ ગુણ ગ્રહે નહિ, ન લહે આદર
 માનરે સુંં સં ૧૨ બિહુ જણ માંહિ બોલતા, કાંધ વસ્યો
 વિકરાલ રે; સુંદરં જિન દેવે સાચું મૂશકું, મરણ પામી
 તતકાલરે સુંં સં ૧૩ તેહ મરી ગુણમંજરી, અવતરી
 તાહરે ગેહરે; સુંદરં જાતિ સ્મરણ ઉપન્યું, પ્રગટી પુન્યની
 વેલરે. સુંદરં સં ૧૪ સાચું સાચું સહુ કહે, જ્ઞાન
 લણે ગુણખાણરે; સુંદરં તપનો જે ઉદ્યમ કરો, તો લહો
 કેવલનાથ રે, સુંદરં સં ૧૫

શ્રી પંચમાકા બડા સ્તવન

પ્રણમું શ્રીગુરુપાય નિર્મલ જ્ઞાન ઉપાય પંચમી તપ
 લણુંએ, જન્મ સફલ ગિણુંએ ॥ ૧ ॥ ચઉવીસમો જિનચન્દ,
 કેવલજ્ઞાન કિણુંદ ॥ ત્રિગટે ગહગહ્યો એ, ભવિયણને કહ્યો એ
 ॥ ૨ ॥ જ્ઞાન વડું સંસાર, જ્ઞાન-મુગતિ-ઠાતાર ॥ જ્ઞાન
 દીવો કહ્યો એ, સાચો સદહ્યો એ ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન લોચન
 સુવિલાસ, લોકાલોક પ્રકાશ; જ્ઞાન વિના પશુ એ, નર
 બાણે કિર્યું એ ॥ ૪ ॥ અધિક આરાધક બાણ, ભગવતીસૂત્ર
 પ્રણામ ॥ જ્ઞાન સર્વતુ એ, કિરિયા દેશતુ એ ॥ ૫ ॥ જ્ઞાની
 શ્વાસોશ્વાસ, કરમ કરે જે નાસ; નારકીને સહી એ, કોઈ
 વરસ કહી એ ॥ ૬ ॥ જ્ઞાન તણે અધિકાર, બોધ્યા સૂત્ર
 મઝાર; કિરિયા છ સહી એ, પણ પાછે કહી એ ॥ ૭ ॥
 કિરિયા સહિત જે જ્ઞાન, હુવે તો અતિ પરધાન; સોનાને

સૂરો એ, શંખ દૂધે ભર્યો એ ॥ ૮ ॥ મહાનિશીથ મઝાર,
પંચમી અક્ષર સાર । ભગવત ભાખિયો એ, ગણધર
સાખિયો એ ॥ ૯ ॥

ઢાલ ૨-કાલહરાકી દેશી ।

પચમી તપવિધિ સાંભળો, જિમ પામો ભવ
પારોરે । શ્રી અનિહત ઈમ ઉપદિશે, ભવિયણને હિતકારો
રે ॥ ૫૦ ॥ ૧ ॥ મિગસર માહ કાશુણ્ય ભલા, જેઠ
આપાઠ વેશાખો રે । ઈણુ પદ માસે લીજિયે, શુભ દિન
સદ્ગુરુ શાખો રે ૦ ૫૦ ॥ ૨ ॥ દેવ જૂહારી દેહરે, ગીતારથ ગુરુ
વંદીરે ॥ પોથી પૂજે જ્ઞાનની, સમર્પિત હુવે તો નહિરે ॥

૫૦ ॥ ૩ ॥ ઝેકર જોડી ભાષણુ, ગુરુમુખ કરો
ઉપવાસો રે । પચમી પડિઝમણો કરી, પઠો પડિત
ગુરુ પાસો રે ॥ ૪ ॥ જિણુ દિન પંચમી તપ કરો,
તિણુ દિન આરભ ઢાલો રે । પચમીસ્તવન શુધ કહો,
બ્રહ્મચારિજ પિણુ પાલો રે ॥ ૫ ॥ પાંચ માસ લધુ પંચમી,
ભવજીવ ઉત્કૃષ્ટી રે । પાંચ વરસ પાંચ માસની, પચમી
કરો શુભ દંડિ રે ॥ ૫૦ ॥ ૬ ઈતિ ॥

ઢાલ ૩-ઉલ્લાલેકી દેશી

હવે ભવિયણુ રે પચમી ઉજમણો સુણો, ઘર સારુ
રે વારુ ધન ખજો ઘણો । એ અવસર રે આવતા વસિ
દોહિલો, પુણ્ય જોગે રે ધન પામતાં સોહિલો । । (ઉલ્લાલો)
સોહિલો વસિય ધન પામતા વિણુ ધર્મકાજ કિહાં વલી,

પંચમી દિન ગુરુ પાસ આવી કીજિયે કાઉરસગ્ગ રહી । ત્રણ
 જ્ઞાન દરિસણ ચરણ ટીકી દેઈ પુસ્તક પૂજિયે, થાપના
 પહિલી પૂજા કેસર સુગુરુ સેવા કીજિયે ॥ ૧ ॥ (ઠાલ) —
 સિદ્ધાંતની રે પાંચ પરત વીટાંગણાં, પાંચ પૂઠારે મુખમલ
 સૂત્ર પ્રમુખ તણાં ! પાંચ ડોરારે લેખન પાંચ મણસણા,
 વાસકુંપારે કાંખી વારુ વતરણા ॥ (ઉદ્ઘાલો) — વતરણા
 વારુ બલિ ચ કમલી પાંચ ઝિલનિલ અતિલલી, સ્થાપના-
 ચારિજ પાંચ ઠવણી મુહપત્તી પહપાટલી ! પટસૂત્ર પાટી
 પંચ કોથલી પંચ નવકાર-વાલિયાં, ઇણુ પરે શ્રાવક કરે
 પંચમી ઊજમાણું ઉજવાલિયાં ॥ ૨ ॥ (ઠાલ) — વલિ દેહરે
 રે સનાત્ર મહોત્સવ કિજિયે, ઘર સારુરે દાન વલિ તિહાં
 દીજિયે । પ્રતિમાણને રે આગલ દોવણું દોઈએ, પૂજનાં
 રે જે જે ઉપગરણુ જોઈયે ॥ (ઉદ્ઘાલો) જોઈયે ઉપગરણુ
 દેવપૂજા કાજ કલશ ભુંગાર એ, આરતિ મંગલ થાલ દીવો
 ધૂપધાણું સાર એ ! ઘનસાર કેશર અગર સુખડ અંગલું-
 હણો દીસએ; પંચ પંચ સઘલી વસ્તુ દોવો, સગતિસું
 પચવીશ એ ॥ ૩ ॥ (ઠાલ) — પંચમીતારે સાહુમ્મી સર્વ
 જિમાડિયે, રાત્રિજોગે રે ગીતરસાલ ગવાડિયે, ઇણુ કરણી
 રે કરતાં જ્ઞાન આરાધિયે, જ્ઞાન દરિસણ રે ઉત્તમ મારગ
 સાધિયે ॥ (ઉદ્ઘાલો) — સાધિયે મારગ એહ કરણી જ્ઞાન
 લહિયે નિરમલો, સુરલોક ને નરલોકમાંહે જ્ઞાનવંત તે
 આગલો । અનુક્રમે કેવલજ્ઞાન પામી શાશ્વતા સુખ જે લહે,
 જે કરે પંચમી તપ અખંડિત વીર જિણુવર ઈમ કહે ॥ ૪ ॥
 (કલશ) — એમ પંચમી તપ કૃત્ત પ્રરુપક વદ્ધમાન જિણે-

સરો, મેં થુણ્યો શ્રી અરિહંત ભગવત અદુલ ખલ અલ-
વેસરો, જયવત શ્રીજિનચંદ્ર સૂરિજ સકલચંદ્ર નમંસિયો ।
વાચનાચારિજ સમયસુંદર ભગતિભાવ પ્રશંસિયો ॥૫॥ ઇતિ ॥

અષ્ટમીકા વૃદ્ધ સ્તવન

॥ હુહા ॥ વર્દમાન જીનવર નમુ, સમરિ શારદમાય,
અષ્ટમી તપ વિધિ વરણુવુ, આગમ ચુત સ પ્રદાય ॥ ૧ ॥
આઠમતિથી આરાધવા, ભાષે ત્રિજગલાણુ ॥ વિધિસેતિ
તપ કીજીએ । પ્રાપ્તે ઉત્તમ નાણુ ॥ ૨ ॥

ઢાળ પહલી

(સભવ જીનવર વિનતિ એ દેશી)

આઠમ તપ આરાધિએ, અષ્ટમી ગતિ ઢાતારો રે,
પ્રવચન માતા આઠને, પાલો નિસહિન સારો રે ॥ આઠમ ૦
॥ ૧ ॥ અષ્ટસિદ્ધિકાંક સદા, આઠમ તપ ઉજમંતા રે, સામા
યિક પોસહ કરી, પવંતિયિ સેવતા રે આ ૦ ॥ ૨ ॥ પવં-
તિયિમાં બંધાય છે, પ્રાપ્તે પરભવ આયુ રે, તિણુ કારણુ
તિથી તપ કરો, આગમમાંહિ ગવાયુ રે ॥ આ ૦ ॥ ૩ ॥
બૃહદાવશ્યકવૃત્તિમા, હરિભદ્રસૂરિ જોલે રે, તિમ ચૂર્ણિ લઘુ-
વૃત્તિમાં, યોગ શાસ્ત્રમેં જોલે રે ॥ આ ૦ ૪ ॥ નવપદ પ્રકરણુ
વૃત્તિમા, દિન કૃત્ય દેવેન્દ્રસૂરિ રે, વિધિપ્રપા પચાશક વલ્લિ,
ઇમ અધિકાર છે ભૂરિ રે ॥ આ ૦ ૫ ॥ મામાયિક પહિલા
કહો, પાછલ ઇરિયાનો પાઠ રે. જાણે પણુ માને નહિ, એહ
કર્મનો ઠાઠ રે ॥ આ ૦ ૬ ॥ વિધિથી સામાયિક કરો, જીમ

પામે ભવપારો રે; અવિધિથી કિરિયા કરી, નહિ છુટે ભવને।
 લારો રે ॥ આં ॥ ૭ ॥ ઢાલ દુસરી ॥ યતની ॥ પરવતિ-
 થિયે પોષધ કરિયે, શુદ્ધ આગમને અનુસરીએ; વલિ આઠ
 કર્મને હરિયે સલુણા ભાવ ભલે આરાધો. એ તો આરાધિ
 શિવસુખ સાધો સલુણા આઠમ તિથી આરાધો ॥૧॥ આઠમ
 દોય ચઉદસ કહીએ, અનાવસ પૂનિમ લહિયે; એહ છ તિથી
 ચારિત્ર વહિયે ॥સં ભાં ॥૨॥ વલી કલ્યાણુક તિથી જાણો,
 પજુસણ મનમાં આણો; ઇત્યાદિક પર્વ પિછાણો ॥ સં ॥
 ભાં ॥ ૩ ॥ બીજે અંગે પાંચમે અંગે, ઉપાસક દશા સુખ
 સંગે; આવશ્યક ટીકા ઉમંગે ॥સં ભાં ॥૪॥ ઇત્યાદિક આગમ
 સાખે, પર્વ તિથિયે પોષધ ભાખે, વિધિયુક્ત કરતાં ફલ ચાખે
 ॥ સં ભાં ॥૫॥ જે નિત્ય પોષધને તાણે, આગમ વિધિ તે
 નવિ જાણે; હરિભદ્રવચન પરમાણે ॥સં ભાં ॥ ૬ ॥

અષ્ટમીનું સ્તવન (જે ઢાળીયું) ઢાલ-૧

(આવો આવો જશોદાના કંત અમ ઘેરે આવો રે-એ દેશી)

શ્રી રાજગૃહી નયરી ઉઘાને, અતિશય છાજે રે;
 વિચરંતા વીર જિણુંદ, આવી બીરાજે રે, તીહાં ચોત્રીસ ને
 પાંત્રીસ, વાણી ગુણ ગાજે રે, પધાર્યાં શ્રેણીકરાય, વંદન
 કાજે રે. ॥૧॥ તિહાં ચોસઠ સુરપતિ આવી, ત્રિગડો બનાવે
 રે, તિહાં બેસીને ઉપદેશ, પ્રભુજી સુણાવે રે; તિહાં સુર
 નર નારી તિર્યાંચ, નિજ નિજ ભાષા રે; ભેદ સમજી ને
 ભવિ જીવ, લહે સુખ વાસા રે. ॥૨॥ તવ ઈંદ્રભુતિ મહા-
 રાજ, કહે પ્રભુ વીરને રે, કહો અષ્ટમીનો મહિમા, પ્રભુજી

અમને રે, તવ ભાષે વીર જિણુંદ, સુણો ભવિ પ્રાણી રે,
 અઠમી દિન જિનનાં કહ્યાણુક ધારો ચિત્ત આણી રે.
 ॥ ૩ ॥ ઢાળા ખીજી ॥ એ તો સકલ તીર્થનો રાય રે,
 મોહોટો ગિરિવર કહેવાય રે, એની જાત્રા પુણ્યે ધાય,
 મનોહર મિત્ર એ ગિરિ સેવો રે, -એ દેશી પહેલું કપલનું
 જન્મ કહ્યાણુ રે, ચારિત્ર લહે શુભ વાન રે, ત્રીજી
 સભવનું નિર્વાણુ, ભવી તુમે અઠમી તિથિ સેવો રે, એ
 છે શિવવધૂ મલવાનો મેળો ભવિં ॥ ૧ ॥ અજિત સુમતિ
 જિન જન્મ્યા રે, જિન સાતમા શિવ વિશરામ્યા રે,
 અભિનદન શિવપથ પામ્યા ભવિં ॥ ૨ ॥ વીશમા મુનિ-
 સુવ્રત સ્વામી રે, તેનું જન્મ કહ્યાણુ મોક્ષ ધામી રે,
 એકવીસમા શિવ વિશરામીં ભવિં ॥ ૩ ॥ શ્રી પાર્શ્વજિન
 મોક્ષ મહતા રે, ઇત્યાદિક જિન ગુણવતા રે, કહ્યાણુક
 મોક્ષ કહતા. ભવિં ॥ ૪ ॥ તેથી અઠકર્મ દુર પલાય રે, એથી
 અઠસિદ્ધિ અઠપુદ્ધિ ધાય રે, તેણે કારણ શિવ ચિત્ત લાય.
 ભવિં ॥ ૫ ॥ એવી વીર જિણુંદની વાણી રે, સુણી સમ
 જ્યા કેઈ ભવિ પ્રાણી રે, ઇત્યાદિ જિનગુણ ખાણી ભવિં
 ॥ ૬ ॥ શ્રી ઉદય સાગર ગુરુ રાયા રે, તસ શિષ્ય વિવેકે
 ધ્યાયા રે, શ્રી ન્યાયસાગર ગુણ ગાયા ભવિં ॥ ૭ ॥

શ્રી નેમિનાથ પ્રભુની ઢાણો

(ગુરૂ મહારા ચહેરમા પધારીયા રે-એ રાગ)

સગસતી ચરણ નમી કરી રે, શ્રી શ ખેસર રાય રે,
 વાલો મારો નેમી જીણુંદને ગાઈશુ રે, અરિહત ગુણ

સાંભારતા રે, બયો ગવ પાનિક જાય રે. વાલો એ તો
 આવીશ્યો જિત રાય રે વાલો ૧ મિત્ર ગગને પ્રભુ
 આવીયા રે, આયુષ્ય યાજામનિ રે; વાલો લીલાએ શંખ
 વજ્રડીયો રે, નેમિસર ઉચ્છાદ રે. વાલો ૨ શંખ શબ્દને
 સાંભળી રે, ચિંતે દામોદર ખીરરે, વાલો, કુચુ મુજ વયસી
 ઉપન્યો રે; ધાવે હરિ દીલગીર રે. વાલો ૩ આયુષ્યયાત્રાને
 આવીયારે, દીકો નેત્રી કુમાર રે, વાલો, બળની પરીક્ષા
 તેજી કરી રે, દરી દુઃખ ભરી અપાર રે. વાલો ૪ અંબરે
 સુર બોલ્યા હરી રે, ન કરે દીકર લગાર રે, વાલો, અણુ
 પરણ્યા નેમિ થસેરે, શિવ સુંદરી ભરતાર રે. વાલો ૫
 એમ સુરવાણી સાંભરી રે, દરખે મોરારી ત્યાંદરે, વાલો,
 તો પણ સંશય ટાળવારે, આવે અંતેહરમાંહે રે. વાલો ૬
 વિવાહ મનાવો નેમનેરે, કહે ગોપીને શ્યામ રે, વાલો,
 રુષભવિજય કહે આગલે રે, રચના રમ અભિરામ રે,
 વાલો ૭ા ઢાળ ૨ (રાયગુ ને સદકાર વાલા-એ રાગ)
 સોલે શણગાર સજી રે સાહેલી, ગોપી બત્રીસ હજાર
 વાલા, નેમણનેસર સાથે લેઈ, આવે સરોવર તીર વાલા.
 સોલ ૧ પ્રભુને સોનાને સિંહાસન યાપી, ગોપી ચિંતે
 મનમાંહી વાલા; જળથી પ્રભુ અકળાશે જ્યારે, માનશે
 ત્યારે વિવાહ વાલા. સોલ ૨ તતક્ષણ આકાશે ધઈ
 વાણી, સાંભળજો હરીનાર વાલા; એક હજાર ને આઠે કલશે,
 નવરાંબ્યા એક ધાર વાલા. સોલ ૩ હરખ ધરી જળ કેળ
 કરે, પ્રભુને છાંટે નીર વાલા; કુલદહા કેઈ હૃદયે મારે,
 માનની મદ રસપૂર. વાલા. સોલ ૪ કામ કટાક્ષે કેઈક

ઘેરે, લાલ શીવાનો નદ વાલા, કેશર મોવન સરી પીચકારી,
 મારતિ નયણાનંદ વાલા સોલ૦ ૫ જલકીડા કરોને નીસ-
 રીયા, ટોળે મિત્રી સહુ નાર વાલા, રૂપલ કહે પહેલી
 પટરાણી, ઘોલે વયણુ રસાલ વાલા સોલ૦ ૬ ॥ ઢાળ ૩ ॥
 (ચુંદર બાઈ ચાલ્યા સાસરીએ-એ રાગ) કહે રૂખમણી
 હરી કુરાણી, જો કે નેમની દીલની જાણી જો, કાયર છે
 નેમ નગીના, જો કે નારી ખરચે બીકના જો, પ્રભુ
 જાલન કુળના રાયા, જો કે લાલ શીવાના જાયા જો ૧
 નેહર ને કાળી વહાલી, જો કે ચુંદડી માગે વાલી જો, વલી
 માગે વસ્તુ ખ્યારી જો કે, ખરચની ચિના ભારી જો ૨ તુજ
 બાંધવ જો ગીરધારી જો કે, તેને છન્દુ હજારી જો, રૂપે
 શુ રંભા હારી જો કે, કામ તણી અવતારી જો. ૩ હુ હરીની
 જાડે બસહારી જો કે, સરખી પાલે નારી જો, તે સહુના
 ખરચ ચલાવે જો કે, એક થકી શુ જાવે જો ૪ પણ
 પરણે નારી હરણે જો કે, બાંધવ પુરું કરશે જો, બહુ બળીયા
 નામ ધરાવો જો કે, બલને આપ લાવો જો ૫ તું કાઈ
 દીયરીઆ જાણે જો કે, સાબરે નારી ટાણે જો, એમ સખીઓ
 મલી મમતવે જો કે, રૂપલ કવીશ્વર ગાવે જો ૬ ઢાળ ૪
 (મન મદિરે આવો રે—એ રાગ) સત્યભામા ભાણે રે કે
 માનીએ વાતલડી, દીયર એક પરણે રે કે માનની પાતલડી
 ૧ કુણુ નારી ના વરીયા રે કે સામળ સાંમળીયા, સઘળા
 અમલોને રે કે, સળવા વથ પડીયા ૨ જેણે સૃષ્ટિ નીપાઈ
 રે કે આદીશ્વર રાયા, તે પણ પરણ્યા છે રે કે લાલ
 શીવના જાયા ૩ પછી મજમ લીનો રે કે, જઈ સિદ્ધમા

વસીયા, તું કોણુ નવો જાગ્યો રે કે, સિદ્ધ તમેા રસીયો.
 ૪ કુણુ કુણુ ફળવાને રે કે જળ ભરવા જાગે, હીયર મત
 રહેજો રે કે, લોજાઈના વિશ્વાસો. ૫ પરણ્યા વિણ કહો કુણુ
 રે, કે, પોતાની પાવે, નિજ નારી વિના કુણુ રે સર્વાંગે
 નવરાવે. ૬ અલભેલા સાહેબ રે કે, શું રહ્યા હૃડ તાણી,
 એક પક્ષણી પરણો રે કે, રૂપસ તણી વાણી. ૭

નેમ રાજુલ સ્તવન (ઢાલ ૧)

તોરણથી વર પાછો જાય રે રાજુલ ખેની, તોરણથીં ૧
 માંડવાથી જન પાછી જાય રે રાજુલ ખેની, માંડવાથીં ॥૧૬૬૥
 ઘણું એ મનાવ્યું તોયે માને જરી ના, કેટ કેટલું કીધું કાને
 ધરે ના. લાખ ર કીધા ઉપાય રે. રાજુલ ખેનીં તોં ॥૧૭૥
 નારીની પ્રીત એણે નહીં રે પીછાની, સ્નેહની વાતો નહીં
 સમજાણી, લાખિણી પલ બીતી જાય રે રાજુલ ખેનીં તોં
 ॥ ૨ ॥ જવું હતું તો આવ્યા શીકને, પ્રેમના અંકુર વા-
 વ્યાતા શીકને, કામલ કલી કરમાય રે રાજુલ ખેની ॥૩૥
 પશુના પોકારે એનું કાળજું કોરાયું, નારીનું અંતર નહીં
 એલખાયું, એવો અન્યાય કેમ થાય રે રાજુલ ખેની તોં ॥૪૥
 લખ તણી એણે વરમાલા તોડી, કોડ ભરી કન્યા તરછોડી,
 માંડવામાં હીવડા ખુઝાય રે રાજુલ ખેનીં તોં ॥ ૫ ॥
 (ઢાલ ૨) તોરણથી વર ભલે જાય રે સાહેલી, મારે તોરણથી.
 માંડવેથી જન ભલે જાય રે, સાહેલીં તોરણ ॥૧૥ દેશો
 નહીં એને દોષ લગી રે, રાખશે ના કંઈ રોષ લગી રે,
 લેખ લખિયા ન ભુલાય રે સાહેલીં તોં ॥ ૨ ॥ સંસારની

એને નહોતી રે માયા, અણુગમતુ તોયે આવીતી કાયા, પ્રીત
પરાણે ન થાય રે સાહેલીં તોં ॥ ૩ ॥ માનવી આ એ
તો મોટો રે મનમાં, પાડે નહી કહી ભેદ જીવનમાં, દિલમાં કયા
ઉભરાય રે સાહેલીં તોં ॥ ૪ ॥ આવીને કામ કયું ઉપગારી,
પશુની સંગાતે એણે સુઝને ઉગારી, તમથી નહી સમજાય
રે સાહેલીં તોં ॥ ૫ ॥ તનડાનુ સગપણુ બલે દીધુ તોડી,
આત્મની પ્રીતિ એણે આત્મથી ભેડી, જ્યોતિમા જ્યોતિ
પ્રગટાય રે સાહેલીં ॥ તોં ॥ ૬ ॥ જાઓ બલે મારા
બવો ભવના સ્વામી, તમ પગલે નવુ જીવન પામી, અંતરમાં
અજવાળુ થાય રે સાહેલીં તોં ॥ ૭ ॥

મૌન એકાદશીનું સ્તવન

ઢાલ પહેલી (વૈરાગી થયો-એ દેશી) પ્રભુમી પૂછે
વીરને રે, શ્રી ગોયમ ગણરાય, મૃગશિર સુદિ એકાદશી રે,
તપથી શુ ફલ થાય રે, જિનવર ઉપદિશે, તિહા સાબલે
સહુ સમુદાય રે. જિનં ૧ વીર કહે ગોયમ સુણો રે, હરિ-
આગલ કહ્યો નેમ, તેમ તુમ આગળ હુ કહુ રે, સાંભલો
મન ધરી પ્રેમ રે, જિનં ૨ દારીકા નયરી સમોસયાં રે,
એક દિન નેમિ જિણુદ, કૃષ્ણ આવ્યા તિહાં વાંદવા રે, પૂછે
પ્રશ્ન નરિંદરે. જિં ૩ વર્ષ દિવસનાં દિન મિલી રે, તિન
સો સાઠ કહંત, તેહમા દિન કુણુ એહવોરે, તપથી બહુ ફલ
હુંતરે જિં ૪ મૃગશિર સુદિ એકાદશી રે, વણુવી શ્રી જગનાથ,
દોઢસો કલ્યાણક થયાં રે, જિનના એકણુ સાથરે, જિં ૫ શ્રી
અરજિન દીક્ષા થહી રે, નમિને કેવલ નાણુ, જન્મ દીક્ષા

કેવલ લહારે, શ્રી મલિત જગલાણુ રે. જિં ૬ વર્તમાન
 ચોવિશીનારે, ભરતે પંચ કલ્યાણુ; એ પાંચ ભરતે ચર્ધ રે,
 પંચાધિક વીશ જાણુ રે. જિં ૭ પાંચે ઐરવતે મિલિ રે,
 કલ્યાણુક પંચ પંચ; દશ ક્ષેત્ર સહુ એ મિલી રે, પચાસ
 કલ્યાણુક સંચરે. જિં ૮ અતીત અનાગત કાળનાં રે,
 વર્તમાનના વલી જોહ; દોઢસો કલ્યાણુક કહ્યાં રે, ઉત્તમ ધણુ
 દિણુ એહ રે. જિં ૯ જે એકાદશી તપ કરે રે, વિધિ
 પૂર્વક ગુણુ જોહ; દોઢસો ઉપવાસો તણો રે, ફલ લહે ભવિ-
 યણુ તેહ રે. જિં ૧૦ ઢાળ ખીણ. (ઘોડી તો આવી તારા
 દેશમાં મારણ-એ દેશી.) હવે એકાદશી તપ તણો માધવણ,
 વિધિ કહું નિર્મલ, ખુદિ હો ગુણુરાગી નરેશ્વર, સાંભડો
 જાદવણ, દેવ જીહારો દેહરે; માં ગુરૂ વંદો ભાવ વિશુદ્ધિ
 હો; ગું ૧ અહોરતો પોસહ કરી, માં ગુરૂ મુખે કરો
 પચ્ચખખાણુ હો; ગું દેવ વંદો ત્રણ ટંકના, માં સાંભડો
 સદ્ગુરૂ વાણી હો. ગું ૨ દોઢસો કલ્યાણુક તણો, માં
 ગુણુણો ગુણો એક મને હો; ગું ભણુણુ ગુણુજી કિરીયા
 વિના, માં નવિ જોડો અન્ય વચન હો. ગું ૩ મૌન ગ્રહો
 નિશિ દિવસનો, માં રાખો શુભ પરિણામ હો, ગું મૌન
 એકાદશી તે ભણી, માં નિરૂપમ એવું નામ હોં ગું ૪
 પ્રથમ દિને એકાસણું, માં પારણે એહિજ રીત હોં ગું
 ખાર વર્ષ તપ ઈમ કરે, માં શુદ્ધ ધર્મશું પ્રીત હોં ગું ૫
 અંગ અગ્યારે તે ભણે, માં પંડિમા તપ અગ્યાર હોં ગુણુ
 પ્રતિમાસે ઉપવાસનો માં તપ કરે નિરૂપમ વાર હોં ગું

૬ સુમત શેઠ તણી પરે, માં મન રાખે સ્થિરતા ભેગ
હોં ગું તો એકાદશી દયમે, ભવે, માં લહે શિવવધૂ
સભેગ હો. ગું ૭

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીનું સ્તવન

લાજ રાખો પ્રભુ મારી, દયાળુ દેવા, લાજ રાખો
પ્રભુ મારી, બહુ ભવ ભંટકી શરણે આંચો, શ્રી વાસુપૂજ્ય
તમારી. દયાળુ ૧ કાળ અનતો નરક નિગોદે, ખમિયો
બહુ હુખભારીં દયાળુ ૨ પરમાધામી દેવ મુજને, ત્રાસ
પડાંચો અપારી. દયાળુ ૩ તિરીયગતિ પણ મહા પાપકારી,
વધ બધન કરનારી દયાળુ ૪ સુરનર ગતિમાં કામે વિટ-
ંચો, કમે કરી કીકીયારી દયાળુ ૫ એક ગતિમાં શાતા ન
પામ્યો, શી કહુ કયની હું મારીં દયાળુ ૬ તારકતા તુજ
સાંભળી આજે, આંચો છુ આશાધારીં દયાળુ ૭ મોહ
પિજરથી છોડાવો મુજને, આપનો હું છુ આભારીં દયાળુ ૮
દિનદયામા બાકી ન રાખી, બની ગયો છુ લાચારી.
દયાળુ ૯ નિર્ધામક ધઈ ભવસાગરથી, લેજો મુજને ઉગારી.
દયાળુ ૧૦ શુદ્ધ જીવ મારી ગઈ છે ચાલી, હિંમત ગયો
હું હુ હાગીં ૬૦ ૧૧ દયાના સિધુ કરૂણા કરીને, સેવકને
લેજો તારી દયાળુ ૧૨ સૂરિ નીતિના બળ, ઉદયને મેળ-
વજો શિવ નારી, દયાળુ ૧૩

રોહિણીતપ સ્તવન

॥ ઢાળ પહેલી ॥ વર્ષમાન જાનવર નમી, સુયદેની મુપ-
સાય, રોહિણી તપ વિધિ વર્ણવું, ચાત્રધકો ચિત્તસાય ॥૧॥
૬ પુ મા ૫

કલ્યાણક. જોલી મલી, પંચમ્યાદિ તપ જાણ; ઇંમ બહુવિધ
 તપ વર્ણવ્યો, તિમ રોહિણી મન આણ ॥૨॥ હાંરે મારા
 ઠામધર્મના સાઠા પચવીસદેશને ॥ એ દેશી ॥ હાંરે હમારે
 જંબૂદ્વીપમાં ભરતદેશ મનુહારને, અંગદેશનગીનો સોહો અતિ
 લલોરે લોલ ॥ હાં ॥ ચંપા નામે સુંદર નવલી નયરી
 ને, વાસુપૂજ્ય નન્દન જગવન્દન નૃપતિલોરે લોલ ॥ ૩ ॥
 હાં ॥ મધવારાજ નગતદિવાજ તત્ય ને, કમલા રાણી
 સીયલ સુહાણી રાયને રે લો ॥ હાં ॥ સુખ ભોગવતાં પુન્ય
 તણે પરભાવને, આઠ પુત્ર થયા રાણી મનમાં ભાયનેરે લો ॥
 ૪ ॥ હાં ॥ તેહને ઉપર રોહિણી નામે પુત્રીને, માત-
 પિતાને વાહલી ઘણી તે ઉપની રે લો ॥ હાં ॥ ચંદ્રક-
 લા જિમ પુત્રી વધે સુહેણ ને, પાંચ ધાય કરિ પાલતાં થોવન
 વય નીપનીરે લો ॥ ૫ ॥ હાં ॥ સુરકુંવરી સમ દેખી રાજ
 પુત્રીને, વરચિન્તામન પેઠી રાયને તિણસમેરે લો ॥ હાં ॥
 સ્વયમ્બરા મંડપ માંડયો પુહવી નાથ ને, દેશદેશના ભૂપતિ
 તેડયા સુખ સમેરે લોલ ॥ ૬ ॥ હાં. વીતસોઠ રાજનો
 નન્દન નામ ને, સોભાગી ગુણરાજી કન્માયે વર્યોરે લો. હાં
 પૂરવભવના પુન્યથી થયો વિવાહ ને, બહુલી સમ્પદા પામી
 કુંવર કારજ સર્યો રે લો ॥ ૭ ॥ હાં ॥ રંગરંલી થઈ સહુ
 પહોતા નિજ ઠામ ને, ચિત્રસેનને રાજ્ય દેઈ સંજમ લીયો
 રે લો. ॥ હાં ॥ બીત સોકનો નન્દન પામી રાજ્ય ને,
 રોહિણી રાણી સાથે સુખ સમ્પદપીયોરે લો ॥ ૮ ॥ હાં
 રોહિણીરાણીને આઠપુત્ર ચાર પુત્રી ને, પૂરવ ભવના સમ્બ-
 ન્ધથી આવી અવતર્યા રે લોલ ॥ હાં ॥ આઠમા પુત્રનો

નામ દિયો લોકપાલને, જોલેમાં લઈ રાયરાણી ગોખે વર્ષા રે
 લોં ॥ ૯ ॥ હાં કીડા કરે દમ્પતિ નાના પ્રકાર ને, તિલુ
 સમે એક નારી ને દીડી રોવતી રે લોં હાં દીન થઈ
 મિર પીટે નાના વિલાપને, દેખીને અચરજ પામી રોહિણી
 સતી રે લોં ॥ ૧૦ ॥ હાં રાજને કહે રાણી નાટક જોરને,
 એહવો તો મૈ કહિય ન દીઠે નાયજી રે લોં, હા કહોની
 મુઝને નાટકનો સ્વામી નામ ને, જિન કૃપાચ દ્રસૂરિ એહને
 સુકૃત સાથજી રે લોં ॥ ૧૧ ॥ ઢાલ દુસરી ॥ દેશી યતની-
 તવ રાજ કહે મુણ રાણી મહમાંડી ઘણી બરાણી, એ
 પુત્રમરે ગભરાણી, રોવે બે નેત્ર બરાણી, સલૂણી બોલ વિચારી
 બોલો, એ તો સહુ જગને સમતોલો, સલૂણી બોં ॥ ૧૨ ॥
 જળ વીતે તબ ને કીજૈ, ઈમ કહીને રાજ ખીજે, જોલેથી
 હાથમા લીજે, લેઈ કુવરને નીચો નાખીજે સલૂણી બોં
 ॥ ૧૩ ॥ તબ રોહિણી હસતી બોલે, બાલક ક્રિમ નીચે
 હોલે, રાજ મનમા દુખ બોલે, રોવે અતિ ચિન્તા બોલે
 ॥ સલૂણી બોં ॥ ૧૪ ॥ પડતો સુત સાસણુદેવે, સુકો
 મલ હાથે લેવે, સિદ્ધાસન ઉપર સેવે, નાટક કરિ બુંછના
 લેવે, સલૂણી બો ॥ ૧૫ ॥ એ અચરિજ સહુજન નિરખે,
 રાજરાણી મન હરખે, વિસ્મયલહિ નરપતિ મરખે, સુત
 પૂરખપુણ્યને પરખે, સલૂણી બો ॥ ૧૬ ॥ રાજ ઈણ પરિ
 વિચારે, કોઈ જ્ઞાનિ ગુરુપાઠધારે, તો એહ સદેહ નિવારે,
 જિન કૃપાચન્દ્રસૂરિ સુખસારે ॥ ૧૭ ॥

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું પારણું

સરસ્વતી સ્વામીને વિનવું રે, સદ્ગુરુ લાગુજી પાય;
 મહાવીર કુંવર ઉદર રહ્યાએ. ૧ મહા મહિને માઠી
 કેળવીરે; કાગણુ મહિને ઘડીયેલા ઘાટ. મહાવીર. ૨ પહેલો
 તે માસ ન જાણીઓ રે, બીજે માસે સુહાન જ્ઞાનં મહાવીરં
 ૩ ત્રીજે માસે સૈયરને સંલળાવીયું એ, ચોથે માસે ખીર
 ન લાવી. મહાવીરં ૪ પાંચમે માસે રાખડી બંધાવીયાએ,
 છઠ્ઠે માસ પાણીડા મેલાવ્યા. મહાવીરં ૫ સાતમે માસે
 ખોળા ભરાવીયા એ; આઠમે માસે ગૌરી ગાવે ગીત.
 મહાવીરં ૬ નવમે માસે મહીયરીએ વળાવીયા એ, પુરે
 માસે જન્મ્યો છે વીર. મહાવીરં ૭ ચોરડામાં વીર જનનીયા
 એ, પરસાળે પડીયા અજવાસ. મહાવીરં ૮ સોના સળીએ
 નાવ વધેરીયા એ, પાણી સાટે દુધડે નવરાવ્યા. મહાવીરં ૯
 ચોખા સાટે મોતીડે વધાવીયા એ, તરીયા તોરણ બાંધ્યા છે.
 ખાર. મહાવીરં ૧૦ ચીર સાડીના બાળોતીયા એ, પદ્મગ
 પાલખડી પોઢાવ્યા. મહાવીરં ૧૧ પાંચે વાસે પાંચે દોરી
 બાંધીયા એ, છઠે વાસે છઠ્ઠીએ બોલાવો. મહાવીરં ૧૨ દશે
 વાસે દશ ઉઠણ કાઢીયાએ, બારે વાસે પારણીએ પોઢાવ્યા.
 મહાવીરં ૧૩ વીશ વાસે વીશ ઉઠણ કાઢીયાએ, માસ કુમાસ
 નવરાવ્યા. મહાવીરં ૧૪ સવા મહિને ગોત્ર જ ઝારીયા
 એ, ચાલીસ વાસે દેવગુરુ લેટયા. મહાવીરં ૧૫ દાંત દાઢમ
 કેરી કળીઓ એ, હોઠ છે તરવાળાનો રંગ. મહાવીરં
 ૧૬ આખો કમળ કેરી પાંખડી રે, નાક દોવા કેરી સેજ.

મહાવીર૦ ૧૭ માથે મુગેટ 'સોહામણા' રે; કાને છે કુંડલ
 સારે મહાવીર૦ ૧૮ બાંહે બાણેબધ ઘેરખા એ, સફળ
 બીજેરૂં સારે મહાવીર૦ ૧૯ હાથે તો કલ્લી હીરે જડી રે,
 ઢાટે છે નવસેરા હાર મહાવીર ૨૦ પાથે પીપોળી મોજડી
 એ, રેશમીઓ સુરવાલ મહાવીર૦ ૨૧ કેડે કદોરો હેમનો
 એ, પાથે ધુધરાનો ધમકાર મહાવીર૦ ૨૨ મહાવીરની ક્ષત્રને
 તેહાવીઆ એ, નામ પડામણ સવા લાખ. મહાવીર૦ ૨૩
 શેત્રુજા બાધ્યા એમના પારણા એ, ચીરનારે નાખ્યા છે દોર.
 મહાવીર૦ ૨૪ હીરવિજય શુર હીરલો એ માનવિજય શુભ
 ગાય મહાવીર૦ ૨૫

ભવીયાં ભાવ ધરીને લેટો ભગવાનને રે, પ્રભુજી તારે
 સારે વાહિત દેવ, રસીયા ધર્મજીનેસર શુભ ગાવો રગસુ
 રે, એની 'સુરનરપતિ' કરે એવ ભ૦ ૥૧૥ પનરમ જીનવર
 સેવિયે, ધર્મ' ધુરધર' સ્વામ, ધર્મનાથ જિન રાજજી
 પુરે વહિન કામ, ગોડા પારસેનાથ પ્રભુમો સોહામણા
 રે, તો બીજી જૂમી બિબ વિશેષ ભ૦ ૥૨૥ નેમિજિને
 સરવાલ હો, બ્રહ્મચારી સિરદાર, રથામવરણ છવિ સુદરૂ, ભવિ
 જનને સુખકાર, પ્રભુનો પરચો ચિહ્ન દિશ પરગળે રે, વલિ બાર
 મા વાસુપુજ્ય જણુ ભ ૥૩૥ શાંતિજીનેસરસોલમા,
 શાંતિતણા ઠરનાર, નેમનાથવરોભલી, સભવચોમુખચ્યાર,
 એતોદેશસરદીજદોયસોહામણા રે, દીપે બાવન દેહરી વિસાલ
 ભ. ૥૪૥ બારમજિનવર સેવિયે, વાસુપુજ્યમહારાજ, બીજે
 દેહરો શાંતિનાથનો, માનુ નવીન રચ્યો આજ, આદીસરનો
 દીગેબહુતદેહરો રે, વલિ ચ દ્રપ્રભુ ચૈત્ય નવીન ભ૦ ૥૫૥

અજિત જિનંદજીહારિયે, અલિય વિધન સહુ જાય, મુનિસુ-
વ્રતજિનવીસમા, દાદાદેહરી કહાય, બંદેમાંહિ પ્રથમજિન
લેટિયારે, એ તો ચૈત્ર પ્રવાહીમનઉછરંગ. લ૦ ॥ ૬ ॥
સમવસરણમેં શોભતા, ચોમુખ શ્રી જિનચન્દ, બવિજન-
ના મન મોહતા. સેવે સુરનર ઇંદ્ર, જામનગરમેં ઉછવરંગ
વધામણા રે, હરખેમિલને નરનારી ગુણ ગાય. લ૦ ॥ ૭ ॥
ભગવતી ભાવે સાંભલી, ઉપધાન વદ્યો ચિત્તચંગ; કસ્તુર
પરમુખ બવિકજના, પહુરિ માલ મનરંગ, દેશવિદેશના આવે
બહુ જાતરીરે; વરત્યો કૃપાચંદ આનંદ જય જયકાર. લ૦
॥ ૮ ॥ ઇતિપદ્મ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તવનો.

પાસજી તોરા રે પાય, સ્વામી ! પલક છોડયા ન જાય,
તુમસે લગન લગીં આંકણીં લગી લગી અંખીયાને રહી રે
લોભાય, દુનિયામાં દુજે કોઈ આવે નહાય, તુમસે લગન લગીં
આછી આછી આંગીયા ને રંગ અનુપ, અજખ બન્ધું છે
સાહિબા, આજતું રૂપ. તુમસેં ૨ શિર કાને કર હૈયે;
સોહો ઉદાર, મુગટ કુંડલ બાજુબંધ ને હાર. તુમસેં ૩ તુમ
પદ પંકજ મુજ મન ભૂંગ, ચિત્તમાં જાગ્યો રે સાહિબા,
ચોળનો રંગ. તુમસેં ૪ દેવાધિદેવ તું તો દીન દયાળ,
ત્રિભુવન નાયક તુજને, નમું ત્રણ કાળ. તુમસેં ૫ લંબી
લંબી બાહુડીને, બડે બડે નેણ, સુરતરૂં સરીખા સાહિબા,
શિવમુખ દેણ. તુમસેં ૬ જુની જુની મૂરતિ ને જ્યોત
અપાર, સૂરત દેખીને પ્રભુની, મોહ્યો સંસાર. તુમસેં ૭ (૨)

શી ગતિ થાયે હુમારી હો' દીનાનાથ, શી ગતિ થાયે
હુમારી, ઈશ્વર કાળે હુ ઘણો ધાયો, કરમ કીધાં બહુ
મારો હો દીનાં (૧) જોવાતે મારું મન લલચાયુ, એક
કંચન બીજ નારી. હો દીનાં ૨ દેશ દેશાતર હું બમી
આવ્યો, નાકાની નથી ખારી હો દીનાં ૩ હું હું કરતા
ગયો જનમારો, ભક્તિ ન જાણી તુમારીં હો દીનાં ૪ ભવ
સાગરમે તારો દાસ ખુડે છે, શ્રી પાશ્વનાથ હયો તારી.
હો દીનાનાથ ૫ (૩) હું છુ અનાથ, મારો જાલજો રે હાથ,
વિનવું છું પ્રભુ પારસનાથ હું છુ પ્રવાસી, નથી ઠાઈનો
સંગાથો વિનવું, ૧ સગા-સખ ધી રનેહીઓ સહુ, તોયે નિશ-
ધાર, એકલવાયો છુ અવનિર્મા, તારો તે આધાર, જવું છે દૂર
દૂર દેજો રે સાથ, વિનવું ૨ ભડભડતી આગથી નાગનેહ ગયો,
નયનોથી વરસાવી નેહ, સસાર તાપે હું ચે બગુ છું,
ઉગારો લાવીને રનેહ, દીનબંધુ છો દીનોના નાથ વિનવું. ૩
મુક્તિનગરમાં જવું છે મારે, વચમા સાગર મોટો, આગળ
જઈ ત્યાં પાછો પડું છુ, મારગ મળીયો ખોટો તારજો રે
ઓ ત્રિભુવનના નાથો વિનવું (૪) તારા નયનાં રે ખ્યાલા
પ્રેમનાં બર્ષાં છે, દયારસનાં બર્ષાં છે, અમી છાંટનાં બર્ષાં છે
તારા. ૧ જો ઠાઈતારી નજરે ચઢી આવે, કારજ તેના તે
સફલ કર્યા છે તારાં ૨ પ્રગટ થઈ પાતાળથી પ્રભુ તે,
જાદવના દુખ દૂર કર્યા છે તારાં ૩ પત્તગ-પતિ પાવકથી
ઉગાર્યો, જનમ મરણ બધ તેહનાં હર્યા છે તારાં ૪ પતિત
પાવન ચરણગત તુંહી, દરશન દીઠે મારા ચિત્તે કર્યા છે.

તારા. ૫ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વ જિનેશ્વર, ૫૬ પંકજ
તું આજથી ધર્યા છે. તારા. ૬ ને કોઈ તુજને ધ્યાને
ધ્યાવે, અમૃત સુખનાં રંગથી ભર્યા છે તારા. ૭

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

(આટલો સંદેશો મારા પ્રભુજીને કહેજો-એ દેશી,)
સમેત શિખર મુજને વાલું લાગે છે. પ્રગટ વસે છે વાલા
પારસનાથ સખી, સમેતશિખર મુજને વાલું લાગે છે. ૧.
આટલો સંદેશો જઈને કહેજો પ્રભુને, ભવરૂપી દરિયામાં
બાલશો હાથ સખી. સમેત. ૨ ક્રોધ અગ્નિની જવાલા મળને
બાળે છે, કૃપા વારિનો ક્યારે કરશે વરસાદ સખી. સમેત.
૩ કામ સ્વરૂપી હસ્તી કચરી નાળે છે, શઠના સ્વરૂપી સિંહ
કરે છે સાદ સખી. સમેત. ૪ સૃષ્ટિ ન જાનું આ તે રાન
ભયંકર, નજરે ન આવે પ્રેમ પ્યારો સુપંથ સખી સમેત.
૫. હું તો દાસી છું પ્યારા પાર્શ્વ પ્રભુની, સહેજ સલૂણો
મારો કોડીલો કંથ સખી. સમેત. ૬ હિંસા ઉલક જ્યાં
ત્યાં ચોર ફરે છે, આલસ અજગરરૂપી ભારે છે ત્રાસ સખીં
સમેત. ૭. કુટુંબ કળીલો સાચા શીયળ વાશે, ઘેરી રહ્યો
છે. મુજને આવી ચોપાસ સખીં સમેત. ૮ અંતરના બેલી
મુજને ક્યારે ઉગારશે, હૈયામાં હવે મને કાંઈ નથી હામ
સખી. સમેત. ૯ કર્ણાસાગર પ્રભુજી જ્ઞાન ઉજગર, વાલું
લાગે છે વાલા આપનું ધામ સખી. સમેત. ૧૦ અમીરસ
ઝરતી મૂર્તિ પ્યારી લાગે છે, કુમુદને વાલો જેવો શરદનો
ચંદ્ર સખી. સમેત. ૧૧ સમેત શિખર વાસી સામલીયા વાલા,

વામા માતાના રૂડા/લાડીલા નંદ સખી સમેત ૧૨ નટડીની
દોર ઉપર સુરતા છે જેવી, જોવી પ્રભુમાં મારી બની છે પ્રીત
સખી. સમેત ૧૩, અજિત સાગરસૂરિએ રીતે બોલે,
પ્રભુએ સંભાલી રૂડી રાખી છે રીત સખી સમેત ૧૪

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન (થાલ) સ્તવન

માતા વામાદે બોલાવે જમવા પાસને, જમવા વેળા
થઈ છે રમવાને ચિત્ત બધ, ચાલો તાત તુમારા બહુ થાએ
ઉતાવળા, 'વહેતા હાલોને' લોજનીયાં ટાઢા થાય. માતાં ૧
માતાનુ વચન સુણીને, જમવાને બહુ પ્રેમશુ, 'બુદ્ધિ
બાલેક ઢાળી,' બેઠા થઈ હોશિયાર, 'વનય થાળે' અન્ન
આલી, લાલન આગળ મૂકીયો, 'વિવેક વાટકીયો,' શોભાવે
થાળ મોઝાર માતા ૨ સમકિત શેલડીના છેલીને ગદ્દા
મૂકીયા, હાનના હાડમ હાણા, ફેલી આપ્યા ખાસ, સમતા
મિતાફળનો, રસ નીપળ્યો બહુ રાણ્યા, ભુક્તિ જમફળ
પ્યારા, આરોગોને પાસ માતાં ૩ મારા નાનડીયાને ચોક્ખા
ચિત્તના ચૂરમા, 'સુમતિ સાકર ઉપર, ભાવિશુ લેશુ ધૂત,
ભકિત બહુયાં પીરસ્યા, પાસ કુમારને પ્રેમશુ, અનુભવ
અથાણા, આખોને રાખો સરત માતાં ૪ પ્રભુને શુણુ
શુંભ, મેં જ્ઞાન શુદ્ધવડા પીરસ્યા, પ્રેમના પેઠા જમળ્યો,
માન વધારણું કાજ, બધુ-પંચાની જલેખી, જમતા ભાંગે
મૂખડી, દયા દૂધપાક અમીરસ, આરોગોને આજ. માતાં ૫
સતોપ સીરો ને વળી, પુન્યની પુરી પીરસી, સવેગ
ચાક ભલાં છે, હાતાર દીલી હાળ, મોટાઈ માલેપુવાને,

પ્રભાવનાના પૂડલા, વિચારવડી વધારી, જમજ્યો માસ
લાલ. માતાં ૬ રૂચી રાયતાં રૂડાં, ચવિત્ર પાપક પીરસ્યાં,
ચતુરાર્ધ ચોખા ઝોશાવી આણ્યા લારપૂર, ઉપર ઈંદ્રીમન
દૂધ, તપ. તાપે તાતુ કરી, પ્રીત્યે પીરસ્યું, જમજો જગજી.
જીવન સહનૂર. માતાં ૭ પ્રીતિ પાણી પીધાં, પ્રભાવતીના
હાથથી, તરવ તંબોલ લીધાં, શીયલ સોપારી સાથ, અકલ.
એલાયચી આપીને, માતા સુખ વહે, ત્રિજીવન તહારી તરજ્યો.
જગજીવન જગનાથ. માતાં ૮ પ્રભુના થાલ તણા જે, ગુણ.
ગાવે ને સાંભળે, લેહ લેહાન્તર સમજે, જ્ઞાની તે કહેવાય;
ગુરુ ગુમાનવિશ્વનો, શિષ્ય કહે શીર નામીને, સદા
સૌભાગ્યવિજય; ગાવે ગીત થાય સદાય. માતાં ૯.

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વજિન સ્તવનમ્ર

અંતર જામી સુણ અલવેસર, મહિમા ત્રિજગ તુમારો ॥
સાંભળીને આવ્યો તુમ તીરે, જનમ મરણ લય વારો ॥૧॥
સેવક અરજ કરે છે રાજ, અપને શિવસુખ આલો ॥ એ
આંકણી ॥ સહુકેના મનવાંછિત પૂરો, ચિંત સહુની ચૂરો ॥
એહ બિરુદ છે રાજ તમારું, કિમ રાખો છો દૂરે ॥ સેવક ॥
॥૨॥ સેવકને વલવલતો દેખી, મનમાં મહેર ન ધરશે ॥
કરુણાસાગર કેમ કહેવાશે, જો ઉપચાર ન કરશે ॥ સેવક ॥
॥૩॥ લટપટનું હવે કામ નહીં છે, પરતક્ષ દરિસણ દીજે ॥
ધૂંવાડે ધીભું નહીં સાહિબ, પેટ પડ્યા પતીજે ॥ સેવક ॥
॥૪॥ શ્રી શંખેશ્વરમંડણ સાહિબ, વિનતડો અવધારો ॥
કહે જિનકુર્ષ મયા કરી સુઝને, ભવસાયરથી તારો ॥ સેવક ॥
॥૫॥ ઈતિ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન

વામાનદન હો પ્રાણુયકી છો પ્યારા, નાહી કીજે હો
 નયણ થકી ક્ષણ ન્યારા, પુરિસાદાણી શામળ વરણો, શુદ્ધ
 સમકિતીને ભાસે, શુદ્ધ પુજ જિણે કીધો તેહને, ઉજવળ
 વરણ પ્રકાશે. વાં ૧ તુજ ચરણે વિવધર પિણુ નિરવિષ,
 હંસણે થાએ ખીડોળ, જોતાં અમ શુદ્ધ સ્વભાવ કા ન હુવે,
 એહ અમે શ્રદ્ધા છો જા વા ૨ કમઠરાય મહ કિણુ ગિણુ
 તિમા, મોહ તણો મહ જોતાં, તાહરી શક્તિ અનતી આગળ,
 કેઈ કેઈ મર ગયા જોતાં વાં ૩ તે જિમ તાર્યાં તિમ કુણુ
 તારે, કુણુ તારક કહું એહવો, સાયર માનતે સાયર સરીજો,
 તિમ તુ પિણુ તુ જોહવો. વાં ૪ કિમ પવન જોસો તુમે કંઠુકર,
 તે પિણુ મુજ પ્રાપ્તિ અનતી, જેમ પઠે કણુ કુજર મુખથી,
 કીડી બહુ ધનવંતીં વા ૫ એક આવે એક મોજાં પાવે,
 એક કરે જોળગડી, નિજ શુણુ અનુભવ દેવા આગળ, પઠજો
 નહી તુ જો ઘડી વાં ૬ જોહવી તુમથી માહરી માયા, તેહવી
 તુમે પિણુ ધરજો, મોહન વિજય કહે દિવિ રૂપનો, પ્રત્યક્ષ
 કંઠુકા કરજો વાં ૭

શ્રી ચદ્રપ્રભ જિન સ્તવન

ચદ્રપ્રભુજીની ચાકરી મને લાગે મીઠી, જગમાં જોડી
 જે હતી કીહા દીસે ન દીઠી ચદ્રં ૧ પ્રભુજીને ચરણે માડ
 મનડું લલચાણું, કોણુ છે ખીજો ઈણુ જગે જોઈને પલટાણુ.
 ચદ્રં ૨ કોઈ કરે કોઈ આવરે કોઈ કામ ન આવે, સુરતરૂ
 રૂવે મોહિયો કિમ આક મુહાવે ચદ્રં ૩ જમ જમ નિરખું

નયણુ લે તીમ હયડું ઉલસે, જ્યેક ઘડીને અંતરે મુજ
મનડું તલસે. ચંદ્ર ૪ મુજ પ્રભુ મોહન વેલડી કરજાશું
ભરીયા, પ્રભુતા પૂરો ત્રિભુવને ગુણ મણિના દરિયા. ચંદ્ર.
૫. સહજ સહુણો મારો સાહિબો મલ્યો શિવનો સાથી,
સહેજે જીત્યો જગતમાં પ્રભુની સેવાથી. ચંદ્ર. ૬ વિમલ
વિજય ગુરુરાય શિષ્ય, કહે કરનેડી, રામવિજય પ્રભુ નામથી
લહે સંપદા કોડી. ચંદ્ર ૭

શ્રી દેવજસા જિન સ્તવન

(મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણુ-એ દેશી) દેવજસા
દરિસણુ કરો, વિઘટે મોહ વિલાવ લાલરે; પ્રકટે શુદ્ધ સ્વ-
લાવતા, આનંદ લહરી દાવ લાલરે. દે. ૧૧૧ ॥ સ્વામિ વસો
પુષ્કર વરે, જંખૂ ભરતે દાસ લાલરે; ક્ષેત્ર વિલેહ ઘણો પડયો,
કિમ પહુંચે ઉલ્લાસ લાલ રે. દે. ૧૨૧ ॥ હોવત જોતનું પાંખડી,
આવત નાથ હજૂર લાલરે; જો હોતી ચિત્ત આંખડી, દેખત
નિત્ય પ્રભુ નૂર લાલરે. દે. ૧૩૧ ॥ શાસન ભકત જે સુરવરા,
વિનવું શીસ નમાય લાલરે ॥ કૃપા કરો મુજ ઉપરે, તો
જિનવંદન થાય લાલરે. દે. ૧૪૧ ॥ પૂછું પૂર્વ વિરાધના,
શી કીધી ઈણે જીવ લાલરે ॥ અવિરતિ મોહ ટલે નહીં,
હીઠે આગમ દીવ લાલરે. દે. ૧૫૧ ॥ આતમ શુદ્ધ સ્વલાવને,
ઓધન શોધન કાજ લાલ રે ॥ રતનત્રયી પ્રાપ્તિ તણો, હેતુ
કહો મહારાજ લાલરે. દે. ૧૬૧ ॥ તુજ સારિણો સાહિબ મિલ્યો,
લાંજે ભવજમ ટેવ લાલરે ॥ પુષ્ટાલંબન પ્રભુ લહિ, કોણ
કરે પરસેવ લાલરે. દે. ૧૭૧ ॥ દીનદયાલ કૃપાલુઓ, નાથ

ભવિક આધાર લાલરે ॥ દેવચંદ્ર જિન સેવના, પરમામૃત
સુખકાર લાલરે દે. ॥૮॥ ॥ ઇતિ ॥

સાત નારકીનું સ્તવન.

ઢાળ પહેલી

વર્ધમાન જિન વિનવું, સાહિબ સાહસ ધીરો,
તુમ્હ ફરિસણ વિણ હું ભયો, ચિહું ગતિમાં વડવીરો ૦
૧. પ્રભુ નરક તણાં હુ ખ દોહિલા, મેં સદ્યાં કાલ અનં
તો, શોર કિયો નવિ કોં સુણે, એક વિના ભગવતો
૨ પાપ કરીને પ્રાણીઓ, પહોંત્યો નરક મઝારો કઠિણ
કુલાવા સાભળી, મયણુ શ્રવણુ દુઃખકારો ૦ ૩ શીતલ
ચોનિમેં ઉપન્યો, રહેવું તપતે કામો, જાનુ પ્રમાણે રૂધિ-
રના, કીચ કદ્યાં બહુ તાંમો ૪ તપ મનમાંહી ચિતવે,
જેઈએ કિણિ દિશે નાસીં, પરંવશ પડિયો પ્રાણીયો, કરતો
કોડ વીમાસી, પંચ દ નહી ત્યાં સૂરજ નહી, જ્યા
ધોર ઘટા અધકારો, સ્થાનક અતીવ અસોહામણો, ફરસ
જિસ્થો પૂર ધીરો ૬ નવો નગરમા ઉપજે, જાણે અમુર
તિવારો, કોપ કરીને આવે તિહા, હાથ ધરી હથિયારો
૭. કરે કાતરણી દેહડી, કરતો ખ ઠોં ખંડ, રીવ અતિય
કરે બહુ, પામે હુ ખ પ્રચંડ ઢાળ બી (ગેરાગી-
યયો-એ દેશી) ભાળે કાયા ભાજતો રે, મારે કીચારે
માહે, ઉંધે માથે અગ્નિ ફીએરે, ઉચો બાધે પાયરે, જિન
સામલો, કડુઆ કડુઆ કર્મ વિપાકરે, વીરં સામલો
-એ આંકણી ૬ વેતરણી તટણી તણારે, જલમા નોંએરે પામ,

સ્વરચ કુહાડા તરં પરે, છેદે અધિક ઉદ્ધાસ રે. જિનજી
 સાંભલો. ક. વીરજી. ૨ ઉંચા ભોજન પાંચસેરે, ઉછાલે
 આકાશ; શ્વાનરૂપ કરે તિહારે; મૃગ જિમ પાડે પાશરે
 જિ. ક. વી. ૩ પન્નરે ભેદે સુર મલીરે, કરવત દીયેરે
 કપાલ; આરોપે શૂલિ શિરેરે. ભાંજે જિમ તરં ડાલરે. જિ.
 ક. વી. ૪ બોળે તાતા તેલમાંરે, તળી કરી કાઢેરે તામ; વલી
 ભોલરમાં બેપવેરે, વિરૂઆ તાસ વિરામરે. જિ. ક. વી.
 ૫. ખાલ ઉતારે દેહનીરે, આસીષ દાઇ આહાર; બહુ આરડા
 પાડતોરે, તન વિચ ઘાલે ખારરે. જિ. ક. વી. ૬ ઢાળ ત્રીજી
 રાગ માર-જિનજી કબ મિલેરે, ભોલાસુ વલવલરે-એ દેશી
 તાપ કરીને તે વલી ભૂમિકારે, મનસુ શીતલ જાણુ; આવી
 એસે તરૂચ છાંહ કેરે, પડતાં ભાંજે પ્રાણુ, ચતુર મ
 રાચજયોરે. ૧. વિરૂઆ ત્રિપય વિલાસ, સુખ થોડાં દુઃખ
 બોહલા જેહથીરે, લહિયે નરગ નીવાસ. ૨. કુંભી માંહે
 પાક કરે તસ દેહનોરે, તિલ જિમ ઘાંણી માંહે; પીલી
 પીલીને રસ કાઢે તેહનોરે, મહેર ન આવે તાંહિ. ૩. નાઠો
 જાય ત્રીજી નરગ લગેરે, મન ધરતો ભય બ્રાંત; પછે પરમા-
 ધામી શૂલી ઉપરેરે, જેહવા કાલ કૃતાંત. ૪. ખાલ ઉતારે
 તેહની ખાંતશ્યુરે, ખાર ભરે તસ દેહે ખાસ; પુરાની પરે
 તે તિહાં ટલવલેરે, મહેર ન આવે તાસ. ૫. દાંત વિચે
 દઢ દસ આંગુલીજી, ફરી ફરી લાગે પાય; સેહેતાં કાલજયો
 ધણોજી, હવે એ સહ્યો ન જાય. ૬. જિહાં જાઇ તિહાં ઉઠે
 આરવારે, કોઈ ન પૂછે સાર, દુઃખ ભરી રાયે દીનપણે

કરીરે, નિપટહિયા નિરધાર ૭ ઢાળ ચોથી 'રાગ-વેલાં
 ઉલ' રે 'જીવ-જિનધર્મ' કીજીએ-એ દેશી. પરમાધામી સુર
 કહે, સાજલ તુ ભાઈ, કીહો દોષ અમારડો, નિજ દેખો-
 કમાઈં ૧ પરમાધામી સુર કહે-એ આંકણી. પાપ કરમ
 કીધાં ઘણાં, બહુ જીવ વિણાસ્યા, પીડા ન જાણી 'પરતણી,
 ફડા મુખે ભાખ્યા. પરમા ૨ ચોરી લાવ્યા ધન પારકુ',
 સેવી પરનાર, આરભ કામ કીધા ઘણા, પરિશ્રદનો નવિ
 પાર પરમા ૩ નિશિ ભોજન કીધા ઘણા, બહુ જીવ
 સહાર, અમલ અથાણા આચર્યા, પાતિક નહિ પાર પરમા
 ૪ માત પિતા ગુરુ જોલવ્યા, કીધાં ક્રોધ અપાર, માન
 માયા લોભ મન ધર્યા, મતિહીણા ગમાર પરમા ૫
 ઢાળ પાંચમી, વેવડીની-એ દેશી, ઈમ કહી મુર વેદનાએ.
 વલિ ઉઠીરે તેહ તો, ખીલા કટાલા વજ તણા એ, તીહાં
 પછાડે હેહ તો ૧. તુષા વસે તાતો તરુએ, મુખમા ઘાલે
 તામ તો, અગ્નિ વરણ કરી પૂતલીએ, આલખન દે જામ
 તો. ૨. સયલ વઢન કીડા વહે એ, જીભ કરે સત ખડતો,
 એ ફલ નિશિભોજન તણાંએ, જાણે પાપ અખંડ તો. ૩
 અતિ ઉનો અતિ આકરો એ, આણે તાતો તીર તો, તે
 ઘાલે તસ આંખમાં એ, કાને ભરે કથીર તો, ૪ કાલા અધિક
 બિહામણા એ, હૂંડકે સંઠાણુ તો, તે દિસે દીન દયામણા એ,
 વલી નિરધારા ગ્રાણુ તો ૫ ઢાળ છઠી વાડી કુલી અતિ
 બલી મન ભમરાઈ-એ દેશી. એની પેરે બહુ વેદના સહી
 ચિત્ત ચેતોરે, વસતા નરક મોઝાર ચતુર ચિત્ત ચેતોરે,
 રાની વિષુ ન જાણે કાઈ, ચિં કહેતા નાવે પાર. ચં

ચિં ૧ હથ દષ્ટાંતે દોહીલો, ચિં લાધ્યો નર ભવ સાર;
 પામ્યો એળે હારી ગયો; ચિ. કરજો એહ વિચાર. ચં ચિં
 ૨ સુધો સંયમ આદરો ચિં ટાલો વિષય વિકાર, ચ.
 પાંચે ઇન્દ્રિય વશ કરોં ચિ., જિમ હોય છુટક ખાર. ચ.
 ચિ. ૩ નિદ્રા વિકથા પરિહરો, ચિ. આરાધો જિન ધર્મ; ચં
 સમક્ષિત રત્ન હીચે ધરો. ચિ. ભાંજો મિથ્યા ભર્મ. ચ. ચિ.
 ૪, વીર જિણુંદ પસાઉલે, ચિ. અહીર નગપુર મઝાર, ચ.
 સ્તવનરચ્યો રલિયામણો, ચિ. પરમકૃત ઉદાર ચ. ચિ. ૫ સાત
 નારકીનું સ્તવન સંપૂર્ણ અઠ્ઠાઈની ઢાળ. વીરજિણિદહિ.
 જોંદસમ, પ્રભુમું ધરિને નેહ; પર્યુષણ વિધિવણુંવુ. સાંભલો
 ભવિજન તેહ ॥૧॥ ત્રણ ચોમાસી અતિભલી, ચોલી બે કહેવાય;
 પર્યુષણ બહીભલી અઠ્ઠાઈ સુખદાય ॥૨॥ ઇન્દ્રાદિક સુરવર ભિલી,
 દ્વીપ નંદીસર ભય; દ્રવ્યભાવ પૂજા કરે, તન મનથી લયલાય ॥૩॥
 ઢાળ પહેલી. ગરબો સુણો પ્રીતમજી પ્રીતકી રીત અનીતતજી
 ચિતધારિયે એ દેશી. સુણ સાહેલી ! પર્વપણુપણુ પુણ્યે, આળ્યા
 બાણીલે, સખી ! વીરજિનેસરસાસન ઐ, જયવંતો જગમાં
 ભાસન ઐ ત્રણ જગમાં એજ સુખવાન ઐ, સુણ સા. ॥૪॥
 સખિ ! પર્વપણુપણુ આળ્યા ઐ, ભવિજનને મનમાં ભાળ્યા
 ઐ, સહુ સંઘને અધિક-સુહાળ્યા ઐ, સુણસા. ॥૫॥ સખિ !
 ઇન્દ્રાદિક દેવમલી, સંગે નંદીસરની વૈ, મનરંગે, પ્રભુભક્તિ-
 કરે અતિઉમંગે સુણ સા. ॥૬॥ નંદીસર આઠમો દ્વીપજણો,
 વલયાકારમનમાં આણો, આવનદેરાસર જિનભાણો, સુણસા.
 ॥૭॥ અંજનગિરિચારે જિહારાજે, ચોરાસી સહસે ઉંચા

ખાજે, અજન વરણા તે વિરાજે, સુષુસાં ॥૮॥ ચ્યાર
 દિશિ તેહને સોહે, વાવચ્યારેં દધિસુખ હોહે, દધિવણી
 ભવિનાં મનમોહે, સુષુસા. ॥૯॥ વિદિશિમાં રતિકર કહિયે,
 દોય દોય સંખ્યા લહિયે, લાલવરણ ભવિ સરહહિયે,
 સુષુસાં ॥૧૦॥ એક દિશિ તેરહ જાણે, ચિહુ દિસિનાં
 ખાવનમાણે, જિનચેત્ય જુહારે સુરરાણી. સુષુસાં ॥૧૧॥
 પયુંવણુ પવં આળ્યા જાણી, જિનવરની ભકિતમન આણી,
 કરે શ્રાવક અતિ ઉલટઆણી, સુષુસા ॥૧૨॥ જિમ નંદીસર
 સુરપતિ સેવે, તિમ શ્રાવક સુવિધિ લેવે, કૃપાયન્દ્રસૂરિ નિજદેવે
 સુષુસા ॥૧૩॥ ઢાલ ઝીછ ॥ આસન પાંચ નિવારજોરે,
 પવંપણુસણુ જાન, કપાયચતુદલ વારજોરે, ધારજ્યો જિનવર
 ધ્યાન સુજાની ધારજ્યોરે, ધારજ્યો પરવ પ્રધાન ॥૧૪॥
 પ્રથમ અહિ સક પણે ધરોરે, જીવરક્ષા કરો સાર, અમારી
 પઠહ વજ્રહાવીનેરે, સાસન સોભ વધાર, સુ ધા ॥૧૫॥
 મૃધાવાહ બોલો નહીરે, અદતનો કરો ત્યાગ, મૈથુન વિરતિ
 આહરોરે, જિનધરમે હઠરાગ સું ધાં ॥૧૬॥ પરિશ્રદ્ધ
 પરિમાણ કીજિયે રે, તૃણા સેતુ સમાન, એ પાથે આસ-
 વ તજો રે, યથાચક્તિ સુખખાન. સું ધાં ॥૧૭॥
 કપાયચ્યાર નિવારિને રે, ક્ષમાપ્રમુખહિલ ધાર, અંતર રિપુને
 જીતવારે, પવંસેવો નિરધાર, સું ધાં ॥૧૮॥ સામાયક
 પોસહ કરોરે, હાનાદિક ઘો સાર, પયુંવણુ પુણ્યે આવિયારે,
 આરાધો સુખકાર, સું ધાં ॥૧૯॥ અમયદાન અરિહ-
 મનોરે, સુણે કથાનક સાર, સૂરિકૃપાયન્દ્ર એવતાં રે, પામે
 ભવનો પાર સું ધાં ॥૨૦॥

શ્રી પન્નુસણનું સ્તવન

પ્રભુ વીર જિજ્ઞાસુ વિચારી, લાખ્યા પર્વ પન્નુસણ
 ભારી; આખા વર્ષમાં એ દિન મોટા, આઠે નહિ તેમાં છોટા
 રે; એ ઉત્તમને ઉપગારી, લાખ્યાં પર્વ પન્નુસણ ભારી. ૧
 જેમ ઔષધ માંહે કહીએ, અમૃતને સારું લહીયે રે; મહા
 મંત્રમાં નવકારવાળો, લાખ્યાં ૨ તારા ગણ્યમાં જેમ ચંદ્ર,
 સુરવર માંહે જેમ ઈંદ્ર રે, સતીઓ માંહે સીતા નારી,
 લાખ્યાં ૩. વૃક્ષ માંહિ કલ્પતરૂ સારો, એમ પર્વ પન્નુ-
 સણ ધારો રે, કલ્પ સૂત્રમાં લવતારી, લાખ્યાં ૪ તે દિવસે
 રાખી સમતા, છોટો મોહ માયા ને મમતા રે, સમતા રસ
 દલમાં ધારી, લાખ્યાં ૫ જો બને તો અઢાઈ કીજે; વત્તી
 માસ ખમણુ તપ લીજે રે; સોળલત્તાની ખલિહારી, લાખ્યાં
 ૬ નહિ તો ચોથ છઠ્ઠ તો લહીએ, વત્તી અઠમ કરી દુઃખ
 સહિયે રે, તે પ્રાણી જુજ અવતારી, લાખ્યાં ૭ નવ પૂર્વ
 તણા સાર લાવી, જેણે કલ્પસૂત્ર બનાવી રે, લદ્રમાહું
 વીર અનુસારી. લાખ્યાં ૮ સોના રૂપાના કુલડાં ધરીએ,
 એ કલ્પની પૂજા કરીએ રે; એ શાસ્ત્ર અનોપમ ભારી,
 લાખ્યાં ૯ સુગુર મુખથી તે સાર, સુણે અખંડ એકવીસ
 વાર રે; એ જુવે અઢ લવે શિવ પ્યારી, લાખ્યાં ૧૦
 ગીત ગાન વાજિંત્ર બળવે, પ્રભુની આંગી રચાવે રે, કરે
 ભક્તિ વાર હજારી, લાખ્યાં ૧૧ એવા અનેક ગુણના
 ખાણી, તે પર્વ પન્નુસણ જાણી રે; સેવો દાન દયા મનો-
 હારી, લાખ્યાં ૧૨

લોલ, ધર્મ ઉપર રાજો દેઠ મન્ન રે .કર્મ'ં ૪૯ કહે ન્યાય
 સાગર ત્રીજી ઢાળમાં રે લોલ, તમે સાલજો નરનાર રે
 કર્મ'ં ૫૦ ઢાળ ૪થી (રાત્રી ગુલાબનું ફુલ ગુલાબે રમતી
 -એ રાગ) મયણા સિદ્ધચક્ર આરાધે ગુલાબે રમતી તી
 નિજ પતિ ઉબરની સાથે જાપો જપતીતી ૧ પહેલે પદે
 અરિહંત પૂજે રમતીતી, હણ્યા ધાતિ અઘાતિ ધુજે જાપો
 જપતીતી ૨ ત્રણ લોકની કકુરાઈ છાજે ગુલાબે રમતીતી,
 વાણી પુર જોજનમા ગાજે જાપોને જપતીતી ૩ બીજે પદે
 સિદ્ધ મહારાજ ગુલાબે રમતી તી, ત્રણ લોકના થઈ શીરતાજ
 જાપો ને જપતીતી ...૪ ત્રીજે પદે આચારજ જાણે ગુલાબે
 રમતી તી, વળી લાકડી અધ પ્રમાણે જાપોને જપતીતી
 ૫ ચોથે પદે ઉપાધ્યાય સોઠે ગુલાબે રમતી તી, બધું
 બધાવે જગમગ મોઢે જાપોને જપતીતી ૬ પદ પાંચમે
 સાધુ મુનિરાય ગુલાબે રમતી તી, ગુણ સત્તાવીશ સોદ્યા
 જાપોને જપતીતી . ૭ મન વચન ગોપવી કાયા ગુલાબે
 રમતી તી, વડુ તેવા મુનિવર રાયા જાપોને જપતીતી ...૮
 છદ્દે હરિસણ પદ છે મુલ ગુલાબે રમતીતો, કોઈ આવે નહિ
 તસ તોલ જાપોને જપતીતી. ૯ મોઢે સાતમું પદ વરનાથ
 ગુલાબે રમતી તી, તેના લેહ એકાવન બધું જાપોને જપતી
 તી ૧૦ જ્ઞાન પાંચમું કેવળ થાય ગુલાબે રમતીતી, ત્રણ
 લોકના ભાવ જણાય જાપો જપતીતી ૧૧ પદ આઠમે ચારિત્ર
 આવે ગુલાબે રમતીતી, દેવો ઈચ્છા કરે ના પાવે જાપોને
 જપતીતી ૧૨ અવિ જીવોને તે ભાવનાના ભાવે ગુલાબે
 ૬ પ્ર મા ૭

રમતી-તી, કોઈ રીતે ઉદયમાં આવે જાપોને જપતીતી...૧૩
કરે નવમે તપ પદ ભાવે ગુલાબે રમતી તી, આઠ કર્મો બળી રાખ
થાવે જાપોને જપતીતી...૧૪ સિદ્ધ આત્મ અનંતી પાવે
ગુલાબે જપતી-તી, દેવદેવી મલી ગુણ ગાવે જાપોને જપતીતી
...૧૫ પ્રભુ પૂજે કેસર મદ ઘોળી ગુલાબે રમતી તી, ભરી
હરખે હેમ કચોળી જાપોને જપતીતી....૧૬ ભરી શુદ્ધ જળે
અંધોળી ગુલાબે રમતીતી, ચંડિ ગતિની આપદા યોળી
જાપોને જપતીતી....૧૭ હરગતિના હુઃખ દૂર ઢોળી, ગુલાબે
રમતી તી, આસો સુદ સાતમથી ખોલી જાપોને જપતીતી
....૧૮ કરે નવ આંખિલની યોળી ગુલાબે રમતીતી, મલી
સરખી સહિયરની ટોળી જાપોને જપતીતી....૧૯ મયણા
ધરે નવપદ ધ્યાન ગુલાબે રમતી તી, પતિ કાયા થઈ કંચન-
વાન, જાપોને જપતીતી....૨૦ સહુ મંત્રમાં છે શિરદાર
ગુલાબે રમતીતી, તમે આરાધો સૌ નરનાર, જાપોને જપ-
તીતી....૨૧ ન્યાય સાગરે ઢાળ કહી ચોથી, ગુલાબે રમ-
તીતી, હવે પૂજે જ્ઞાનની પોથી, જાપોને જપતીતી....૨૨

શ્રી નવપદળની યોળીનું સ્તવન-ઢાળ પહેલી.

દેશ મનોહર માળવો, નિરૂપમ નયરી ઉજેણ લલના,
રાજ કરે તિહાં રાણ્યો, પ્રજાપાળ ભૂપાળ લલના. શ્રી
સિદ્ધચંડ આરાધીયે. ૧ તસ અંગજ બે બાલિકા, મંચણા
જગ વિખ્યાત લલના; જિનમતિ પાસે વિદ્યા લણી, ચોસઠ
કલા વિશાળ લલના. ૨ સાતશે કોઢીને અધિપતિ, શ્રી
શ્રીપાળ નરિંદ લલના; પરણાવી મયણા તેહને, કોઢીશુ

ધરતી નેહ લલના ૩ પિયુ ચાલો દેવ જુકારીયે, ઋષલ
 જિહ્વદ ઇષ્ટદેવ લલના, પૂજ પ્રણમી આવીયા, ગુરુ પાસે
 સસનેહ લલના ૪ કહે મયણા સુણો પૂજ્યજી, તુમ શ્રાવકનો
 ભોગ લલના, કવણુ કરમ સ યોગથી, કેમ જાશે એ રોગ
 લલના ૫ ગુરુ કહે- વત્સ માલજો, નહિ અમ અવર
 આચાર લલના, મિદ્ધચક મત્ર જોઈને, કરશુ તુમ ઉપકાર
 લલના ૬ આસો સુદી સાતમને દિને, કીજે ઝોળી ઉદાર
 લલના, પાચે ઇન્દ્રિય વશ કરી, કેનળ ભૂમિ સ ચાર લલના
 ૬ પડિછમણા હોય ટઠના, દેવવદન ત્રણ કાળ લલના,
 વિધિનુ જિનવર પૂજ્યે, ગુણુ તેર હજાર લલના, ૮ એમ
 નવ દિન આગિલ કરે, મયણા ને શ્રીપાલ લલના, અમૃત
 ન્હવણે કરી, નવરાવે ભરથાર લલના ૯ શ્રી સિદ્ધચક
 સેવા ફળી, પામ્યા સુખ શ્રીપાળ લલના, પૂર્વ પુન્ય પસાયથી,
 મુક્તિ લહે વરમાળ લલના શ્રી મિદ્ધચક આરાધીયે ૧૦
 દાળ ખીજી શ્રી ગુરુ વયણે તપ કરે રે લાલ, નારી ને
 ભરથાર રે, ચતુરનર ૧ શ્રી સિદ્ધચક સેવા કરે રે લાલ
 લક્ષ્મી મુક્તિ ઘણી માયવે રે લાલ, રહે સ્વામી આવાસ રે
 ચતુર૦ ૧ શ્રી અરિહત પહેલે પદે રે લાલ, ખીજે સિદ્ધતુ
 ધ્યાન રે, ચતુર૦ ત્રીજે આચારજી ઉવજાયાને રે લાલ,
 સકલ માધુ પ્રણમે પાય રે ચતુર૦ ૨ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રના
 રે લોલ, ગુણુસ્તવે ચિત્ત ઉદાર રે, ચતુર૦ નવમે તપ પુરૂ
 ચથુ રે લાલ, ફળિયા વછિન કાજ રે ચતુર૦ ૩ એમ
 નવ દિન આગિલ કરે રે લાલ, મયણા ને શ્રીપાળ રે,

ચતુરં દંપતી લીયે સુખ સ્વર્ગના રે લાલ, વિલસે સુખ
 શ્રીકાર રે. ચતુરં ૪ ગુર્જા જિમ દોરા પ્રત્યે રે લાલ, આણી
 દીયે કસીદે ઠાય રે, ચતુરં મયણા ળેઉ કુળ ઉદ્યાર્યા રે લાલ,
 શ્રી જિન ધર્મ પસાય રે. ચતુરં ૫ ગુરુ દીવોગુરુ દેવતા
 રે લાલ, ગુરુ મોટા મહીરાણ રે, ચતુરં ભવોદધિ પાર
 ઉતારવા રે લાલ, જલધિ એ જિમ નાવ રે. ચતુરં ૬
 જે નવપદ ગુરુજીએ દીયા રે લાલ, ધરતા તેહશું નેહરે
 ચતુરં પૂરવ પુન્યે પામીયા રે લાલ, મુક્તિ વર્ષા ગુણુ ગેહરે.
 ચતુરં ૭

શ્રી નવપદ સ્તવન

શ્રી નવપદ આરાધો, મનવાંછિત કારજ સાધો રે;
 ભવિયાં શ્રી નવપદ આરાધો. એ ટેર ૥ પદ પહિલે અરિહંત
 ધ્યાવો, જિમ અરિહંત પદવી પાવો રે ભ૦ શ્રી૦ ૧ પદ
 દુજે સિદ્ધ મનાવો, જિમ સિદ્ધ સરૂપી હોઈ જાવો હો રે
 ભ૦ શ્રી૦ સૂરિ ત્રીજે ગુણવંતા, જગનાયક જગ જયવંતા રે
 ભ૦ શ્રી૦ ૨ ચોથે પદ ઉવજાંયા, જિન મારગ આણુ ખતાયા
 રે ભ૦ શ્રી૦ સાધુ સકલ ગુણધારી, પદ પંચમે જગ
 હિતકારી રે ભ૦ શ્રી૦ ૩ દરશણુ પદ છટ્ઠે વન્દો, જેમ
 કીરતી હોય ચિર નન્દો રે ભ૦ શ્રી૦ જ્ઞાન પદ સાતમે
 દાખ્યો, ચારિત્ર પદ આઠમે લાખ્યો રે ભ૦ શ્રી૦ ૪ શ્રી-
 પાલ ને મયણા લીધો, નવ મેં ભવ કારજ સિધો રે ભ૦
 શ્રી. નવપદ મહિમા જાણી, જિમ ચંદ્ર હિયે મન આણી
 ભ૦ શ્રી૦ ૫

સજ્જાત્ર વિભાગ

શ્રી અર્ધમત્તામુનિની સજ્જાત્ર

શ્રી અર્ધમત્તા મુનિવર જીકે, કરણીકી ખલિહારીવે, ૫૮
વર્ષમ જે સજ્જમલીનેા વીર વચન ચિત્ત ધારીવે શ્રી ૦ ૧
વિજયનૃપતિ શ્રી દેવી ન દન, પોલામપુર અવતારીવે, અ ગ
ઈગ્યારપઢે ગુણુઆગર ત્રિવિધ ત્રિવિધ અવિકારીવે શ્રી ૦ ૨
તપગુણ રયણુમ વત્સરઆદિક કરકે, કાયઉદ્ધરીવે, પ્રભુઆદેશે,
વિપુલાચલ ગિરિ ઠરી અણુસણુ, અતિસારીવે શ્રી ૦ ૩ કેવલ
પાય મુક્તિ ગયે મુનિવર કર્મકલક નિવારીવે, અઠારઅ
ઉતાલે તહિ ગિરિ ઉપર, કીની થાપના સારીવે શ્રી ૦ ૪ વાચક
અમૃતધર્મમુગુરુ કે, મુપમાયે મુવિચારી વે, શિષ્ય ક્ષમાકલ્યાણ
હરખધર, ગુણુગાવે અતિ જ્ઞકારીવે શ્રી ૦ ૫

શ્રી કરકદૂ પ્રથમ પ્રત્યેક જીદની સજ્જાત્ર

અ પાનગરી અતિ લલી હું વારી લાલ, દધિવાહન
બૂપાલરે હું વારી લાલ, પદ્માવતી કૂખે ઉપનો હું ૦ કર્મ
કીધો અંગલરે હું ૦ ૧ કરકદૂને કરુ વદણા હું ૦ પહિલો
પ્રત્યેકજીદરે હું ૦ ગિરવાના ગુણુ આવતા હું ૦ સમકિત ધાયે
શુદ્ધ રે હું ૦ કં ૨ લાધી વાશની લાકડી હું ૦ ધયો
કચનપુર રાય રે હું ૦ ખાપમુ મગ્રામ માડીયો હું ૦ સાધવી
લીયો સમનય જે હું ૦ કં ૩ વૃષભરૂપ દેખી ઠરી હું ૦
પ્રતિબોધ પામ્યો નરેયરે હું ૦ ઉત્તમ સજ્જમ આદર્યો હું ૦
દેવતા ત્રીધો વેપ રે હું ૦ કં ૪ કર્મ ખપાય મુકતે ગયા હું ૦

કરકંડુરિધિરાય રે, હું સમયસુંદર કહે સાધુને હું પ્રણમ્યાં
પાતિક જાય રે હું કં ૫

શ્રી ભરતચક્રવર્તી લાવમુનિની સજ્જાય.

ભરતજી મનહીમેં વૈરાગી, મનહીમેં વૈરાગી ભરતજી
મનઃ સહસળત્તીપ્રમુગટળદ્વરાજા સેવા કરે વડભાગી,
ઔસઠ સહસ્ર અંતેવરિ જાકે, તોહી ન હુવા અનુરાગી,
ભરતજી મનહીમેં વૈરાગી ૦ ૧ લાળ ચોરામી તુરંગમ
જાકે, છન્નુકોડ હૈ પાગી, લાળચોરામી ગજ રથ સોહૈ,
સુરતા ધરમસુ લાગી, ભરત ૦ ૨ ચારકોડમણ અન્નજ ઉપડે,
લૂણ દશ લાળ મણ લાગે, ત્રીન કોડ ગોકુલ નિત હજે,
એકકોડી હલ સાગી. ભરત ૦ ૩ સહસળત્તીસ દેસ વડભાગી,
લએ સરખકે ત્યાગી, છન્નુકોડ ગાંમ કે અધિપતિ, તોહી ન
હુવા અનુરાગી. ભરત ૦ ૪ નવનિધ રતન અઉગડા વાજે, મન
ચિંતા સવિ ભાગી, કનક કિરત મુનિવર વંદત હૈ, દીને મુગતિ
મેં માંગી. ભરત ૦ ૫

શ્રી અરણિકમુનિની સજ્જાય.

અરણિક મુનિવર આલ્યા ગોચરી, તડકે દાઝે સીસોજી,
પાય ઉભરાણાં રે ખેલૂ પરજદૌ, તન મુકુમાલ મુનીશોજી. ૧
અં મુખ કમલાણા રે માલતી ફુલ જયું, ઉભો ગોખને હિ-
ઠોજી; ખરૈ હુપહુરૈ દીઠો એકલો, મોહી માનની મીઠોજી ૦ ૨
અં વયણ રંગીલી રે વયણે વિંધિયો, ઋષી થંભ્યો તિણ
વારો જી; દાસીને કહૈ જાય ઉતાવલી, ઋષી તેડી ઘરે આણો
જી ૦ ૩ અં પાવન કીજે રિષિ ઘર આંગણો, વહિરો મોદક

સારોજી, નવજીવન રસકાયા કાઈ દહો, મફલ કરો અવતારો
 જી ૪ અં અં યદ્રાવદની રે ચારિત્ર ચૂકવ્યો સુખ વિલસો
 દિન રાંતોજી, ઈક દિન ગોખે રમતો સોગટ, તખ દીઠી નિજ
 માતોજી ૫ અં અરણ્યક અરણ્યક કરતી માયઃશિરે, ગલિયે
 ગલિયે મજારો જી, કહિં કિણ દીઠો રે માહરો અરણ્યકો,
 પૂછે લોક હજારો જી ૬ અં ઉતરી તિહાથીરે જનની પાય
 નચ્યો, મનમે લાજ્યો તિવારોજી, ધિગ્ ધિગ્ પાપી રે માહરા
 જીવને, એહ મે અકારજ કીધોજી ૭ અં અગન ધુખંતી
 રે સીલા ઉપરે, અરણ્યક અણસણ કીધોજી, સમય સુદર કહે
 ધન તે મુનિવર, મનવાહિત ફલ સીધો જી. ૮ અં

શ્રી વૈરાગ્યની સજગાય

ઉત્થા તે મન્દિર માલિયા, સોડ વાલી ને સૂતો, કાઠો
 રે કાઠો એને સહુ કહે, જાણે જન્મ્યો જ નો તો એક રે
 ૧ એક રે દિવસ એહવો આવશે, મન સખલોજી ચાલે,
 મંત્રી મલ્યા સર્વ કારમા, તેકતુ કાઈ નવી ચાલે એક રે
 ૨ માવ સોનાના સાકલા, પહેરણુ નવા નવા વાધા, ધોલુ
 રે વસ્ત્ર તેહના કર્મનુ, તે તો શોધવા લાગ્યા એક રે ૩
 ચર કહઈયા અતિ ઘણા, ખીજનો નવિ લેણુ, જોખતી હાંડી
 તેહના ઝર્મની, તે તો આગલ દેણુ. એ ૪ કોના છોર
 કોના વાછરુ, કેહના માય ને જાપ, અન્તે જવુ જીવ એક
 હુ. માથે પુણ્ય ને પાપ એ ૫ મગી રે નારી એની
 કામિની, ઉભી દગમગ લેવે, તેનુ પણ કાઈ ચાલે નહીં,
 બેગી ધ્રુમકે રાવે એ ૬ બહાલા તે બહાલા તમે શું

કરો, વહાલા વોલાવી વલશે, બહાલા તે વનના લાકડા, તે
તો સાથે જ બલશે. એં ૭ નહી ત્રાયો નહી તૂંબડી, નથી
તરવાનો આરો, ઉદયરત્ન પ્રભુ એમ લણે, મોઢે પાર
ઉતારો એં ૮.

શ્રી મૌન એકાદશીની સજઝાય

આજ મારે એકાદશીએ નણદલ મૌન કરી મુખ રહિયે,
પૂછ્યાનો પડ ઉત્તર પાછો કેહને કાંઈ ન કહિયેં આજં ૧
મારો નણદોઈ તુઝને વાલો મુઝ ને તારો વીરો, ધુંવાડાનાં
બાચક બરતાં. હાથ ન આવ્યો હીરો. આજં ૨ ઘરનો ધંધો
ઘણો કર્યો પણ, એક ન આવ્યો આડો, પરલવ જાતાં પાલવ
જાલે, એ મુઝને દેખાડો, આજં ૩ માગશર મુદ અગીયારસ
મોટી, નેવું જિનના નિરખો, દોઢ સૌ કલ્યાણક મોટા, પોથી
જોઈ જોઈ હરખો, આજં ૪ સુવત શેઠ થયો શુદ્ધ શ્રાવક,
મૌન ધરી મુખ રહિયો, પાવક પુર સઘલો પરજલ્યો,
તેહનો કાંઈ ન દહિયો. ૫. આઠ પહાર પૌસહ તે કરિયે,
ધ્યાન પ્રભુનું ધરિયે, મન વચ કાયા જો વશ કરિયે, તો
લવ સાયર તરિયે, આં ૬ ઈરિયા સમિતિ લાષા ન બોલે,
આડું અવલું પેખે, પરિશ્રમણાશું પ્રેમ ન રાખે, કહો કેમ
લાગે લેખે. ૭. કર ઉપર તો માલા ફિરતી, જીવ ફિરે વન
માંહિ, ચિત્તડું તો ચિહુ દિશિયે ડોલે, ઈણુ લજને મુખ
નાંહી ૮. પૌષહ શાલે લેગા થઈને, ચાર કથા વલી આંધે,
કાંઈક પાપ-મિટાવણુ આવે, બાર જણું વલી આંધેં ૯. એક
ઉઠંતી આવસ મોડે, બીજી ઉંગે બૈઠી, નદિયોમાંથી કાંઈક

નિમરતી, જઈ દરિયામા પેઠી ૧૦ આઈ બાઈ નણુ દ
 લોભઈ, નાની મોટી વહુને, સાચુ 'સસરો' માને માત્રી,
 સ્ત્રીખામણુ છે સહુને ૧૧, ઉદયરતન વાચક ઉપદેશે, જે
 નરનારી રહેશે, પૌષક માહી પ્રેમ ધરીને, અનિચલ લીલા
 લેશે ૧૨

શ્રી સીતાજીની સજ્જાય

ઝલજલતી મિલતી ઘણી રે, ઝાલી ઝાલ અપાર રે,
 મુન્તણુ સીતા જાણે કેસુ કુલિયા રે લાલ, રાતા ખેર
 અગાર રે મું ૧ ધીજ કરે સીતા સતી રે લાલ, ગીત-
 પણે પરિમાણુ રે, મું લક્ષ્મણુ રામ ખુશી થયા રે લાલ,
 નિરખે રાણો રાણુ રે મું ૨ સ્નાન કરી નિરમલ જલે રે લાલ,
 પાવક પાસે આય રે મું ઉભી જાણે સુરાગના રે લાલ,
 અનુપમ રૂપ દિખાય રે મું ૩ નરનારી મિલિયા ઘણા
 રે લાલ, ઉભા કરે હાય હાય રે મું ભસ્મ હુઈ ઇણુ
 આગમે રે લાલ, રાય કરે અન્યાય રે મું ૪ રાઘવ ગિન
 વાછયો હુવે રે લાલ, સુપનેહી નહી કોય રે મું તો મુઝ
 અગન પ્રજલજે રે લાલ, નહી તો પાણી હોય રે મું
 ૫ ઈમ કહી પેઠી આગમે રે લાલ, તુરત અગન થયો
 નીર રે મું જાણે દ્રક જલમુ ભર્યો રે લાલ, ઝીલે ધરમ
 મુધીર રે મું ૬ દેવ કુમુદ-વરસા કરે રે લાલ, એહ
 સતી શિરદાર રે મું સીતા ધીજે ઉતરી રે લાલ, સાખ
 ભરે મમાર રે મું ૭ રલિયાત સહુકો થયા રે 'લાલ,
 મધલે થયા ઉછરગ રે મું લક્ષ્મણુ રામ ખુશી થયા રે લાલ,

સીતા શીલ સુરંગ રે સુ૦ ૮ જગમાંહે જસ જેહનો રે
લાલ, અવિચલ શીલ કહાય રે સુ૦ કહે જિન હર્ષ સતી-
તણા રે લાલ, નિત પ્રણમીજે પાય રે સુ૦ ૯

શ્રી પ્રતિક્રમણની સજ્જાય

કર પડિછમણે લાવશું, દોય વડી શુભ ઝાણ લાલરે;
પરભવ જાતાં જીવને, સંખલ સાચું જાણ લાલરે. ૧ કર
પડિછમણું લાવશું એ આંકણી. શ્રીમુખ વીર સમુચ્ચરે,
શ્રેણિકૃષાય પ્રતિજોધ લા૦ લાખ ખાંડી સોના તણી, દીયે
દિનપ્રતિ દાન લા૦ ૨. કર૦ લાખ વરસ લગતે વલી, એમ
દિયે દ્રવ્ય અપાર લા૦ ઇકે સામાયિકની તુલા, નાવે તેહ
લગાર લા૦ ૩. કર૦ સામાયિક ચઢવિસતથો, ભલું વંદન
દોય દોય વાર લાલ રે, વત સંભારો આપણાં, તે ભવ
કર્મ વિચાર લાલરે ૪. કર૦ કર કાઉત્સગ્ગ શુભ ધ્યાનથી,
ચચ્ચક્રખાણ સૂધુ વિચાર લાલરે; દોય સંધ્યાયે તે વલી,
ટાલો ટાલો અતિચાર લાલરે ૫. કર૦ સામાયિક પરસા-
દથી, લહિયે અમર વિમાન લા૦ ધરમસિંહ સુનિવર કહે,
સુગતિ તણું એ નિધાન લા૦ ૬ કર૦

શ્રી પંચમીની સજ્જાય

શ્રી ગુરુ ચરણ પસાઉલે રે લોલ, પંચમીનો મહિમાય
આત્મા, વિવરીને કહેશું અમેરે લોલ, સુણતાં જાય પાતક
આત્મા, પંચમી તપ પ્રેમે કરોરે લોલ. ૧ મન શુદ્ધે આરા-
ધીયે રે લોલ. તૂટે કર્મ નિદાન આત્મા; ઇહ ભવ સુખ

પામે ઘણો રે લોલ, પરલવ અમર વિમાન આત્મા ૫૦
 ૨ સકળ સૂત્ર રચ્યા થકીરે લોલ, ગણધર હુવા વિખ્યાત
 આત્મા, જ્ઞાન ગુણે કરી જાણુતારે લોલ, સ્વર્ગનરકની વાત
 આત્મા ૫૦ ૩ જે ગુરુ જ્ઞાને દીપતારે લોલ, તે તરીયા
 સસાર આત્મા, જ્ઞાનવતને સહુ નમે રે લોલ, ઉતારે ભવ-
 પાર આત્મા ૫૦ ૪ અજવાળી પક્ષ પચમીરે લોલ,
 કરેા ઉપવાસ જંગીશ આત્મા, ઓં હો નમો નાણુસ ગુણુ
 ગણોરે લોલ, નવકારવાળી વીશ આત્મા ૫૦ ૫ પાચ વર્ષ
 એમ દીછએ રે, લોલ, ઉપર વળી પચ માસ આત્મા,
 થયાગકિત કરી ઉજવો રે લોલ, જેમ હોય મનને ઉલ્લાસ
 આત્મા ૫૦ ૬ વગ્દત્ત ને ગુણમજરીરે લોલ, તપથી
 નિર્મળ થાય આત્મા, કીર્તિવિજય ઉપાધ્યાયનો રે લોલ,
 કાતિવિજય ગુણુ ગાય આત્મા ૫૦ ૬

શ્રી સ્થુલિભદ્રની સજ્જાય

અરમર વરસે મેહુલો રે, વિગલડી અળકાર, કોશ્યા
 કામે આહુલી રે, કીધલો મવી શણુગાર રે પિયુડા માનો
 રે મુજ ખોલ, રમીયા શુ રગરોડ રે હો સ્થુલિભદ્ર તુમે
 કયા થયા રે, નિરગુણ નાવ કોર રે પિયુડા ર આ
 ચિત્રગાળા આપણી રે, હરખે હિંટોળા ખાટ, ખાર કોડી
 ધન વાપર્યો રે, તે પિયુડા મુજ માટેરે પિ-૩ ખાર
 વરમનો નેહલો રે, નેહ શુ દેહી હુહાણુ, જિહા મન માને
 આપણુ રે, તિહા ગી તાણો તાણુ રે પિ-૪. સ્થુલિભદ્રે
 કોશ્યા ખુજવી રે, ગીયલ સમખ્યો હાર, મુનિ લાવણ્ય
 મમય લણે રે, જિનચાસન જયકાર રે પિ-૫

શ્રી ઉપદેશની સજ્જાય

કોરા કાગળની પુતળી, મન તું મેરા રે, તેને કાટતાં ન લાગે વાર, સમજ મન મેરા રે. ૧ કાચો તે કુંભ જડે ભર્યો, મન તું મેરા રે, તેને કાટતાં ન લાગે વાર, સમજ મન મેરા રે, ૨ ગડ લાકડ ગાડું લથુઈ મન તું મેરા રે, ખોખરી દુણી તેની સાથ, સમજ મન મેરા રે. ૩ ઘરની લુગાઈ ઘર લગી મન તું મેરા રે, આંગણાં લગી સગી માય, સમજ મન મેરા રે. ૪ શેરી લગે સાજન લલો મન તું મેરા રે, સીમ લગે કુટુંબ પરિવાર, સમજ મન મેરા રે. ૫ શ્મશાન લગે સગો બંધવો મન તું મેરા રે, પછી હંસ એકીલો જાય સમજ મન મેરા રે. ૬ સુંદર વણી ચેહુ બડે મન તું મેરા રે, તેનો ધૂમાડો આકાશે જાય સમજ મન મેરા રે. ૭ કોઈ નદી કોઈ સીમમાં મન તું મેરા રે, કોઈ સમુદ્રમાં જાય સમજ મન મેરા રે. ૮ પાંચ આંગળીઓ પુન્ય પાપ મન તું મેરા રે, અંતે સખાઈ થાય સમજ મન મેરા રે. ૯ પંડિત હરખ વિજય તણો મન તું મેરા રે, વૃષભ કહે કર જોડ સમજ મન મેરા રે. ૧૦

શ્રી સામાન્ય સજ્જાય

દીવામાંથી દિવેલ ખુટયું, હવે નથી વાર, મનમાં મસ્તાન હીંડે છોગાં મેલે ચાર, મુરખ મનમાં વિચાર. ૧ મરણ તારે માથે લમે કોપી રહ્યો કાળ, એચિંતાની આવી પડશે, જમ કેરી ધાડ, મુરખ ૦ ૨ ઉંચાં મંદિર માળીયાં,

ગોખોને। નહિ પાર, પડે જશે પડ્યુ રહેશે, કાઢશે ઘરની
 ખારં મુરખં ૩ લીલા વાસની પાલખી શ્રીફળ જોઈ એ
 ચાર, મુજની દોરી તાણી બાધશે, ઉચકનારા ચાર.
 મુરખં ૪ સગા વહાલા સ્વાથીયા, કરશે કાગારોળ,
 આપા મુધી વોળાવીને, પાછા વળશે જટ મુરખં ૫ વન
 ફેરી કાઠી, છાતી ઉપર ભાર, કચન વરણી કાયા, બળે
 ઉડી જશે, મુરખં ૬ જે મલારે અરિહત, તેને ઉતારે
 ભવપાર, લખિધવિજય એમ કહે, કરો ધર્મના કાજ મુરખ
 મનમા ૭

શ્રી નવકારવાળીની સજ્જાય

અવધુ એમો જ્ઞાન વિચારી, નામે કોણુ પુરુષ કોણુ
 નારી, બામણુ કે ઘર નાતી ધોતી, જોગી કે ધર ચેલી
 કલમા પઠ પઠ ભઈ રે તુર કેડાતો આપ હો આપ અકેલી
 —અવધું ૧ સસરો મારો બાળો રે ભોળો, સાસુ બાલ
 કુમારી, પિયુજી અમારો પોઢયો પારણાએ, મે હું ઝુલાવન
 હારી અં ૨ નહી હું પરણી નહી હું કુંવારી પુત્ર જણ
 તન હારી, કાલી દાઢી કે કોઈ નહી છોડયો, તોય હજી હું
 બાલ કુમારી અવધું ૩ અઢી દ્વીપમા ખાટ ખટુલી, ગગન
 ઝોશીકુ તળાઈ, ધરતી કે છેડો આલ પીછોડો, તોય ન
 મોડ ભરાઈ અવધું ૪ ગગન મહલમા ગાય વિચાણી,
 વસુધા દ્વધ જ' ભાઈ, વલોણુ વલોવે તો તો, તત્ત્વ
 અમૃત કોઈ પાઈ અવધું ૫ નહી જાઉં સાસરીયે નહી
 જાઉં પીયરીયે, પીયુકો રહેજ ખીજાઈ, આનંદધન કહે
 મુનો ભાઈ સાધુ, જ્યોતિ સે જ્યોતિ મિત્રાઈ અવધું ૬

શ્રી હંસલાની સજઝાય

વણુજરો ધુતારો કામણુ ગારો, સુંદર વર કાયા છોડ
ચઢ્યો વણુઝારો. વણુઝારો ધુતારો કામણુ ગારો, એની દેહ-
હલીને છોડ ચઢ્યો વણુઝારો-૧ એણી રે કાયામાં પ્રભુજી,
પાંચ પણીયારણુ, પાણી લરે છે. ન્યારી ન્યારી, સુંદર
૨ એણી રે કાયામાં પ્રભુજી સાત સમુદ્ર, તેનો તે નિરાકાર
મીઠો. સુંદર ૩ એણી રે કાયામાં પ્રભુજી, નવસે નાવડીયાં,
તેનો સ્વભાવ ન્યારો ન્યારો. સુંદર ૪ એણી રે કાયામાં
પ્રભુજી, પાંચ રતન છે, પરખે પરખણુ વાળો. સુંદર ૫
ખુટ ગયો તેલ અને યુજ ગઈ બત્તીયાં, મંદિર મેં પડ ગયો
અંધેરો. સુંદર ૬ બસ ગયો થંભો ને પડ ગઈ દેહીયા,
મટ્ટીમાં મીલ ગયો ગારો. સુંદર ૭ આનંદધન કહે
સુનો ભાઈ સાધુ, આવાગમન નિવારો. સુંદર ૮

શ્રી અસારતાની સજઝાય

(રાગ-પ્રભુ વીરજીશુંદ વિચારી)

નથી સાર જગતમાં ભાઈ હવે કરીલે સુકૃત કમાઈ, જીવ
જેવું જરૂર તપાસી, ખુબ લટકયો લાખ ચોરાસી, મલ્યો
માનવ તન સરસાઈ. નથી ૦૧ તું માતા ઉદરે આવ્યો, દશ
માસ કેદે પુરાયો રે, તીહાં ભોગવી બહુ દુઃખ દાઈ. નથી ૦
૨ તું ઉંધે મસ્તકે લટકાયો, તું ઉંચે નીચે પછડાયો રે,
આડો આવે તો બપ કપાય. નથી. ૩ જન્મ પ્રસંગની
પીડા, જાણે જીવતા નરકના કીડા રે, કોઈ પત્તો ન પાસે
ભાઈ. નથી ૦ ૪ સહી આધી વ્યાધી ને ઉપાધી, તે પાપની

ગાંડી ગાંધીરે, કહેા કેમ છુટે છોડાય નથીં ૫ માત
 પિના-મુત તાહરા છે, સઘળા તુજથી ન્યારા છે રે,
 સહુ સ્વાર્થની છે સગાઈ નથીં ૬ સસાર સ્વપ્ના
 જેવો છે, તેમા ફેગટ પાણી વલોંચુ' રે, ઠાલી શી કરે
 ઠંકુરાય નથીં ૭ ધરે મેરૂ જેવો અલિમાન, પલમાહેધારો
 સ્મશાન રે, રૂખી જશે મળ ચતુરાઈં ૮ મદ્દગુડ સુખલડી
 દે છે, જેવુ દેજો છે તેવુ કહે છે, જો માને તો તારી
 લલાય નથીં ૯ લાંબા પાપ કર્મના ગોદા, છે હારણતના
 સોદારે, બધી અસ્થીર બાણ રચાઈ નથીં ૧૦ મલ્લો
 માનવનો અવતાર, હવે લગરિક ભાર ઉતાર' રે, સવાકોડની
 કરીલે કમાઈ નથીં ૧૦ મને કેસર મત્રી મતાવો, શુભમતી
 સોહાગણુ લાવો રે, છે ધર્મરતન સુખદાઈં નથીં ૧૨

શ્રી અસારતાની સજ્જાય

(શગ-ઓં માડી રે માગી નાડોના ધબકારા)

ઓં જીવડારે તાગી મતિ તુ કેમ બગાડે? નહિ ધર્મ પ્રેમ
 લગાડે, ત્હારી કાલ ધુધરી વાગે, ઓં જીવડા રે તુ નક' નિગોદે
 ફસીયો, નહિ ધર્મ ધ્યાનમા વસીયો ત્હારીં ૧ ઓં જીવડા
 રે તુ વિપયના રસને પીતો, પ્રભુ આગમથી નહિ ખીતો,
 તને લાગશે 'કર્મ' ફલીતો. ત્હારીં ૨ ઓં જીવડા રે કેમ
 મોહ નિદ્રામા સૂતા? દુ.ખગુપ પડે શિર જુતા; તું બને
 વિપયના કુતા ત્હારીં ૩ ઓં જીવડા રે ત્હારા શ્વાસ
 આવેઃને જાવે, પરલોકની વાટ ખતાવે, ધન કણ કચન રહી
 જાવે, ત્હારીં ૪ ઓં જીવડા રે ઓં દેહ મુમાદીરખાના,

એક દિન થવું છે રવાના, તું સમજ લેને શાણા. તહારીં
 ૫ ઓ જીવડા રે તું મારું મારું માને, તહારું ભાન નહિ
 ઠેકાણે, ગફલતમાં રાચે શાને ? તહારીં ૬ ઓ જીવડ
 રે તને કર્મે નાચ નચાયા, ઈ નશ્વર કાચી કાયા, તું છોડા
 જગતની માયા. તહારીં ૭ ઓ જીવડા રે તારુ દાણુ દાણુ
 આયુ તૂટે, તહારું આતમ ધન મોહ લૂટે, આણુધાર્યા પ્રાણુ
 તે છૂટે. તહારીં ૮ ઓ જીવડા રે તું જાગ લાગ પ્રભુ
 ધર્મે, ન. પડ તું ખોટા કર્મે; કૂટાતા નાહક ભર્મે. તહારીં ૯
 ઓ જીવડા રે જોતાં જોતાં કેઈ ચલીયા, જઈ મસાણુ માંહો
 મળીયા; થયા રાખ આગથી બળીયા. તહારીં ૧૦ ઓ
 જીવડા રે જો આત્મ-કમલમાં રમશો, તો ચોરાસી નહિ
 ભમશો; લખિય શિવસુખડા વરશો. તહારીં ૧૧

શ્રી નરક દુઃખની સજાયા

(રાગ-સુણો ચંદાજી સીમંધર પરમાત્મ પાસે)

હે સુણુ ગોયમજી વીરપયંચે નરક તણા દુઃખ
 વારંતા, પરનારી સંગત જે કરતા, વળી પાપ થકી પણુ
 નહીં ડરતા; જમરાયની શંકા નવિ ધરતા. “હે શ્રોતાજનો”
 નરકના દુઃખો સાંભળતાં હૈડા થરથરે, હે ગુણવંતા !
 વીરવાણી સાંભળીને ધર્મ ખજનો ભરો. ૧ લોહની
 પુતળીને તપાવે છે, અતિ અગ્નિમય બનાવે છે; તસ આલિ-
 ગણુ દેવરાવે છે. હે શ્રોતાજનો ૨ પાંચસો જોજન ઉછાળે
 છે, પછી પકડી ભોય પછાડે છે, પછી તેહની દેહને બાળે
 છે. હે શ્રોતાજનો ૩ શ્વાન થઈને ફરી તે કરડે છે, ઝાલી

પરમાધામી મરડે છે, વળી તેહની પાછળ દોડે છે હે
 શ્રોતાનનો ૦ ૪ મૃગલા જેમ પાંસમા પકડે છે, કરવતકરી
 તેહને ફાળે છે, વળી પંકડીને લેમાવે છે હે શ્રોતા ૦ ૫
 વળી તેહને શુળીએ આરોપે છે, કાન-નાક પણ તેહના
 કાપે છે, વળી ભરસાડમા તેને ભારે છે હે શ્રોતા ૦ ૬
 વળી ખાલ ઉતારી જવાલે છે, તાતા તેલમા પણ ઘાલે છે,
 વિડઆ વિપાકો તેહને દેખાડે છે હે શ્રોતા ૦ ૭ માસનો
 આહાર કરાવે છે, એમ નરકમા હુ ખ ઘણા પાવે છે, અતિ
 ત્રાસમા હુ ખ ગમાવે છે હે શ્રોતા ૦ ૮ વળી શરીરમા
 ખાર મિલાવે છે, એમ પરમાધામી હુ ખ દેખાડે છે, શુભ
 વીરની વાણીથી શીતળ થાવે છે હે શ્રોતા ૦ ૯

શ્રી શ્રાવકના કર્તવ્યની સજ્જાય

(અરણિક મુનિવર આદ્યા ગોચરી-એ દેશી)

શ્રાવક કરણી શુદ્ધિ આદરો, ઝોળખો ધર્મનાં સ્થાન,
 સર્વ દિવસમા સાવધ મન કરી, મુણવી શ્રી જિનવાણુ
 શ્રાવક કરણી રે શુદ્ધિ આદરો ૧ જીવદ્યા જિનવર પહેલી
 ભણે, ધર્મ સકલની એ માન, જયણા સમજી જીવદ્યા
 ધરો, હોય નિજપર મુખ સાત, શ્રાવક ૦ ૨ જીવદ્યા વિણ
 ધર્મ ટકે નહી, જયણા કારણે તાંમે, શ્રાવક કુંલ જયણાથી
 શોભતુ, અટકે જીવ વિનાશ શ્રાવક ૦ ૩ પ્રહ ઉઠીને લીજે
 પુજણી, પૂજો ધરનારે સ્થાન, ઘૂત-ગુડાદિ તેલ તણાં વળી,
 ભાજન જુઓ સાવધાન શ્રાવક ૦ ૪ દહી-દુધ-છાશ ને
 ૬ પુ મા ૮

શોધી વાવરો, ચાખો લોટ સદાય; ગળ્યા વિના પાણી
 પીવું નહીં, ભૂમિ જોઈ ઠવો પાય. શ્રાવક ૦ ૫ ધાણા-જીરું
 ને મરચાં મધ્યે, તેમ વળી હળદરમાંય; ખાંડ-લોટ ને ગોળ
 વિશે, વળી, ઝીણા જીવ થઈ જાય. શ્રાવક ૦ ૬ વધુ દિવસ
 વસ્તુ નવ સંઘરો, રાખો તાજુ તમામ, ચાખી શોધી વસ્તુ
 વાવરો, જ્યણુ એ કરો કામ. શ્રાવક ૦ ૭ ચૂલા દીપક
 ખુદલા નવ ધરો, જેથી જીવ બચાવ; સાવરણીથી જીવદયા
 પાળે, તેવી તું ઘેર લાવ. શ્રાવક ૦ ૮ ચોમાસામાં પગપાળા
 ચલો, પગરક્ષણ કરી દૂર; જીવદયા જેથી સારી પળે,
 પ્રકટે પુણ્ય અંકૂર. શ્રાવક ૦ ૯ રાત્રી લોજનથી ચોજન
 વસો, દૂર સદા મહાભાગ, જિનવર તેહમાં પાપ ઘણું ભણે,
 ધર્મ ધરે નહીં રાગ. શ્રાવક ૦ ૧૦ લસણ ખટાટા મૂળા
 થેગ ને, ગાજર શકરકંદ, લીલી હળદળ આદુ કુંગળી,
 જમે નહીં શ્રાવકવૃંદ. શ્રાવક ૦ ૧૧ વાસણ સઘળા ઢાંકેલા
 ધરો, ખુદલાં જીવ વિનાશ, ઝીણા જીવો પણ મરતા રહે,
 સંહુને જીવન આશ. શ્રાવક ૦ ૧૨ અલક્ષ ભક્ષણ શ્રાવક નવ
 કરે, કંદમૂલ નવ ખાય, જીવદયા મનમાં ભૂલે નહીં, શ્રાવક
 તે કહેવાય. શ્રાવક ૦ ૧૩ શ્રાવક સાત વ્યસન સેવે નહીં,
 પરનારી પરચખખાણ, અન્યનું જીરું કદિ ન ચિંતવે, તે
 શ્રાવક ગુણ ખાણ. શ્રાવક ૦ ૧૪ દ્વિદલ ગોરસ શ્રાવક નવી
 જમે, દહીં-દુધ-છાશ કઠોળ; ક્ષણભર સ્વાદે પાપ ઘણું થશે,
 સમજે જિનવર ખોલ. શ્રાવક ૦ ૧૫ હિંસા કાળી નાગણ
 જાણીને, કાઢો ઘરની રે ખાર; ભવભવ સુખ જો જોતું હોય

તો, જીવદયા ચિત્ત ધાર. શ્રાવક ૧૬ જીવદયાથી સિદ્ધિ
સંપન્ને, વિનય-સંક્રિત ગુણ થાય, સુન્દર શાસન જિનનું
પામીએ, ચરણ મહોદય દાય ૦ શ્રાવક કરણી ગુરૂં આદરો ૧ ૫

શ્રી વૈરાગ્યની સંજ્ઞાય

(તાલ લાવણી)

ચેતે તો ચેતાવુ તુને રે, પામર પ્રાણી એ ટેક ૦
તારે હાથે વપરાશે, તેટલું જ તારુ થાશે, ખીનું તો
ખીનને જાશે રે પામર ૦ ૧ સજી ઘરમાર સારુ, મિથ્યા
કહે છે મારુ મારુ, તેમા નથી કશું તારુ રે પામર ૦ ૨
માખીઓએ મધ કીધુ, ન ખાધુ ન દાન કીધુ, લૂટનારે
લુટી લીધુ રે પામર ૦ ૩ ખ ખેરીને હાથ ખાલી, ઓચી તુ
જવુ છે ચાલી કરે માથા ફેડ ઠાલી રે પામર ૦ ૪
સાહુકારીમા સવાયો, લાખોપતિ તુ લેખાયો, કહે સાચું
શુ કમાયો રે? પામર ૦ ૫ કમાયો તુ માલ કેવો, તારી
સાથે આવે એવો, અવેજ તપાસ એવો રે પામર ૦ ૬
હજી હાથમા છે ખાજી, કર તુ પ્રભુને રાંજી, તારી મુકી
થાશે તાજી રે પામર ૦ ૭ હાથમાથી ખાજી જાશે, પછીથી
પસ્તાવો થાશે, કશું ન કરી શકારો રે પામર ૦ ૮ ખોળા
માથી ધન ખોયુ, ધૂળથી કપાલ ધોયુ, જાણપણું તારુ
જોયુ રે ૦ પામર ૦ ૯

શ્રી ઓવાની સંજ્ઞાય

સુગુણ નર એ કેણુ પુરુષ જનાયો, સુજ દેખણુશે
સુખ પાયો, સુગુણ ૦ ૧ નિર્મળ તનુ બહુ નારી મળીને,

પુરુષ એક બનાયો, માતાપિતા વિણ બેટો જોયો, સકળ
જંતુ સુખદાયો. સુગુ ૨ હાથ પગ દીસે નહીં ઉતકા, શિર
પર કેશ ન સોહિ; ખાવે ન પીવે ન નિંદ્રા ન લેવે, તોયે
પુષ્ટ બનાયો. સુગુ ૩ ઘોતી કબજો કોટ ન પહેરે, ખભે
પછેડી ન દીસે; મસ્તકે સુગુટ નહીં ગળે ભૂષણ, તોહી રૂપ
વિશેષે. સુગુ ૪ નયણ રહિત નિત્ય ચતના કરતો, જીવ
દયા નિત્ય પાળે; નરનારી શુ' રંગે રમતો; દુર્ગતિ દોષ
નિવારે. સુગુ ૫ દેવ ગુરુ ચરણે સદા નમતો, સુમતિ કે
મન ભાયો, કુમતિ કુનારી કે કાજ સરે નહિ, યોગી કે
પાસ રહાયો. સુગુ ૬ દોય અક્ષર છે સુંદર તેહના,
અનુભવ લીલા વરજો, રવિ વહે સહુ સજ્જન જનને, અર્થ
લઈ આદરજો. સુગુ ૭

પંડિત શ્રી જોતસીમુનિકૃત દશવૈકાલિક સર્જનાય

શ્રી પ્રથમાધ્યયન સર્જનાય

ધર્મમંગલમહિમાનિર્દો, ધર્મ સમો નહીં કોય, ધર્મ
સૂઘે નમેં દેવતા, ધર્મ શિવ સુખ હોય. ૧ “ધર્મ.”
જીવદયા નિત પાલીયે, સંયમ સત્તર પ્રકાર, ખારે લેદે તપ
તપે, ધર્મ તણો એ સાર ૨ “ધર્મ.” જિમ તરુવરને
ફૂલે, ભમરો રસ લે જાય, તિમ સંતોષે સાધુ આતમા, ફૂલ
પીડા નવિ થાય. ૨ “ધર્મ ૦” ઈણવિધિ વિચરે ગોચરી,
વહિરે, શુદ્ધ આહાર-ઉચનીચ મધ્યમ કુલે-ધનધન તે અણુ-
ગાર. ૪ ધર્મ ૦ મુનિવર મધુકર સમ કહ્યા, નહિં નિશ્રા નહિં
લોભ; લાધે લાડો ધેં દેહીને, અણુ લાધે સંતોષ. ૫ ધર્મ ૦

અધ્યયન પાડુલો દુમપુકીને, સખરા અરથ વિચાર, પુન્ય
કલસ શિષ્ય નૈતસી, ધર્મે જ્ય જ્યકાર ૬ ધર્મં,

શ્રી દ્વિતીયાધ્યયન સંજઝાય

દીક્ષા દોહિલી આદરીછ, કામભોગફલ છાડ, 'સ કલ્પ
વસે' ઉખપગપગેછ, વૈરાગે રગ માડ ૧ મુનીસર ધનધન તે
અણુગાર, ભોગ તણ ભોગ આદરેછ, તેહને હું બલિહાર મુની-
સર ધનધન તે અણુગાર ૨ મનવાલે ભૂલો ચૂકતોછ, ન કરે
દીલ લગાર, જાએ ન ડો જગ કેહનોછ, કુણુ હું કુણુ તે
નારિ મુનીં ૩ કરિ આતપના આકરીછ, કોમલ મ કરે
દેહ, રાગ દ્વેષ તણ પાડુઆછ, જિમે મુખ પામે અછેહ મુનીં
૪ અગ્નિ કુડ જલતે પડેછ, અગ ધન કુલ સાપ, વમ્બુ ન વાછે
વિષ વલિછ, તિમ આપણે કુલ ચાપં મુનીં ૫ ધિગધિગ તું
જસ વાછતોછ, વાછે વમ્બુ આહાર, છવયાથી મરવો લસોછ,
નિલંજ ન લાજે લિગાર ૬ મુનીં નારિ સારિ પારકીછ, દેખી
દેખી મત ભૂલ, વાઉ ઝકોલ્યા તરુપરેછ, અધિર હુંઈ મહુ લીર ૭
મુનીં જિમ હાથી અ કુશવશેછ, ધિરભ આબ્યો રહનેમ, રાછ
મતી સતી છુઝવ્યોછ સ્થિરગમ આબ્યો રહનેમ ૮ મુનીં
અધ્યયન ખામણ પુષ્કિયાછ, સંખરા અરથ વિચાર, પુન્ય
કલસ શિષ્ય નૈતમીછ, પ્રણમે મૃત્ર મુખકોર ૯ મુનીં

શ્રી તૃતીયાધ્યયન સંજઝાય

સુધા સાધુ નિર્ઝંઘ આધે, સુક્તિનો પથ આતમ મ બ
ચોંએ, સખર આદર્યોએ ૧ - દ્વષણદાલે દીખ, તેહને

એહવી શીખ, વીર જિનવર કહેએ, મુનિવર સંરદહે એ. ૨
 હેશક આદિ દેય, એહવા પિંડ ન લેય, કૃતકડ જાણિયે એ.
 સામો આણિયે એ. ૩ લેવે ન રાગલિત્ત, ન જીમે ગૃહિને
 પત્ત, રાયપિંડ ન આદરે એ, સજ્યાતર પરિહરે એ. ૪
 રાખે ન સંનિધિરાય, દાન શાલા નવિ જાય, વાય ન વીંજણો
 એ, રાગ ન રીંજણોએ. ૫ ચોવાચંદન ચંપેલ, તન ન લગાડે
 તેલ, જોવે નહિ આરશીએ, તે ગુરુ તારસીએ, ૬ ખેલે ન
 પાસાસાર, તે કિમ ખોલે માર, છત્ર નવિ શિર ધરે એ, ગૃહી
 સંગતિ પરિહરેએ. ૭ માંચાં ખાટ પલંગ, તજે ચિકિત્સાઅંગ,
 જૂતિ નવી પગતલે એ, જીવદયા પલે એ. ૮ આદરે તીન રતન્ન,
 છોડે તીનજતન્ન, કોડકોડ મોલના એ, અગનિ જલ અંગનાએ.
 ૯ મૂલા-આદિ કંદ, મૂલ સચિત્ત ખીજ, ફલ ફૂલ, તજે તિમ
 સેલડીએ, લૂણુ ધૂપ ન વડી એ. ૧૦ વમન વિરેચન કર્મ, કરી
 ન ગમાવે ધર્મ, દાંતે દાંતાણુ ન ઘસેએ, ન લગાડે મિસિ એ. ૧૧
 પહિરે નહીં હીરચીર, સોલા ન કરે શરીર, પીઠી ન મંજણિ
 એ, આંખિ ન આંજણિ એ. ૧૨ સૂત્રમેં ખાવન ખોલ, વરજે
 સાધુ અમોલ, તપ કિરિયા કરી એ, પહુંચે શિવપુરી એ. ૧૩
 નામે એ ખુડીયાર અજ્ઞયણ, તીજોસાર, અરથ અનેક છે
 એ, જૈતસી મનરુચે એ. ૧૪

શ્રી પન્નપણની સ ય ય

પર્વ પન્નપણ આવીયાં રે લોલ, કીજે ઘણું ધર્મ
 ધ્યાન રે ॥ ભવિકજન ॥ આરંભ સકળ નિવાંરીએ રે
 લાલ, જીવોને દીજે અલયદાન રે ॥ ભ ॥ પર્વ ૦ ૧

સઘળા માસમા માંસ વડો દે લાલ, ભાંડ્રવ માંસ સુમાસરે
 લ૦ તેહમા ચોઠ દિન રૂચકા દે લાલ, કીજે મુકૃત ઉલ્લાસ
 દે લ૦ પર્વ૦ ૨ ખાંડણ પીસણ ગારના દે લાલ, નાતણ
 ધોવણ જેહરે લ૦ એવા આરબને ટાલીએ દે લાલ, વંછો
 મુખ અછેહરે લ૦ પર્વ૦ ૩ પુસ્તક વાસી ન' રાખીયે દે
 લાલ, ચોચવ કરીએ અનેક દે લ૦ ઘર સાડ વીત વાવરો
 દે લાલ, હુમડે આણી વિવેક દે લ૦ પર્વ૦ ૪ પૂજા અચીને
 આણીએ દે લાલ, સફુગુડની પાસ દે લ૦ ઢોલ હદામા
 ફેરીયારે લાલ, મગલિક ગાવો ભાસ દે લ૦ પર્વ૦ ૫
 શ્રીફળ સરમ સોપારીયો દે લાલ, હીજે સ્વામીને હાથ દે
 લ૦ લાલ અનન્તા ખતાવીયારે લાલ, સ્વય મુખ ત્રિભુવન
 નાથરે લ૦ પર્વ૦ ૬ નવ વાચના કલ્પસૂત્રની દે લાલ, સાલળો
 શુદ્ધ ભાવરે લ૦ સ્વામિ વત્સલ કીજીએરે લાલ, ભવજળ
 તરવા નાવ દે લ૦ પર્વ૦ ૭ ચિત્તે ચૈત્ય ગુહારીએ દે લાલ,
 પૂજા સત્તર પ્રકાર દે લ૦ અગપૂજા સફુગુડ તણી દે લાલ,
 કીજીએ હર્ષ અપાર દે લ૦ પર્વ૦ ૮ જીવ અમારી
 પળાવીએ દે લાલ, તેહથી શિવમુખ હોય દે લ૦ દાન
 સંવત્સરી કીજીએ દે લાલ, ઈણ સમો પર્વ ન ઠોઈ દે લ૦
 પર્વ૦ ૯ કાલિસગ કરીને માલળો દે લાલ, આગમ
 આપણે કાનરે લ૦ છદ્ધ અદ્ધમ તપ આકરા દે લાલ, કીજે
 ઉન્વલ ધ્યાન દે લ૦ પર્વ૦ ૧૦ ઈણ વિધિ પર્વ આરા-
 શેરે લાલ, લેશે મુખની કોડ દે લ૦ મુક્તિ મન્દિરમાં
 માલથુ' દે લાલ, મતિ હસ નમે કરજોડરે લ૦ પર્વ૦ ૧૧

શ્રી પર્યુષણ પર્વની સજ્જાય

દેશી યતની ॥ સખી પર્યુષણ આળ્યા, લવિજનના મનમાં
લાળ્યા, એમાં આશ્રવ પાંચ હટાળ્યા, એ તો સર્વજીવસુખ
પામ્યા સનેહી પર્વ પર્યુષણ સેવો, એતો સેવી શિવ સુખ
લેવો સનેહી પર્વ ૦ ૧ શ્રીવીર જિનેશ્વર લાખે, એ પર્વ સેવો
શ્રુતસાખે, શ્રીલદ્રખાહુ સ્વામી હાખે, એ તો કલ્પસૂત્ર ધમ
સાખે. સં ૦ પર્વ ૦ ૨ આઠ દિવસ અમર પલાવે, જિન ચૈત્યે
પૂજા રચાવે, કલ્પસૂત્ર ઘરે પધરાવે, દેવે રાત્રિજગો લલે
લાવે સં ૦ પર્વ ૦ ૩ રથહયવરગજ સણગારે, શાસનની શોભા
વધારે, વાજિંત્રધ્વનિ મનુહારે, વરઘોડો સજે દિલસારે. સં ૦
પર્વ ૦ ૪ આડંબર કરીને લાવે, શ્રીકલ્પસૂત્ર શુભલાવે, સદ્-
ગુરુને હાથે ઠાવે, સુહૃદમિલ મંગલગાવે. સં ૦ પર્વ ૦ ૫ સદ્ગુરુની-
માઠી વાણી, સુણો ચઉવિહ સંઘ ગુણ ખાણી, મનમાં અતિ
ઉદ્દટ આણી, સંસાર તરે લવિ પ્રાણી. સં ૦ પર્વ ૦ ૬ ઇકવી-
શતાર સુણીજે, પૂજા પરલાવના કીજે, છટં અટંમ ચૈથ
કરીજે, સુણી વીરજન્મ જસલીજે સં ૦ પર્વ ૦ ૭ આષાઠ
ચોમાસેથી જાણો, પચાસ દિવસ પરમાણો, સંવત્સરીપર્વ
કહાણો, લાખે શ્રીજિનવર લાણો. સં ૦ પર્વ ૦ ૮ ધમ પર્વ
આરાધન કરીયે, પંચકારણ મનમાં ધરીયે, શ્રીજિનવાણી
અનુસરીયે, કૃપાચંદ્રસૂરિ જસ વરીયે. સં ૦ પર્વ ૦ ૯

શ્રી દિવાલીની સજ્જાય

હારે મારે ઠામ ધર્મના સાઠા પ્રચવીશ દેશજે, એ
દેશી. હારે મારે દીવાલી દિન આળ્યો સજની જાણજે, વીર-

છનેશ્વર અતિમુચ્ચક્રમાખી રહ્યારે લોલ ૧- હારે મારે પાવા
 પુરીમા વમિયા ત્રિભુવન નાથને, મોલે પહોર લગે દેશના
 દીધી સુખકરે લો. ૦ હારે મારે પુન્યપાલ રાજ પૂછે સુહ-
 છાનો અર્થને, લાવી ફલ કંઈયે પથમ આરાનો સહીરે લો. ૦
 ૩ હારે મારે ગૌતમ સ્વામીને મૂક્યા યોધન કાજને,
 અમાવસની રજનીયે પ્રભુ મિવ વર્ચાં લો. ૪ હારે મારે
 ચામઠ સુરપતિ આબ્યા તતખિણુ તામને, કલ્યાણક નિર્વા-
 છનો ઉચ્છવ મો કંચુ રે લો. ૫ હારે મારે પ્રાણ વલતા
 ગૌતમ જાણ્યો નિર્વાણને વજહતપરે મુર્છિત થઈ જાગૃત
 થયારે લો. ૬ હારે મારે વિવિધ વિલાપ કરે શ્રી ગૌતમ
 સ્વામીને, વીતરાગ થઈ કેવલ લગ્છી પામીયા રે લો. ૭
 હારે મારે કાશીકેામલ દેશતણા ગણુરાયને, અઠારે મિલિ
 પોસહવિધિશુ આદ્યો રે લો. ૮ હારે મારે લાવઉદ્યોત
 ગયા થકા દ્રવ્યઉદ્યોતને, રચણુ મુકીને દીવાલી કરી તિન
 સમેરે લો. ૯ હારે મારે ગૌતમ કેવલ મહિમા કરે ઇંદ્રને,
 લાઈખીજ જમાડ્યો બેઠુનીયે લાઈનરે લો. ૧૦ હારે મારે
 દીવાલીનો છદ્દ કરી ચૌવીહારને, મોલ પહોરનો પોસહતપ
 આરાધિયેરે લો. ૧૧ હારે મારે ગુણુનો કરી પરલાતે
 મગલ કાજને, ગૌતમસ્વામીનુ એકાસણુ કરે લાવશુ રે
 લો. ૧૨ દીવાલી પર લોકોત્તર લોકીકને, પરસિંધ થયો
 કારતિક વદિ અમાવસે રે લો. ૧૩ હારે મારે પર્વારાધન
 કરો ભવિ મન ઉછરેગ ને, જિનકૃપાચક્રમૂરિ કહે સુખ
 સ પત્તિ વરેરે લો. ૧૪

આજ આપે ચાલો મુદિયા સિદ્ધાચલગિરિ જઈયે.

(એ દેશી)

પર્વ પન્નુપાણુ આવ્યા સજની, ચાલો આપણુ જઈમે,
દેવગુરુતા દરસણુ કરીને, મનવાંછિત ફલ લઈયેરે. પર્વ ૧
અઠાસિ મેં અમર પડાવી. ૭૫ જયણા વતાંવી, સર્વજીવ મુખ-
કારી જગમે, જૈનધર્મ મન લાવીરે પર્વ ૨ કલ્પ સૂત્ર વસ્થાંડો
કરીને, મુળો વળાણુ ગિતલાયી, પટિવારે દિન મંગલકારી,
વીરજન્મ, મુખદાયી રેં પર્વ ૩ સિદ્ધારથ રાજા ઘર મુખ-
કર, હિંગુમારી મિલ આઈ, સૂતિકર્મ કરી પ્રભુ માતાને,
સ્નાન કરાવે વર લાઈ રે પર્વ ૪ ચાસક મંદ્ર સુમેરુ સિખ-
ર પર, સ્નાત્ર કરે રંગ લાઈ, બત્રીસ કોડ મોનઈયા વરસાકે,
પ્રભુજીને નિજઘર લાઈ રે પર્વ ૫ બાલપણે આમલકી છીડા
કરિ, મહાવીર નામ પાચો, લેખકશાળા જઈને આવ્યા,
જયજયકાર વરતાયોરે. પર્વ ૬ મિગશરવદિ દશમી દિન
દીક્ષા, લીની મનમાં ક્રમંગે, પરિપહુ રિઉખલ દર નિવારી.
કેવલ લહ્યો મુખ સંગેરે. પર્વ ૭ અઉવિહુ સંઘને થાપી
જગતગુરુ, વિચર્યા દેશવિદેશ, કાતિવદિ અમાવસ રાતે,
સિવપદ પાચ્યો જિનેશરે પર્વ ૮ વટકલ્યાણુક વીર પ્રભુના,
લદ્રગાહુ સ્વામી લાજો, શ્રી જિનકૃપાચંદ સૂરિ સેવો, કલ્પ
સૂત્રની સાળેરેં પર્વ ૯

શ્રી પન્નુપાણુની સજઆય.

આજ મારે મન વસ્થારે, લવિજન પર્વ પન્નુસણુ
મોટા; હે.ળી બળેવ ને નોરતા, બણો એ સર્વે છે મોટા.

આજઁ ૦૧ ચોથ છદ્દ અદ્દમ અદ્દાઈ, માસક્ષમણુ પણુ કરીએ,
 દેવ ગુરુ આણા મન ધરીએ, તો ભવ સાયર તરીએ.
 આઁ ૨ અદ્દાઈ ધરનો પોસો લીએ, ગુરુ વાણી રસ પીએ,
 કદપ ઘરે પધરાવો ભગતે, ભાવે મન ઉલસીએ આજઁ ૩
 કુવર ગયવર ખંધ ચડાવો, ઢોલ નિશાન વજડાવો, કદપ-
 સૂત્ર ગુરુ પાસે રાખી, પૂજા ભાવના ભાવો. આજઁ ૪
 તેલાધર દિન રૂડો બાણી, કાઠીયા તેરને વારો, સંવત્સરી
 દિન ખારસે મુણીને, કોષ કધાયને મારો, આઁ ૫ મન
 વચન ડાયાએ જે કીધા, પાપકર્મ જે ફૂડાં, મિચ્છામિ
 હુક્કડ દઈ કરીને, પડિલ્લમણુ કરો રૂડા આઁ ૬ સરલ
 ચિત્ત આણી મન વાળી, જે નરનારી ભણુશે, કહે લઘુ
 ખાળક નીતિ વિજયનો, અવિચલ લીલા વરશે આઁ ૭

શ્રીતિલોકસુદરીની. સજ્જાયા

વહાણુમા રૂવે રે તિલોકસુદરી રે, કરી અતિશેરે
 વિલાપ, પીયુલ પીયુલ કરી અંખે ઘણુ રે, ધરતી મનમા
 સતાપ વહાણુ૦૧ મધ્ય દરીયે વહાણુ ચાલતા રે, ઉદય
 થયા સર્વે પાપ, પડતા પીયુલ તે સમુદ્રમારે, અખળા
 થઈ આપોઆપ વહાણુ૦ ૨ ખરો વેરી થયો આ વાણીયો
 રે, કીધો જેણે કાળો ફેર, નિરાધાર કીધી છે મુજને રે,
 લીધુ કાઈ જન્મનુ વેર વહાણુ૦ ૩ મારા ઉપમા મોહ્યો
 તે વાણીયો રે, કુણુદિનો કરનાર, કાળી રાતે મારા કથને
 રે, નાખ્યો સમુદ્ર મોઝાર વહાણુ૦ ૪ ઉચે આલ નીચે
 નીર છે રે, અધારી છે તેમા રાત, નજરે ન દેખુ મહારા

નાથને રે, પામ્યા સમુદ્ર વ્યાધાત. વહાણુ ૦ ૫ દૂર રહું છે
 પીયરે સાસરૂ રે, ખુટી બેઠો જમ ખાર; પ્રભુ હવે અમારું
 કોનહિ રે, છે જગનાથ આધાર. વહાણુ ૦ ૬ કુશળ કરો
 મુજ કંથનું રે, છે પ્રભુ દીન દયાળા; વેળા પડી વિવન
 દુઃખની રે, હું છું અજ્ઞાની જ ખાળ. વહાણુ ૦ ૭ અન્ત
 જળ લેવાને મુજને રે, આખડી રે મહારાજ; ધ્યાન ધરતી
 રે જીતરાજનું રે, વાંછે પ્રભુની રે સહાય. વહાણુ ૦ ૮
 હીરવિજય ગુરૂ હીરલો રે, વીરવિજય ગુણ ગાય; લલિત-
 વિજય ગુરૂ રાજ્યો રે, તેના નમુ હું રે પાય. વહાણુ ૦ ૯

શ્રી નદ્વપદજની સજઝાય

શ્રી મુનિચંદ્ર મુનીશ્વર વંદીએ, ગુણવંતા ગણધાર,
 સુજ્ઞાની, દેશના સરસ સુધારસ વરસતા, જિમ પુષ્કળ
 જળધાર. સુ ૦ શ્રી ૦ ૧ અગિય જ્ઞાની પર ઉપકારીઆ,
 સંયમ શુદ્ધ આચાર. સુ ૦ શ્રી શ્રીપાળ લણી નાપ આપીએ,
 કરી સિદ્ધચક્ર ઉદ્ધાર. સુ ૦ શ્રી ૦ ૨ આંખિલ તપ વિધિ
 શીખી આરાધીયો, પડિલ્લમણાં હોય વાર; સુજ્ઞાની. અરિ-
 હંતાદિક પદ એક એકનો, ગણણું હોય હજાર. સુ ૦ ૩
 પડિલેહણ હોય ટંકની આદરે, જિનપૂજા ત્રણકાળ; સુ ૦
 બ્રહ્મચારી વળી ભોંય સંથારિયે, વચન ન આળ પંપાળ-
 સુ ૦ શ્રી ૦ ૪ મન એકાગ્ર કરી આંખિલ કરે, આસો ચૈતર
 માસ; સુ ૦ શુદ્ધિ સાતમથી નવ દિન કીજીએ, પૂનમે એ-
 ચ્છવ ખાસ. સુ ૦ શ્રી ૦ ૫ એમ નવ એાળી એકાદશી આંખિલે,
 પૂરી પૂરણું હર્ષ; સુ ૦ ઉજમણું પાણુ ઉદયમથી કરે, સાડા

ચારેઠે વર્ષે સું શ્રીં ૬ એ આરાધનથી મુખ મંપદા,
જગમાં કીર્તિ રે થાય, સું રોગ ઉપદ્રવ નાસે એહથી,
આપદા દૂરે પલાય સું શ્રીં ૭ સંપદા વાધે અતિ સોહા-
મણી, આણા હોય અખડ, સું મત્ર જત્ર તત્ર મોહતો,
મહિમા જામ પ્રચડ સું શ્રીં ૮ ચક્રેમરી જેહની
મેવા કરે, વિમલેશ્વર વળી દેવ, સું મન અલિલાય પૂરે
સવિ તેહના, જે કરે નવપદ મેવ સું શ્રીં ૯ શ્રીપાળે તેણીપરે
આગધીઓ, દૂર ગયો તમ રોગ, સું રાજઝલ્લિ દિન
દિન પ્રત્યે વાધ તો, મનોવહિત લહ્યો ભોગ સું શ્રીં
૧૦ અનુક્રમે નવમે ભવ સિદ્ધિ વર્ષા, સિદ્ધચક્ર સુપસાય,
સું એણી પરે જે નિત્ય આરાધશે, તમ જન્મ વાદ
ગવાય. સું શ્રીં ૧૧ અસારિક મુખ વિલસી એ, કરીએ
કર્મનો અત સું ઘાતી અઘાતી-ક્ષય કરી ભોગવો, ગામ્વત
મુખ અનત સું શ્રીં ૧૨ એમ ઉત્તમ ગુરૂ વયણ મુણી
કરી, પાવન હુઆ ગહુ ઉવ, સું પદ્મવિજય કહે એ
મુરતડ સમો, આપે મુખ મદૈવ સું શ્રીં ૧૩

શ્રી આંખિલ તપની સમજાય.

મરમ્વતી સ્વામિની કરો સુંપચાયરે, મુદરી તપનો
ભાડુ મજગાયરે, કપલદેવ તણી એંગ જતરે, મુદરીની
મુન લ માંતરે, ભવિજન ભાવે એ તપ કીજેરે, મનુજ જન્મનો
દહાવો લીજેરે, મુદરીને આજ્ઞા નવિ દીધીરે, ભરત જાણે મુજ
થાગે નાગીરે, એ મુજ પ્રાણ-યત્રી છે અચારીરે, ભવિં રે
ભરતનાથ જમ પદાખડ સાધ્યોરે, મુદરીએ તપે માંડી

આરાધ્યોરે, સાઠ હજાર વર્ષ લગે સારરે, આંખિત્ર તપ
 ક્રીધો નિધારરે ભવિં ૩ ચૌદ રત્નને નવ નિધાનરે, લાખ
 ચોરાશી હાથીનું માનરે, લાખ ચોરાશી જેહને વાહરે,
 ભરતરાય આંખ્યા તખ ગાહરે. ભવિં ૪ ભરતરાય મોટા
 નર દેવરે, દોય સહસ યજ્ઞ કરે સેવરે, અયોધ્યા નગરીએ
 ભરતજી આંખ્યારે, મહિલા સર્વે મોતીકે વધાવ્યારે. ભવિં ૫
 આ કુણુ દીસે દુર્બળ નારીરે, સૌ કહે સુંદરી બહેન
 તુમારીરે, કહે તુમે એને દુખળી કીધીરે, મુજ બેનડીની ખબર
 ન લીધીરે. ભવિં ૬ સહુ કહે આંગેલનો તપ ક્રીધોરે,
 સાઠ હજાર વરસ પ્રસિદ્ધોરે, જાઓ તુમે બેનડી દીક્ષા
 પાળોરે, ઋષભદેવનું કુલ અજવાળો રે. ભવિં ૭ ભરત-
 રાયની પામી શિક્ષારે, સુંદરીએ તવ લીધી દીક્ષારે, કર્મ
 ખપાવીને કેવળ પામીરે, કાંતિવિજય પ્રણમે શિર નામીરે.
 ભવિં ૮.

શ્રી રત્નચિંતામણિની સજ્જાય

આ ભવ રત્નચિંતામણિ સરખો, વારોવાર ન મળ-
 શેજી ॥ ચેતી શકે તો ચેતજે જીવડા, આવો સમય નહિ
 મળશેજી ॥ આ ભવં ॥૧॥ ચાર ગતિ ચોરાશી ચોનિ,
 તેમાં તું ભમી આયોજી ॥ પુણ્ય સંયોગે સ્વપ્ન સંગતે,
 માનવનો ભવ પાયોજી ॥ આં ॥૨॥ વહેલો થા તું
 વહેલો જીવડા, લે જિનવરનું નામજી ॥ કુણુ કુદેવ કુધ-
 મને છંડી, કીજે આત્મ કામજી ॥ આં ॥૩॥ જેમ
 કાઠ્યારે ચિંતામણિ લાધો, પુણ્ય તણે સંયોગજી ॥

કાકરાની પરે નાખી દીધો, ફરી નહિ મળવા જોગલ ॥
 આં ॥૪॥ તેહની વચ્ચે તુ બેઠો જીવડા, કાળ આહુડી
 નિકાશેલ ॥ એક કાળે તું આન્યો જીવડા, એક કાળે
 તુ જશેલ ॥ આં ॥૫॥ ધન્ય સાધુ જે સંયમ પાળે,
 સુધો મારગ દાખેલ ॥ સાચુ નાણુ ગાઠે બાધે, ખોટું દ્રષ્ટિ
 ન રાખેલ ॥ આં ॥૬॥ માત પિતા દારા મુત બાધવ,
 બહુવિધમા વિરતિ જોડેલ ॥ તે માહેથી જો કાજ સરે
 તો, સાધુ ઘર કેમ છોડેલ ॥ આં ॥૭॥ માયા મમતા
 વિષય સહુ છડી, મવર ક્ષમા એક કીજેલ ॥ ગુરૂ ઉપદેશ
 સદા મુખકારી, મુણી અમૃત રસ પીજેલ ॥ આં ॥૮॥ જેમ
 અજલિમા નીર લરાણુ, ક્ષણ ક્ષણ એણુ થાયલ ॥ ઘડી
 ઘડીએ ઘડીયાળા વાળે, ક્ષણ લાખિણે જાયલ ॥ આં ॥૯॥
 માનવલવ મન ગુદ્યે કીજે, શિવરમણી ફળ પામીજેલ ॥
 માનવલવ મુક્તિનો કામી, તેમા ભરોસો શાનો લીજેલ ॥
 આં ॥૧૦॥ દેવ ગુરૂ તમે દેહ કરો ધારો, સમક્રિત ગુદ્ય
 આરાધોલ ॥ પદ કાય જીવની રક્ષા કરીને, મુક્તિનો
 પથજ સાધોલ ॥ આં ૧૧ ॥ હૈડા બીતર મમતા રાખો,
 જનમ ફરી નવિ મળશેલ ॥ કાયર તો કાઢવમાં ખેત્યા,
 શૂરા પાર હિતરશેલ ॥ આં ॥૧૨॥ ગુરૂ કંથન ગુરૂ હીરા
 સરિખા, ગુરૂ જ્ઞાનના ખડીયાલ ॥ કહે અણયરામ ગુરૂ
 ઉપદેશે, જીવ અનંતા તરિઆલ ॥ આં ॥૧૩॥

શ્રી શિષ્યપદ વર્ણન મુજબાસ.

શ્રી ગૌતમસ્વામી પછા કરે, વિનય કરિ શીશ નમાય
 પ્રમુછ, અવિચલ સ્થાનક મેં મુખ્યો, કૃપા કરી મોખ વતાય
 પ્ર૦ સિવપુર નગર સોહામાણું. ૧ આઠ કર્મ અલગા કરી,
 સાર્યા આતમ કાજ પ્ર૦ જૂટા સંસારના હુખ થકી,
 રહવાશે તિહાંગમ પ્ર૦ શિ૦ ૨ વીર કહે ઉદ્ધર્વાકમાં,
 સિદ્ધ શિક્ષાતણે હામ હો ગૌતમ, સ્વર્ગપુરિ તે ઉપરે,
 તેહનાવારે નામ હો ગૌ૦ શિ૦ ૩ લાખ પિન્નાલીશ જોયણા,
 લાંબી પોલી જાણુહો ગૌ૦ આઠ જોજન જાડી વિઝી, છેડે
 માંખી પાંખ માણુ હો ગૌ૦ શિ૦ ૪ ઉજ્જવલકાર મોતિતાણા,
 ગોદુધ સંખ પ્રમાણુ હો ગૌ૦ તે થકી ઉજલી અતિ ઘણી,
 ઉલટી છત્રસંગ હાણુ હો ગૌ૦ સિ૦ ૫ અર્ચુન સ્વર્ણ
 સ્વર્ણ સમ દીપતી. ઘઠારી મઠારી જાણુહો ગૌ૦ કૃત્કરતન
 થકી નિરમલી, સુઆલી અત્યંત વખાણુ હો ગૌ૦ શિ૦ ૬
 સિદ્ધસિલા ઉલ્લંઘી ગયાં, અધર રહ્યા સિદ્ધ રાજ હો ગૌ૦
 અલોકસું જાઈ અડયા, સાર્યા આતમ કાજ હો ગૌ૦ શિ૦
 ૭ જનમ નહી મરણુ નહી, નહિ જરા નહિ રોગ હો ગૌ૦
 વૈરી નહીં મિત્રો નહી, નહી સંજોગ વિયોગ હો ગૌ૦ શિ૦ ૮
 ભૂખ નહીં તિરખાન નહીં હરખ નહી નહીં સોક હો ગૌ૦
 કરમ નહીં કાયા નહીં. વિષયરસ નહીં યોગ હો ગૌ૦ શિ૦ ૯ શબ્દ
 રુપરસગંધ નહીં, ફરસનહીં નહીં વેદ હો ગૌ૦ જાલે નહીં
 ચાલે નહી, મોનપણું નહીં ખેદ હો ગૌ૦ શિ૦ ૧૦ ગામ
 નગર એકો નહીં, વસતી નહીં ઉજાડ હો ગૌ૦ કાલ તિહાં

વરતે નહી, નહીં' શતદિવસ તિથિવાર હો ગૌં શિં ૧૧
 રાજા નહિ પરજા નહી, નહી ઠાકુર નહીં દાસ હો ગૌં
 મુકિતમે ગુરૂ ચેલો નહિ, નહિ લઘુ વડાઈ વાસ હો ગૌં શિં
 ૧૨ અનંત સુખમે ઝીલ રહ્યા અસ્થપી જ્યોત પ્રકાશ હો
 ગૌં મહુ કોઈને સુંખ સારિખા, સઘલાને અવિચલ રાજ
 હો ગૌં શિં ૧૩ અનંતા સિદ્ધ મુગતે ગયા, વલી અનંતા
 જાય હો ગૌં અવરજગ્યા રૂપે નહી, જોતમા જોત સર્માય
 હો ગૌં શિં ૧૪ કેવલ જ્ઞાને સહિત છે, કેવલ દર્શન
 ખામ હો ગૌં ક્ષાયકસમકિત દીપતા, કદય ન હોવૈ
 ઉદાસ હો ગૌં શિં ૧૫ મિદ્ધસ્વરૂપ જે ઉલખે, આણી
 મન વૈરાગ હો ગૌં શિવ રમણી વેગે વલી, નય કહે સુંખ
 અંધાગ હો ગૌં શિં ૧૬

શ્રો મૂરખની સજ્જાય

માયાને વશ ખોટું જોલે, પુણ્યની વાત બિગાડે રે,
 જિંડા જળમા જે નર પેમે, બીજાને ખુડાડે રે. મુરખા
 લોકો આતમ અનુભવ જાણે ૧ એ આકળી ચુવા ચઢન
 અગ લગાવે, જે નર હીયડે આછા રે, તેહવું લલપણ તો
 હું જાણું, જો જમને વાળે પાછા રે મૂં ૨ પાપ સઘાતે
 માયા માડે, મોહતણે વશ પડિયારે, માત્ર માફ કરતા હીડે,
 તે નર ક્રમે નડિયારે મૂં ૩ અહંકારીને લોભ ધણો રે,
 મનમા રાજે કાતી રે, છવનાણી જયણા નહીં જાણે, તે
 મરિજો નહી ધાતી રે મૂં ૪ કહું કહેના રીચ ચઢાવે,
 રાચે મૂરખ આચે રે, પાપતંત્રી ગાંધડી બાધી, મરવું
 ૬ ૫ મા ૬

લીધું માથે રે, મૂં ૫ ઘોડા વહેલ પાલખીયે ચઢવું, લોંચ
 પગલું નવિ ધરવું રે, લાત લાતનાં લોજન કરવા, તોએ
 આખર મરવું રે, મૂં ૬ હાથીની, અંખાડીયે ચઢવું, ઉપર
 છત્ર તે ધરવું રે, આગળ પાળા દોડ કરે પણ, તોએ
 આખર મરવું રે, મૂં ૭ નોખત ને નિશાન ગડગડે, હાકમ
 થઈને ફરવું રે, આગળ હાથી બેસણ હાથી, તો એ આખર
 મરવું રે. મૂં ૮ ગવે માતો દ્રવ્યે તાતો, માડં માડં
 કરવું રે, રળી રળી લંડાર જ લરિયા, તોપણ આખર મરવું
 રે. મૂં ૯ મંદિર માળિયા ગોખ જાળિયાં, મેડી ઉપર
 ચઢવું રે, સુંદર સ્ત્રીશું લોગ લોગવવા, તોએ આખર
 મરવું રે. મૂં ૧૦ પરમાતમશું પ્રીતિ બનાવો, નીચ સંગ ન
 કરિયે રે, સુમતિ મંદરમાં વાસો વસિયે, તો લવસાગર
 તરીયે રે. મૂં ૧૧ નાના મોટા રાજા રાણા, સહુનો મારગ
 એકરે, મૂરખ કહે ધન માડં માડં, પણ મેલી જવું છેકરે.
 મૂં ૧૨ શિયળ અમુલખ અંખતર પહેરી, જીત્યો મોહ
 મેવાશી રે, હુજનથી જો દૂર રહીએ, તો થઈયે સુખવાસીરે.
 મૂં ૧૩ કેવળરૂપી સાહેબ મેરા, તાસ લજનમાં રહિયેરે,
 નિત્ય લાભ કહે પ્રભુ ગોડીપારસ, તેહથી અનુલવ લહીયેરે.
 મૂં ૧૪

શ્રી ચેલણાસતીની સજ્જાય

વીર વાંદી વલતાં થકાંજી, ચેલણા દીઠો રે નિર્થંથ,
 રાતિ વનમાંહિ કાઉસગ્ગ રહ્યોજી, સાધતો મુગતિનો પંથ.
 ૧ વીરે વખાણી રાણી ચેલણાજી, સતિય સિરોમણિ જાણ,

ચેડારાજની સાતે સુતાળ, શ્રેણિક સીયલ પરિમાણ વીં ૨
 'સીત ઠઠાર સખલો પડેલ, ચેણુણા પ્રીતમ સાથ, ચારત્રિયો
 ચિત્તમે વસ્યોલ, સૌવડિખહિર રહ્યો હાથ વીં ૩ જખક નાગી
 કહે ચેલણાલ, કિમ કરતો હુસ્યે તેહ, કુસતી મનમાંહી એ
 કુણ વસ્યોલ, શ્રેણિક પડ્યો રે સદેહ વીં ૪ અ તેઉર
 પરાંનલજ્યોલ, શ્રેણિક દિયોરે આદેશ, ભગવંત સાસો ભા-
 નિયોલ, ચમકિયો ચિત્ત નરેશ વીં ૫ વીર વાદિ વલતા
 થકાલ, પૈસતા નગર મનાર, ધુઆનો ઘોર દેખી
 કરીલ, જાનરે અભયકુમાર વીં ૬ તાતનો વચન પાલી
 કરીલ, તત લિયો અભયકુમાર, સમયસુદર કહે ચેલણાલ,
 મામિયો ભવતણો પાર વીં ૭

શ્રી મેઘકુમાર સુનિની સજ્જાય

વીર જિન ૬ સમોસર્યાલ, વ દે મેઘકુમાર, મુણી દેશના
 વૈરાગીયોલ, એ સ સાર અસાર રે માયડી અનુમતિ
 ઘો મુઝ આજ, સંયમ વિષમ અપાર રે માં અં ૧ વછ તુ
 કોણે લોલંચીરે શ્રેણિક તાત નરેસ, કાઈ જાણી કિણ દહંચો
 રે, હૂ નવિ ધુ આદેશ રે જાયા સ યમવિષં કિમ નિરખાહિસ
 ભાર રે જાયા હું નં ૨ આદિનિગોદે હૂ જ્યોલ,
 સહિયા દુકખ અણુ ત, સાસોશ્વાસે ભવ પૂરીયાલ, તેહ ન
 જાણુ અ ત હે માં અં ૩ હિવણા તૂળાલક અછેલ, જોળન
 ભર્યો રે કુમાર, આઠ રમણિ પરણાવિયો રે, ભોગવિ મુખ
 અપાર રે જાયા હું નવિં ૪ જનમ મરણુ નિરયાતણીલ,
 દુકખ ન સહિયો જાન, વીર જિણ ૬ વખાણિયોલ, તે મૈ સુ-

શિયો કાંન હે માયડી અં ૫ વછ કાં ચલીયેં ભમણોળ,
 અરસ વિરસ આહાર, ભુંધપાલા નિત હીંડણોળ, જાણ સી-
 તળકુમાર રે જાયા હૂં નં ૬ ભમતાં જીવ અંત ભમ્યોળ,
 ધર્મ દુહેલો હોય, જરા વ્યાપે જોવન ખિસેળ, તખ કિમ કરણો
 હોય રે માયડી અં ૭ મૃગનયણી આઠે રમેળ, તાડે નવ
 સરહાર, જોવનસર છોડ નહીંળ, કાંઈ મૂકો નિરધાર કુમરળ
 હૂં નં ૮ હંસતૂલિકા સેજડીળ, રૂપરમણી રસભોગ;
 અતહિ સુંહાલી દેહડીળ, હિમ હુય સંજમ જોગ રે. જાયા
 હૂં નં ૯ સ્વારથનો સહુએ સગોળ, અરથ પખે સહુ કોય,
 વિષય વિષમ મહુરા કહ્યાળ, કિમ ભોગવિયે સોય હે માયડી
 અં ૧૦ ખમિ ૨ માઉ પસાય કરીળ, મેં દીધું તુઝ દુકખ,
 દિઉં આદેશ જિમ હું સુખીળ, વીરચરણેં લ્યું દીકખ હે માં
 અં ૧૧ તનકાટે લોયણુ ઝરેળ, દુઃખ ન સહણા જાઈ,
 વછ સુખી હુવો તિમકરોળ, મેં દીધો આદેસરે જાયા સંયમ
 વિં ૧૨ મણિ માણુક મોતી તજ્યાળ, તોડ્યો નવસરહાર;
 મૃગનયણી આઠે રડેળ, હિવ અમ્હ કવણુ આધાર નરેસર
 સંયમં ૧૩ કુમર ભણૌ સુકલી પ્રિયાળ, બહુ દુઃખ એ
 સંસાર, નેહ તુમારો જાંણિયોળ, જો લ્યો સંયમ ભારરે
 નારીં સંયં ૧૪ રથસિખિકા તખ સઝી કરીળ, કુંવર
 ધારણી માય, શ્રેણિકરાય ઉછવ કરેળ, ચારિત્ર લિયો દિધિરા-
 યરે જાયા સં ૧૫ ઇમ જાણી પૈરાગિયોળ, વરંજે નરનારિ,
 કરજોડી પૂનો ભણેળ, તે તરસ્યે સંસાર હે માં અં ૧૬

શ્રી અજનાસતીની સજ્જાય

અજના વાત કરે છે મારી સખી, મને મેલી ગયા
 મારા પતિ, અ તે રંગ મહેલમા મેલી રાતી, સાહેલી મને
 કમે મલ્યો વનવાસ, સાહેલી મારો પુન્ય જોગ તુમ પાસ
 ૧ લશ્કરે ચઢતાને શુકન દીધા, તે તો નાથ મારે નવિ
 લીધા, તી કા પાદુ પોતે મને દીધા સાહેલીં ૨, સખી
 ચકલી ચકલાનો મુછી પોકાર, રાતે આબ્યા પવનજી
 દરબાર, ખારે વરમે લીધી છે સલાળ સાહેલીં ૩ સખી
 કલક ચઢાવ્યું મારે માથે, મારી સામુએ રાખી નહી પાસે,
 મારા સસરે મેલી વનવાસે સાહેલીં ૪ પાચસે સખીએ
 લીધી છે મારા બાપે, તેમા એકે નથી મારી પામે, એક
 વચ તખાળા મારી માથે સાહેલીં ૫ કાળો ચાલેલો ને
 રાખડી કાળી, રથ મેલ્યા વન મોઝારી, હવે સહાય કરો
 દેવ મારી સાહેલીં ૬ મારી માતાએ લીધી નહિ સાર,
 મારા પિતાએ કાઢી ઘરબાર, સખી ન મળ્યો પાણીને
 પાનાર સાહેલીં ૭ મને વાત ન પુછી મારા વીર, મારા
 મનમા રહેતી નથી ધીર, મારા અંગે ફાટી ગયા ચીર,
 સાહેલીં ૮ મને દિશા લાગી છે કાળી, મારી છાતી
 જાય છે ફાટી, અ તે અધારી અટવીમા કમે નાખીં
 સાહેલીં ૯ માઝ જમાવું ફરકે છે અગ, નથી ખેડી
 હુ કોઈની સગ, આતે રગમા ચો પડ્યો લગ સાહેલીં
 ૧૦ સખી ધાવતા છોડ્યા હશે બાળ, નહિતર કાપી
 હશે કુછી ડાળ, તેના કમે પામી ખોટી આળ, સાહેલીં

૧૧ વનમાં લમતા મુનિ દીઠા આજ, પુરવ લવની પુછી.
 છે વાત; જીવે શ્યારે કીધા હશે પાપ. સાહેલી૦ ૧૨ બેની
 હસતા રજોહરણ તમે લીધા, મુનિરાજને ખડુ દુઃખ દીધા,
 તેને કર્મે વનવાસ તમે લીધા. સાહેલી૦ ૧૩ પૂર્વે હતો
 શોકયનો બાળ, તેને દેખી ઉછળતી મનમાં ઝાળ; તેને
 કર્મે જોયા વનના ઝાડ. સાહેલી૦ ૧૪ સખી વનમાં જનમ્યા
 છે બાળ, ક્યારે ઉતરશે અમારી આળ, યોચ્છવ કરશું
 માને મોસાળ૦ સાહેલી૦ ૧૫ વનમાં લમતા મુનિ દીઠા
 આજ, અમને ધર્મ બતાવો મુનિરાજ, ક્યારે સરસે અમારા
 કાજ. સાહેલી૦ ૧૬ વનમાં મળશે મામા મામી આજ,
 ત્યાં પવનજીની કરશે સાજ, પછી સરશે તમારા કાજ.
 સાહેલી૦ ૧૭ મુનિરાજની શીખજ સારી, સહુ ઉરમાં
 લેજો અવધારી, માણેકવિજયજીની જાઉં બલિહારી.
 સાહેલી૦ ૧૮

શ્રી સ્ત્રીને શિખામણતી સજાયા

નાથ કહે તું મુણને નારી, શિખામણ છે. સારીજ,
 વચન તે સઘળાં વીણી લેશે, તેહનાં કારજ સરશે શાણા
 થઈએ જી૦ ૧ એ આંકણી૦ જાત્રા જાગરણ ને વિવાહમાં, માતા
 સાથે રહીએજી, સાસરીઆમાં જળ લરવાને, સાસુ સાથે
 જઈએ. શા૦ ૨ દિશા અંધારી ને એકલડાં, મારગમાં નવિ
 જઈએજી, એકલી જાણી આળ ચડાવે, એવડું શાને કરીએ
 શા૦ ૩ વહાણામાં વહેલેરાં ઉઠી, ઘરનો ધંધો કરીએજી.
 નણુંદ જેઠાણી પાસે જઈને, સુખ દુઃખ વાત ન કરીએ

શાં ૪ ચોકમા ચતુર્ધએ રહીએ, રાધતા નવિ રમીએલું,
 સહુ ઠેને પ્રસાદ કરાવી, પાછળ પોતે જમીએ શાં ૫
 ગાઠે પહેરી ઘરમાં રહીએ, બહાર પગ નવિ ભરીએલું,
 સસરા જેઠની લાજ કરીને, મો આગળથી ખરીએ શાં ૬
 ૬ છુટે કેશે શિર ઉઘાડે, આંગણામા નવિ જઈએલું,
 પુરૂષતણા પડછાયો દેખી, મો આગળ નવિ રહીએ, શાં ૭
 એકાતે દિયરીયા સાથે, હાથે તાળી ન લઈએ લું, પ્રેમતણી
 ને વાત કરે તો, મો આગળથી ખરીએ શાં ૮ આભરણ
 પહેરી અગ શોભાવી, હાથે દર્પણ ન લઈએ લું, પિયુડા
 ને પરદેશ સધાવે, તો કાંજળ રખ ન દઈએ શાં ૯ પિયુડા
 સાથે ક્રોધ ન કરીએ, રિસાઈ નવિ રહીએલું, છર્ધ્યા છોડ
 છોકરડાને, તાડન કદિય ન કરીએ શાં ૧૦ ઉગળડ મદિર
 માહી, ક્યારે, એકલડા નવિ જઈએલું, એકલી જાણી આજ
 ચઢાવે, એવડુ શાને કરીએ શાં ૧૧ ફિરિયલ નારીનો
 સગ ન કરીએ, તમ સગ નવિ ફરીએલું, મારગ જતાં
 વિચાર કરીને, જીડો પાવ ન ધરીએ શાં ૧૨ ઉદયરતન
 વાચક ઈમ બોલે, જે નર નારી લણશેલું, તેહના પાતક ફરે
 ટળશે, સુક્તિપુરીમા મળશે શાણા થઈએ શાં ૧૩

શ્રી કૃષ્ણવાસુદેવની સજ્જાયા.

(કમ ન છૂટે રે પ્રાણીયા—એ દેશી) નેમિનાથ
 આવી સમોસર્યા, દ્વારીકા નગરીની ખાર, કૃષ્ણલ વદન
 આવીયા, સાથે સકલ પરિવાર, મોહને ત્યાગો રે માનવી
 ૧. દેશના દીયે પ્રભુ નેમણ, જડ વસ્તુ છે અસાર,
 દેખતા મોહક લાગતાં, છેવટે છેહ દેનાર મોં ૨ વાસુ-
 દેવે એક દિન પૂછીયુ, આયુષ્ય પોતાનું ખાસ, કે ના

થકી મુજ મરણ છે, દ્વારિકા નગરી વિનાશ. મોં ૩
 ઉત્તરમાં કહે નેમણ, આયુષ્ય વર્ષ હજાર, ભોગવ્યું ઘણું
 ખર્ચું ચુદ્ધમાં, બાકી વર્ષ છે બાર. મોં ૪ બાંધવ તુજ
 આરમાન છે, નામે જરાકુમાર, મૃત્યુ લખ્યું તેના હાથથી,
 શંકા એમાં ન લગાર. મોં ૫ દ્વારિકા નગરીના પ્રશ્નમાં,
 દ્વૈપાયન ઋષિ જેહ, પુત્ર તમારા મધપાનથી, નાશનું
 કારણ તેહ. મોં ૬. પ્રભુ વચને ખેદ પામીયો, નામે
 જરાકુમાર, કૃષ્ણના રક્ષણ કારણે, રહ્યો જંગલ મોઝાર.
 મોં ૭. કૃષ્ણજી ડાંડી પીટાવીને, ઘેર ઘેર કીધો સંદેશ,
 દાડ છોડી દ્યો માનવી, જો હોય બચવા ઉદ્દેશ. મોં ૮
 નહીંતર નગરીનો નાશ છે, જાણજો પ્રભુ વચન, ધર્મ
 સાધન કરો સામટું, જેથી નગરીનું જતન. મોં ૯
 વ્યસન તળવીને દાડનું, લોકોને જાગૃત કીધ, ખીણમાં
 દાડ ફેંકાવીયો, લયથી કોઈએ ન પીધ. મોં ૧૦.
 એક દિન ચરના રે વાક્યથી, શાંબ પ્રધુરનકુમાર, મધ-
 પાન કીધું રે આવીને, ઉન્મત્ત થયા તેણીવાર. મોં ૧૧.
 ફરતાં ફરતાં રે આવીયા, દ્વૈપાયન ઋષિ પાસ, મારો
 કુટોરે એહને, જેનાથી નગરી વિનાશ. મોં ૧૨. માર મારી
 નાસી ગયા, કુમાર ગામ મોઝાર, કોધની જવાલાથી ઋષિએ,
 ક્યું નિચાણું તે વાર. મોં ૧૩. આ લવમાં તપ જે ક્યું,
 તેનું ફલ કાંઈ હોય, નાશ કરું તો હું પુરીનો, એમ
 કહી તપ ખોય. મોં ૧૪. રામ કૃષ્ણે વાત સાંલળી,
 આંખ્યા ઋષિની પાસ, નિદાન પાછું ખેંચી લીયો, પૂરો

અમારી આશ મોં ૧૫. ઋષિ કહે જે લાઈતુમ વિના,
 કરીશ હું નગરી સહાર, વચન હું માડું ન ફેરવું, કહેશે
 ન ફરીવાર મોં ૧૬ ઋષિ અણસણ કરી મરણથી,
 અગ્નિપ્રમાર દેવ હોય, કયા કારણે અહિ ઉપન્યો, વિલગ
 જ્ઞાનથી જોય મોં ૧૭ ઢાળ ર. (ધન્ય ધન્ય સ પ્રતિ-
 સાચો રાજ, ધ્યાન ક્રિયા મનમા આણીને એ દેશી)
 કોધથી ધમધમી દ્વારકા આવ્યો, દ્વૈપાયન ઋષિ જીવરે,
 બહાર જતા અટકાવી નાખ્યા, લોકોની પકડી ગ્રીવરે. કર્મ
 બધનના કડવા વિપાઠો ૧. કોટના કપાટો બધ કરીને,
 દ્વારિકા પુરી સલગાવી રે, મહેલ અરૂખા બાગ કચેરી,
 બાળીને કીધી દીવાલી રે કર્મ ૨ કિંકિયારી લોકોની
 પશુના પોકારો, સુણી બન્ને લાઈ દોડયા રે, માતપિતાને
 રથમાં બેસારી, અશ્વોને જલ્દીથી જોડયા રે. કર્મ ૩
 પણ એક ડગલું નહી, ચાલવાથી, રામ ને કૃષ્ણ જોડાયા રે,
 એટલામાં રથની ધરી ભાગી, તો પણ ધમડી દોડયા રે
 કર્મ ૪ કિલ્લા સુધી રથ ધસડી લાવ્યા, ત્યારે થઈ આકા-
 શવાણી રે, રામ ને કૃષ્ણ વિના નહિ મૂકું, કેમ બેચો
 રથ તાણી રે કર્મ ૫ ધર્મનું શરણ ગ્રહી માત પિતા,
 મરી ગયા દેવલોકે રે આપણ બળ કઈ કામ ન લાગ્યું,
 રડી પડયા પોકે પોકે રે કર્મ ૬ નિરૂપાયે બન્ને
 નિરાશ થઈને, નગરીને બળતી છોડી રે, પાછું વાળીને
 દષ્ટિ કરી તો, લક્ષ્મીભૂત રાખોડી રે કર્મ ૭. પાડવ
 તરફનો આશ્રય લેવા, ચાલ્યા બન્ને ઉદાસી રે, મહાન-

ગલમાં આવીને પડીયા, કૃષ્ણને લાગી પ્યાસી રે. કર્મ ૦ ૮
 વાસુદેવ પીતામ્બર ઝોઢી, વૃક્ષની છાયામાં સુતારે, બલદેવ.
 પાણીની શોધના માટે, જલના સ્થાને પહોતા રે. કર્મ ૦ ૯
 મૃગની જાંતિયે બાણને છોડ્યું, જસકુમારે વનમાં રે,
 આવીને કૃષ્ણના પગમાં લાગ્યું, કાલ ન મૂકે જંગલમાં
 રે. કર્મ ૧૦. રૂદ્રન ક્યું આવી જરાકુમારે, કૃષ્ણજી હિમ્મત
 આપે રે, લેખ લખ્યા નહીં મિથ્યા થાયે, પ્રભુ વાણી
 હૃદયમાં સ્થાપે રે ૦ કર્મ ૦ ૧૧ મારે માટે થયો જંગલવાસી,
 બાર વરસ દુઃખ ખમવું રે, ખોટા પડે નહીં જિનવર
 વચનો, મિથ્યા થયું તાંડે લમવું રે. કર્મ ૦ ૧૨ દ્વારિકાપુરીની
 સઘળી ખીના, લાઇને કૃષ્ણ જણાવે રે, સર્વ ચાદવમાં
 બળદેવ ને હું, જીવતાં છીએ એમ ગણાવે રે. કર્મ ૦ ૧૩
 આખી નગરી કકળતી મૂઝી, નિરૂપાયે અમે હાલ્યા રે,
 એટલામાં મારો કંઠ સુકાણો, જલ્લશોધે બળદેવ ચાલ્યારે,
 કર્મ ૦ ૧૪. જરાકુમાર તું પાછો વળી જા, અવસર કેમ
 તું ચૂકે રે. બળદેવને જો બળર પડી તો, માર્યા વિના
 નહીં મૂકેરે, કર્મ ૦ ૧૫ મારા મૃત્યુથી સ્નેહને લઈને,
 રામ ઝુરી ઝુરી મરશે રે, તું જો જીવતો રહીશ તો, ચાદ-
 વવંશ વૃદ્ધિને કરશે રે. કર્મ ૦ ૧૬ લે આ કૌસ્તુભરતન
 નિશાની, પાંડવને તું દેજે રે, આપજો બળર અમારી સઘળી,
 સાથે ક્ષમાપના કેજે રે. કર્મ ૦ ૧૭ કૃષ્ણના હિતકારી વચનો
 માનીને, નીકળી ગયો તે વનથી રે, પાછળથી વાસુદેવની
 લેશ્યા, બુદ્ધિ ફરી ગઈ મનથી રે. કર્મ ૦ ૧૮. સંકલ્પ

વિકલ્પ જાળે ગુંથાયા, ધ્યાન અશુભને લઈને રે, ત્રીજી
 પાતાલમાં આવી ઉપન્યા, દેહને છોડી દઈને રે કર્મં
 ૧૯ પૂર્વલેખે નિચાણ કરીને, પદવી વાસુદેવ માંગીરે, પણ
 યુદ્ધ આરંભ લઈને તેની, અશુભ ગતિ પુઠે લાગી રે
 કર્મં ૨૦ કર્મ બંધનનું ફલ લોગવવા, ત્રીજી પાતાલે
 પહોંતારે, અધોગતિ કીધી વાસુદેવોની, યુદ્ધના આરંભો
 ભેટાં રે, કર્મં ૨૧ શુભાશુભના કર્મવિપાકો, કોડ ઉપાયો
 કરતાં રે, ફળ કરતા કર્મ ન મૂકે, ચારે ગતિમાં ફરતા
 રે કર્મં ૨૨ સાતે નરક ગતિ વાસુદેવની, જૈનના
 શાસ્ત્રમાં કીધીરે, લૌકિક શાસ્ત્રમાં સાત પાતાલો, પર્યાય
 નામે લીધી રે કર્મં ૨૩ રામ વાસુદેવ ચક્રવર્તિને,
 પાછળ કર્મો દોડયારે, તીર્થ કર જોવા ઉત્તમને પણ, કર્મ
 કદી નવ છોડયારે કર્મં ૨૪ સર્વ જીવો છે કર્મને
 આધિન, કર્મની સત્તા ખોટી રે, કર્મ બંધનનું ફળ ન
 મલે તો, ચારે ગતિ થાય ખોટી રે કર્મં ૨૫ જીવોની
 ઉત્પત્તિ ધ્યાનની સખ્યા, ચોરાશી લાખની જાણારે, કર્મ
 ન હોય તો મુખ હુ ખડેવા ? માટે કર્મ જ પ્રમાણારે,
 કર્મ ૨૬ દાળ ૩ (સમકિત દ્વાર ગણારે પેમતાંજી—
 એ દેશી) પડીયો ભરીને જલનો આવીયાજી, બલદેવ
 કૃષ્ણની પાસે રે, મુખે જણગણતી મક્ષિકા ઘણી રે,
 દેખીને થયા છે નિરાશ રે મોરારી ! જોલો બંધવ માહરા
 રે ૧ આઘાત લાગ્યો રામ હૃદયમાં રે, દવેડાના નાદે
 કીધું જાણારે, ગૂરવીર હોય તો સામે આવજો રે, કૃષ્ણના

લીધા કેણે પ્રાણુરે, મોરારીં ! ૨. પડીયો મૂકીને શત્રુ
 શોધવારે, ચારે બાજુમાં દીધી દોટ રે, કેઈને ન દેખ્યો
 સામે આવતાં રે, ત્યારે પાછો આવ્યો પીસી હોઠ રે.
 મોરારીં ! ૩. કૃષ્ણ કલેવર પાસે આવીયો રે, રડી પડ્યો
 મૂકી મોટી પોક રે, શખને ભીંજવ્યું આંસુડા થકીરે,
 હૃદયમાં માતો નથી શોક રે. મોરારીં ! ૪. પીઠ ઉપર શખ
 ઉંચકી રે, મોડથી ફરે પટ માસરે, ઊંઘી ગયો છે મારો
 બાંધવો રે, હજુ જીવે છે એવી આશ રે. મોરારીં ! ૫
 બોલો બોલોને ગિરધર, બાંધવા રે, કેમ અબોલા લીધા આજ
 રે, દેવકીનંદન ! ને નહીં બોલશો રે, તો જશે દુનિયામાં
 મારી લાજ રે, મોરારીં ! ૬. કેમ રીસાયા શામલીયા !
 તમે રે, વીઠલજી ! માનો મારી વાત રે, કેટલું કહું હું ત્રીકમ !
 તુજને રે, પકડી જઘ્ઘઝ કેમ બ્રાત રે, મોરારીં ! ૭ કાલા-
 વાલા કડું છું કાનજી રે ! વનમાં વનમાલી ! આ કેમ લેદ રે !
 હેત ધરીને હરિ ! બોલશોજી, તો જશે મોરારિ ! મારો ખેદ
 રે, મોરારીં ! ૮. દુઃખમાં દિલાસો દામોદર ! દિયો રે,
 બહાલા બ્રાત સુણોને વાસુદેવરે, જનાર્દન ! જગીને જુઓ
 જરા રે, નથી ચૂક્યો તમારી કદિ સેવ રે, મોરારીં ! ૯.
 દિશા શૂન્ય લાગે મુકંદ ! તુમ વિનારે, જેમ અપુત્ર ઘર
 શૂન્ય રે, યાદવકુલમાં રહ્યો એકલોજી, અધીર પામ્યું છે
 મારું મન રે. મોરારીં ! ૧૦ રડી રડી આંખ્યું સુઠી જેવડી
 રે, તોય ન બોલો મારા નાથ રે ! એટલામાં દેવે આવી
 બોધીયોજી, કલેવરને કેમ લગાડે હાથ રે ! મોરારીં ! ૧૧

જન્મ થયો છે જગમાં જેહંનૌલ, તેનો પાછળ મૃત્યુ
 લારોલાર રે, લાન આંચુ છે ત્યારે રામને રે, ધર્મ
 વિના સર્વ અસાર રે મોરારીં । ૧૨ સ્નેહ બધન રામ-
 કૃષ્ણને રે, કારણ પૂર્વજવનુ ખાસરે, મોહિ મુઝાયા મોટા
 માનવી રે, પ્રેમબધન મોટા પાસ રે. મોરારીં । ૧૩ સુર
 મ કેતે શબ લાવીને રે, સિધુના તટે કીધો દાહ રે, જડ
 વિનાશી સર્વ જાણીને રે, દીક્ષા લીધી ધરી ઉત્માહ રે
 મોરારીં । ૧૪ નિરતિયાર વ્રત પાલીનેરે, બલદેવ દેવલોક
 જાયરે, મોહ ધતુર કેદ નિવારતાં, સારાસાર વસ્તુ
 જણાય રે મોરારીં । ૧૫ એવું જાણી આસેક્તિ છોડ-
 ન્યો રે, નિર્દોષથી તરે નરનાર રે, ઉપદેશ એવો સૂરિનીતિને
 રે, ઉદય થયાથી લવનો પાર રે મોરારીં । ૧૬.
 કેલશ ઝોગણીસ એકાણુ સાલમાંહે, શંત્રુંજય તીથે વસી,
 જયેષ્ઠમામે કૃષ્ણ-પક્ષે, તેમા તિથિ ત્રયોદશી, તીર્થોદ્ધારક
 નીતિવિજય શુક, સર્વ જીવ સુહકર, તમ રિખ્ય ખાલ
 ઉદયવિજયે, હાજ કીધી મનોહર ૧

શ્રી બાહુબલિજીની સજ્જાય

(ઈંડર આખા આબલી રે, એ ચાલ) બાહુબલિ ચારિ-
 ત્ર લીયોરે, માયો ધરિ વૈરાગ, ભરતેસર ઈમ વીનવેરે, વારંવાર
 પાય લાગ, હરખભર મુઝમુ બોલજ્યોરે, થાને બાખાજરી આણુ,
 થાને રીપલદેવજરી આણુ, થે તો મ કરો એ ચાતાણુ, થે તો માહરે
 જીવનપ્રાણ હરખં મુઝમુ બોં આકણી ૧ હુ તો લાઈ
 તાહરો રે, જે મે કીધો દોસ, તો પિણુ ખમજ્યો લાઈડારે,

ઝાડવા ન કરે રોસ. હૃં ૨. આવો ખાંહ દેઈ મિલાંરે, લેવો
 આંખ ઉઘાડ, ખોલો મીઠા ખોલડારે, પૂરો મનનો લાડ. હૃં ૩
 ખીલો નાખું તોડને'રે, જિણકુલજાઈ વેઠ, નાથો આયુધ સાલ-
 મેરે, જયું ખાંભણુ ઘર ઢેઠ. હૃં ૪. લાખીના ઉલ'લડારે, કિમ
 સંભલાયે કાન, જાતાં પાંવ વહે નહીં'રે, તુજને મુકી રાન. હૃં
 ૫, તું જીત્યો હૂં હારીયોરે, દેવલારે છે સાખ, તુજ સરિખો
 જગ કો નહીં'રે, તુજ સરિખા છે લાખ. હૃં ૬. માથે સૂરજ
 આવીયોરે, પસીનો સારોગાત, વેસો ભોજન ભમિયે'રે,
 ખારક દાખની વાત. હૃં ૭. નિજાંણું એકલાખ તેરે, મુજને
 લોભી જાણુ, તે સહુ મુજને પરિહસ્યોરે, જયું ખરસાલે છાણુ
 હૃં ૮ તું માહરે જીવન આતમારે, તુંહીજ માંહરે ખાંહ,
 દિસ સૂની ભાઈ વિનારે, આવોને ઘર જાંહ હૃં ૯. ખોલ
 ઘણા ઈ ખોલિયારે, ભરતેસર મહારાજ, હાથીના દાંત જે
 નીકલ્યારે, તે પાછા નવી જાય. હૃં ૧૦. અભિમાની સિરસે-
 હરોરે, ખાહૂંબલી રિષિરાય, સીધા કરમ ખપાયનેરે વિમલ-
 કીરતિ ગુણુગાય. હૃં ૧૧.

શ્રી અર્ધમત્તામુનિની સ્તોત્રાય.

વીર જિણુંદવાંદીને ગૌતમ ગોચરીયે સંચરીયા, રાજ-
 ગૃહી નયરીમાં હે ગૌતમ ! ઘરઘર આંગણુ ફરીયા. ૧. આઘા
 આમ પધારો પૂજ્ય, મુજ ઘર વહોરણુ વહેલા. [વેળા]
 એ આંકણી. ઇણે અવસર અર્ધમત્તે રમતા, મનગમતા મુનિ
 દીઠાં, કંચનવરણી કાયા નિરખી, મનમાં લાગ્યા મીઠા
 આઘા ૦ ૨. ખોલ્યો કુંવર અમીરસવાણી, એક કહો

અલિરામ, ખરે ખપોરે પાય અણવાણે, ભમવો તે કિણકામે.
 આઘાં ૩ સાલળ રાજકુવર સોભાગી, શુદ્ધ ગવેષણા
 કીજે, નિર્દુષણ ને નિરતિચારે, ઘર ઘર લિક્ષા લીજેં આઘાં
 ૪ આવો આજ અમારે મદિર, કહીમો તે વિધિ કરશુ,
 જે જોએ તે જુગતે કરીને, ભાવસુ ભીક્ષા દુદ્ધશુ, આઘાં
 ૫ ઈમ કહી ઘર તેડી આલ્યો, આંબ્યા મુનિ આન દે, અઈ-
 મત્તા રાણી દેખીને, વિધિશુ ગૌતમ વાદે આઘાં ૬
 આજ હમારે રતન ચિતામણી, મોહ અમીરસ વુઠા, આજ
 અમ આગણ મુરતત કુળીયા, જે ગૌતમ નયણે દીઠા આઘાં
 ૭ રે ખાલુડા બહુ બુદ્ધિવંતા, ગણધર ગૌતમ આંબ્યા,
 થાળ ભરીને મોદક મોટા, ભાવેમુ વહેરાંબ્યા આં ૮ વાદી
 પાય કુવર મુનિવરના, હાથ મેલાંબ્યા માથે, વોલાવુ કહી
 તો મુનીને, ઈમ કહી આલ્યો સાથેં આં ૯ કુવર કહે આ
 ભોજન આપો, ભાર ઘણો પ્રભુ પાસે, ગૌતમ કહે હું તેહને
 આપુ, ચારિત્ર લિયે ઉલ્લાસે આં ૧૦ ચારિત્ર લઈશુ હું
 તુમ પાસે, ઝોળી દિયો મુજ હાથે, ગૌતમ પુછે અનુમતિ
 કેહની, માય મોકલ્યો તુમ સાથેં આં ૧૧ શુર સાની ગૌતમ
 મન આણી, દીક્ષા દીધી તેહને, વૃદ્ધમુનિને ભજાવી દીધા,
 મુનિ મારગ દીયો તેહને આં ૧૨ તે સઘોતે અઈમત્તો
 આલ્યો, માધુ સગાથે વનમા, નાનુ સરોવર નીરે ભરિયુ,
 તે દેખી હરખ્યો મનમા આં ૧૩ નાનુ સરોવર નાનુ
 ભોજન, નાવ કરી અઈમત્તો, વળતા સાધુજી દેખીને,
 બાલક રમ્મત કરતો આં ૧૪ બોલાવી મુનિ બાલકને,
 એ આપણે નવિ કીજે, છકાય જીવની વિરાધના કરતા,
 દુરગતિના કુળ લીજે. આં ૧૫ ભાજ ઘણી મનમાહી

ઉપની, સમોવસરણમે આવ્યો; ઇરિયાવહી પરિક્રમતા અર્ધ-
મત્તો, ધ્યાન શુકલ મન લાવ્યો. આં ૧૬ કેવલજ્ઞાન તિહાં
ઉપન્યો, ધન ધન મુનિ અર્ધમુત્તો, શુદ્ધ મને ચારિત્ર પાળીને,
તે મુનિ મુગતે પહોંચ્યો. આઘાં ૧૭. ગૌતમ આદે અર્ધમત્તા
સરિખા, શુણ્વંતા ઋષિરાયા, લક્ષ્મીરત્ન કરજોડી વદે, તે
મુનિવરના પાયા. આઘાં ૧૮ ઇતિ.

શ્રી રૂક્મિણીની સજ્જાય

વિચરંતા ગામો ગામ, નેમિ જિનેશ્વર સ્વામી, આ
છે લાલ નયરી દ્વારામતિ આવિયાળ ૧. વન પાલક સુખદાય,
દીયે વધામણી આય, આછે લાલ નેમિ જિણુંદ પધારી-
યાળ. ૨ કૃષ્ણાદિક નર નાર, સહુ મળી પર્ષદા બાર,
આછે લાલ નેમી વંદણ તિહાં આવિયાળ. ૩ દીએ દેશના
જિનરાંય, આવે સહુને દાય આછેં ઋક્મિણી પૂછે શ્રી
નેમિનેળ. ૪. પુત્રને મ્હારે વિયોગ, શો હશે કર્મ સંયોગ,
આછેં ભગવન્ત મુજને તે કહોં. ૫. લાખે તવ ભગવંત,
પૂરવભવ વીર તંત, આછે લાલ કીધા કરમ નવિ છૂટિયેળ.
૬. તું હતી નૃપની નાર, પૂરવ ભવ કોઈવાર. આછેં ઉપવન્-
રમવાને સંચર્યાળ. ૭. ફરતાં વન મોઝાર, દીઠો એક
સહકાર, આછેં મોરલી વીયાણી તિહાં કણેળ. ૮. સાથે
હતો તુમ નાથ, ઇન્ડાં ઝાલ્યાં હાથ આછેં કંકુવરણાં તે
થયાં ૯ નવિ ઝાલખે તિહાં મોર, કરવા લાગી શોર;
આછેં ચૌદિશિ ચમકે વિજળીળ. ૧૦ પછી વુઠ્યો તિહાં
મેહ, ઇન્ડાં ધોવાણા તેહ; આછેં સોલ ઘડી પછી સેવીયાંળ.

૧૧ હસતા તે બાંધ્યાં કર્મ, નવિ જોલેખ્યો જિન ધર્મ
 આછેં રોતા ન છૂટે પ્રાણીયાણ ૧૨ તિહા બાધી અન્ત-
 રાય, લાખે શ્રી જિનરાય, આછેં મોલ ઘડીના વરસ સોલ
 થયાણ ૧૩ દેશના સુણી અલિરામ, રૂઢિભણી રાણીએ તામ
 આછેં શુદ્ધ તે સયમ આદર્યોણ ૧૪ થિર રાખ્યાં મન
 વચ કાય, કેવલ નાણ ઉપાય આછેં કર્મ ખયાવી મુગતે
 ગયાણ ૧૫ તેહનો છે વિસ્તાર, અતગડસૂત્ર મોઝાર આછેં
 રાજવિજય રંગે લણેણ. ૧૬

શ્રી આપ સ્વભાવકી સજ્જાય

આપ સ્વભાવમા રે, અવધુ સદા મગનમે રહના,
 જગતણવ હે કર્માધીના, અચરિજ કર્યુઅ ન લીના આં ૧
 તુમ નહીં કેરા, કેાઈ નહી તેરા, કયા કરે મેરા મેરા ?
 તેરા હે સો તેરી પાસે, અવર સખે અનેરાં આં ૨ વપુ
 વિનાશી, તુ અવિનાશી, અખ હે ધનકુ વિલાસીં વપુમ ગ
 જખ દૂર નિકાશી, તખ તુમ શિવકા વાસીં આં ૩ રાગ ને
 રીસા દોય ખવીસા, એ તુમ દુઃખકા દીસા જખ તુમ ઉનકુ દૂરિ
 કરીસા, તખ તુમ જગકા જૈસા આં ૪ પારકી આશા
 સદા નિરાશા, એ હે જગજનપાસા, તે કાટનકુ કરો અલ્યાસા,
 લહો સદા મુઅવાસા આં ૫ કખહીક કાણ, કખહીક
 પાણ, કખહીક દુવા અપબ્રાણ, કખહીક જગમે દીતિં
 ગાણ, સખ પુદ્ગલકી બાણ આં ૬ શુદ્ધ ઉપયોગ ને
 સમતાધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી, કર્મ કલકકુ દૂર નિવારી,
 હવ વરે સિવનારી. આં ૭

શ્રી અમકાસતીની સંજ્ઞાય

અમકા તે વાદળે ઉગીયો સુર, અમકા તે પાણી સંચર્યા
 રે ૧. સામા મળીયા દોય મુનિરાય, માસખમણના
 પારણા રે; બેડું મેલ્યું સરોવરીઆ પાળ, અમકાએ મુનિને
 વાંદીઆ રે. ૨ ચાલો મુનિરાજ આપણે ઘેર, માસખમણનાં
 પારણાં રે; ત્યાંરે ઢળાવું સોવન પાટ, ચાવલ આકળા અતિ
 ઘણાં રે. ૩ આછા માડાને જોખલે ખાંડ, મહિ તે ઘણાં રે
 ઘી લેસપસે રે; લ્યો લ્યો મુનિરાજ ન કરો ઢીલ, મારી
 સાસુજી ખીજસે રે. ૪ બાઈ રે પાડોસણું તું મારી બહેન,
 મારી સાસુ આગળ ન કરીશ વાતડી રે, કે તને આલું
 મારા કાનની જલ; હાર આલું હીરા તણો રે. ૫ કાનની
 જોઈ તારે કાને સોવરાય, હીરાનો હાર તારે અતિ ઘણો રે;
 મારે છે વાત ક્યાંની ઘણી ટેવ, વાત કર્યા વિના હું નહિ
 રહું રે. ૬ પાડોસણું આવી ખડકી માંહી; બાઈ રે પાડોસણું
 સામી ગઈ રે; પાડોસણું બાઈ કહું એક વાત, તારી વહુએ
 મુનિને વહોરાવીઓ રે. ૭ નથી ઊગ્યો હજુ તુલસીનો
 છોડ, બ્રાહ્મણે નથી કર્યા પારણાં રે; સોવન સોવન મારો
 પુત્ર, ઘરમાંથી કાઢો ધર્મ વેલડી રે. ૮ લાલો મારી ગંડા
 માર્યા બે ચાર, પાટુએ પરિસહ કરો રે, જે બાળક ગોદીએ
 લીધાં સાથ, અમકા તે બારણે નીસર્યા રે. ૯ ગાયના ગોવાળ
 ગાયના ચારણહાર, કોઈએ દીઠી મહીઅર વાટડી રે, ડાખી દિશે
 ડુંગરીયા હેઠે, જમણી દિશે મહીયર વાટડી રે. ૧૦ આણા
 વિના કેમ મહીઅર જઈ, લોખંડીઓ મેણાં બોલશે રે, ગાયના

ગોવાળ ગાયના ચારણહાર, કોઈએ દીઠી મહીયર વાટડી રે
 ૧૧ ડાખી દિશે હુગરીઆ હેઠ, ઉજમડા વાટે જઈ વસ્યા રે,
 સુકું સરોવર લહેરે લાય, વાળ્યો, આખો ત્યા ફર્યો, રે ૧૨
 નાના ઋષભજી તરસ્યા થયા, મોટા ઋષભજી ભૂખ્યા થયા રે,
 નાના ઋષભજીને પાણી પાય, મોટા ઋષભજીને ફળ આપીયા
 રે, ૧૩ સાસુજી જુએ ચોરડા માહી, વહુ વિના સુના ચોરડા
 રે, સાસુજી જુવે પડસોલ માહી, પુત્ર વિના સુના પારણા
 રે ૧૪ જુવે જુવે રસોડા માહી, રાધી રસોઈએ મગે
 ભરી, માસુજી જુવે મોટલા માહી, લાડુડાના ઢગ વળ્યો રે
 ૧૫ માસુજી જુવે ગોખલા માહી, ખલનાં ખડકાયા રે, ચોવન
 ચોવન મારો પુત્ર, તેડી લાવો ધર્મ ઘેલડી રે ૧૬ ચાલો ગોરા
 દેવી આપણે ઘેર, તમવિના સુના ચોરડા રે, ગાયના
 ગોવાળ, ગાયના ચારણહાર, કીડા રે વમે ધર્મ ઘેલડી રે ૧૭
 ડાખી દીવે, હુગરીઆ હેઠ જમણી દીવે ધર્મ ઘેલડી રે,
 ચાલો ઋષભજી આપણે ઘેર, તમ વિના સુના પારણા રે ૧૮
 સાસુજી કીટીને માય જ થાય, તોય ન આવુ તુમ ઘરે રે
 પાડોસણ કીટીને, જોન જ થાય, તોય ન આવુ તુમ ઘરે
 રે ૧૯ બાઈ રે પાડોસણ તુ મારી જોન, 'ઘર રે ભાગવા
 ક્યાં મળો રે, કચીઘર કીટીને ફૂલ માલા થાય, તોય ન
 આવુ તુમ ઘરે રે. ૨૦ કાકરો કીટીને રતન જ થાય,
 તોય ન આવુ તુમ ઘરે રે, જો બાળક તે ગોદીએ, લીધો માથ,
 અમદા તે જળમા જળુકીયો રે ૨૧ જો બાળક, ગોરીનો
 રડ્યો વિન્નગ, ઘરે રે જઈ ને હવે શું કડ રે, મગા

સાંખંધી હસશે. લોકે, પીત્રાર્થ મહેણાં બોલશે રે, રર પછ-
વાડેથી પડયો ખાઈ નો કંથ, પડતાં વેત જ થયો ફેસલો
રે; આળ દીધાંનાં એ ફળ હોય, તેહુ મરીને થયો કાચબો-
રે૦ ર૩ હીરવિજય ગુરુ હીરલો હોય, વીરવિજય ગુણ-
ગાવત રે૦ ૪૨

શ્રી મનનું કુલેકું

(રાગ : નદી કિનારે રાઈવર પતંગ ઉડાડે)

ચેતન નગરીમાં મનરાજ રીસાઈને બેઠા. રીસાઈને
બેઠા અવળા મારગ પેઠા.....મનરાજ (૧) કહો તો
મનરાજ તમારા પોષાક સીવડાવીએ, પોષાક સીવડાવી
એને મનડા મનાવીએ...મનરાજ (૨) જીન આણા આંગલા ને
તપસ્યાની ટોપી, ધીરજના ઘોતીયા પહેવરાવીએ.....મન-
રાજ (૩) કહો તો મનરાજ તમારા શણગાર સજવીએ,
શણગાર સજવીએ મનડા મનાવીએ.....મનરાજ (૪)
નવપદ હારડૂપી નવસેરો હાર, ચરિત્ર ચકતાં બંધાવું....
મનરાજ (૫) શુભ કરણી કુંડલો ને યુદ્ધિ બેરબડા, મિત્રતા
સુકુટ ધરાવું હો.....મનરાજ (૬) કહો તો મનરાજ
તમને કુલકે ચઢાવીએ, કૂલકે.....મનરાજ (૭) હર્ષના
હાથીએને ધ્યાન અંખાડીએ, સમકિતની સડકે ફેરવાવું
.....હો મનરાજ (૮) કહો તો મનરાજ તમોને
વિગતે વધાવીએ, વિગતે વધાવીએ એને મનડે મના-
વીએ .....(૯) સ્થિરતાના થાળમાં કાંઈ મૃદુતાના મોતી,
વૈરાગ્ય વહાલથી વધાવું... ..હો. (૧૦) કહો તો મનરાજ

તમને કુલેકા જમાડીએ ... કુલેકા (૧૧) સતોષ શીરો
 ને પ્રેમની પૂરી, ભક્તિના ભજ્યા પીરસાવુ હો. (૧૨)
 પુન્યના પુડલા ને દયાની દાળ, સભ્યતા શાક પીરસાવુ .
 મનરાજ (૧૩) જ્ઞાન શુદ્ધવડા ને દમનના દુધ, વ્રતની વેઠમી
 પીરસાવુ . મનરાજ (૧૪) પવિત્ર પેડા ને ગમ દેરા
 ગાઠીયા, અનુભવ અથાણા પીરસાવુ . મનરાજ (૧૫)
 શાંતિથી સેવમા કાઈ મત્વની માકર, નીરજન ધી છટાવુ
 . મનરાજ (૧૬) કહો તો મનરાજ તમને સુખવાસ કરાવીએ,
 સુખવાસ .. મનરાજ (૧૭) વિવેક વાટકડીમા શ્રદ્ધા
 ચોપારી, સ્વાદુવાદ તબોલ ચવરાવુ .... (૧૮) કહો તો
 મનરાજ તમને રમત રમાડીએ, રમત (૧૯) રમત
 રમાડી એને આત્મા જગાડીએ મનરાજ . (૨૦) જોધિ
 ખીજ બાજીએ ને સમભાવ સોંગઠા, ચતુરાર્થ ચોપાટ પથરાવુ
 .. મનરાજ (૨૧) કહો તો મનરાજ તમને કળજમા
 લાવીએ, કળજમા લાવી એને કર્મ ખપાવીએ મનરાજ
 (૨૨) મન ડપી ઘોડાને સદ્ગુણ લગામ, ઉપદેશ અકુશથી
 કળજે કરાવુ મનરાજ (૨૩) કહો તો મનરાજ તમારૂં
 સ્વરૂપ સમજાવીએ, સ્વરૂપ સમજાવી એને જ્યોતિ જગાડીએ
 . મનરાજ (૨૪) અધ્યાતમ આરસીમા તત્ત્વ રમણુતા,
 આત્મ સ્વરૂપમા લીનતા જમાવુ . મનરાજ ૨૫ ધીરવિમલ
 કહે મનવશ કરીએ, મનવશ કરી એને શિવમુખ લઈ એ
 મનરાજ (૨૬) મનવશ કરવામા શુન કેરી સાકળો, ભક્તિના
 મારગમા ખેલાવુ . મનરાજ ગીસાઈ ને બેઠા .. (૨૭)

શ્રી પુનઃ ઉપદેશાદી સજ્જાયા

તુને સંસારી સુખ ક્ષિપ્ત સાંભળે રે લો, દુઃખ વીસર્યા
 ગર્ભાવાસનાં જો, નવમાસ રહ્યો તું માતા. ઉદરે રે લો,
 મલમૂત્ર અશુચી સ્થાનમાં જો તું ૧ તિહાં હવા પવન નહીં
 સંચરે રે લો, નહીં સેજ તલાઈ પલંગ જો, તીહાં લટકી
 રહ્યો ભંધે શીરે રે લોલ, દુઃખ સહન અપાર અનંત જો,
 તું, ૨ અઠ કોડી સુધ તાતી કરી રે લો, સમ કાલે સુમેવે કોઈ
 રાય જો, તેથી અનન્ત ગુણી તિહાં રે લો; ૩ દુઃખ સહન-
 વિચાર હવ થાય જો, તું હવે પ્રસવે જો મુઝે માયડી રે લો,
 તો હું કરું તપ જપ ધ્યાન જો, હવે સેવું સદા જનરાજ
 ને રે લો, મુંડ કુશુનો સંગને. ૪ અજ્ઞાન જો, તું જ્યારે
 જનમીયો ત્યારે હું ભુલી ગયો રે લો, ઉઠાં ઉઠાં રહ્યો
 કહે દમ જો, તિહાં લાગી લાલચ રમવા તણી રે લો, ૫
 આયુ અંજલી જલ સમજાય જો, તું ઈમ ખાલક વય
 રમતા ગઈ રે લો, થયો જોવન મકર ધ્વજ સાહજો, ચિત્ત
 લાગ્યો તદા રમણી સું. ૬ હવે રે લો, પુત્ર પૌત્ર દેખી
 હરખાયા જો, તું થઈ ચિન્તા વિવાહ તેમની રે લો, ધન
 કારન ધાવે નીશ દીશ જો, પુણ્ય હિન ચકો. ૭ પામે નહીં
 રે લો, ચિન્તે ચોરી કરું કે હુટૂ દેશ જો, ગયો જોવન આવી
 જરા ડાકણી રે લો, મુજે કર પગ શરીરને શરીરી જો, ઘરમાં
 કઈયો કોઈ માને નહીં રે લો, પડયો કર પોકાર નહીં
 ધીરજો. ૮ ઈમ કાલ અનંતી વહી ગયો રે લો, અળ ચેત
 મુખ શીરદાર જો, જનદાસ કહે જુગણ હવે રે લો, મીલવો
 છે, મહા મુશકીલ જો. તું ૯

શ્રીધન્નાશાલીભદ્રણી સજ્જાય,

સાલંલડો શ્રોતા, સુરાને લાગો ખચન જ તાજનો,
 કાયરને લાગો નહીં કોય, સાલંલડો હો સુરતો સુરાને લાગો,
 વચને જ તાજણો, નગરી તો સજ્જાહીના વાસીયા સેઠ
 ધન્નાણ, જગમે સાર, પુરખ પુન્ય સુ ખહુરિધ પામિ
 આઠ રાણીયાના ભરતાર, સાલલ ૧ એક દિન ધન્નાણ
 હો ખેઠા પારલે, સ્નાન કરે છે, તીનું ખર આઠોહિ નારીઆ
 મિલકર પ્રેમ સુ કુઠ રહી છે, જલની ધાર ૦ સા ૦ ૨ સુલદ્રા હો
 નારી ચોથી તેહની મનમે થઈ છે, દિલગીર આસુ તો
 નિકલ્યા તેના નેણુમુકા સયમ લેવ જોઃ મ્હારો વીર ૦ સા ૦ ૩
 પ્રેમ ધરીને ધનણ બોલિયા, કામણુ કયો થઈ છે ઉઠાસ,
 શકા મત રાખો મુઝહી, આગલે કામણુ કહોની વિમાસ
 મા ૦ ૪ કામણુ કઈ હો, કથા માહેરા વીરાને, ચડીયો ગેરાગ,
 એક એક નારીઓ નિતક પરિહરે, સયમ લેવાકી રહી, છે
 લાગે મા ૦ ૫ ધન્નાણ કહે હો, બોલી બાવાલી, કાયર દીસે
 છે ચારો વીર, સયમ લેણો મનમે ધારીયો, શીર કયો
 કરણીયા ઢિલ સા ૦, ૬ કામણુ કહે, કથા માહેરા, મુખસે
 વણાઓ, ફેાકર ખાતલે સુખ છોડીને-વાલે જગમે સુરમા
 જદહી જણોગા પ્રિતમ સાચા સા ૦ ૭ ઇતરામે ધન્નાણ
 ઉડી ન બોલીયા કામણુ રે જ્યો મ્હાસુ દુર, સયમ લેવો ગા,
 અણિ અવસરે, જદી હી વાળેગા જગમે મુર ૦ સા ૦ ૮,
 ખેકર ભેડીને સુલદ્રા વિનવે, ક્રિયા હાસી કે ખસ બોલ,
 કાચીકી સાચી નહી કીજે, સાહીબા હિયઠો વિચારને બાહર

ખોલ. સાં ૯ સંયમ લેણા હો પ્રીતમ સહિલો, ચલણો
કઠીન વિહાર, બાવીસ પરીસા સેણા દોહીલા, મમતા
મારીને સમતા ધાર. સાં ૧૦ ઉતર ચડઉતર હુવા અતિ
ઘણા, આયા સાલોર ભવન ઉછાવ, સંયમ દોઈ સાથે આદ-
રિયા. ઉતરોની કાયર નીચે આવ. સાં ૧૧ સાલા બહનોઈ
સંયમ આદરિયા વીર જનજ કે પાસ, સાલિભદ્રજ સર્વાર્થ
સિદ્ધ ગયા, ધન્નાજ શીવપુર વાસ. સાં ૧૨ સંમત ઉગણીસે
સાલમા, ઇકસ્ટે ચીતૌડ કિયો ચોમાસ, કર જોડી કવીયા
ગાવીયો, મન વાંછિત ફલેગા મુઝ આસં સાં

શ્રી ઉપદેશ શિખની સજ્જાય

આંટો કરમારો, મત દીયો દુનને દોષં આંટો
કરમારોં કર્મ કરે સો કરે નવ કોય, હોણો સોહીજ હોય. આં
કોડ ઉપાય કરલો સહુ કોય, અણહોતી નહી હોય. આં ૧
શ્રી રિવલનાથ જગતના તાત, નહી મિલ્યો વરસભર ભાત;
આં ચૌવીસમાં જનવર મહાવીર, જ્યારે ગોડે રંધાની
ખીરં આં ૨ ચોસઠ ઇંદ્ર સુરનર કેઈ કોડ, રહે સેવામાં
કરજોડં આં પોતારા પાપ લોગવે આપ, કિણ શું નહીં
હોવે માફ. આં ૩ હરિશ્ચંદ્રરાય તારાદે રાણી, ભરીઓ
નિય ઘર પાણી; આં રાજા રામ ઘર સતી સીતા, લે
ગયો લંકાનો પતિ. આં ૪ ઇણુ ભવમેં વે મોક્ષે જાય,
તે લોગવી છૂટા થાય. આં કેઈ જતી સતી ને વિપતી
સહી, ઇણુ શું રોકી નહીં રહીં આં ૫ સુખ દુઃખ સખ
કરમાનુસર; પ્રભુ ભાળ્યો બારંવાર આં ભૂલા લોક દેવ

દેવી જાય, વેં કીણુ વિધ સુખીયા થાય આં ૬ કમ
 તોડન કે કરો ઉપાય, સદ્ગુરુ કે સરણે જાય, આં દેવ
 ગુરુ ને ત્રીજો ધર્મ, થે ઈણુરો ઝોલખો મર્મ. આં ૭
 દાન સિયલ વલી તપ ને ભાવ, એ જગ જીવન તારણ
 નાવં આં અમૃત વરમે મુનિ મુખ જન, પીળે કેઈ
 વિરલા સેણુ આં ૮ આહુ કમે જીવ કીધા કેદ, એ
 ખરેખરો મુજ ખેદ, આં દેવગુરુ કે કરે જે નીંદા, તે સાતમી
 નારકી જાય. આં કમ રો કૃપાચન્દ્રજી વતાવે ભેદ, એ એ
 માયો છે ઉપદેશ આં

૧૫૪

શ્રી સૂરિકાન્તાની સજ્જાય

સરસ્વતી સ્વામીને વિનવુ, સદ્ગુરુ લાગુણ પાય
 ભવિ પણુ સાલજો, સૂરિકાન્તા મનમા ચિંતવે, 'મકામે
 ભરથારે' ભવિયણુ ૧ સૂરિકાન્તા પૂછે પુત્રને, કેવા બહા-
 લારે તારા તાત, ભવિં એ શુ બોલ્યા રે મારી માવડી, પિતા
 પિતારે પિતા, ગુરુ પિતા ગુરુને ઠામ ભવિયણુ ૨ અટક
 મના રાયના પારણા, જમવા તેડુ રાય, ભવિં વિખ ઘોણુ
 ને વિખ ફેળવુ, જમવા આવે રાય ભવિં ૩ મોના
 કચોળે વિખ ઘોળીયા, જમવા આવ્યા રાય, ભવિં રતન
 કચોળે વિખ પીરશ્યા, જમવા બેઠા રાય ભવિં ૪ ચતુરે
 એ વિખ ઝોળખ્યા, ક્ષમા આણી ર્યાહી, ભવિં અરિહત
 મનમા સમરીને, ગ્રહણ કયું ઈણુ ઠામ ભવિં ૫ નારી
 તે વિખની વેલડી, નારી નરકની ખાણ, ભવિં ચણુ કરીને
 રાય જિભા થયા, ગયા પૌષધ શાળં ભવિં ૬ લોંચ મંથારો

રાયે કર્યો, લોચે એકાએક; લવિં પરંપરાએ વાત સાંભળી;
 સૂરિકાન્તા આવે ત્યાંહી. લવિં ૭ મારગ; હીંડે, મલપતી,
 મૂકી છૂટી વેણુ; લવિં મિત્રને કહો ખસો આધારહો, આ
 શું થયું તત્કાળ. લવિં ૮ હે હે કરતી હેડે પડી, નખ
 દીધો ગળા હેઠ; લવિં અરિહંત મનમાં સમરીયા, દેવ
 લોક પહોંત્યા તેણે ઠામ; લવિં હીરવિજય ગુર હીરલા, ધન્ય
 એના પરિણામ. લવિં ૦.

શ્રી મનુષ્યલવની દુર્લભતાની સજ્જાય

મારું મન મોહ્યું રે શ્રીસિદ્ધાચલે રે—એ દેશી. મનુષ્ય
 લવનું ટાણું રે, કાલે વહી જશે રે; અરિહંત ગુણ ગાવો નર
 નાર, રત્ન ચિંતામણિ આબ્યું હાથ માંરે; ભગવાંત ગુણ ગાવો
 નરનાર, મનુષ્ય લવનું ટાણું રે ૦ ૧ બળદ થઈને રે ચીલા ચાંપશે
 રે, ચડશે વળી ચોરાશીની આલ; નેતરે બાંધીને ઘાણીએ
 ફેરવશે રે, ઉપર એસી મૂખે દેશે માર. મનુ ૨ કુતરા
 થઈને રે ઘર ઘર ભટકશે રે, ઘરમાં પેસવા નહીં હીએ
 કોય; કાનમાં કોડા રે પડશે અતિ ઘણા રે, ઉપર પડશે
 લાકડીઓના માર. મનુ ૩ ગધેડા થઈને રે ગલીઓમાં
 ભટકશે રે, ઉપાડશે અણુતોલ્યા ભાર; ઉકરડાની ઓથે રે
 જઈને ભૂંકશે રે, સાંજ પડે ઘણી નહીં લીએ સંભાર.
 મનુ ૪ ભુંડ થઈને પાદર ભટકશે રે, કરશે વહી અશુ
 ચિંતા આહાર; નજરે દીઠા રે કાઈને નવી ગમે રે, દેશે
 વળી પથરાના પ્રહાર. મનુ ૫ ભાંટ થઈને રે બોજ
 બપોડશે રે, ચરશે વળી કાંટાને કંથેર; હાથને હડશેલે ઘર;

લેગા થશે રે, ઉપર પડશે પાટુના પ્રહાર, મનુ ૬ ઘોડા-
 યધને રેંગાડીઓ, ખેચશે રે, ઉપર પડશે ચાબુકના પ્રહાર,
 ચોકડુ બાધીને ઉપર ખેંસશે રે, રાયબદા અસ્વાર, મનુ ૭
 ઝાડ યધને રે વનમા, મુજશે રે, ઠહેશે, વળી તડકા ને
 ટાક, ડાલે, ને પાદડે રે પખી માળા ઘાલશે રે, ઉપર
 પડશે કુહાડાના ઘા. મનુ ૮ ઉત્તમ નર, ભવ ભવ ફરી
 ફરી આત્મા રે, મળવો બહુ છે મુશ્કેલ, હર્પ વિજયની
 એણી પેરે શીખડી રે, સાલળો અમૃત વેલ મનુ ૦

શ્રી મારુદેવીજીની સજ્જાય

માતાજી મારુદેવી હો, મુગતીના ખેલિયા બારણા,
 પહેલા પોતા નિરવાણ, અતર કિરિયા બાકી હો, સૂત્ર
 ઠાણાગ મે, આગમ વચન પ્રમાણ માતાજી ૧ ઈણ્ણી
 જણુદીપે હો, ભરત ક્ષેત્ર મે, વરવો મુગતીનો હોય,
 અઢાર કોડા કોડી હો, સાગર મજેરો કીયો, મુગતી ગયા
 નહી કોય ૦, માતાજી ૨ કરોડ પૂરવ લગે હો, સવા
 ગણ ગ્યા મતી, નિન નિત નવલા રે વેવ, ભગ જોવનમે રહ્યા
 હો મા ૦, ૩ જીવીયા જીયા લગે, શ્યામ, ભમર રહ્યા કેસ ૦
 મા ૦ ૪, ઓમદ ઓકન કીધો હો માતાજી, જીવ્યા જીયા લગે,
 કમર ન કીદો પેર, માતો હાથ પગહો, પલક ભર કહે દન
 દુખીયા, કરોડ પૂરવ લગે કેસ ૦ મા ૦ ૫ કહેલ મરખી કાયા
 હો, ધનુષ્ય પાચ મે, મોવન વરણો શરીર, ઈણ્ણીજ મૂર્ખના,
 માહે હો કદે હીન જાનિયો સામરો, કદે હીન ભણિયો
 પીર ૦ માતાજી ૬ કરોડ પૂરવ લગે હો, એકજ જનમીયો

જોડેલા મારુદેવજી માય, થોડે સરીખા બેટા હો, માં ૭
 જનની કોઈ નહીં જન્યા, તીન ભુવનના નાથ, દોનોં હી
 સુન્દરી હો, સોવન વરણી સોભતી, પરણીય, રીપલજીવંદ,
 ભરત ક્ષેત્રમાં હો પેલા વિવા હુઓ, સરવ સૂત્રો માંડિ
 સંબંધ. માતાજી ૦૮ ખટખંડ ભુગતા હો, ભરત ક્ષેત્રમે ઊભા
 રહ્યા, કરજોડ દાદીરે પાયે લાગે હો, સુજરો લીજો માંડે રો
 મુખ આગલ મદ મોયં માતાજી ૦ ૯ પેસડ હજાર પેડી હો,
 નજરે નીરખી, આપણે દાદી દીનો નામ, બેટાને પોતા હો,
 પડ પોતરા, લડ પોતા લાગે છે પાયેં માતાજી ૦ ૧૦ એક
 સૌ બેટા હો, નજરે નિરખિયા આપણે. બ્રાહ્મી સુન્દરી દો થે,
 કુટમ કખીલો મુખીયો હો, દુઃખીયો કદે હી ન દેખિયો, એવા
 પુન્ય કેના ન હોયં માતાજી ૦ ૧૧ હાથી હોદે જોડા હો દેખે
 પુત્રને, રહ્યા તે રિપલની જોડ, માતાજી મારું દેવા હો,
 મનસુ જીતિયા મોહણી, ઠિણુરોહી સગો નહી કોયં માં ૧૨
 કેવલ પામ્યા હો માતાજી મુગતે ન ગયા, હાથી હોદે વીત-
 રાગ, પછે શીવ પોહતા હો, અસંખ્યાતા કેવલી, એવી
 કરણી માતા હો નહીં હુઈ, ભરત મેં ઈણુ ચૌવીસી માંડિ
 માતાજી ૦ ૧૩ તીર્થ કર ચક્રી હો, અરધ રાણા કેસવા,
 રાણા તે રાવણુરાય, સાધુ સાધવીયા હો, ચોવીસીના મુગતે
 ગયા, સૂત્ર સિદ્ધાંત મેં સંબંધ, માતાજી મારુદેવા હો,
 મુગતીના ખોલીયા બારણા, જડ ગયા જંણુ કુમાર, માં ૧૪
 સંવત અહારે હો, વરષ પચાસ મેં, દઢ કમ જેઠ સમાસ,
 જસવીજેજી જોડી હો, ઢાલ એ, ભુગતસુ, આછો શહર
 અજમેર. માતાજી ૦ ૧૫

શ્રી કમલાવતીની સજ્જાય

મહોલે તે બેઠા રાણી કમલાવતી, ઉડે કાઈ જીભેરી
 બેઠ, સાલજ હો દાસી બેઠને, તમાસો ધધુકાર નગરીનો,
 મનમાં તે ઉપજ્યો સદેહ સાલજાં આજ રે નગરીમા
 બેપટ અતિ ઘણી ૧ કાતો દાસી પ્રધાનનો દડ લીયો, કા
 લૂટયા રાજાએ ગામ, સાલજાં કા કેહના ધનના ગાડા
 નીમર્યા, કા કોઈની પાડી રાજાએ મામ સાલજાં ૨ નથી
 રે બાઈજી પ્રધાનનો દડ લીયો, નથી લૂટયા રાજાએ ગામ,
 સાલજાં નથી કેહના ધનના ગાડા નીસર્યા, નથી કોઈની
 પાડી રાજાએ મામ બાઈજી સાલજાં હો બાઈજી હુકમ
 કરો તો ગાડા અહીં ધરૂં ૩ ભૂગુ પુરોહીતને જસા ભારજ,
 વળી તેહના હોય કુમાર, સાલજાં સાધુ પામે સયમ
 આદરે, તેહનું ધન લાવે છે આજ. સાલજાં ૪ વયણ
 મુણીને માથુ ધુણાવીયું, બ્રાહ્મણ પામ્યો વૈરાગ, સાલજાં
 ઋદ્ધિ લેવી જુગતિ નહી, રાજના મહોટા છે ભાગ્ય
 સાલજાં ૫ સાલજાં હો દામી રાજનો મત એહ જુગતો નહીં
 મહોલેથી ઉતર્યા રાણી કમલાવતી, આબ્યા કાઈ કેહ હજુર,
 સાલજાં હો રાજાં ૬ વચન કેહે છે ઘણા આકરા, જેમ કોપેથી
 ચડીયો બોલે મુર, સાલજાં હો રાજા બ્રાહ્મણની, છડી
 ઋદ્ધિ મન આદરો ૭ વચ્યા તે આહારની ઈચ્છા કુણ કરે,
 કંઈ વળી શ્વાનને કાગ, સાલજાં પહેલા જે દાન લીધુ હાથ
 ગુ, તે પાછુ ન લેતા આવે લાજ સાલજાં હો રાજાં ૮ કા તો
 તને ઝોલો લાગીયો, કા કોઈએ કીધી મતધાજ હો રાણી
 કા કોઈ મૂત વ્યંતરે છળી, કા કોઈએ કીધી વિકરાજ,

સાંભળ હો રાણી, રાજાને કઠણ વયણ નવિ કીજીએ ૦ ૬
 નથી રે મહારાજા ઝોલો લાગીઓ, નથી કોઈએ કીધી મત-
 વાળ; સાંભળ હો રાજા નથી કોઈ ભૂત વ્યંતરે છળી, નથી
 કોઈએ કીધી વિકરાળ: સાંભળ હો રાજા બ્રાહ્મણની છંડી
 ઋદ્ધિ મત આદરે ૦ ૧૦ જગ સઘળાનું ધન લેશું કરી, લાવે
 કોઈ તોરા ઘરમાંય, સાંભળ હો રાજા ૦ તો પણ તૃષ્ણા
 છીપે નહી, એક તાહરે ધર્મ સુઠાય. સાંભળ ૦ ૧૧ અગ્નિ
 થકી વન પરજળે, પશુ જળે તેડને માંય; દુષ્ટ પંખી
 એમ ચિંતવે, આહાર કરૂં રે ચિત્ત લાય. સાંભળ ૦ ૧૨
 એમરે અજ્ઞાની આપશું, રાગ દ્રેષ ચિત્ત લાય; સાંભળ ૦
 કામ ભોગને વશ થઈ, પરધન લેવા લંપટાય. સાંભળ ૦ ૧૩
 એક દીન એહુ ધન છાંડવું, પરલવ સગું નહી કોઈ;
 સાંભળ ૦ પરલવ જાતાં ઇણુ જીવને, ધર્મ સખાઈ જ હોય.
 સાંભળ ૦ ૧૪ તન ધન જોખરેન સ્થિર નહીં, ચંચળ વીજળી
 સમાન; સાંભળ ૦ ક્ષણમાં રે આકિષું ઘટે જીહાં, મુરખ કરે
 રે શુમાન. સાંભળ ૦ ૧૫ ખગ મુખ માંસ લેઈ નીસરે; ધૃત્યા
 કરે રે ખગ તામ; સાંભળ ૦ તિમ પરધન ઋદ્ધિ દેખીને,
 લોભી ચિત્ત ધરે રે શુમાન. સાંભળ ૦ ૧૬ ગરૂડ દેખી નિમ
 સર્પહી, લયે સંકોચે રે દેહ; સાંભળ ૦ તિમ અનિત્ય ધન
 જાણીને, લાલચ છંડોરે એહુ. સાંભળ ૦ ૧૭ આ રે સંસાર
 અસાર છે, કાળ ચપેટા રે દેત સાંભળ ૦ એચિંતાનો લેઈ
 ચાલશે, ચેતી શકે તો ચેત. સાંભળ ૦ ૧૮ એહવાં વયણ
 સમજાવતાં, રાણી ગૈરાગ્યમાં આય; સાંભળ ૦ સંયમ લેવાને

ઉતાવળી, આકુળ 'વ્યાકુળ' થાય મ્હાંસળ હો રાજ આસા
 આપો 'તો સયમ' આદરે '૧૮' હાથીંરે જે 'ખ'ધન તને,
 'તિમ' તણુ કુટુંબ 'પરિવાર', સાલળ હો રાજા. 'જે અનુમતિ
 ઘો રાજવી, તો 'લીલ ન' ક્ષણ લગાર સાલળ ૧૯ રતન
 કંડિત-શય તાહેર 'પાજડ, માહી 'સુડીલો. 'મને જાણ,
 સાલળ ૦ હું રે ખેડી-તિમ તાહરા રાજ્યમા, રહેતા ન પામુ
 કંદ્યાણુ, સાલળ ૦ ૨૦ મેળવ્યુ 'ધન રહેશે ઈહા, થોડુ 'પણ
 'આવે ન સાથ, સાલળ ૦ આગળ 'જેશે તો પાધર, 'મળળ
 'લેજેરે માથ. સાલળ ૦ ૨૧- રાણીમા 'વયણુ સુણી કરી,
 બુઝયો તવ ઈધુકાળ, - સાલળ એક ચિત્તે ૦ તન, ધન જોળન
 જાણ્યા કારમા, જાણ્યો સસાર અસાર સાલળ ૦ એક ચિત્તે
 છએ જીવે તે સયમ આદર્યો - ૨૨ ભ્રુશુ પુરોહિતને જસા
 ભારજ, વળી તેહના હોય કુમાર, માલળ એક ૦ રાજ સહિત
 રાણી, કમળાવતી, લીધો કાઈ સયમ ભાર, સાલળ ૦ ૨૩
 તપ, જપ કરી સયમ પાળતા, કરતા કાઈ ઉચ્ચ વિહાર,
 સાલળ ૦ કમ, ખપાવી કેવળ પામીયા, પહોત્યા કાઈ મુક્તિ
 મોજાર ૦ માલળ એક ચિત્તે છએ-જીવે તે સયમ આદર્યો ૨૪

શ્રી સાંતવારની મનઝાય

કરજોડી કહે પ્કામિની રે-લાલ, મોંછા ફિરી મત જાય
 રે રગીલા, વિલ વિલતી વિણુ કારણે રે લાલ, માલલો યાદવ
 રાય રે રગીલા. રાણી રાજ્યુલ વિનવે રે લાંબે વિનતડી અવધાર
 રે ૨૦ સાલલો આતેઈ વાર રે ૨૦ આવો અમ ઘર ભાર રે
 રગીલા. ૧ આદિત્ય ધારે આવજો રે તાંબા આગલી પ્રીત
 નભાર રે ૦૦ નગ ભવ નારી તુમ' તણી રે લાંબા કિમ છોટો

નિરધાર રે રાં ૨ સોમવારે સખિ સાંભલો રે લાં સન્નિયે
 સોલ શણુગાર રે રાં આજ પીઠિં ઘર આવશે રે લાં સદૈવ
 હોશે અવતાર રે રાં ૩ મંગલવાર છે અતિ ભલો રે લાં વર્તે
 મંગલ માલ રે રાં સાહેબ આવો સેજડી રે લાં મુઝ ને
 નયણે નિહાલ રે રાં ૪ બુધવારે મુઝ ખોલડા રે લાં સાંભલો
 બુદ્ધિ ભંડાર રે રાં એક સહસ આઠે સહી રે લાં લિલણ
 નો નહી પાર રે રાં ૫ શુક્રવારે ગિરનારથી રે લાં ઘરે
 આવો યાદવ નાથ રે રાં રાત દિવસ સુખે નિસરે રે લાં
 મુઝ ને કરો સનાથ રે રાં ૬ સનની શુક સ્વામીને રે
 લાં જાય મનાવો આજ રે રાં કરુણા કરો પ્રભુ મોપરે રે
 લાં રાખો અમારી લાજ રે રાં ૭ થાવર વારે ધિરતા
 કરી રે લાં ખોલી રાણુલ નાર રે રાં મેં પણુ સંયમ આઠરુ
 રે લાલ, મિલશું મુક્તિ મોજર રે રાં ૮ સાતે વાર ચિત
 ઉજલે રે લાં જે ગાવે નરનાર રે રાં સુખ સાતા પામે
 ઘણી રે લાં પામે સુર અવતાર રે રાં ૯ રાણુલ પરે
 દિન રાતમાં રે લાં નેમિ જિણુંદ ધરું ધ્યાન રે રાં કીર્તિ-
 ચન્દ્ર કર જોડીને રે લાં દિન દિન ધધતે વાન રે રાંગીલાં ૧૦

શ્રી ઉપદેશની સજાયા

દમકા નાંહિ ભરોસા સાંહૈ કરલે ચલનેંકા સામાન,
 તન પિંજરસેં નિકશ, જાધગા, છિન મેં પંછી પ્રાણુ. ૬૦ ૧
 લખ ચૌરાસી જોની મેં ભટકયો, ઉપનોં ગરલાધાન, સવાન-
 વમાસ વસ્યો અંધ કૂપમેં, મનુષ્યરૂપ સનમાન. ૬૦ ૨ ઉત્તમ
 કુલમેં જનમ લિયો હૈ, સુખમેં ખાણુ અરૂ પાણુ; ભીડ પડયાં

તેરે કોઈ ન સાથી સાથી દાન અરૂં ધ્યાન દં ૩ આશા ત્રિશ-
 ના વિકથાનિદા કુમતા રૂપ નિધાન, દિનદિન વધે પાપકી
 મગત, યામે ક્રોધ અસમાન દં ૪ ચલતે ફિરતે સોવત
 જગત, કરત ખાણ અરૂં પાણ, છિન છિન આયુ ઘટત હૈ તેરે,
 હોત દેહકી હાણ દં ૫ માલ મુલક અરૂં સુખમ પત મે, હોય
 રહ્યા સુલતાન, દેખત દેખત વિનસ જાયગા, મત કર માન
 શુમાન દં ૬ જુઠા સખ યહ જગત પસારા, નારી વિષકી
 ખાન, માયા મમતા આદિકે ગૈરી, ધનમેઠહા પહુયાન દં ૭
 પાચૂ ચોર મૂંમે વર તેરો, ધનકી ખોટી વાણ, આઠ ગૈરી તેરે
 સગ ફિરતુ હૈ, મોહ વડા સુલતાન દં ૮ કોઈ રહણે પાવે
 નહી જગમે, યહ તુ નિહચ્ચૈ જાન, અજ હુ છાડિ સમજિ
 કુટલાઈ, મૂરખતર અજાન દં ૯ ભાઈબધ અરૂં સજજન
 સખધી, રાખે તેરા માન, અતસમે કોઈ કામ ન આવે,
 કિમપે માન શુમાન દં ૧૦ જપ તપ શીલપાલો સુખમ ગત,
 દેવ સુપાત્રે દાન, સુવિહિત માધુ ચરણ ચિત્ત દયાવો પ્રભુ લજ
 તજ અભિમાન દં ૧૧

શ્રી કર્મની સજગાય

દેવ દાણુવ તીર્થ કર ગણુધર, હરિહર નરવર સખલા,
 કરમ પ્રમાણે સુખ—દુઃખ પાયા, સખલ હુઆ મહા નિબંધિરે
 પ્રાણી, કર્મ સમો નહિ કોઈ ૧ આદીનરણ ને કરમ અટાર્યા,
 વીરમ દિવસ રેહ્યા કૃષ્ણા, વીરને બારે વીરમે દુઃખ દીગા, ઉપના
 પ્રાણી કૃષ્ણે પ્રાણી ૨ દં ૨ સાહ મહમ મુત માર્યા અઠણ

દિન, જોધ-જુવાન નર જો સા, સગર હુઓ મહાપૂત્રનો દુઃખિયો,
 કર્મ તણા ફલ એસારે પ્રાં કં ૩ યત્રીસ સહસ દેસારે
 સાહિબ, ચઢી સનત કુમાર; સાત રોગ સરીરમે ઉપના, કર્મે-
 કીયો તનુ ઠાર રે પ્રાંકં ૪ કર્મ હવાલ કિયા હરિચંદને,
 વેચી સુતારા રાણી; ખારે વરસ લગ માથે આણ્યો, નીચ તણે
 ઘર પાણી રે પ્રાં કં ૫ દધિવાહન રાજરી ખેટી, ચાવી ચંદન
 ખાલા; ચોપદ જ્યૂં ચહુટા મેં વેચી, કરમ તણા એ ચાલારે પ્રાં
 કં ૬. સુખમનાંસે આઠમો ચઢી, કર્મે સાયર નાખ્યો;
 સોલે સહસ જક્ષ ઊલા દેખે, પિણ કિણહી નહિ રાખ્યો રે પ્રાં
 કં ૭ બ્રહ્મદત્તનામે ખારમો ચઢી, કર્મે કીયો આંધો; ઈમ
 જાણીને અહો ભવિ પ્રાણી, કર્મ કોઈ મત આંધો રે પ્રાં કં
 ૮ છપન્ન કોડ જાદવરો સાહિબ, કૃષ્ણ મહાબલ જાણી; અટવી
 માંહિ મૂંચો એકલડો, વિલવિલતો વિન પાણી રે પ્રાં કં ૯
 પાંડવ પાંચ મહા જુઝારા, હારી દ્રૌપદી નારી; ખારે ખરસ લગે
 ખન રહડિયા, ભમિયા જેમ સિખારી રે પ્રાં કં ૧૦
 ખીસભૂજ દસમસ્તક હૂંતા, લખમણ રાવણ માર્યો, એકલઠે
 જગ સહુનર જીત્યા, તે પિણ કર્મ સુંહાર્યો રે પ્રાં કં ૧૧
 લખમણ રામ મહાબલવંતા, અરુ સતવંતી સીતા; કર્મ પ્રમાણે
 સુખ દુઃખ પામ્યા, વીતક બહુ તસ વીતારે પ્રાં કં ૧૨
 સમકિતધારી શ્રેણિકરાજ, ખેટે, ખાંધ્યો મુસકૈ; ધરમીનરને
 કર્મ ધકાયા, કરમસું જોર ન કિસકારે પ્રાં કં ૧૩ સતિય-
 સિરોમણી દ્રૌપદી રહિયે, જિન સમ અવર ન કોઈ, પાંચ પુરૂષની
 હુઇ તે નારી, પૂરખ કર્મ કમાઈ રે પ્રાં કં ૧૪ આલાનગ-

રીનો જે સ્વામી, સાચો રાજા ચદ, માઈ કીધો પ ખી કૂકડો,
કર્મે નાખ્યો તે ફદરે પ્રાં કં ૧૫ ઈશ્વરદેવને પારવતી
નારી, કરતા પુરુષ કહાવે, અહનિય મહિલ મમાણ મેવાસો,
લિલામોજન ખાવેરે પ્રાં કં ૧૬ સહસ કિરણ સૂરજ
પરતાપી, રાનદિવસ રહે અટતો, સોલકલા સસીધર જગ
ચાવો, દિન દિન જાયે ઘટતો રે પ્રાં કં ૧૭ ઈમ અનેક
ખડયા નર કરમે, લાજ્યા તે પિણુ સાન, રૂઢિહરખ કર્ને-
ડીને વિનવે, નમો નમો કર્મ મહાગજરે પ્રાં કં ૧૮

શ્રી કલાવતીની સજ્જાય

ખેન કલાવતી તમને વિનવુ, સ્વામીવી મેવા કરજો,
પતિ-પરમેશ્વર આપણુ છે, ખેન જાજ તે કરજો જતન હો
ખેન, કર્મ કરે તે મહેવુ ૧ સત્યપણથી મવલુ રે ખોલી,
અવલુ સમજ્યા છે સ્વામી, વાક નથી એમા કશો સ્વામીનો,
લખિયા લેખ લલાટે હો ખેં ૨ પરણીને આવી ત્યારથી તો,
લાડમા નથી રહી ખામી માન આપ્યુ મે અમને ઘણુ એ,
એમા નથી રહી ખામી હો ખેં ૩ હુ જાજી છુ વન વિષે
હવે, જાજ પ્રણામ છે તમને, મર્વ ખેનોની ક્ષમા માગુ
છુ. મારે જવુ છે વન મોજાર હો ખેં ૪ પ્રભુ પ્રતાપે
મતાન દીધુ, કર્મે કેવુ કીધુ, લર જગલમા જન્મ જ
દેશે, પ્રભુ સહાય હમારી હો ખેં ૫ કાલો ગ્ય ને કાલો
છે માફો, કાલા ખલદ કાલા વસ, ગલિનો ગાદલો કર્યો
કપાલે, ત્યાથી તે ગાદ્યો જાય હો ખેં ૬ ચાલતા ચાલતા અટવી
રે આવી, લગ જગલ ઘોર વન, ત્યાથી મતીને હેઠે ઊતાર્યા, આખે

આંસુડાની ધાર હો, જે૦ ૭ સુભટે અંલલાબ્યું જેન
 કલાવતી, રાજનો હુકમ એવો; કહેતાં અમારી કાયા કંપે છે,
 જેરખાં કાપી આપો હો જે૦ ૮ રોતા રોતા સતીજી જોડ્યાં,
 જેરખાં કાપી દયો ને; જેરખાં કાપીને સ્વામીને કહેજો,
 પાલી છે આજ્ઞા તમારી હો, જે૦ ૯ જેરખાં કાપ્યાં
 ત્યારથી તો, સતીને દુઃખ જ થાય; અકસોસ કરતાં મૂર્છા
 રે આવી, સારવાર નથી કોઈ પાસે હો, જે૦ ૧૦ સવા નવા
 માસે પુત્ર જનમિયો, ચન્દ્રસૂરજ જે થંભે; ભર જંગલમાં
 જન્મજ દીધો, હે પ્રભુ શરણ તમારું હો. જે૦ ૧૧ આકાશ-
 મહે દેવ સિંહાસન, ચલાયમાનજ થાય; દેવે વિચાર્યું
 સતી દુઃખી છે, જાઓ દેવ દેવી સહાય હો જે૦ ૧૨ દેવ દેવી.
 આવી નમન કરે છે, સતીને દુઃખી જોઈ; બાલક લીધું દેવિયે
 હાથમાં, સતી ને તેડી જાય હો, જે૦ ૧૩ સાવ સોનાનો
 મહેલ બનાવ્યો, કરતાં દેવો જોઈ; સતી આજ્ઞા વિના કોઈ ન
 આવે, એવો શીયલનો પ્રભાવ હો, જે૦ ૧૪ સાવ સોનાની
 માંચીએ બેસી, બાલકને ધવડાવે; બાલ ધવડાવતાં અકસોસ
 કરતાં, સ્વામી હશે સુખી કે દુઃખી હો, જે૦ ૧૫ નિમિત્ત
 ને વેશે દેવ પધારિયા, આવ્યા રાજ હુવાર રે; રાજમાં આવીને
 પ્રણામ કર્યા, જોઈ છે રાજન પાસે હો જે૦ ૧૬ નિમિત્તજી
 જોડ્યા અરે રાજનજી, કેમ ઉદાસ દેખાઓ; રાજન જોડ્યા
 સાંભલો નિમિત્તજી, કલાવતી નીચ બુદ્ધિ જાણી હો. જે૦ ૧૭
 જેરખાં પૂછતાં ત્યારે મેં પૂછ્યું, કહો રાણીજી આં કયાંથી; તેણે
 અમોને ઉત્તર આપ્યો, મારે મન વસે તેણે મોકલિયા હો જે૦ ૧૮

મારાથી બલિયો કોણ વમે છે, એવું બાણી કાઢી વનવાસ,
 બેરખા કાપીને લડારે મુક્યા, તે તમને દેખાડું હો, બે૦
 ૧૯ બેરખા ભેદને નિમિત્તજી બોલ્યા, ભૂડી તે થઈ છે
 રાજન, જય વિજય બે બાધવ તેના, મીમ તઅવમરે મોક
 લિયા હો, બે૦ ૨૦ નામ છાપેલું જુઓ રાજનજી, વગર
 વિચાર્યું કયું કામ, એટલું માલલતા રે મૂર્છા આવી, સેવક
 છે તેની પામે હો, બે૦ ૨૧ મૂર્છા ઉતરતા રાજનજી બોલ્યા,
 શુ કરું નિમિત્તજી આજ હો, બે૦ ભર જગલમા શુ રે
 થયું હશે, વગર વિચાર્યું કયું કાજ હો, બે૦ ૨૨ જાવ
 જાવ મેવકો સતીની શોધમા, ચારે તરફ ફરી આવો, જે
 કોઈ સતીને શોધી લાવે, તેને મોઢે માગ્યા આપું દાન
 હો, બે૦ ૨૩ નિમિત્તજી ને રાજન યાથી ચાલિયા, આંખ્યા
 છે વન મોજર, ચાલતા ચાલતા અટવી રે આવી, દેવતાઈ મહેલ
 ભેયા હો, બે૦ ૨૪ મામે ડલાવતી ગોખમા બૈસા, ખોળામા
 પુત્ર છે તેની પાસ, છેટેથી આવતા રાજન ભેયા, હરખનો
 નથી રહ્યો પાર હો, બે૦ ૨૫ પામે આવી ને દર્શન કરિયા,
 હરખના આસુડાની ધાર, પુત્રને દીધો દરામીના હાથમા, હર
 ખનો નથી રહ્યો પાર હો, બે૦ ૨૬ એવે સમે વનમા
 મુનિ પધાર્યા, પૂછે બેરખાની ખાત, કહો ને મુનિ મે તો
 શ્યા પાપ કર્યા હશે, તે કર્મ ઉદય આંખ્યા આજ હો
 ૨૭ તૂ રે હતી, બાઈ રાજની કુચરી, ને એ હતો મુડલાનો
 છવ, ને રે અરે તેની પાખો છેદાવી, તે કર્મ ઉદય આંખ્યા
 આજ હો, ૨૮ તમે તમારી વસ્તુ મલારો, અમે લેશું

સંજમ ભાર, સંયમ લીધા શ્રી મહાવીર પાસે, પહોંચ્યા
 છે મુક્તિ મોબર હો. ૨૬ મુમત્તિ ઠંડે શીયલ પ્રભાવથી,
 દુઃખી તે મુખી થાયઃ કલ્પજનોને નમન કરું છું, જેથી
 ઉતરશું ભવમાર હો, એ ૩૦

શ્રી દીક્ષાની ક્રમાંલી

ભવી જીવને પોષાય, એવી લહેર દીક્ષામાંઃ અભ-
 વીને ભારે પડી જાય, એવી લહેર દીક્ષામાં ૧ એવો
 લેવાય છે ને, મુકપત્તિ ઝલાય છે; જેથી જીવની રક્ષા થાય,
 એવી લહેર દીક્ષામાં ૨ ચોલપટ્ટો પહેરાય છે ને, કંદોરો
 ખંધાય છે; ઉપર કપડો પહેરાય, એવી લહેર દીક્ષામાં ૩
 કામળી ઝોઢાય છે ને, ડાંડો હાથ ઝલાય છે; પછી દર્શન
 કરવા જવાય, એવી લહેર દીક્ષામાં પાતરાં લેવાય છે ને,
 તરપણી ઝલાય છે; જેથી ગૌચરીએ જવાય, એવી લહેર
 દીક્ષામાં ૫ આધા કરમી ન લેવાય ને, શુદ્ધ આહાર
 લેવાય છે; એથી સંજમ સાડ પજાય, એવી લહેર દીક્ષામાં
 ૬ ઉપધિ ને પાતરાં વળી, ખંભા પર મૂકાય છે; શુરુજી
 સાથે વિહાર કરાય, એવી લહેર દીક્ષામાં ૭ દેશોદેશ
 ફરાય છે ને, જાત્રા નવી નવી થાય છે; જેથી ભવોભવ
 પાતિક જાય, એવી લહેર દીક્ષામાં ૮ વિનય ગુરુનો થાય
 ત્યારે, વિદ્યા ચડી જાય છે; એથી જગતનો ઉદ્ધાર કરાય.
 એવી લહેર દીક્ષામાં ૯ લોચ કરાય છે ને, સમતા ધરાય
 છે; જેથી કર્મનો ભૂકો થાય, એવી લહેર દીક્ષામાં ૧૦
 જયજાથી વલી યોદીએ ને, જયજાથી વલી ચાલીએ; એથી

કર્મની નિર્જરા થાય, એવી લહેર દીક્ષામાં ૧૧ હસ્તિ-
સિરિછ ગુરરાયનો જે, શિષ્ય વિનય કહેવાય છે, ભૂલચૂક
માફી મગાય, એવી લહેર દીક્ષામાં ૧૨

શ્રી લાઠારા પધારવા વિષે ગાહ્લી

લલે ગુરુ લાઠારા પધાર્યા, કે શ્રાવક શ્રાવિકા મન લાભ્યા
-એ ટેક દેશવિદેશે વિચરતા, મિથ્યા તિમિર દૂરે કરના,
ભવિ ઉપકાર હૃદય ધરતા લલે ૧ પથ મંકામનને પાલે,
અષ્ટ કર્મમલને ગાલે, નિજ આતમને અણુઆલે ૦ લલે ૦
૨ ચરણ કરણ ગુણગણ ભરીયા, મદ આઠે જેહથી ડરીયા,
નિન આગમ રમના ભરીયા લલે ૦ ૩ દેશના મેઘપરે
ગાળે, લવિજન મન શસય લાગે, કુમતિ કુતર્ક સુણી
લાગે, લલે ૦ ૪ મુમતિ શ્રી મુદર આવે, વળી શિષ્યને માથે
લાવે, મોહન શ્રી દેખી મન લાવે. હસ્તિશ્રીછ જ્ઞાનના દરિયા
પુપાશ્રીછ શુભે ભર્યા, સ્વય પ્રભાશ્રી આવે મન ઠરીયા, લાગે છે
ખ્યારુ, ખેના કહે ચરણે શિશ ધારુ લલે ગુરુ ૦ ૫

શ્રી ખાફીશ્વરભગવાનકી આરતી

અપહર કરતી આરતી નિન આગે, હારે નિન
આગે રે નિ ૦, હારે એ તો અવિચલ સુખડા માંગે, હારે
નાલિન દન પાસ અં ૧ તા થેઈ નાટક નાયતી પાય ંમકે,
હારે ઢોય ચળો આઝર ંમકે, હારે મોવન ધુધગી ઘમઢે, હારે
લેતી કુદડી લાલ અં ૨ તાલ મૃદગ ને ણામ્લી ડફ વીણા,
હારે ડા ગાવતી સ્વં ઝીણા, હારે મધુર મુરામુર નયણા,

હાંરે જ્યોતિ મુખડું નિહાલ. અં ૩ ધન્ય મરુદેવા માતને
 પ્રભુ જાયા, હાંરે તોરી કંચન વરણી ઢાયા, હાંરે મેં તો
 પૂરણ પૂન્યે પાયા. હાંરે દેખ્યો તોરો દેદાર. અં ૪
 પ્રાણુલવન પરમેશ્વર પ્રભુ પ્યારો, હાંરે પ્રભુ સેવક છું
 હું તારો, હાંરે લવોલવના દુઃખડા વારો, હાંરે તુમ
 દીન દયાલ. અં ૫ સેવક જાણી આપનો ચિત્ત ધરજો,
 હાંરે મોરી આપદા સઘલી હરજો, હાંરે “મુનિમાણુક”
 સુખિયો કરજો, હાંરે જાની પોતાનો જાલ. અં ૬

શ્રી મંગલચાર

કીજે મંગલ ચાર, આજ ઘર નાથ પધાર્યા. પહેલે
 મંગલ પ્રભુજીને પૂજુ, ઘસી કેસર ઘનગાર આજં બીજે
 મંગલ અગર દિખેવું, કંઠ ઇવું ફુલહાર. આજં ત્રીજે
 મંગલ આરતી ઉતારું, ઘંટ બજાવું રણુકાર. આજં
 ચોથે મંગલ પ્રભુ ગુણ ગાઉં, નાચું થઈ થઈકાર. આજં
 “રૂપચંદ” કહે નાથ નિરંજન, ચરણુકમલ ખલિહાર.
 આજં

શ્રી સહાવીર જિન સ્તવન

કર્મંતણી કથનીરે કીહાં જઈને કહું ॥ એ દેશી ॥
 વીરજિનેસર અલવેસર પ્રભુ સાંભલો, સુનિજર ધરિ સેવકની
 એ અરદાસજો, વાલેસર વિન કેહને કરીયે વિનતી, ઈમ
 જાણીને આવ્યો તુમારી પાસજો ॥ વીં ૧ કાલઅનાદિ
 રખડ્યો હું સંસારમાં, લવલવ-લમતાં દુઃખ સહ્યા અપા-

રજો, વીતરાગમે તારક જણો તાતજી, તે પણ વીતક વાત
 કહું નિરધારજો ॥ વીં ॥૨॥ કાલ અનત રહિયો સન્ન નિ-
 ગોદમાં, વ્યવહારેતર રાશી દોય કહતજો, શ્વાસોશ્વાસમા
 અધિકા સતરે ભવ કર્યા, ઈમ કરતે નહિ પામ્યો ભવનો
 અતજો ॥ વીં ॥૩॥ કાલ લખિધ પામીને પરિતપણો લહ્યો,
 પૃથિવ્યાદિક વ્યવહારમા આન્યો તેણજો, કર્મ ઉદ્યતી ફરિ
 રિયો નિગોદમાં, પુદ્ગલપરિચર અસખ્ય રહ્યો દુહેણજો
 ॥ વીં ॥૪॥ વ્યવહાર રાશિ કહવાણો હું તિહા, એ જાણુ
 તુઝ આગમથી જગતાતજો ॥ વીં ॥૫॥ વિકલેન્દ્રિયના
 ભવસખ્યાતા મૈ કીયા, દુઃખતણો નહી આવે
 કહતા પારજો, પચે દ્રિય તિય અપણો લહીને પ્રભો, જલ
 થલ ખચરના ભવ કર્યા દુઃખકારજો ॥ વીં ॥૬॥ શીત
 તાપ ભૂખ તૃષા સહી ઘણી, કૂર કર્મ કરી ઉપનો નરક મઝારજો,
 છેદન-લેદન તાડન તર્જનાદિક સહ્યા, પર્માધર્મ્યાદિ કૃત
 કષ્ટ અપાર જો ॥ વીં ॥૭॥ નરકથકી નિકલીને તિય અ
 વલિ થયો, અકામ નિર્જરા કરતા બહુલી વારજો, દેવગ
 તિમા ઉપજી મુખદ્વપટ થયો, તેથી સુકૃત કીનો નહિ
 લગારજો ॥ વીં ॥૮॥ કર્મ મયોગે એકે દ્રિયમે ઉપનો,
 ઈમ ભવ ભ્રમણ કરતા અનતા વેશજો, ભજના કમથી
 મનુષ્યપણો મે પામિયો, ત્યા પણ ન લહ્યો ધર્મતણો ભવ
 લેશજો ॥ વીં ॥૯॥ ઈમ ભવ નાટક કરતા કાલ બહુ ગયો,
 પુન્ય મયોગે પામ્યો પ્રભુ દીધારજો, સ્વામી શામન લાગો
 મુજને મીઠડો, હવે પ્રભુ કડણા કરી મુજ કરો નિસ્તારજો

॥ વીં ॥ ૧૦ ॥ તુમ સરીખા આહિખની સેવા મેં લહી, હિવ
પ્રભુ મુજને જાણે સેવક ખાસ ને; તુમ ગુણ જાણું એટલી
સુનિજર દીજિએ કૃપાચંદ્ર પ્રભુ પૂરો મનની આસને.

॥ વીં ॥ ૧૧ ॥ ગુર્જર દેશે પાનસરે પ્રભુ ભેટીયા, વરખ ઝોગણીસે
ઝોગણીત્તરે શુભ દીસને, મૌન ઈચ્છારસ મનમોહન પ્રભુજી
મીઠ્યા, આનંદદાયક જયકારી જગદીશને ॥ વીં ॥ ૧૨

શ્રી મહાવીરચર્યામીનું પંચકલ્યાણનું ચૌઠાલીકું

દોહા

પ્રેમે પ્રભુમું સરસ્વતી, માગું અવિરલ વાણી;
વીર તણાં ગુણ ગાયશું, પંચ કલ્યાણક જાણી ॥૧॥
ગુણ ગાતાં જીનજી તણાં, લહીયે લવને પાર;
સુખ સમાધિ હોય જીવને, સુણને સહુ નરનાર ॥૨॥

ઢાળ પહેલી

[ચાલો ગરખા રમીયે રૂઢા રામશું ને-એ દેશી]

જંખૂદીપના ભરતમાં ને, રૂઢું માહણુ ! રૂઢું છે
ગામ ને; કંથલકત્ત માહણુ તિહાં વસે ને, તસ નારી દેવા-
નંદા નામ ને ॥૧॥ ચરિત્ર સુણે જિનજી તણાં ને. એ
આંકણીં જેમ સમકિત નિર્મલ થાય ને; અષ્ટ મહા સિદ્ધિ
સંપન્ને ને; વલી પાતક દૂર પલાય ને. ચરિત્ર ૦ ॥૨॥
ઉજલી છઠ આષાઠની ને યોગે ઉત્તરાશ્વિનની સાર ને,
પુણ્યોત્તર સુવિમાનથી ને, ચવી કુખે લીયો અવતાર ને.
ચરિત્ર ૦ ॥૩॥ દેવાનંદા તેણી રચણીયે ને, સૂતાં સૂપન લહ્યાં

દસ-ચાર ને, ફલ પૂછે નિજ કતને ને, કહે ઋષભદત્ત-
 મનધાર ને ચરિત્રં ॥૪॥ ભોગ અરથ સુખ પામશુ ને, તમે
 લહેગો પુત્ર વત્તન ને, દેવાન દા તે માલણી ને, કીધુ મન
 મા તહતિ વચન ને ચરિત્રં ॥૫॥ સ મારિક સુખ ભોગવે
 ને, સુણો અચળ હુઓ તેણી વાર ને, સુધર્મ તિહા
 કણે ને, ભેધ અવધિ તણે અનુસાર ને ચરિત્રં ॥૬॥
 ચરમ જિણેમર ઉપના ને, દેખી હરખ્યો ઇંદ્ર મહારાજ
 ને, સાન આઠ પગ મીમા જઈ ને, એમ વદન કરે શુભ
 સાર ને ચરિત્રં ॥૭॥ શકસ્તવ વિધિશુ કગી ને,
 ફરી બેઠો મિહાસન જામ ને, મન વિમામણુમા પડ્યુ
 ને, ચિત ચિતવે સુરપતિ તામ ને ચરિત્રં ॥૮॥ જિન
 ચક્રી હરી રામ ને, અત પત માહણુ કુરે ભેય ને,
 આગ્યા નહિ નહિ આવશે ને, એ તો ઉચ્છ્વભોગ રાજકુલે
 હોય ને ચરિત્રં ॥૯॥ અતિમ જિણેમર આવિયા ને,
 એ તો માહણુકેડમા જેણુ ને, એ તો અછેરાભૂત છે ને,
 થયુ હુડા અવસર્પિણી તેણુ ને ચરિત્રં ॥૧૦॥ કાલ
 અનત જાતે થકે ને, એહવા દશ અછેરા થાય ને ઇણુ
 અવસર્પિણીમા થયા ને, તે કહીયે જે ચિત્ત લાય ને
 ચરિત્રં ॥૧૧॥ ગર્જાહરણુ ઉપસર્ગના ને, મૂલ રુપે
 આગ્યા રવિચંદ્ર ને, નિષ્કૂલ દેશના જે થઈ ને, ગયો
 મૌધર્મે ચમકે દ્ર ને ચરિત્રં ॥૧૨॥ એ શ્રી વીરની વાગ્મા
 ને, કૃષ્ણ અપરકકા ગયા જાણુ ને, ચરિત્રં ॥૧૩॥ એકસો
 અટક સિધ્યા ઋષભને ને, વારિ સુવિધને અસંચિત ને

શીતલનાથ વારે થયું જો, કુલ હરિવંશની ઉત્પત્તિ જો.
ચારત્ર ૦ ॥૧૪॥ એમ વિચાર કરે ઈંદલો જો, પ્રભુ નીચ કુલે
અવતાર જો; તેહનું કારણ શું અછે જો, ઈમ ચિંતવે હૃદય
મોઝાર જો. ચરિત્ર ૦ ॥૧૫॥

દાળ બીજી

[આસો માસે શરદ પૂનમની રાત જો—એ દેશી]

લવ મોહોટા કહીએ પ્રભુના સત્તાવીશ જો, મરિચિ
ત્રિદંડી તે માંહે ત્રીજે લવે રેજો; તિહાં ભરત ચક્રીશ્વર
વાંદે આવી જોય જો, કુલનો મંદ કરી નીચ ગોત્ર
ખાંધ્યું તેહવે રે જો. ॥૧॥ એતો માહણ કુડમાં આવ્યા
જિનવર દેવ જો, અતિ અણજુગતું એહ થયું યારો નહીં
રે જો; જે જિનવર ચક્રી નીચ કુલમાંહે જો, છે મહારો
આચાર ધરું ઉત્તમ કુલે સહી રે જો. ૨ કહે માહણકુડે
જઈને એ કારજ કરો રે જો; છે દેવાનંદાની કુંખે ચરમ
જિણુંદ જો, હર્ષ ધરીને પ્રભુને તિહાંથી સંહરો રે જો
॥૩॥ નયર ક્ષત્રીકુંડરાય સિદ્ધારથ ગેહ જો, ત્રિશલા રાણી
તેહની છે રુપે લલી રે જો; તસ કુંખે જઈ સંક્રમાવો પ્રભુ
ને આજ જો, ત્રિશલાનો જે ગર્ભ અછે તે માહણકુડે રે
જો ॥૪॥ જેમ ઇંદ્રે કહ્યું તેમ કીધું તત્ક્ષણ તેણ જો;
ખ્યાશી રાતને અંતરે પ્રભુને સંહર્યા રે જો; માહણી
સુપનાં જાણે ત્રિશલા હરીને લીધ જો, ત્રિશલા દેખી ચૌદ
સુપન મનમાં ધર્યા રે જો. ॥૫॥ ગજ વૃષભ અને સિંહ
લક્ષ્મી કૂત્રની માલ જો, અંદો સૂરજ ધ્વજ કુંલ પદ્મસરોવર

રે ને, સાગર ને દેવવિમાન જ રત્નની રાગી ને, ગ્રીહમે-
 સુપને દેખી અગ્નિ મનોહર રે ને ॥૬૧॥ શુભ સુહૃદ્દા દેખી
 હરખી ત્રિશલા નાર ને, પરલાતે હીને પીયુ આગલ કહે
 રે ને, તે સાલલી દિલમા રાય મિદ્ધારથ નેહ ને, સુપન
 પાઠ તેડીને પૂછે ફલ લહે રે ને ॥૬૨॥ તુમ હોશે રાજ
 અરથ ને સુત સુખ લોગ ને સુણી ત્રિશલા દેવી સુખે
 ગર્ભ પોષણ કરે રે ને, તવ માતા હેતે પ્રભુજી રહ્યા સ લીન
 ને ॥૬૩॥ મેં કીધા પાપ અઘોર લવોલવ નેહ ને, દૈવ
 અટારો દોષી દેખી નવિ શકે રે ને, મુજ ગર્ભ હર્યો જે
 કેમ પામુ હવે તેહ ને, રાઠ તણે ઘર રત્નચિતામણિ
 કિમ ટકે રે ને. ॥૬૪॥ પ્રભુજીએ જાણી તત્ક્ષણ દુઃખની વાતને,
 મોહ વિહંગન જાલીમ જગમા જે લહુ રે ને, જુઓ
 મીઠા વિષુ પણુ એવડો જાગે મોહ ને, નજરે બાધ્યા પ્રેમ-
 વુ કારણુ શુ કહુ રે ને ॥૬૫॥ પ્રભુ ગર્ભ થકી હવે
 અભિચહ લીધો એહ ને, માત પિતા જીવતા સયમ લેશુ
 નહી રે ને, એમ કઠણા આણુ તુરત હવાગ્યુ અગ
 ને, માતાને મન ઉપન્યો હર્ષ ઘણો સહી રે ને ॥૬૬॥
 અહો લાગ્ય અમાઝ જાગ્યુ મહિયર આજ ને, ગર્ભ
 અમારો હાલ્યો સહુ ચિતા ગઈ રે ને, એમ સુખલર
 રહેતા પૂરણુ હુવા નવ માસ ને, તે ઉપર વલી માડી
 માત રચણી થઈ રે ને ॥૬૭॥ તવ ચૈત્ર તણી ગુદિ તેરમ
 ઉત્તરાશ્વિન ને, જન્મ્યા શ્રી ત્રિનવર હુઈ વધામણી રે
 ને, મહુ ધરણી વિકસી જગમાં થયો પ્રકાશ ને, પુર
 નરપતિ ધરવૃદ્ધિ કરે મોવન તણી રે ને ॥૬૮॥

શ્રી મહાવીર વિજય સ્તવન

[તેરી સહનાઈ ગોલે-ગે-રાગ]

દીન દુઃખિયાનો તું છે બેલી; તું છે તારણકાર, તારા
મહિમાનો નરિ પાર રે. રાજપાટ વેનવને ઠાડી, ઠાડી
દીધો સંસાર. તાં ૧ ચંડકોશીયો કશીયે; જ્યારે, દૂધની
ધારા પગથી નીકળે; વિપ ને બદલે દૂધ બેઠને ચંડકો-
શીયો આવ્યો શરણે; ચંડકોશીયાંન તેં તારી, દીધો બલો
ઉપકાર. તાં ૨ કાનમાં ખીલા હોકયા જ્યારે, ધર્મ વેદના
પ્રભુ ભારે; તોયે પ્રભુછ સાંત વિચારે, ગાવાલનો નહિ
વાંક ટગારે. ક્ષમા આપી તે છવેને, તારી દીધા સંસાર
તાં ૩ મહાવીર મહાવીર ગૌતમ પુકારે, આંખેથી અશ્રુની
ધાર વહાવે; કાં ગયા એકલો મૂકીને સુજને, હવે નથી
જગમાં કોઈ મારે, પશ્ચાત્તાપ કરંતા ગૌતમને, ઉપન્યું
કેવલજ્ઞાન તાં ૪ જ્ઞાનરિમલ ગુરુ વચણે આવે, ગુણ
તમારા ગાઉં હું ભાવે, સુકાની ધર્મને તું પ્રભુ આવે, લવ-
જલ નૈયા પાર તરાવે, અરજ સ્વીકારી દીલમાં પારી,
કરીએ ઘંઘન વારંવારી. તાં ૫

શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનનું સ્તવન

સેવા શાંતિ જિણુંદકી. કીજે અતિ સારી રે; અહો કીજે સારી
રે લોંલ. પદપંકજ પૂજે સદા, જેહના નરનારીરે લોં
અહોં-૧ એકવાર સુરલોકમેં, મેઘરથરાજીરે લોં અહોં
છંદ્રે કીધી પ્રસંસા, મોટો ઉપગારીરે લોં અહોં ૨ જિણુ

વેલા મુર ખોલિયો, મિથ્યામતિધારીરે લોં અહોં ધાન-
 તણે એકીરલોરે લોં અહોં મલમૂત્ર લ ડારીરે લોં અહોં ૩
 તીણુમાહે કહેા કયા થકી, એહવી એકતારીરે લોં અહોં ૪
 કીધા દોય પ ખીતણા, ૩૫ બુદ્ધિ વિચારીરે લોં અહોં
 ધ્યાન ધરી ખેઠા તીહા, નરપતિ નિરધારીરે લોં અહોં ૫
 રાખ રાખ કર્તો પડયો, પારંવો તિણુ વાગીરે લોં અહોં
 રાજા રૂડી રીતસુ, લીયો બુચકાગીરે લોં અહોં ૬ લય
 મતે કરે ખાપડો, કોય ન શકે મારી રે લોં અહોં
 પાપી પુઠે આવીયો, હુલ વોડીલ કાગીરે લોં અહોં ૭
 લક્ષ્મીજે નૃપ માહરો, તિમ ખાઉ મારીરે લોં અહોં ૮
 મામ વિના ખાઉ નહિ, નૃપ જાત હુમારીરે લોં અહોં
 લક્ષ નહિ ઘો માહરો, તો હત્યા મારીરે લોં અહોં ૯
 દયા ત્રિજુ તુજને હોસી, હત્યા પરિવારીરે લોં અહોં
 રાજા આપે તેહને, નિજ અગ વિદારીરે લોં અહોં ૧૦
 તો પાતુ નાણ્યો ચિત્તમે, રાય દુઃખ લીગારીરે લોં અહોં
 તિણુ વેલા મુર ખોલીયો, સુરવાણી નાગીરે લોં અહોં ૧૧
 પરીક્ષા કારણ આવીયો, હુછુ આશા માગીરે લોં અહોં
 ઇડ વખાણ્યો તેહવો, જેહવો ઉપગાગીરે લોં અહોં ૧૨
 શુવદયા પ્રતિપાલને નિજ કાજ સુધારીરે લોં અહોં
 રાજા પહોતો મંદિરે, નિજ પોષો પારીરે લોં અહોં
 ૧૩ તેગમે ભવ લાધી ભલી, દોય પદવી મારીરે લોં
 અહોં તીર્થ કર યયા મોલમા, પચમ ચક્ર ધારીરે લોં
 અહોં ૧૪ શાનિ બિનેમર બિનતી, ચિત્તમે અવધારીરે

લો. અહો. લાવસાગર કહે થાય ને, સંઘ મંગલકારીરે
લો. અહો. ૧૬

(૨)

સુનો શિવપુર સ્વામી, અંતરબામી, સારો અમારો કાજ,
અં સોલમજિન અગિરાજીકે નંદા, વિશ્વસેન નરરાજ;
શુદ્ધ સ્વરૂપધારક-સુખકારક, ત્રીન ભુવન સિરતાજરે. સુનો
૧ જનમ સમય પ્રભુ મારી નિવારી, શાંતિ નામ સુખ
સાજ, જગતજીવન સુખકારણ, પ્રગટે ગરીબ નિવાજરે.
સુ. ૨ મહાગોપ મહામાહુણ જગપતિ, નિરયામક
જિનરાજ; ભવ અટવી સત્યવાહ સુહંકર, પ્રભુ દરસણ
લહો આજરે. સુ. ૩ માંડવગઢપતિ શાંતિ જિનેસર; શ્રી
સુપાશ્વમહારાજ; ઓગણીસો ગુણયાસી મેરુ-તેરસ દિન
સુસમાજરે સુ. ૪ લાવ લલે પ્રભુ લેટીયારે, ઇંદોર સંઘકે
સાજ, જિનકૃપા ચંદ્રસૂરિસદા, પ્રભુ સેવાથી શિવરાજરે. સુ. ૫

શ્રી છંદ વિભાગ

શ્રી તીર્થ નમસ્કાર છંદ

ઋષભાદિકે જિનવર ચોવીસ, પ્રહુ ઉઠી પ્રણમું સુજ-
ગીસ ચૌદસયા બાવન ગણધાર, પ્રણમું પ્રભાતે સુખકાર ૧
લાખ અઠાવીસ સહસ અડયાલ, સુવિવર સંખ્યા ચિત્ત
સંભાલ, લાખ ચુમ્માલીસ સહસ ઈયાલ, ચઉદસય છ
સાહુણી વિશાલ. ૨ શ્રાવક સંઘ તણે પરિવાર, લાખ
પંચાવન સમકિત ધાર; અડતીસ સહસ નવ તત્વના બાણ,
દઢ ધર્મા પ્રિય ધર્મ વખાણ ૩. એક કોડ ને તેરે લાખ,

સત્તોત્તર હજાર મુલાખ, શ્રાવિકા જિનશામન જાણ, શીલ
વત વિનય પહાણ ૪ ચઉવિહ મંઘ ચોવીસી માહ,
નિત નિત પ્રણમું ધરી ઉછાહ, ત્રીન ભુવન જિન પ્રતિમા
જેહ, પ્રહસમે પ્રણમુ આણી નેહ ૫ વિહરમાન જિનવર છે
વીસ, કોડી દોય કેવલી જગીસ, કોડિ મહમ દો મુનિવર સાર,
ચરણ કમલ વદુ મુખકાર ૬ જિનવર આણા વરતે જેહ,
દર્શન જ્ઞાન પ્રમુખ ગુણગેહ, 'દેવચદ્ર' વહે મુવિહાણ, ધન
ધન હવિત જન્મ પ્રમાણ ૭

શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ-છ ૬

આણી મનમૂઘ આસતા, દેવ જીહાડે મારવતા, પાર્શ્વ
નાથ મનવાહિત પૂર, 'ચિતામન' મહાગી ચિતા ચૂર ૧.
અણયાલી તોરી આખડી, જાણે કમલતણી પાખડી, મુખ
નીઠા દુખ જાળે ફર—'ચિંતામણ' ૨ કો કેહને કો કેહને
નમે, મહારા મનમા તૂછી જ ગમે, સદા જીહાડે ઉગતે ચૂર
—'ચિતામણ' ૩ જિહાડીયા વાદહેમગ મેલ, વેગી દુમમણ
પાછા ઠેલ, તુ છે મહારે હાજરાહજુર—'ચિતામણ'
૪ એહ સ્તોત્ર જે મનમે ધરે, તેહના કાજ મદાર્થ મરે,
આધિ-બ્યાધિ દુખ જાળે ફર—'ચિતામણ' ૫ મુઝ મન
લાગી તુમમુ પ્રીત, ફુલે કોઈ ન આવે ચિત્ત, કર મુઝ
તેજ પ્રતાપ પ્રચૂર—'ચિતામણ' ૬ ભવભવ દેન્યો તુમ
પદ મેવ, શ્રી ચિતામણ અરિકત દેવ, મમયમુદર કંઈ
શુણ ભરપૂર—'ચિતામણ' ૭

શ્રી નાકોડાજી છંદ

અપને ઘર ખેડા લીલ કરો, નિજપુત્ર ઇલત્રસું પ્રેમ
 ધરો; તુમે દેશ-દિશાંતર કાંઈ દોનૈ, 'નિત નામ જપો શ્રી
 નાકોડો. ૧ મણવાંધિત સગલી આસ ફલેં, સિર ઉપર આમર છત્ર
 ધરૈ, આગલ આલૈ ઝિલમિલ ઘોડૌ—'નિત-નામ' ૨. ભૂત
 પિરેત-પિશાચ વલી, ડાકિણ ને સાકણ જાય ટલી, ઇલ છિદ્ર
 ન લાગે કોઈ ઝોડો—'નિત નામ' ૩. કંઠમાલા ગલ
 ગૂંબડ સગલા, વન ઉંખર રોગ ટલૈ સગલા, પીડા કરૈ ન
 ફૂણગલ ફોડો—'નિત નામ' ૪. એકંતર તાપસીયો દાહુ,
 ઓષધ વિણુ જાય થઈ માઉ, દુઃખે નહિ માયો પગ ગોડૌ-
 'નિત નામ' ૫. ન પડે દુરલિક્ષ દુકાલ કદા, શુભ વૃષ્ટિ સુભીક્ષ્ય
 સુકાલ સદા, તતખિણુ તુમ અમુલ કરમ તોડો—'નિતનામ'
 ૬. તું જગતો તીરથ પાસ પહુ, જિહાં યાત્રા આવે જગત
 સહુ, મુજનૈ ભવ દુઃખથકી છોડૌ, 'નિતનામ' ૭. શ્રી પાંચ્વ
 પ્રભુ મહેવા નગરે, મેં ભેટયા જિનવર હરખ ધરે, ઇમ સમય
 સુંદર કહે ગુણુ જોડો—'નિતનામ' ૮,

શ્રી શાંતિનાથજીનો છંદ

શાંતિનાથકો કીજે જાપ, કોડ ભવોના કાટે પાપ,
 શાંતિનાથજી મોટા દેવ, સુરનર સારે જેહની સેવ. ૧.
 દુઃખ દારિદ્ર જાવે દૂર, મુખ સંપત્તિ હોવે ભરપૂર, ઠંગ ફાંસી-
 ગર જાવે ભાગ; બલતી હોવે શીતલ આગ. ૨ રાજલોકમાં
 કીર્તિ ઘણી, શાંતિ જિનેશ્વર માથે ઘણી, જો ધ્યાવે પ્રભુજીતું
 ધ્યાન, રાજ દેવે અધિકું માન. ૩ ગડ ગુંબડ પીડા ભટ

તથ, દેખી દુશ્મન લાગે પાય, ઘણો લાગ્યો મનનો મર્મ,
 પામ્યો સમકિત કારવા કર્મ ૪ સુણો પ્રભુ મોની અરદાશ, હું
 એવક તમે પૂરો આજ, મુઝ મન ચિતિત કારજ કરો, ચિતા
 આરતિ વિધન જ હરો ૫ મેટો મહારા આલ જ જાલ,
 પ્રભુ મુઝને તુ નયણ નિહાલ, આપની કીર્તિ ઠામોઠામ,
 મુધારો પ્રભુ મહારા કામ ૬ જો નિત્યનિત્ય પ્રભુને રટે, મોતીયા
 મંધા કુલા કટે, એપ લાવણ દોનો જલ જાય, વિણ ઓપધ
 કટ જાવે છાય ૭ શાતિનાથના નામથી થાય, આખે હુદ
 પડલ કટ જાય, કમલો પીલો જલજલ ઝટે, શાતિ જિનેશ્વર
 શાતિ કરે ૮ ગરમી વ્યાધિ મિટાવે ગેગ, મજ્જન
 મિલનનો મલે મયોગ, એહવો દેવ ન હીમે ઔર, નહી
 ચાલે દુશ્મનકો જોર ૯ હુટારા મળ જાવે નામ, દુર્જન
 ફીટી હોવે દાસ, શાતિનાથની કીર્તિ ઘણી, કૃપા કરો તમે
 ત્રિભુવન ઘણી ૧૦ અરજ કરૂ છુ જોડી હાય, આપમુ
 નહી કોઈ છાની જાત, દેખ રહ્યા છાં પોતે આપ, કાટો
 પ્રભુજી મહારા પાપ ૧૧. મુજ મન ચિતિત કરિયો કાજ,
 રાખો પ્રભુજી મહારી લાજ, તુમ સમ જગમાહિ નહીં કોય,
 તુમ ભજવાથી ગાના હોય ૧૨ તુમ પામ ચલે નહી મરકી
 ગેગ, તાવ તેજરો નાખે તોડ. મારિ મિટાઈ કીધી પ્રભુ
 શાતિ, તુઝ ગુણનો નહી આવે અત. ૧૩ તુમને સમરે
 આધુ અની, તુમને સમરે જોગી જતી, કાટો અકટ રાખો
 માન, અવિચલ પતુ આપો ધાન ૧૪ અવત અદારદ
 ચોગણું જાણુ, દેશ માલવો અધિક વખાણુ, શરદ જાવરા

ચૈતર માસ, ૬૦ પ્રભુ તુમ ચરણોકા દાસ. ૧૫. ઋષિ રૂઝનાચણ
કીધો છંદ, કાઠો પ્રભુ મહારા કંદ, ૬૦ જોડે પ્રભુજની વાટ,
મુઝ આરતી ચિંતા સવિ કાટ ૧૬.

શ્રી સંકટ મોચન છકતીસા

“ હોહા ”

શ્રી ગુરુદેવ દયાલ કે, મનમેં ધ્યાન લગાય, અદ્ય
સિદ્ધિ નવનિધિ મિલે, મનવાંછિત ફલ પાય. “ચૌપાઈ”
શ્રી ગુરુ ચરણ શરણ મેં આયો, દેખ દરસ મન અતિ
સુખ પાયો, દત્ત નામ દુઃખ લંબન હારા, બિજલી પાત્ર
તલે ધરનારા ૧, ઉપશમ રસકા કન્દ કહાવે, જો સુમરે ફલ
નિશ્ચય પાવે, દત્ત સમ્પત્તિ, દાતાર દયાલુ, નિજ લકતન
કે હૈ પ્રતિપાલુ. ૨ આવન વીર કિયે વશ ભારી, તુમ
સાહિબ જગમેં જયકારી, જોગણી યૌસઠ વશ કર લીની,
વિદ્યા પોથી પ્રકટ કીની. ૩. પાંચ પીર સાધે બલકારી,
પાંચ નદી પંજળ મઝારી, અન્ધોંકી આંખેં તુમ ખોલી,
ગૂંગો કે દે હીની ખોલી. ૪ ગુરુ વલ્લભ કે પાટ બિરાજે,
સૂરિન મેં સૂરજ સમ સાજે, જગમેં નામ તુમહારો કહિયે,
પરતિબ સુર તરુ સમસુખ લહિયે. ૫. ઈદ દેવ મેરે ગુરુ
દેવા, ગુણીજન મુનિજન કરતે સેવા, તુમ સમ ઔર દેવ નહીં
કોઈ, જો મેરે હિતકારક હોઈ. ૬. તુમ હો સુરતરુ વંછિત
દાતા, મૈં નિશ દિન તુમરે ગુણ ગાતા, પાર બ્રહ્મ ગુરુ હો
પરમેશ્વર, અલખ નિરંજન તુમ જગદીશ્વર ૭ તુમ ગુરુ નામ

મેઘ સુખ દેતા, જપત પાપ કોટિ કટ જતા, કૃપા તુમ્હારી
 જિન પર હોઈ, દુઃખ કટ નહી પાવે મોઈ. ૮ અભયદાન દાતા
 સુખકારી, પરમાત્મ પૂરણ બ્રહ્મચારી, મહાશક્તિ બલ શુદ્ધિ-
 વિધાતા, મૈ ગુરુ નિત ઉઠે તુમ્હે મનાતા ૯ તુમ્હારી મહિમા ઉ
 અતિ ભારી, દૂટી નાવ નઈ કર ડારી, દેશ દેશમે વગલ
 તુમ્હારા, સઘ સકલ કે હો રખવાલા ૧૦ સર્વ સિદ્ધિ
 નિધિ મગલ દાતા, દેવ પરી મળ શીશ નમાતા, મોમવાર
 પુનમ સુખકારી, ગુરુ દર્શન આવે નરનારી. ૧૧ ગુરુ છલને
 કે ક્રિયા વિચારા, શ્રાવિકા ઉપ જોગણી ધારા કીલી ઉજ-
 ચિની મઝધારા, ગુરુ ગુણ અગણિત ક્રિયા વિચારા ૧૨
 હો પ્રસન્ન હીને વરદાના, માત જો પમરે મહી દરમ્યાના,
 યુગપ્રધાન પદ જન કિલકારા, અળડ માન ચૂર્ણ કર ડાલા
 ૧૩ માત અગ્નિકા પ્રકટ ભવાની, મંત્ર કલાધારી ગુરુશાની,
 સુગલ પૂત ડો તુરત જિલાયા, લાખો જન કે લૈન
 બનાયા ૧૪ દિલ્લીમે પતગાહ બુલાવે, ગુરુ અહિસા
 દર્શ દહરાવે, ભાદો ચૌદમ સ્વર્ગ સિધારે, મેવક જન કે
 મકટ દારે ૧૫ પૂજે દિલ્લી મે ધ્યાવે, મકટ નહિ મપને
 મે આવે, અમે દાદા સાહબ મેરે, હમ આકર મરજુન
 કે મેરે ૧૬ નિગદિન કીઝ ગોરે કાલે, હાજિર હુકમ ખડે
 રખવાલે, કુશલ કગલુ લીનો અવતારા, મદ્દગુરુ મેરે માનિ-
 ધકારા ૧૭ રખતી જહાજ બજાટી તારી, પખી ઉપ ધરો
 કિલકારી, મઘ અચભા મનમે લાવે ગુરુ તબ ગુલ વ્યાખ્યાન
 મેં હાલ સુનાવે. ૨૮ ગુરુ વાતી સુન મળ હરખાયે, ગુરુ

લવતારણુ તરણુ કહાયે, સમય સુન્દર કી પંચ નદીમેં, ક્રેટ ગર્ભ
 જહાજ નર્મ કી છિન મેં. ૧૯ અળ હેં સદ્ગુરુ મેરી
 ખારી, મુઝ સમ પતિતન ઔર લિખારી, શ્રીજિનચન્દસૂરિ
 મહારાજ, ઔરાસી ગચ્છ કે સિરતાજ. ૨૦ અકબર કે
 અલક્ષ છુડાયો, અમાવસ કે ચાંદ ઉગાયો, ભદ્રારક પદ નામ
 ધરાવે, જય જય જય જય ગુણિ જન ગાવે ૨૧. લક્ષ્મી
 લીલા કરતી આવે, ભૂખા ભોજન આન ખિલાવે, ખ્યાસે
 ભક્ત કે નીર પિલાવે, જલધર ઉણ વેલા લે આવે.
 ૨૨. અમૃત જૈસા જલ ખરસાવે, કભી કાલ નહીં પડને
 પાવે, અન ધન સે ભરપૂર બનાવે, પુત્ર પૌત્ર બહુ સમ્પત્તિ
 પાવે. ૨૩. આમર યુગલ હુલે સુખકારી, છત્ર કિરણીયા
 શોભા ભારી, રાજ રાણા શીશ નમાવે, દેવ પરી સબહી
 ગુણુ ગાવે. ૨૪. પૂર્વ પશ્ચિમ દક્ષિણ તાંઈ, ઉત્તર સર્વ
 દિશા કે માંહી, જોત જાગતી સદા તુમહારી. કદપતરુ સદ્-
 ગુરુ ગણુધારી. ૨૫. વિજય ઈન્દ્રસૂરિ સૂરીશ્વર રાજે, છડી-
 દાર સેવક સંજ સાજે, જો યહુ ગુરુ ઇકતીસા ગાવે,
 સુંદર લક્ષ્મી લીલા પાવે. ૨૬. જો યહુ પાઠ કરે
 ચિત્તલાઈ, સદ્ગુરુ ઉનકે સદા સહાઈ, વાર એક સૌ આઠ
 જો ગાવે, રાજદંડ બન્ધન કટ જાવે. ૨૭. સંવત આઠ
 દોય હજારા, આસી તેરસ શુક્ર વારા, શુભ સુહરત વર
 સિંહ લગન મેં, પૂરણકીનો જોઠા મગન મેં. ૨૮ 'દોહા' સદ્-
 ગુરુકા સ્મરણ કરે, ધરે સદા જો ધ્યાન, પ્રાત ઉઠી પહિલે
 પઠે, હોય કોટિ કલ્યાણ. ૨૯. સુનો રતન ચિંતામણિ,

મદ્દશુર્ગ દેવ મહાન, વન્દન શ્રી ગોપાલકા, લીજે વિનય
વિધાન ૩૦ ચરણ શરણ મેં મૈ રહું, રખિયો મેરા ધ્યાન,
બૂલચૂક મીટી કરો, હે મેરે ભગવાન. ૩૧

શ્રી ભૈરનાથનો સ્તવન

આવોજી આવો ભૈરનાથ, હો નાકોડા વાલે હાથ
ખડ્ગ ધારી, ડમરૂકી શોભા ન્યારી, ચોસઠ જોગનીયો રો
સાથ, હો નાકોડા વાલે ૧ અષ્ટ ભુજકે ધારી, શત્રુ કે હો
ખનહારી, એમે દયાલુ દીનાનાથ, હો નાકોડા વાલે, ૨
ધ્યાન તુમારા ધર, કારજ હુમારા સારો, શ્રી સઘ કે
ઉપર યારો હાથ, હો નાકોડા વાલે ૩

શ્રી માંગલિક પદ

ચઉદ પૂર્વમા માર, મત્ર લણો નવકાર, જપતા
જય જયકાર, હો સહીયરો મંત્ર લણો નવકાર ૧ નવપદ
નવમરો હાર, નવપદ જગમા સાર, નવપદ દોહિલો આધાર,
હો સહિયરો ૨ અડસઠ અક્ષર ઘડીયો, ચઉદ રતન શુ
જડીયો, શ્રાવકને ચિત્ત ચડીયો, હો મહીયરો ૩ અક્ષર
પચ રતન, છવઠ્યા શુ જતન, જે પાલે તેને ધન્ય, હો
મહીયરો ૪ જે નરનારી લણશે, તે સુખ સંપદા લેશે,
મેવકને સુખ થાશે, હો સહીયરો ૫ કીપાય દ્રણની વાણી,
સુણતા અમિય સમાણી, મોક્ષ તણી નિસાણી, હો મહીયરો ૬

શ્રી પંચપરમેષ્ઠિ પદ

અરિહંત સિદ્ધ એક ગાઠડી, અલગી ન મેલુ એકજ
ઘડી, સાર થોડો ને મૂલ્ય જ ઘણું, અમુલખ મારે હાથે

ચર્યુ. ૧. લઈ સંજમ ધારે હૃદય મોઝાર, વાવતાં નવિ આંવે
 પાર; અરિહંત સિદ્ધના ગુણ છે ઘણા, ચોવીશે તીર્થ કર
 તણાં ૨ અરિહંત સિદ્ધને ધ્યાવે જેહ, નવ નિધિ નિત્ય
 પાવે તેહ; આચાર્ય પાસે અર્થ વંચાય, ચતુર્વિધ સંઘ
 સાંભળવા જાય ૩ ઉપાધ્યાય તો આપે પાઠ, સાધુ સાધવી
 ભણે દિન રાત; શ્રાવકનાં ક્ષીધાં વ્રત ખાર, જે પાળે તેનો
 ધન્ય અવતાર ૪ રાગ ગયો ને નિર્મળ થયા, કર્મ અપાવી
 મોક્ષે ગયા; દ્વેષ ગયો ને ઉપશમી થયા, ચારિત્ર લઈને
 નિર્મળ થયા ૫ સાત ક્ષેત્રે જે ધન વાવરે, તે ભવ સાયર
 હેલા તરે; માણુક મુનિ એણી પરે ભણે, નહિ કોઈ
 જિનશાસન તોલણે ૬

શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિ સંત્ર

ઓંજિતું ઓંજિતું ઓંજિ ઉપશમધરી ઓંહાં પાર્શ્વ
 અક્ષર જપંતે, ભૂત ને પ્રેત જોતીંગ વ્યંતર સુરા, ઉપશમે વાર
 એકવીસ ગુણંતે ઓંજિતું ૧ દુષ્ટ ગ્રહ રોગ શોક જરા,
 જંતુને તાવ એકાંતરો, દિનતપંતે; ગર્ભ બંધન વારણ સર્પ
 વીંછી, વિષ ખાલકા ખાલની વ્યાધિ હંતિ. ઓં ૨ શાયણિ
 ડાયણિ રોહિણી રાંધણી; ફેટીકા મોટીકા દુષ્ટ હંતિ, દાઢ ઉંદર
 તણી કોલ નોલા તણી, સ્વાન શીયાલ વીકરાલ હંતિ ઓં ૩
 ધરણ પદ્માવતી, સમરી શોભાવતિ, વાત અઘાટ અટવી અટંતે,
 લક્ષ્મી હુંદો મલે, સુજસ વેલા વલે, સયલ આસા ફલે મન
 હસંતે ૪ અષ્ટ મહાભય હરે, કાનપીડા ટલે, ઉતરે શુલ
 શીશક ભણંતે, વદતિ વર પ્રીત શ્યુ, પ્રીતિવિમલપ્રભો,
 પાર્શ્વજિનનામ અભિરામ મંતે. ઓં ૫

ૐ અહં પદ ધુન

નમઃ-ઋષભ દયાલાલ જગ પ્રતિપાલા, ૐ અહં
 ૐ અહં મેરે, મનમે હરદમ, રહા કરે, ૐ અહં ૐ
 અહં પાવન, રત્ન રસના મે બહા કરે ૐ અહં મે ૐ
 અહં તૂ, ૐ અહં યહ આતમ હૈ, ૐ અહં તન્મય શિવ
 મુન્દર, ૐ અહં પરમાતમ હૈ, ૐ અહં ગુણ કૌપાય-
 સ્મરિ ગાતે, ૐ અહં પદવી પાતે, ૐ અહં ૐ અહં
 જય જય, ૐ અહં હૈ મન ભાર્તે,

શ્રી, જિનદત્તસૂરિ સ્તુતિ

દામાનુદામા ઈવ સર્વદેવા, યદીય પાદાન્જલસે લુઠંતિ,
 મઝ્ઝદ્ધી કલ્પતરુ સહ્યા, -દ્યુગપ્રધાનો જિનદત્તસૂરિ : ૧
 ચિતામણિઃ કલ્પનરુવરાહઃ, કુર્વન્તિ લબ્યાઃ કિમ્બુ દામગંધ્યા,
 પ્રમીદન શ્રીજિનદત્ત સૂરે, મર્વ પદ હસ્તિપદે પ્રવિષ્ટમ ૨
 નો યોગી ન ચ યોગિની ન ચ નરાધીશસ્ય નો શાક્તિની, નો વેતાલ
 પિશાચરાક્ષસગણા નો નાગ શોકી લયમ્, નો મારી ન ચ વિશ્વ
 કમ્પમૃતય પ્રીત્યા પ્રહુન્ધુચ્ચૈડ, યસ્તે શ્રીજિનદત્ત સૂરિ-
 શુરવે નામાક્ષર ધ્યાયતિ ૩

શ્રી તાવકા છંદ

ૐ નમો આનંદપુર, અજયપાલ રાજન માતા
 અજયા જનમિયો, લવર તુ કૃપાનિધાન ૧ માન ડય ગદ્ગતે
 મુખે, હગ્વા જેલ જગત, નામ ધરાવી જૂજૂવા, પચર્યો તુ
 દીન દિત ૨ એકાનગે જેલાતગે, તીઓ ચોમો નામ, મીત
 મુ વિપમજવરો એ સાતે તુજ નામ ૩

છંદ માલ દામ....

એ સાતે તુજ નામ સુરંગા, જપતાં પૂરે કોડિ ઉમંગા,
તેં નામ્યા જે જલિમ જુંગા, જગમાં વ્યાપી તુજ જસંગા.
૪ તુજ આગે ભૂપતિ સવિ રંગા, ત્રિભૂવન મેં વાળેં
તુજ ડંગા, માને નહિં તું કેહને નિશંગા, તું તૂઠો આપે
સોવન ટંગા. ૫ સાધક સિદ્ધ તણા મદ મોડે, અમુર સુરા
તુજ આગલ દોડે, દુષ્ટ ધિષ્ટના કંધર તોડે, નમિ ચાલે
તેહને તું છોડે. ૬ આવંતો થરહર કંપાવે, ડાહ્યાને જિમ
તિમ બહેકાવે, પહેલો તું કડિમાંથી આવે, સૌ સીરખ પન
સીત ન જાવે. ૭ હીહી હું હું કાર કરાવે, પાંસલિયાં હાંડાં
કરડાવે, ઉનાલે પણ અમલ જગાવે, તાપે પહિરણમાં
મૂતરાવે. ૮ આસો કાર્તિકમાં તુજ જોરો, હઠયો ન માને
ધાગો દોરો, દેશ વિદેશ પડાવે સોરો, કરે સગલ તું તાતો
દોરો. ૯ તું હાથીના હાડાં ભાજે, પાપીને તોતે કર પાંજે,
ભગતવચ્છલ લંકતેં જો રંજે, તો સેવકને કોઈ ન ગાંજે. ૧૦
ફોડે તું ડક ડમરુ ડાકં, સુરપતિ સરિખા માને હાકં,
ધમકે ઘુંસડ ધીસડ ધાકં, ચડતો ચાલે ચંચલ ચાકં. ૧૧
પિસુણ પછાડણ નહિં કો તોથી, તુજ જસ ખોલ્યા જય ન
કોથી, સીઅણ વિલંબ કરો એ થોથી, મહિર કરી અલગા
રહો મોથી. ૧૨ ભગત થકી એવડી કાં ખેડો, અબલ અમીના
છાંટા રેડો, રાખો ભગતનો એ નિવેડો, મહારાજ મૂકો
મુજ કેડો. ૧૩ લાજવસો મા અજયા રાણી, ગુરુ આણી
માનો ગુણખાણી, ઘરે સીધાવો કરુણા આણી, કહું છું નાકે

લીટી તાણી. ૧૪ મત્ર સહિત, એ છન્દ ને પઢસે, તેહને
તાવ કદિ નહિં ચઢમે કાતિ કમલા દેહે નીરોગ, લહેસે
નવલા લીલા લોગ ૧૫

કલશ

ૐ નમો ધરી આદિ બીજ, ગુરુનામ વહીજે આન-
દ્યુરે અવનીશ, અજયપાલ આખીજે અજ્યા જાત અઠાર,
વાચર્ધમાતે વેટા, જપતા એહી જ જાપ, લગતમુ ન કરે
મેઠા ઉતરે અગ અઢીય, પક્ષમે તારી વયણે મુદા, કહે કાન્તિ
ગેગ નાવે, કહે માર મત્ર ગણીયે મહા ૧૬

શ્રી ચાર શરણા

મુજને ચાર શરણા હોજો, અરિહત સિદ્ધ મુસાધુજી,
કેવલી ધર્મ પ્રકાશીયો, રત્નત્રય અમુખ લાધોજી. મું ૧
ચક્રગતિ દુઃખ છેદવા, સમરથ શરણા ચારોજી, પૂર્વે મુનિ-
વર ને હુઆ, તેણે કીધા શરણા તેહોજી મું ૨ મ સાર
માહી છવને, સમરથ શરણા ચારોજી, ગણિ મમયમુંદર
એમ કહે, કહ્યાણ મગલકારોજી મું ૩ લાખ ચોરાખી છવ
ખમાનીએ, મન ધર્મી પરમ વિવેકજી, મિચ્છા મિ દુષ્કંઠ
દીનિએ, જિનવચને લહીએ ટેકોજી લાં ૪ સાત લાખ
જૂ-દગ-તેઉ-વાડના, દશ ચૌદ વનના ભેદોજી, પદ વિગલ
મુર નિરી નારકી, ચઉ ચઉ ચઉદે નરના ભેદોજી લાં ૫
માહું ગૈર નદી છે દોષમુ, મહમુ મિત્ર મલાવોજી,
ગણિ મમયમુંદર એમ કહે, પાખીએ પુણ્ય પ્રભાવોજી
લાં ૬ પાપ અદારે છવ પગિદુરો, અરિહત સિદ્ધની ગાખેજી,

આલોવ્યા પાપ છુટીએ, ભગવંત એણી પરે ભાખેછ. પાં ૭
 આશ્રવ કષાય દોય બંધવા, વલિ કલહ અભ્યાખ્યાનછ;
 રતિ અરતિ પૈશુન નિંદના, માયા મોહ મિથ્યાતછ.
 પાં ૮ મન વચન કાયા એ જે કર્યા, મિચ્છા મિ દુષ્કર્ત તે
 હોજેછ; ગણિ સમયસુંદર એમ કહે, જૈન ધર્મનો મર્મ
 એહોછ. પાં ૯ ધન ધન તે દિન સુજ કદિ હોસ્યે, હું
 પામીશ સંજમ સુધોછ; પૂર્વ ઋષિ પંથે ચાલશું, ગુરુ-
 વચન પ્રતિબુધોછ. ધં ૧૦ અંતપંત લિક્ષા ગૌચરી, રણ
 વને કાઉરસગ કરશુંછ; સમતા શત્રુ મિત્ર ભાવશું, સંવેગ
 સુધો ધરશુંછ. ધં ૧૧ સંસારના સંકટથકી, હું છૂટીશ
 અવતારોછ; ધન ધન સમયસુંદર તે ધકી, તો પામીશ
 ભવનો પારોછ. ધં ૧૨૦

શ્રી નવકાર મહામંત્ર મહિમા

પઠો મંત્ર નવકાર, સદા સંકટ ઉવારે, પઠો મંત્ર નવકાર.
 તાવ તેજરો નિવારે. ૧ પઠો મંત્ર નવકાર. ભાગ્યભંડાર
 હુએ ભરપૂર, પઠો, મંત્ર નવકાર, કાયરજન હુવે શૂર. ૨
 પઠો મંત્ર નવકાર, દુઃખ આપદા ટાલે, પઠો મંત્ર નવકાર.
 મોક્ષ મારગકું આલે. ૩ જપીએ મંત્ર જિનવરતણો, દિન
 દિન જશ અધિકો ચહે, નવકાર મંત્ર પઠયા પીછે, પ્રાણી
 એાર મંત્ર કાહેકું પઠે. ૪ પિંગલ પઠયો ન પારસી, ભળ્યો
 ન તર્ક સંબંધ, નવકારના નવપદ થકી, સદા કરો આનંદ.
 ૫, સાત અક્ષર એ પઠો, પઠો પંચ ચિત્તલાય, સાત સાગરનો
 આઉધો, પઠત પાપ સ્થળ જાય. ૬ કાચા સગપણ કુટુંબકા,

મિલ મિલ 'વિછડી જાય, સાચો સગપણ ધરમકો, સો
અવિચલ મેલો થાય ૭ વ્યાઝ સરણા એ મહી, ઔર
ન સરણા કોઈ, જે નરનારી આદરે, તે અક્ષય-અમર પદ
હોઈ ૮ [અજમેરસે ઉપલબ્ધ પ્રાચીન હસ્તલખિત
પ્રકીર્ણ પત્રોમે સે]

શ્રી નેમનાથનો સલોકો

મરત્વતી માતા હું તુમ પાય લાગુ, દેવ ગુરૂ તણી
આજા માણુ, જિહ્વા અગ્રે તુ એસજે આઈ, વાણી તણી
તું કરજે સવાઈ ૧ આઘો પાછો કોઈ અક્ષર થાવે, માફ
કરજો જે દોષ કાઈ નાવે, તગણુ સગણુ ને જગણુના ઠાંઠ,
તે આદે દઈ ગણુ છે આઠ ૨ ફીયા સારા ને કીયા
નિષેધ, તેનો ન જાણુ ઉડારથ લેદ, કવિજન આજળ
મારી શ્રી મતિ, દોષ ટાળજો માતા સરસ્વતી. ૩, નેમજી
કેગ દાહજી સલોકો, એક ચિત્તેથી સાલળજો લોકો, રાણી
શિવાદેવી સમુદર રાજા, તમ્મ કુળ આબ્યા કરવા દીવાળ ૪
ગર્ભે કાર્તિક વદી બારસે રહ્યા, નવ મામવાડા આઠ દિન
થયા, પ્રભુજી જનમ્યાની તારીખ જાણુ, શ્રાવણ શુદ્ધિ પાચમ
ચિત્રા વખાણુ. ૫ જનમ્યા તણી તો નોખત વાગી, માતા
પિતાને ફીધા વડલાગી તરિયા તોરણુ બાખ્યા છે બાર,
ભરી મુક્તાક્ષણ વધાવે નાર ૬ અનુક્રમે પ્રભુજી મહોટા રે
યાય, કીટા કરવાને નેમજી જાય મરજો સરખા છે મ ગાતે
કોરા, લટકે બહુ મૂલા દલગી તોરા ૭, રમત કરતા

જાય છે તિહાં. દીઠી આયુધશાળા છે જિહાં; નેમ પૂછે છે સાંલજો બ્રાત, આ તે શું છે રે કહો તમે વાત. ૮ ત્યારે સરખા સહુ બોલ્યા ત્યાં વાણ, સાંલજો નેમજી અતુર સુબળ, તમારો ભાઈ કૃષ્ણજી કહીયે, તેને બાંધવા આયુધ જોઈએ. ૯. શંખ ચક્ર ને ગદા એ નામ, બીજો બાંધવ ઘાલે નહી હામ, એહવે બીજો કોઈ બળીયો ને થાય, આવા આયુધ તેને બાંધાય. ૧૦ નેમ કહે ઘાલું હું હામ, એમાં ભારે શું મોટું કામ; એવું કહીને શંખ જ લીધો, પોતે વગાડી નાદ જ કીધો, ૧૧. તે ટાણે થયો મહોટો ડમહોલ, સાગરના નીર ચઢ્યા કલ્લોલ; પરવતની ટુંકો પડવાને લાગી, હાથી ઘોડા તો જાય છે લાગી. ૧૨. ઝબકી નારીએ નવ લાગી વાર, તુટ્યા નવસરા મોતીના હાર, ધરા ધ્રુજ ને મેઘ ગડગડીયો, મહોટી ઈમારતો તુટીને પડીયો. ૧૩. સહુના કાળજા ફરવાને લાગ્યાં, સ્ત્રી અને પુરૂષ જાય છે લાગ્યા; કૃષ્ણ બલભદ્ર કરે છે વાત, ભાઈ શો થયો આ તે ઉત્પાત. ૧૪. શંખનાદ તો બીજો નવ થાય, એવો બળિયો તે કોણ કહેવાય; કાઢો બખર આ તે શું થયું, લાગ્યું નગર કે કોઈ ઉગરીયું. ૧૫. તે ટાણે કૃષ્ણ પામ્યા વધાઈ, એ તો તમારો નેમજી ભાઈ; કૃષ્ણ પૂછે છે નેમને વાત, ભાઈ શો કીધો આ તે ઉત્પાત. ૧૬ નેમજી કહે સાંલજો હરિ, મેં તો અમસ્તી રમત કરી, અતુલી અળ દીહું નાનુડે વેશે, કૃષ્ણજી જાણે એ રાજને લેશે. ૧૭ ત્યારે વિચાર્યું દેવ મે રારિ, એને પરણાવું સુંદર નારી,

'ત્યારે બળ એનું ઓછું' ને થાય, તો તો ! આપણે અહીં
 રહેવાય ૧૮ એવો વિચાર મનમાં આણી, તેડયા લક્ષ્મીજી
 આદિ પટરાણી, જળકીડા કરવા તમે સહુ જાઓ, નેમને
 તમે વિવાહ મનાવો ૧૯ આલી પટરાણી સરવે માળે,
 આલો દેવરીયા નાવાને' કાળે, જળકીડા કરતા બોલ્યા ડક-
 મણિ, દેવરીયા પરણો છબીલી રાણી ૨૦. વાઢા નવિ
 રહિયે દેવર નગીના, લાવો દેરાણી 'રગના લીના, નારી
 વિના તો હુ ખ છે ઘાટુ, કોણ રાખશે ખાર ઉઘાટુ ૨૧
 પરણ્યા વિના તો કેમજ આલે, કરી લટકો ધરમાં કોણ માલે,
 'ચૂલો કુકશે પાણીને ગળશે, વેલા મોડા તો લોજન કરશે
 ૨૨ 'ખારણે જશે અટકાવી તાણુ, આવી અસુરા કરશે
 વાણુ, હીવાળત્તી ને કોણ જ કરશે, લીખ્યા વિના તો ઉકરડા
 વળશે, ૧૩, વાસણ ઉપર તો નહી આવે તેજ, કોણ પાથરશે
 તમારી મેજ, પ્રજાતે હુખો ખાખરો ખાશે, દેવતા લેવા
 સાજરે જશે ૨૪. મનની વાતો તો કોણને કહેવાશે, તે
 દિન નાગીનો ઓરતો થાશે, પદોણા આવી ને પાછા જશે,
 દેશ-વિદેશે વાતો બહુ થાશે ૨૫ મહોટાના છોડ નાનેથી
 વરીયા, માડ કહ્યું તો માનો દેવરિયા, ત્યારે સત્યલાભા
 બોલ્યા ત્યા વાણુ, સાબળો દેવગીયા ચતુર મુજણ ૨૬
 ભાખીનો લરાઓ નાગીને જશે, પરણ્યા વિના કોણ પોતાની
 ધાશે, પહેરી ઓઢીને આગણે કરશે, ઝાઝાવાના તો તમને
 કરશે ૨૭ ઉચા મન લાલી ડેરા કેમ સહેશે, મુખદુ ખ
 ની વાન કોણ આગળ કહેશે, માટે પરણોને પાતળીયા

રાણી, હું તો નહીં આપું નાવાને પાણી. ૨૮. વાંઢા
 દેવરને વિથાસે રહીએ, સગા વહાલામાં હલકાંજ થઈએ;
 પરણ્યા વિના તો સુખ કેમ થાશે, સગાને ઘેર ગાવા કોણ
 જાશે. ૨૯. ગણેશ વધાવતા કેને મોકલશે; તમે જાશે તો
 શી રીતે લખશે, દેરાણી કેરો પાડ જાણીશું ! છોરુ ધાશે
 વિવા તો માણીશું. ૩૦. માટે દેવરિયા દેરાણી લાવો,
 અમઉપર નથી તમારો દાવો, ત્યારે સધિકા આઘેરા આવી;
 બોલ્યા વચન તો મોઢું મલકાવી. ૩૧. શી શી વાતો રે કરો
 સખી, નારી પરણવી રમત નથી; ઠાયર પુરૂષનું નથી
 એ કામ; વાપરવા જોઈએ ઝાઝેરા દામ. ૩૨. ઝાંઝર તુપુર
 ને ઝીણી જવમાલા, અણઘટ વીંછીઆ ઘાટે રૂપાળા; પગ-
 પાને ઝાંઝી ધુધરીએ જોઈએ, મહોટે સાંકળે ધુધરા જોઈએ.
 ૩૩. સોના ચૂડલો ગુજરીના ઘાટ, છલ્લા અંગુઠી અરિસા
 ઠાઠ; ધુધરી પોંચી ને વાંક સોનેરી, ચંદન ચુડીની શોભા
 ભલેરી. ૩૪. કલ્લાં સાંકળા ઉપર સિંહમોરા; મરકત બહુ
 મૂલા નંગ ભલેરા, તુલશી પાટિયાં જડાવ જોઈએ, કાલી કંઠથી
 મનડું મોહિએ. ૩૫, કાંઠલી સોહીએ ધુધરીયાળી, મનડું
 લોભાયે ઝુમણું ભાળી, નવસેરો હાર મોતીની માળા, કાને
 કટોડા સોનેરી ગાળા. ૩૬. મચકણિયાં જોઈએ મૂલ્ય ઝાઝાનાં,
 ઝીણું મોતી પણ પાણી તાજનાં; નીલવટ ટીલડી શોભે
 બહુ સારી, ઉપર દામણી મૂલની ભારી; ચીર ચુંદડી ઘર
 ચોળાં સાડી, પીલી પટોલી માગશે દહાડી. ૩૭. બાટ
 ચુંદડીએ કસળી સોહિએ, દશરા દીવાળી પહેરવા જોઈએ,

મોઘા મૂલની કંમખાં કહેવાય, એવડું નેમથી પૂર કેમ થાય
 ૩૮ માટે પરણ્યાની પાડે છે નાંય, નારીનું પુર શી રીતે
 થાય, ત્યારે લક્ષ્મીજી જોલીયા પટરાણી, દીયરના મનની
 વાતો મેં જાણી ૩૯ તમારૂં વયણ માથે ધરશું, જેઉંનું
 પૂર અમો કરશું, માટે પરણોને અનોપમ નારી, તમારો
 લાઈ દેવ મોરારી ૪૦ ખત્રીશ હજાર નાગી છે જેહને,
 એકનો પાડ ચડશે તેહને, માટે હૃદયથી ફીકર ટાળો, કાકાજી
 કેરૂં ઘર અન્નવાળો ૪૧ એવું સાબળી નેમ ત્યા હમિયા,
 બાબીના જોલ હૃદયમા વસિયા, ત્યાં તો કૃષ્ણને દીધી
 વધાર્ષ, નિશ્ચે પરણશે તમારો લાઈ, ઉશ્ચમેન રાંજ ઘેર છે
 બેટી, નામે રાજૂલ ગુણની પેટી ૪૨ નેમજી કેરો વિવાહ
 ત્યાં કીધો, ગુલ લગ્નનો દિવસ લીધો, મડપ મડાંચા
 કૃષ્ણજીરાય, નેમને નિત્ય કુલેકા થાય ૪૩ પીઠી ચોળે ને
 માનિની ગાય, ધવળ મેં ગળ અતિ વરતાયે, તરીયા તોરણ
 બાધ્યા છે ખહાર, મળી ગાય છે મોહાગણ નાર ૪૪.
 જાન સજાર્ક કરે ત્યા સારી, હલખલ કરે ત્યા દેવ મોરારી,
 વહુવાર વાતો કરે છે છાને, નહી રહીયે ઘેર ને જાઈશું
 જાને ૪૫. છપ્પન કેરોડ જાદવનો સાથ, લેળા કૃષ્ણ ખલ-
 લાત્રાત, ચડીયા ઘોડલોં મ્યાનાં અસવાર, સુખ પાલ
 કેરો લાગે નહિ પાર ૪૬, ગાડા વેલો ને જગીઓ ખડુ
 જોડી, મ્યાના ગાડીએ જોતર્યા ધોરી, જેડા જાદવ તે વેહ
 વાકડીયા, મોવન મુગટ હીરલે જડિયા ૪૭ કડા પોચીયો
 ખાતુમ ધ કળીયા, શાલો દુગાલો ઝોટે છે રમીયા, છપ્પન
 ૬ ૫ મા ૧૨

કોટી તો ખરોખરીયા જાણું, બીજા જાનૈયા કેટલા વખાણું.
 ૪૮. જાનડીઓ શોભે બાલુકે વેશે, વિવેક મોતી પરાવે
 કેશે; સોળ શણગાર ધરે છે આંગે, લટકે અલખેલી ચાલે
 ઉમંગે. ૪૯. લીલાં વટ ટીલી દાંમણી ચળકે, જેમ વિજળી
 વાદળે ભલકે, અંદ્રવદની મૃગા જો નેણી, સિંહલંકી જેહની
 નાગશી વેણી. ૫૦. રથમાં બેસી બાળક ધવરાવે, બીજી
 પોતાનું ચીર સમરાવે; એમ અનુક્રમે નારી છે ઝાઝી,
 ગાય ગીત ને થાય છે રાજી. ૫૧. કોઈ કહે ધન્ય રાજુલ
 અવતાર, નેમ સરીખો પામી ભરથાર; કોઈ પુણ્ય નેમનું
 ભારી, તે થકી મળી છે રાજુલ નારી, પર એમ અન્યો
 અન્ય વાદ વદે છે, મહોઠાં મલકાવી વાતો કરે છે; કોઈ
 કહે અમે જઈશું વહેલી, બળદને ધી પાઈશું પહેલી. ૫૩.
 કોઈ કહે અમારા બળદ છે ભારી, પહોંચી ન શકે દેવ
 મોરારી; એવી વાતોના ગપોલા ચાલે, પોત પોતાના
 મનમા મહાલે. ૫૪, બહોંતેર કળા ને બુદ્ધિ વિશાળ,
 નેમજી નાહીને ધરે શણગાર; પહેર્યા પીતામ્બર જરકશી
 જામા, પાસે ઉભા છે નેમના મામા. ૫૫. માથે મુગટ તે
 હીરલે જડિયો, બહુ મૂલો છે કસબીનો ઘડિયો; ભારે
 કુંડલ મહમૂલાં મોતી, શહેરની નારી નેમને જોતી. ૫૬.
 કંઠે નવસરો મોતીનો હાર, બાંધ્યા બાબુ બંધ નવ લાગી
 વાર; દશે આંગળીયે વેઠ ને વીંટી, ઝીણી દિસે છે સોનેરી
 લીંટી. ૫૭ હીરા બહુ જડિયા પાણીના તાબ, કડાં સાંકળાં
 પહેરે વરરાજ, સોતીનો તોરો મુગટમાં ઝળકે; બહુ તેજથી

કલગી ચળકે ૫૮ રાધાએ આવીને આખડી આણ, બહુ
 ડાહી છે નવ જાય ભાણ, કુમકુમનુ ટીલુ કીધુ છે ભાલે,
 ટપકુ કસ્તુરી કેરુ છે ગાલે. ૫૯ પાન મોપારી શ્રીફળ
 ભેડે, ભરી પોષ ને ચડીઆ વરઘોડે, ચડી વરઘોડો ચક-
 ટામાં આવે, નગરીની નારી મોતીએ વધાવે ૬૦ વાજ
 વાગે ને નાટાર બ થાય, નેમ વિવેકી તોરણ જાય, ધુસળ
 મુમળ ને રવઈઓ લાવ્યા, પોખવા કારણ સાસુણ આવ્યા.
 ૬૧ દેવ વિમાને ભુવે છે ચડી, નેમ નહિ પરણે જાશે
 આ ઘડી, એવામા કીધો પશુએ પોકાર, સાભળો અરણ
 નેમ દયાળ ૬૨ તમે પરણ્યો ચતુર મુજણ, પરભાતે
 જાશે પશુના પ્રાણ, માટે દયાલુ દયા મનમા દાખો, આજ
 અમોને છવતા રાખો ૬૩ એવો પશુઓનો મુણી પોકાર,
 છોડાવ્યા પશુઓ નેમ દયાલ, પાછા તો ફરિયા પરણ્યાજ
 નહી, કુવારી કન્યા રાજીલ રહી ૬૪ રાજીલ કહે છે ન
 મિધ્યા કાજ, દુશ્મન થયા છે પશુઓ આજ, સાભળો
 સર્વે રાજીલ કહે છે, હરણીને તિહા આલેલો ઠે છે ૬૫
 ચદ્રમાને તે લાછન ઠેરાવ્યો, મીતાનુ તે તો હરણુ ઠેરાવ્યુ,
 મહારી વેળા તો કયાથી જાગી, નેજર આગળથી જાને તુ
 ભાગી ૬૬ ઠેર-વિલાપ રાજીલ રાણી, કર્મની ગતિ મે
 તોનિ જાણી, આઠ લવની પ્રીતિને ઠેલી, નવમે લવ કુવારી
 મેલી ૬૭ એવુ નવ કરીએ નેમ નગીના, જાણુ મુ
 મન રગના ભીના, તમારા ભાઈએ રણમા પરગલાવી, તે
 તો નારી ઠેકાણે લાવી ૬૮ તમે ફલતીણો રાખો છે ધારો,

આ ફેરે આવ્યો તમારો વારા: વરઘોડે ચડી જગ મહોરો
લીધો, પાછાં વળીને ફરેતો કીધો. આંખો અંજલી પીડી
ચોળાવી વરઘોડે ચડતાં શરમ ન આવી. ૬૬. મહોરો ઉપાડે
જન બનાવી, લાલીઓ પાસે ગાણુ ગવરાવી, એવા ઠાંથી
સર્વેને લાવ્યા, સ્ત્રી પુરુષને ભલા ભમાવ્યા. ૭૦. ચાનક
લાગે તો પાછેરા ફરજે, શુભ કારજ એ માફ રે કરજે;
પાછા ન વળિયા એકજ ધ્યાન, દેવા માંડયું તિહાં વર-
સીજ દાન. ૭૧. દાન હઈને વિચાર જ કીધો, શ્રાવણુ
સુદી છઠ્ઠું સુદ્ધરત જ લીધું: દીક્ષા લીધી ત્યાં ન લાગી
વાર, સાથે સુનિવર એક હજાર. ૭૨. ગિરનારે જઈને
કારજ કીધું, પંચાવનમે દિન કેવલ લીધું, પામ્યાં વધાર્ધ
રાબુલ રાણી, પીવા ન રહ્યાં ચાંગળું પાણી. ૭૩. નેમને
જઈ ચરણે લાગી, પીઉછ પાસે મોજ ત્યાં માંગી; આપો
કેવલ તમારી કહાવું, શુકન જોવાને નહીં જાવું. ૭૪.
દીક્ષા લઈને કારજ કીધું, ઝટપટ પોતે કેવલ લીધું; મળીયું
અખંડ એવા તમ રાજ, ગયાં શિવ સુંદરી જોવાને કાજ,
૭૫. સુદિની આઠમ અષાઠ ધારી, નેમજી વરીયા શિવ
વધૂ નારી; નેમ રાબુલની અખંડ ગતિ, વર્ણન કેમ થાયે
મારી જ મતિ. ૭૬. ચથાર્થ કહું બુદ્ધિ પ્રમાણે, બેઉનાં
સુખ તે કેવલી જાણે; ગાશે લણુશે ને જે કોઈ સાંભળશે, તેના
મનોરથ પૂરા એ કરશે. ૭૭. સિદ્ધનું ધ્યાન, હૃદયે જે
ધરશે, તે તો શિવ વધૂ નિશ્ચય વરશે; સંવત ઓગણીસ
શ્રાવણ માસ, વદની પાંચમનો દિવસ ખાસ. ૭૮. વાર

શુક્રે ને ચોઘડીયું સાડ, પ્રમન્નાયયુ મનહુ માડ, ગામ
હાના રાતે રામસિંઘ, કીધો શલોકો મનને ઉછરગ ૭૯.
મહાબળના ભાવથકી મે કીધો, વાચી શલોકો મહોટો
જશ લીધો, દેશ ગુજરાત રહેવાળી જાણો, વિશા ગરમાલી
નાત પ્રમાણો ૮૦ પ્રભુની કૃપાથી નવનિધિ યાય, બેઉ
કર જોડી સુર ગાળી ગાય, નામે દેવચંદ પણ સુરશશી
કહીયે, બેડનો અર્થ એકજ, લઈ એ ૮૧ દેવ સરજ ને
અંદજ, છે શશી, વિશેષ વાણી - હૃદયમા વસી, બ્યાની
કહીથી પૂરો મે કીધો, ગાઈ ગવડાવી સુચશ, લીધો ૮૨

શ્રી ઓદિનાથનો શલોકો .

સરસતી માતા ઘો સુજ વાણી, સમરું જિનશાસન
વરદાની વાણી, નાભિ રાયા ને મરુદેવા રાણી, કુખે ઉપન્યા
કેવલનાણી ૧ અહિંદે સુપનમા રાત વિહાણી, 'બીજે શાસ્ત્રે
મખલી વખાણી મે તો સક્ષેપે કીયો છે જાણી, 'હવે વર
દીઉ માતા પ્રદ્ધાણી ૨ પૂરે મહીને બાલક જાયો, છપ્પન
કુમારી મલીને ગાયો, ચોસઠ ઇદ્રાદિક ઉચ્છવ આવે, મેરુ
જઈ ને નીરે નહવરાવે ૩, વલતો માવિત્રે ઉચ્છવ કીધો,
મામ રૂપલ . કુચર દીધો, માતા . ધંવરાવે નવરાવે ગાવે,
મહોટરા હુઆ મેવાં ખવરાવે ૪ આપણે એટલાના નામ
ન આવે, કહેશું વિચારી તે ભલે ભાવે, ઘેનર જલેળી લાડુ
લાખીણી, પેંઠા પતાસા ફલફલતા ફેણા ૫. રૂબા દહિ થરા
દેવગરા યાલી, માહે મરકી ને સેવ સુઆલી, સાકરનો
શીરો લોપશી તરધારી, મરુદેવા માતા પીરસે દશવારી

૬. માતાએ બાલકનું મન ન લાધું, એટલે રીસાણો થોડું શું ખાધું, છાંડી એકું ને અલગો જઈ બેઠો, માતા મનમાં સંદેહ પેઠો. ૭. મીઠે વચ્ચે કરી માતા મનાવે, એટલે આકાશે ઇંદ્રાણી આવે, રુષભ રીસાણો આવો મનાવો, આપણે નાચું ને ગુણગીત ગાવો. ૮. આદીશર આગલ ઇંદ્રાણી આવે, નવ રસ નાટકનાં વાળ બળવે; અહો આડંબર લાઈ! લાઈ, ધન ધન સુકૃત તેહની કમાઈ. ૯. નાટિકે નાનડીઉ ખુશાલ કીધો, એક ઇંદ્રાણીએ ઉછંગે લીધો; બીજી મલીને બોલ્લો દીધો, ત્રીજી કહે છે એમ શું કીધો, ૧૦. પૂછે પ્રભુ કેમ રીસાણા આઈ, શાક સઘલાં મોડાં કિમ લાઈ ૧૧. પીરસ્યાં પાપડ લાગ્યાં ને લાજ, શાક બનાવ્યાં અતુરાઈ ઝાઝી; કાકડી કંકોડાં કારેલાં કેલાં, કાચી ફેરી ને કરમદાં ભેલાં. ૧૨. કેલાં કાલિંગાં કરવટાં ભેલાં, બાફ્યાં બત્રીશે શાક શમેલાં; શાક પાક એ સઘલાં દીધાં, આપે ઇંદ્રાણીએ હાથ શું કીધાં. ૧૩. જુગલિયા ત્યારે કાંઈ ન જાણે; સુરદ્રુમ પાસે માગીને આણે; ખાવે ગાવે ને કાંઈ ન કમાવે, ઝાઝું જીવેને સદ્ગતિએ જાવે. ૧૪. એટલે આદીશર ઉપના જાણી, સૌધર્મ ઇંદ્રે અવધે તવ જાણી; નાભિ રાજને આગલે જઈ, જુગલિયે જઈ વાતજ કઈ. ૧૫. રુષભને જઈ રાજ તુમે થાપો, પાચે લાગીને પદવી આપો; જુગલિયા મલીયા મહોત્સવ કરવા, રુષભ એસારી ગયા નીર ભરવા. ૧૬. એટલે ઇંદ્રે મલી કામજ કીધું; છત્ર ચામર ને સિંહાસન દીધું; જગમગ જ્યોત છે પીલા પીતાંબર,

માલા મુરકી ને ઘોતક ખંખર ૧૭ વનિતા વાસીને ગઢ
 કોટ કીધો, પહેલુ રાજ તો રુષલને દીધો, વીશ પૂરવ
 લખ કુઅર રહીયા, વલતા રુષલ રાજન કહીયા
 ૧૮. સુમગલા સાથે વિવાહ કીધો, સુનંદા દોલો
 આણીને દીધો, પરણી પનોતી યુગલિયે બાઈ, ભરત
 બ્રાહ્મી ને અઠાણુ બાઈ. ૧૯ બીજી બાહુબલ સુદરી બેટી,
 જિન બુગલિયે તે રીતે બેટી, ત્રેસઠ પૂરવ લખ રાજમે
 વહ્યા, પુત્રોને દેશ વહેચીને લહ્યા ૨૦ દાન દઈને સયમ
 લીધો, બહુલા દેશમે જિહાર કીધો, ભોલા બુગલિયા
 ભેદ ન બાણે, સોનું ચુપું, લઈ દેવાને આણે ૨૧ ઉતુ
 અન્ન પાણી કોઈ ન આપે, કષ્ટે અંતરાદિક કર્મને કાપે,
 સયમિયા સાથે ફલ ફલ ખાયે, પોતે ગજપુરમા ગોચરી
 બાયે ૨૨. શ્રેયાસ જાતિસ્મરણ પાયો, તિણ સમે બેટણ
 ઇન્દુરસ લાયો, પહેલું પોરણ તો પ્રભુને કરાવ્યું, પસલી
 માહે ઇન્દુરસ વોરાવ્યું ૨૩ પ્રથમ પ્રભુ શ્રેયાસને તુઠા, સાઠી
 બાર કોઠ સોનૈયા તુઠા, ત્યાથી પણ આલ્યા આદેસર ઉઠી,
 દેશમા કહેવરાવ્યું શ્રેયાસે ઉઠી ૨૪ તક્ષશિલાને ઉઘાને
 આયા, સાલલી બાહુબલ ત્યાથી બધાવ્યા, પ્રભાતે બેટો
 વાદવાને બાય, બુંએ ઘણું પણ હરિશન ન થાય ૨૫.
 ક ને અંગુલી દેઈ તેણે સાદ કીધો, તુરકે અઘાપિ પથજ
 લીધો, આદીસર પુરિમતાલમે આયા, કર્મ ખપાવી કેવલ
 પાયા ૨૬ ચોમુખ બેઠાને વાન્નિંત્ર વાયે, તિણ સમે ભરત
 પાટ બધાયે, ચક્ર ઉપરું નેવ નિધિ પાઈ, બેટો અઠાણુ

દ્યો દીક્ષા લાઇ. ૨૭ ખાહુખલ દુકે તો ટેક જણાઇ, સંયમ
 લીધો તો તિણ સિદ્ધિ પાઇ; પુત્ર વિયોગે મરુદેવી માતા,
 આંખે પડલ ને વહે અશાતા. ૨૮. ભરતને કહે વંદણ હાલો,
 એકવાર દેખું તો રૂપલ વાલ્હો; કટકની કોડી છે ભરતની
 સાથે, મરુદેવા માતા બેઠાં છે હાથી. ૨૯. પુરિમતાલને
 પાંખતીઉએ આવ્યા, ખાનનાં શબ્દ કાને સુણાયા, મરુદેવા પૂછે
 ભરત રાજને, બેટા ! વાળં તે વાળે કિહાં કને, ૩૦. તમે રૂપલની
 રિદ્ધિ ન જાણી, એ તો હુઆ છે કેવલનાણી; સેવે સુરનર
 ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી, ખારે પરષદાની મેં રિદ્ધિ જાણી. ૩૧. બેઠક
 ખાવાને ત્રણ ગઠ થાય, રૂપે સોને ને રત્ને જડાય; ઝાલી
 ઝરુખા પોલ પતાકા, ધર્મ ચકર ફરે ષટકા ડર. મણિમય
 તોરણ અતિ ઘણું દીપે, કલ્પવૃક્ષ તે સુવર્ણને જાપે; આઠ
 પુષ્કરિણી ઇતિ નિવારે, પાયે લાગે છે પરષદા ખારે. ૩૩.
 કાંટા ઊંધા ને કમલ રચાય, વાણી સાંભલતાં વિખવાદ જાય;
 ઇમ સાંભલી મરુદેવા માતા, આંખ પડલને નામે છે શાતા. ૩૪.
 મોહની મૂકીને મન પાછો લીધો, કેવલ પામીને
 સિદ્ધિવાસ લીધો; ભરત આદેસર આગલ જાય, રિદ્ધિ દેખીને
 રલિયાત થાય ૦ ૩૫. પ્રભુને પૂછે વનિતાનો વાસી, એ
 રિદ્ધિ એણી પરે રહેશે કે જશે; વલતા તીર્થ કર ત્રેવીશ
 ઘાશે, ચોવીસમા તે મરીચિ થાશે. ૩૬, તુમ સરખા ચક-
 વર્તી ખાર, વાસુ પ્રતિવાસુદેવ અઢાર; નવ બલભદ્ર ને
 ત્રેસઠ હુઆ, ખીજે શાસ્ત્રે સંબંધ જૂજુઆ. ૩૭. પદવી
 ત્રેસઠ ને શરીર સાઠ, માતા ત્રેપન ને જીવ ઓગણસાઠ; ખાપ

એકાવન, સહુ કોઈ જાણે, મૂરખ-મન-માહે-સદેહ આણે
 ૩૮ મરીચિ પ્રમુખનો સઘ ધ-કદ્દો, ચક્રી માલતી હેરાન
 થયો, ખાપ બેટાને વંદણ જાય, અહ કારે નીચ ગોત્ર ખ ધાય
 ૩૯, વાદી પૂછને ભરત જાય, સઘ કાઢ્યાનો ઉચ્છરગ
 થાય, શેત્રુજ કેરો સઘ ચલાઉ, ધર્મ રુપલનો બહુલો
 હલાઉ ૪૦ તાણી તળૂને તૈયાર કીધા, મુહૂર્ત જોઈને
 મેલાણા દીધા, છએ ખડમાં ફેરી સહુરાઈ, ગેત્ર જે યાત્રા
 આવોરે ભાઈ ૪૧ દેશી પરદેશી અતિ ઘણા મલીયા,
 સ્વમી સઘલા એ સઘમાં ભલીયા, પુત્ર પોતરા કોડ સવાઈ,
 પાચસેની નિત્ય આવે બધાઈ ૪૨ લાખ ચોરારી ઘોડા
 ને હાથી, રાજા બત્રીશ હજાર શુ સાથી, આઈ ઉ આડંબર
 અધિક દીવાળે, વાજિગ નિર્દોષ મરણાઈ વાળે ૪૩ આપ
 એરાવણ અસવાર છાળે, મેઘાડંબર છત્ર ખિરાળે, લાખ
 ચોરાગી રંધ જોનરીયા, પાયક છન્તુ કોડ પરવરીયા ૪૪
 પાલીતાણે તે સંઘપતિ આવે, ગિરિ દેખીને મને સુખ
 પાવે, મોનાં રુપાને કૂલડે વધાવે, હુંગર દેખીને ભાવના
 ભાવે ૪૫ (લાહણી, રુપા ને સોનાને નાણે, કરતો પહોતો
 સઘ પાલીતાણે) - સઘ સઘલોહી ચલીઓ શેત્રુજે, પહેલા
 રાયણ તણા મગલાને પૂજે, ચક્રી જોઈને, હુકમ દીધો,
 મગલા પાગથી એ પ્રમાદ કીધો ૪૬ રુપાની રાગ ને સોનાના
 પાયા, મણિમય દેવલ નવા નિપાયા, ધવલા રતનમય બિ બ
 સરાવે, પ્રતિષ્ઠા પુંડરીકને કરાવે ૪૭ અતિમાખ્યાસણ પ્રવેગ
 કીધો, બળનો, ખરચી ને બહુ જશ લીધો, પુંડરીકને પૂછે ભરત

રાજા, શેત્રુંજી ઉપર તીરથ ઝાઝાં, ૪૮. નામ કહો ને વિધિ
 ગતાવો, પ્રદક્ષિણા દઈ ને સંઘ સાથે આવો; સુરજ કુંડમે
 સ્નાનજ કીજો, ભુંગરી લીમ કુંડે ભરીજો. ૪૯. ચેલણું
 તલાઈએ વિસામો લીજો, આદીશર પોલે ઉંચા ચઢીજો; મરુ-
 દેવા કુંડ માંહે આવીજો, ચોખા ખાણુથી જો ચાર લીજો.
 ૫૦ ઉંચા અદ્ભુતને પાયે લાગીજો, મોક્ષખારીને પોલે
 પેસીજો, કેશર ઘસીને પૂજા કરીજો, સુદ્રતદલ એમ જશ લીજો. ૫૧
 સુરનર વિદ્યાધર ચક્રવર્તી રાણા, પ્રતિમાને પૂજે ઉલટ આણી;
 અર્ચે અર્ચે ને ગુણગીત ગાય, જેલે જેલીને ખુશિયાલ થાય.
 ૫૨. ઇણી વિધિ જાત્રા કરી ઘર આવો, ચક્રી મનમાં
 આનંદ; પાવો પાલીની પાખતી પોરવાડ આવો, નામો
 નગોને ગામ હિમાવો. ૫૩. પંડિત શાંતિવિમલે ચરિત્ર
 દીધો, પછી શ્રીપૂજ્યે પન્યાસ કીધો; ધર્મના ઉદ્યમ બહુલા.
 ત્યાં થાય, પાપ કર્મ તે દૂર પલાય, ૫૪. તપગચ્છનાયક
 શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ, ગિરુઓ ગચ્છનાયક, પુણ્યાઈ પૂરી; કહે
 વિનીત વિમલ કર જોડી, એ લણુતાં આવે સંપત્તિ કોડી. ૫૫,

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો શલોકો

માત ભુવનેશ્વરી ભુવનમાં સાચી, જોહની જગતમાં કીરતી
 જાચી; દેવ પદમાવતી ધરણેંદ્ર રાણી, આપો શુભ મતિ
 સેવક જાણી. ૧; પાસ શંખેશ્વર કેરો શલોકો, મન ધરીને
 સાંભલજો લોકો; દેશ વઢીયાર માંહે જે કદો, કલિકાલ માંહે
 જલમ પ્રગટયો. ૨. જરાસંઘ ને જાહવ વઢીયા, ખાંધી મોરચા
 દલ ખેહુ લડીયા; પડે સુલટ ને ફાળુ મરડાય, કાયર કેતાં

તિહા નાસીને જાય ૩. રાગ સિંધુએ સરણાઈ વાજે, સુણી
 સુભટને શૂરાતન જાગે, થાયે જુદા ને કોઈ ન થાકે, ત્યારે
 જરામ થઈ જાય એક તાકે ૪. છપ્પન કુલ કોડી જાદવ કહીએ,
 એક એકથી ચઢીયાતા લહીએ, પ્રાણ આપે પણ પાછા ન લાગે,
 એક મારે તો એકવીશ જાગે, ૫ વઢતા એહનો અત ન
 આવે, કરુ કપટ તો રામત કાવે, ચિતીને મહેલી તિહા જરા,
 ઢલીયુ જાદવનુ સૈન્ય તિહા ધરા ૬ જરા લાગી ને જાદવ
 તિહા ઢલીયા, નેમ કૃષ્ણ ને જલભદ્ર જલીયા, ત્રણ પુરુષને
 જરા ન લાગી, કહે નેમને કૃષ્ણ પાય લાગી ૭ એહવો
 કોઈ કરો ઉપાય, જેણે જરા તે નાસીને જાય, કહે કૃષ્ણને
 નેમકુમાર, કરો અટકમ તપ ચોવિહાર ૮ પહેલા ધરણે દ્ર
 તમે ઉપાસો, તેહને દેરાસરે દેવ છે પાસો, તેહ આરાધો
 આપશે બિબ, સરશે આપણુ કામ અવિલબ ૯ સુખથી
 મહોટો જોઈ ને લાખુ, ત્રણ દિવસ લગે સૈન્ય હુ રાખુ,
 જિનવર લક્ષ્મીનો પ્રભાવ ભારી, થાશે સઘલો વિધ મગ-
 લકારી ૧૦ ઇંદ્રે સારથિ માતલિ નામે, મેલ્યો જિનવરની લક્ષ્મીને
 કામે, આસન માડીને દેવ મોરારી અટકમ કરીને બેઠો તિણે,
 ઠોરી ૧૧ તૂઠો ધરણે ૮ આપે શ્રીપાસ, હરખા શ્રીપંતિ
 અનિ ઉલ્લાસ, નેમણુ કરીને છાટે તેણી વાર, ઉઠ્યુ સૈન્ય
 ને થયો જયકાર ૧૨ દેખી જાદવનો જાલમ જોરો, જરા
 સઘનો ત્રુટ્યો તિહા તોરો, ત્યારે લેઈને ચક્ર તે મેલ્યુ,
 વઢે કૃષ્ણને આવી તે પહેલુ. ૧૩ પછી કૃષ્ણના હાથમા
 બેઠુ, જરાસઘને સાલ તો પેઠુ, કૃષ્ણે તે મેલ્યુ તિહા

ફેરી; જરાસંઘને નાખ્યો તે વેરી. ૧૪. શીશ છેલું ને
 ધરણી તે ઢલીઓ, જય જય શબ્દ તે સઘલે ઉછલીઓ; દેવ-
 હુંદુભિ આકાશે વાળે, ઉંપર ફૂલની વૃષ્ટિ ખિરાળે ૧૫. તુમે.
 વાસુદેવ ત્રણ ખંડ લોકતા, કહ્યા ધર્મના મારગ મુગતા;
 મયર શંખેશ્વર વાસ્યું ઉમંગે, થાપી પાસની પ્રતિમા શ્રી
 રંગે. ૧૬. શત્રુ જીતીને સોરઠ દેશે, દ્વારિકા નગરીમાં કૃષ્ણ
 નરેશે; પાલે રાજ્યને ટાલી અન્યાય, ક્ષાયક સમકિતધારી
 કહેવાય. ૧૭. પાસ શંખેશ્વર પ્રકટ મલ્લ, અવનિ માંહે તું
 એક અવલ, નામ તાહરું જે મન માંહે ધારે, તેહનાં
 સંકટ દૂર નિવારે. ૧૮. દેશી પરદેશી સંઘ જે આવે, પૂજા
 કરીને ભાવના ભાવે, સોના રૂપાની આંગી રચાવે, નૃત્ય
 કરીને આંગી કેશર ચઢાવે. ૧૯. એક મને જે તુમને
 આરાધે, મનમાં મનોરથ સઘલા તે સાધે; તહારા જગતમાં
 અવદાન મહોટા, ખરો તુંહીજ ખીજા સર્વ ખોટા. ૨૦.
 પ્રતિમા સુંદર શોભે પૂરાણી, ચંદ્રપ્રભુને વારે ભરાણી; ઘણું
 સુર નરે પૂજ્યા તુજ પાય, તેહને મુગતિના દીધા પસાય.
 ૨૧, ઓગણસાઠ ને ઉપર શત વરષે, વઘશાખવદિં છઠ્ઠીને
 દિવસે; એહ શલોકો હરખે મેં ગાયો, સુખ પાયો ને દૂર
 ગતિ પલાયો. ૨૨. નિત્ય નિત્ય નવલી મંગલમાલા, દિન
 દિન દીજે દોલત રસાલા; ઉદયરતન કહે પાસ પસાયે, કોડિ
 કલ્યાણ સન્સુખ થાયે. ૨૩.

શ્રી ગૌતમસ્વામીજીકા, રાસ ૧

વીર 'જિણેસર' ચરણકમલ, કંમલો ક્યવાનો, પ્રણમવિ
 પશ્ચિમું સામીસાલ, ગોયમ ગુરુ રાસો, મણુ તણુ વયણુ
 એક ત કરિવિ, નિસુણુહ લો લવિયા, જિમ નિવમે તુમ
 દેહ ગેહ ગુણુ ગણુ ગેહગહિયા ૧ જ ખૂદિવ સિરિ ભરહ
 ખિત્ત, ખોણી તલ મહણુ, મગધ દેસ મેણિય નરેસ, રિઉ
 દલખલ ખ હણુ, ધરવર ગુન્વર ગામ નામ, જિહા ગુણુ ગણુ
 સજળ, વિખ વસે વસુભૂઈ તત્થ, તસુ પુહવી લજળ ૨.
 તાણુ પુત્ત સિરિ ઇન્દ્રભૂઈ, ભૂવલય પસિદ્ધો, ચઉદહ વિજળ
 વિવિહુ ઝવ, નારી રસ લુદ્ધો, વિનય વિવેક વિચાર સાર, ગુણુ
 ગણુહ મનોહર, સાત હાથ સુપ્રમાણુ દેહ, રુવહિ, રભાવર
 ૩ નયણુ વયણુ કર ચરણુ જણુવિ, પકજ - જલ પાડિય,
 તેજહિ તાગ ચન્દ્ર સૂરિ, આકાશ ભમાડિય, રુવહિ મયણુ
 અનગ કરવિ મેદ્યો, નિરધાડિય, ધીરમે મેરુ ગ ભીર સિધુ
 ચગમ ચય ચાડિય ૪ પેદ્ધખવિ નિરુવમ ઝવ નસ, જણુ
 જ પે કિંચિય, એકાકી કિલ/લીત્તાઈત્થ, ગુણુ મેદ્યા, મચિય
 અહવા નિશ્ચય પુન્વ જન્મ, જિણુવર દણુ અચિય, રણા
 પડમા ગઉરી ગ ગા, તિહા, વિધિ વચિય ૫ નય બુધ તથ
 ગુરુ કવિણુ ડોય, જસુ, આગલ રહિયો, તપચ મયા ગુણુ
 પાત્ર છાત્ર, હીડે પરવરિયો, કરિય નિરતર ચત્ર કરમ,
 મિથ્યામતિ મોહિય, અણુછલ હોમે ચરમ નાણુ, દસણુહ
 વિમોહિય ૬ વસ્તુછદ-જ ખૂદીવ જ ખૂદીવ ભરહવાસમિ,
 ખોણી તલ મહણુ, મગહ દેમ મેણિય નરેસર, વર ગુન્વર

ગામ તિહાં, વિષ્ણુ વસે વસુભૂઈ સુન્દર, તસુ પુહવિ લજ્જા,
 સયલ ગુણ ગણુ રુવ નિહાણુ. તાણુ પુત્ત વિજ્જાનિલો, ગોયમ
 અતિહિ સુજાણુ. ૭. ભાસ-ચરમ જિણેસર કેવલનાણી,
 ઔવિહ સંઘ પધઠ્ઠા જાણી, પાવાપુર સામી સંપત્તો, ચક્ર-
 વિહ દેવ નિકાયહિં જુત્તો. ૮. દેવહિ સમવસરણુ તિહાં
 કીજે, જિણુ દીઠે મિથ્યામતિ છીજે, ત્રિભુવન ગુરુ સિંહાસન
 બેઠા, તતખિણુ મોહ દિગંતે પધઠ્ઠા. ૯. ક્રોધ માન માયા
 મદ પૂરા, જાણે નાઠા જિમ દિન ચોરા, દેવ હુંદલિ આગાસે
 વાળ, ચરમ નરેસર આવ્યા ગાળ. ૧૦. કુસુમ વૃષ્ટિ વિરચે
 તિહાં દેવા, ચક્રસઠ ઇન્દ્રજ માંગે સેવા. ચામર છત્ર સિરો-
 વરિ સોહે, રુવહિ જિનવર જગ સહુ મોહે. ૧૧. ઉપસમર-
 સલર વર વરસંતા, જોજન વાણી વખાણુ કરંતા. જાણુવિ
 વદ્ધમાણુ જિણુ પાયા, સુરનર કિન્તર આવઈ રાયા. ૧૨.
 કંતસમોહિય જલહલકંતા, ગયણુ વિમાણુહિ રણુરણુકંતા,
 પેકખવિ ઇન્દ્રભૂઈ મન ચિંતે, સુર આવે અમ યજ્ઞ હુવંતે.
 ૧૩. તીર કરંડક જિમ તે વહતા, સમવસરણુ પુહંતા ગહ-
 ગહતા, તો અલિમાને ગોયમ જંપે, ઈણુ અવસર કોપે તણુ
 કંપે, ૧૪. મૂઠા લોક અજાણુયું બોલે, સુર જાણુંતા ઇમ કાંઈ
 હોલે, મો આગલ કોઈ જાણુ ભાણીજે, મેરુ અવર કિમ ઉપમા
 દિજે. ૧૫, વસ્તુછંદ-વીર જિણુવર વીર જિણુવર નાણુ સંપન્ન,
 પાવાપુર સુરમહિય, પત્ત નાહ સંસાર-તારણુ, તિહિં દેવઈ
 નિમ્મવિય સમવસરણુ બહુ સુકખ કારણુ, જિણુવર જગ
 ઉજ્જેય કરે, તેજહિ કર દિનકાર, સિંહાસણુ સાંમી ઠંબે.

હુઓ સુજય જયકાર ૧૬ ભાસ- તો ચઢિયો ઘણુ માન
 ગળે, ઇન્દ્રભૂઈ ભૂયદેવ તો, હુકારો કરી સચ્ચરિય કવણુસુ
 જિણુવર દેવ તો, જોજન ભૂમિ સમોસરણુ, પેક્રખવિ પ્રથમાર ભ
 તો, દહ દિસિ દેજે વિણુધ વધૂ, આવ તિ સુરરમ્ભ તો. ૧૭
 મણિમય તોરણુ દહ ધ્વજ, કોસીસે નવઘાટ તો, વધરિ વિવર્જિત
 જ તુગણુ, પ્રાતિહારિજ આઠ તો, સુરનર કિન્નર અસુરવર,
 ઇન્દ્ર ઇન્દ્રાણી રાય તો, ચિત્ત ચમક્કિય ચિંતવે જો, સેવ તા
 પ્રભુ પાય તો. ૧૮ સહસ કિરણુ સામી વીરજિણુ, પેખિય
 રુપ વિસાલ તો, જોહ અસ ભવ સભવે. જો, સાચો જો ઇન્દ્ર
 ભલતો, તો બોલાવઈ ત્રિજગત ગુરુ, ઇન્દ્રભૂઈ નામેણુ તો,
 શ્રીમુખ સસય સામી સવે, ફેડે વેદ પચ્છેણુ તો. ૧૯ માન
 જોલિ મહ ઠેલિ કરી, ભયતેહિ નાખ્યો ખીસ તો, પચસ
 ચાસુ વ્રત લિયો જો, ગોયમ પહિલો સીસ તો. ૨૦ બધવ
 સજમ સુણિવિ કરી, અગનિભૂઈ આવેય તો, નામ લેઈ
 આભાસ કરે, તે પણુ પ્રતિજોધેય તો. ૨૦, ઇણુ અનુક્રમ
 ગણુહર રયણુ, થાખ્યા વીર ઇગ્યાર તો, તો ઉપદેસે ભૂવન,
 શુર સયમ શુ વ્રત બાર તો, બિહુ ઉપવાસે પારણો. જો,
 આપણુપે વિહરંત તો, ગોયમ, સયમ, જગ, સયલ, જય
 જયકાર કરત તો. ૨૧ વસ્તુ છ દ- ઇન્દ્રભૂઈ ઇન્દ્રભૂઈ ચઢિયો
 બહુમાન, હુકારો કરિ કપતો, સમવસરણુ પહુતો તુરંત,
 જે જે સમા સામિ સવે, ચરમનાહ ફેડે કુરતતો, બોધિ-
 ખીજ સજાય મને, ગોયમ ભવહિ વિરત, દિદ્યા લેઈ
 સિદ્ધ્યા મહી, ગણુહર પય સંપત્ત ૨૨ ભાસ. આજ

હુઓ સુવિહાણુ, આજ પચેલિમા પુણ્ય ભરો; દીઠા ગોયમ
 સામિ જો નિય નયણે અમિય ઝરો, સમવસરણ મઝાર, જે જે
 સંસા ઉપજે એ; તે તે પર ઉપગાર, કારણ પૂછે મુનિ પવરો.
 ૨૩. જિહાં જિહાં દીજે દિક્ષ, તીહાં તીહાં કેવલ ઉપજે
 એ; આપ કને અણહુંત, ગોયમ દીજે દાન ઈમ, ગુરુ
 ઉપર ગુરુ ભક્તિ, સામિ ગોયમ ઉપનિય; ઇણિ છલ કેવલ
 નાણુ, રાગજ રાખે રંગ ભરો. ૨૪. જો અષ્ટપદ સેલ, વંદે
 ચઢી ચઢવીસ જિણુ, આતમ લખિધવસેણુ; ચરમસરીરી સોય
 મુનિ ઇંચ દેસણા નિસુણેહ, ગોયમ ગણહર સંચરિય તાપસ
 પન્નરસએણુ, તો મુનિ દીઠો આવતો એ. ૨૫. તપ સોસિય
 નિય અંગ, અમ્હાં સગતિ ન ઉપજે એ, કિમ ચઢસે દઢ-
 કાય, ગજ જિમ દીસે ગાજતો એ, ગિરુઓ એણે અભિમાન,
 તાપસ જો મન ચિંતવે, એ તો મુનિ ચઢિયો વેગ, આલ-
 ણવિ દિનકર કિરણુ. ૨૬. કંચણુ મણિ નિષ્કલ્પ દંડ કલશ
 દવજવડ સહિય; પેખવિ પરમાણુન્દ, જિણુહર ભરહેસર મહિય,
 નિય નિય કાય પ્રમાણુ, ચિહું દિસિ સંઠિય જિણુહ બિંબ
 પણુમવિ મન ઉલ્લાસ, ગોયમ ગણહર તિહાં વસિય. ૨૭.
 વચર-સામીનો હંવ, તિંચંગૂળુંલક દેવ તિહાં, પ્રતિજોધ્યા
 પુંડરિક, કંડરિક અધ્યયન લણી, વલતા ગોયમ સામિ,
 સવિ તાપસ પ્રતિજોધ કરે, લેઈ આપણુ સાથ, ચાલે
 જિમ જૂથાધિપતિ. ૨૮. ખીર ખાંડ ધૂત આણુ, અમિય
 વૂં અંગૂં ઠવે, ગોયમ એકણુ પાત્ર, કચવે પારણો સખે,
 પંચ સયાં શુભ ભાવ, ઉજ્જલ ભરિયો ખીર મિસે સાચા

ગુરુ સંયોગ, કવલતે કેવલરૂપ હુઆ - ૨૬- પચસયાં નિશ્ચ-
 નાહ; સમવસરણ પ્રાકારત્રય પેખવી કેવલનાણુ, ઉપન્ને
 ભિન્નમેય કરે જાણે જણવિ પીયૂષ, ગાજતો ઘન મેઘ નિમ
 નિનવાણી નિસુણેવિ, નાણી હુઆ પચસયા. ૩૦. વરણ છંદ-
 ધણે અનુક્રમે ધણે અનુક્રમે, નાણુ સ પન્ન, પન્નરહ સય પરિવ-
 રિય હરિય હરિય નિશ્ચનાહ વદ્ય, જાણેવિ જગગુરુ વયણુ,
 તિહ નાણુ અપાણુ નિદ્ય ચરમ નિનેસર ધમ ભણે, ગોયમમ
 કરિસ ખેય, છેહી જાઈ આપણુ સહી, હોસ્યા તુલસા ખેહ ૩૧
 ભામ સામિયો એ વીર નિશ્ચદ, પુનમચન્દ નિમ ઉલ્લ-
 સિય, વિહરિયો એ ભરહવાસન્નિમ, વરસ ખડુતર સ વસિય,
 ઠવતો એ કણુય પડમેણુ, પાય કમલ સ લે સહિય, આવિયો
 એ નયણાનન્દ, નયર પાવાપુર સુરમહિય ૩૨ પેખિયો એ
 ગોયમ મામિ, દેવસુર્મા પ્રતિજોધ કરે, આપણો એ તિસલા
 દેવિ, નદન પુહતો, પરમપણે, વલતો એ દેવ આકાશ;
 પેખિવિ જાણ્યો નિશ્ચ સમે એ, તો મુનિ એ મન વિખવાહ,
 નાહ લેહ નિમ ઉપનો એ ૩૩ ધણુ : સમે એ સામિય
 દેખિ, આપ કનાસુ - ટાલિયો એ, જાણુનો એ તિહુઅણુ નાહ,
 લોક વિવહાર ન પાલિયો એ, અતિભલુ એ કીધલુ સામિ
 જાણુ કેવલ ભાગમે એ, ચિન્તવ્યુ એ ખાલક જેમ,
 અદવા કેટે લાગમે એ ૩૪ હુ કિમ એ, વીર નિશ્ચદ,
 જગતિહિ લોલે ભોલવ્યો એ, આપણો એ અવિહડ નેહ,
 નાદે નન્ન પે સાચવ્યો એ, માયો એ વીતરાગ, નેહ ન
 હેલે લાલિયો એ, તિણુ રામે એ ગોયમ ચિત્ત, રાગ

વૈરાગે વાલિયો એ, ૩૫. આપતું એ જો ઉદલત; સહિતું
 રાગે સહિયો એ; દેવલ એ નામ્નુ ઉપન્ન, ગોયમ સહિત
 ભમાહિયો એ, તિહુઅણુ એ જયજયકાર, દેવલ મહિમા સુર
 કરે એ, ગણુધરુ એ કરય વળાણુ, લવિયણુ લવ જિમ નિસ્તરે એ.
 ૩૬. વસ્તુ છંદ-પઠમ ગણુદર પઠમ ગણુદર વરસ પચ્ચાસ,
 ગિહવાસે સંવસિય, તીસ વરસ સંજમ વિભૂસિય, ચિરિ
 દેવલ નાણુ પુણુ, બાર વરસ તિહુઅણુ નમંસિય, રાજગૃહી
 નયરી ઠબ્યો, બાણુવર્ધ વરસાઉ, સામી ગોયમ ગુણુનીલો
 હોસે સિવપુર ઠાઉ. ભાસ. જિમ સહુકારે કોચલ યુકે,
 જિમ કુસુમવને પરિમલ મહુકે, જિમ ચન્દન સોજંધ નિધિ,
 જિમ ગંગાજલ લહિરયાં લહુકે, જિમ કણુયાચલ તેજે
 જલકે, તિમ ગોયમ સોભાગ નિધિ. ૩૮. જિમ માન સરો-
 વર નિવસે હંસા, જિમ સુરતરુ વર કણુય વતંસા, જિમ
 મહુયર રાણુવ વને, જિમ રયણુાયર રયણુ વિલસે, જિમ
 અંબર તારાગણુ વિકસે, તિમ ગોયમ ગુરુ કેલિ વને. ૩૯.
 પૂર્નમ નિસિ જિમ સસિયર સોહે, સુરતરુ મહિમા જિમ
 જગ મોહે, પૂરવ દિસિ જિમ સહુસકરો, પંચાનન જિમ
 ગિરિવર રાજે, નરવર્ધ ઘર જિમ મયગલ ગાજે, તિમ
 જિનશાસન મુનિ પંવરો. ૪૦. જિમ સુર તરુવર સોહે સાખા,
 જિમ ઉત્તમ મુખ મધુરી લાખા, જિમ વન કેતકિ મહુમહે
 એ, જિમ ભૂમિપતિ ભુયળલ ચમકે, જિમ જિન મન્દિર
 ઘંટા રણુકે, ગોયમ લખધે ગહુગંહ્યો એ. ૪૧. ચિન્તામણિ
 કર ચલીયો આજ, સુરતરુ સારે વંછિત કાજ, કામકુમ્ભ

સહુ વંશિહુઆએ, કામંગીવી ચૂરે-મન કામી, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ
 આવે, ધામી, સામી ગોયમ અણુસરો એ ૪૨ પંચવક્ષર,
 પહિલો પલણીને, માયાળીજ અવણું સુણીને, શ્રીમતી સોલા
 સલાવે એ, દેવહુ-ધુરિ અરિહ ત નમીને, વિનય પહુ
 ઉવનઝાય થુણીને, ઇણુ મત્રે-ગોયમ નમો એ ૪૩ પરધર
 વસતા કાઈ કરીને, દેસદેમાતર કાઈ લમીને, કવણુ કાજ
 આયાસ કરો, પ્રહુ ઊડી ગોયમ સમરીને, કાજ મમગલ
 તતપિણુ મીને, નવ નિધિ વિલમે તિહા, ધરે ૪૪ ચઉદ
 મય ખરોત્તર વરસે, ગોયમ ગણુહર, કેવલ દિવસે, કિયો
 કવિત ઉપગાર પરો, આદિહિ મગલ એ પલણીને, પરવ
 મહોરછવ, પહિલો દીને, રિદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણુ કરો ૪૫
 ધન માતા નિણુ ઉયરે ધરિયો, ધન્ય પિતા નિણુ કુલ
 અવતરિયો, ધન્ય સુગુરુ નિણુ દીખિયો એ, વિનયવત વિદ્યા
 ભંડાર, તમુ ગુણુ પુહવી નલબલઈ પાર, વડુ નિમ માખા
 વિસ્તરો એ, ગોયમ સામીનો રાસ લણીને, ચઉવિહ સંઘ
 રલિયાયત કીને, રિદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણુ કરો ૪૬ કુકુમ
 ચદન છડા દિવરાવો, માણુક મોતીના ચૌડ પુરાવો, રયણુ
 મિહામન બેસણુ એ, તિહા બેમી ગુરુ દેશના દેશી, ભવિડ
 છવના કાજ સંરેગી, નિન નિત નિત મગલ ઉદય કરે ૪૭

દેવકીકે છ પુત્રાંકી ઢાલો

દુહા—નેમિ નિણુદ સમોસયા, ત્રણે કાલના જાણુ, ભવિક
 છવને તારવા, પ્રભુ બોડ્યા અમૃત વાણુ ૧. વાણી મુળી
 શ્રી નેમની, બૂઝયા છએ કુમાર, માત પિતાને પૃષ્ઠીને, લીધો

સંજમ ભાર. ૨. વૈરાગ્યે સંયમ લિયો; ધર્મ સામગ્રી નીવ;
 છકુ છકુને પારણે, પ્રભુ કર દીયો જાવ છવ. ૩. નિરંતર
 તપસ્યા કરે, છયે મહોદા અણુગાર આજ્ઞા; લેઈ ભગવંતની,
 કરે આતમ ઉદ્ધાર. ૪. નેમિ જિજ્ઞુષં સમોસર્યા, દ્વારિકા
 નગરી મઝાર, એક દિન છકુને પારણે, વૈરાગી અણુગાર.
 ૫. (ઢાલ પહેલી-વીરે વખાણી ચેલણાં એ દેસીં) આજ્ઞા
 લેઈ ભગવંતનીજી, છયે તે બંધવ સાર, ગોચરી કરવાને
 નિકળ્યાજી, દ્વારિકા નગરી મઝાર સાધુજી લલે રે પધારિ-
 યાજી. ૧. અનેક સેનઆદે કરીજી, છયે સરીખા અણુગાર;
 રૂપ સુંદર અતિ શોભતાંજી, નલ કુળેર અનુદાર, સાધુજીંર
 ત્રણ સંઘાડે કરી સંચર્યાજી, મુનિવર મહા ગુણધાર-ધરિયા-
 સમિતિ એ ચાલતાંજી, પદ કાયને હિતકાર, સાધુજીં ૩.
 પાડે પાડે ફિરતા થકાજી, ગોચરીયે મુનિરાય; મુનિવર દોય
 તિહાં આવિયાજી, વસુદેવજીના ઘરમાંય સાધુજી. ૪. દેવકી
 દેખી રાજી હુએ જી, લલે પધારિયા મુનિરાય; સાત આઠ
 પગ સાહમા જઈજી, લળી લળી લાગેજી પાય, સાંપ હાથ
 જોડીને વંદન કરેજી, તરણ તારણ મુનિરાય; દરિસણ દીકા
 સ્વામીં તુમ તણાજી; લવ લવના દુઃખ જાય. સાંદ આજ
 લેલીરે જળી દિશાંજી, ધન્ય દિવસ માહરો આજ, મુનિ-
 વર અમ ઘર આવીયાજી, તરણ તારણ જહાજ. સાં૭
 મુંહ માગ્યા પાસા દેસ્યાજી, દુધડે પુઠા મેહ આજ; કૃતા-
 રથ હું થઈજી; આણી ઘણો ધર્મ રનેહ. સાં૮ મોદક થાલ
 ભરી કરીજી, વહોરાળ્યા ઉલ્લટ ભાવ; કૃણુ જિમણુ તણાં

લાવીનેજી, દેવકી હર્ષિત ધાય સોંદ જતા ને વધિ પહોં-
 ચાડિયાજી, મુનિવર ગયા, પોલ ખાર, થોડીસી વાર હુઈ
 નિસે તણી, વલી આબ્યા દોય અણુગાર સાં ૧૦ દેવકી
 રાણી મન ઝિંતવેજી, ભૂલી ગયા છે અણુગાર, વડીય-
 પુણ્યાઈ છે માહરીજી, ભલે આબ્યા દસરી ખાર. સાં ૧૧
 સાત આઈ પગા સાહમા જઈનેજી, લગી લગી લાગેજી
 પાય, આજ કૃતારથ હું થઈજી, મુનિવર ધર્યા ધર પાય.
 સાં ૧૨ મોદક થાલ ભરી કરીજી, વહોરાબ્યા દસરી ખાર,
 કૃષ્ણ હમણુ તણા લાવીને જી, હૈયડે હપ અપાર સાં
 ૧૩ જતોને વલી પહોંચાડિયાજી, મુનિવર રૂપ અગાધ,
 થોડી સી વાર હુઈ નિસેજી, ત્રીજે મધાડે આબ્યા સાધ
 માં ૧૪ દેવકી તવ રાજી હુઈજી, મનમાંહી ઉપનો વિચાર,
 આહાર નવિ મલ્યો એહનેજી, કે ભૂલે આબ્યા અણુગાર
 સાં ૧૫ ભૂથાનુ તો કારણ એ નહીજી, દીસતા મોહટા
 અણુગાર, તીમરી વાર એ આવીયાજી, નહી એ તો સાધુ
 આચાર સાં ૧૬ રૂપ કલા ગુણે આગલાજી, દીસતા સમ
 આહાર, પહેલા ને એહને પૂછ્યુજી, તો નહિ હે અમ
 ધર આહાર. સાં ૧૭ મોદક થાલ ભરી કરીજી, વહોરાબ્યા
 તીસરી વાર, કૃષ્ણ હમણુ તણા લાવીનેજી, દેવકી મન લાવ
 ઉદાર સાં ૧૭ દુહા-મુનિ પ્રત્યે પ્રતિલાલીને, લિખી
 મુનિ દેદાર, મનમા સથય ઉપનો, તે સુણજો મુવિચાર ૧
 વાત એ અચરજ સારિખી, મુખશુ કહી ન જાય, કહ્યા
 વિષુ સ્વાદ નં નીપજો વિષુ કહ્યુ કેમ રહેવાય ૨. દેવકી

મન એમ ચિંતવી, પ્રણમી બેઠી, સાધુ પ્રત્યે પૂછતી
 હવી, આલસ અલસું છોડીં ૩. (ઢાલ દૂસરી-રાગ ગોંડી-
 મૃગાપુત્રની દેશી) મુનિવર નગરીના દારિકાળ રે; બાર
 જોયણ ને માન; કૃષ્ણ નરેસર રાણેયોજરે, જેહની ત્રણ
 ખંડ આણ મુનિસર એક કરું અરદાસ. ૧. બહોંતેર કોડ
 ધર બાહર છેજરે, માંહે છે સાડ કરોડ; લોક બહુ સુખિયા
 વસે જરે, માંહે રામ કૃષ્ણની જોડ. મું ૨ લાખ કરોડરા
 ધણી વસેજરે, નયરીમાં બહુ દાતાર; માહરે પુણ્ય તણે
 ઉદયેજરે, મુનિવર આંબ્યા ત્રીજી વાર, મું ૩ વડીય પુણ્યાંઈ
 છે તાહરીજરે, એમ બોલ્યા મુનિરાય; દેવકી મનમાં જાણિયુંજરે,
 એહને બખર ન કાંચ. મું ૪ હું પૂછું ઘણ કારણેજરે, સાધા
 ન લીધો આહાર; માહરે પુણ્ય ઉદયે તણેજરે, મુનિવર
 આંબ્યા ત્રીજીવારેં મું ૫ મુનિવર ઉત્તર એમ કહેજરે,
 નયરીમાં બહુ દાતાર; ત્રણ સંઘાડા શું નિકલ્યાજરે, અમે
 છએ અણગાર. મું ૬ વસતા મુનિવર એમ કહેજરે, તું
 શંકા મત આણ; તાહરે પહેલાં વહોરી ગયાજરે, તે મુનિ-
 વર દૂજા જાણ, દેવકી લોલ નહીં છે કાંચ, તે મુનિ દૂજા
 જાણું મું ૭ દેવકી મન અચરરિજ થયુંજરે, એ કિણ
 માંચે જાયા પૂત; રૂપ સુંદર અતિ શોભતાજરે, મુનિવર
 કાકંદી ભૂત. મું ૮ આડી ફરીને એમ કહેજરે, સાંભલજો
 મુનિરાય; ઉત્પત્તિ તુમારી કિહાં છેત્રી રે, તે દિયો મુજ
 ખતાય. મું ૯ કોણું નગરીથી નિકલ્યાજરે, તુમે વસતા
 કોન ગામ; કેહનાં છો તુમે દીકરાજરે, કહેજો તેહનું નામ.

મુ. ૧૦ નાગ શેઠનાગ્યમે દીકરાંજી રે, મુલેસા હમરી
માય, લલિતપુરના વાસિયાજી રે, સયમ લીધો ઈએ ભાય.
મુ. ૧૧ ખત્રીશે રંભા તજીજી રે, ખત્રીશ ખત્રીશ દાય,
હંદુખ, મેલ્યો જ્યમે રોવતોજી રે, વિલ વિલ કરતી માય
મુ. ૧૨ ઘડા— મુનિ વંચન શ્રવણે મુણી, ચિ તે ચિત્ત
મનર, એહવો પરિવાર તજીકરી, લીધો સંજમે ભાર ૧
હાથ નેહીને વિનવે, સાલલો મુનિરાય, કિશ્યા દુઃખથી તુમે
નિકલ્યા, તે દિયો મુજ ખતાય, રે. . . . .

(ઢાલ તીસરી)

(સંગ જમે-ખેમ મુજે અપરાધ)

જતો કાલ ન જાણતા માલલ રે બાઈ, રહેતા મહેલ
મનર, દાસ દાસી પરિવાર જુજી, વલી ખત્રીશ નીર, સાલલ
રે બાઈ, મં કરીશે મન ઉચ્ચાટ એ આકણી લગવંત
નેમ પધારિયા માં સંધિને પરિવાર, જમે લગવંતને
વાહિયાજી, વલી મુણિયો ધેમ વિચાર સાં મં ૨ વાણી
મુણી વેરાગ્યની સા, નેહ્યો અધિર સ સાર, મુખ જાણ્યા સહુ
કરમા જી, જમે લીધો સયમ ભાર સાં મં ૩ ચાર મહાવત
આદર્યા સાં ચારે મેઝ સમાન, તજી સ સાર સયમ લીધોજી,
લીધો છકાય ને અલયદાન સાં મં ૪ માતા મેલી અમે
જુરતી માં તજી ખત્રીશે નાર, સઘતા વલખલતા રહ્યાજી,
મે તો તોડ દિયો સમાર સાં મં ૫ છક છક ને પારણે
માં જાવ જીવ નિરધાર, અતર હમારે કો નહી જી, છે એ
વપ તણો વિચાર સાં મં ૬ આજ છક ને પારણે સા,

આળ્યા નયરી મળર; દોય દોય મુનિવર જુજુઆજી, એમ
આળ્યા ત્રીજી વાર. સાં મં ૭. દુહા—વલી વલી કીધી
વિનતી, તુમે મોટા મુનિરાય; ઘરમાં તોટો રથો પડ્યો, તે દિયો
મુઝ ખતાય. ૧. વલતા મુનિવર બોલિયા, તુમે મુણો મોરી
માય; ઘરમાં તોટો જે પડ્યો, તે દેઉં તુઝ ખતાય ૨. (દાલ-
ચોથી—પુણ્યતણા ફલ મીઠા રે જાણો, એ દેસી.) ઉંચા
મહેલ સોહામણા, રચિયા વિવિધ પ્રકાર રે માઈ, તદવદ્
રૂપે સારખી, પરણાવી બત્રીશે નાર રે માઈ, પુણ્ય તણા ફલ
મીઠા રે જાણો. એ આંકણી. ૧ પરણીને જળ ઘર આવીયા
સાસુને લાગી પાય રે માઈ, તવ વહુને ઋદ્ધિ ઘણી જે,
આપી તે મુઝ માય રે માઈ, પુણ્ય. ૨ બત્રીશ કરોડ
સૌનેયા જાણો, બત્રીશ રૂપેયા સાર રે માઈ; બત્રીશ વૃદ્ધ
નાટકના ટોલા, ઋદ્ધિ તણો, નહી પાર રે માઈ, પું ૩
બત્રીસ મુકુટ મુકુટ, પરવાઈ, હિમ કુંડલ ને હાર રે માઈ,
એકાવલા મુકતાવલી જાણો, કનક રચણ બલી સાર રે માઈ,
પું ૪ બત્રીશ હાર મોતી તણા, બત્રીશ રતન તણા જાણ
રે માઈ; તીસરા ચૌસરા હાર અને વલી, એમ કડગ તે
તુડાય જાણ રે માઈ, પું ૫ બત્રીશ સોનાના ઢોલિયા,
બત્રીશ રુપાના જાણ રે માઈ બત્રીશ સિંહાસન સોનાના,
ઇમ હીજ કલશ વખાણ રે માઈ પું ૬ બત્રીશ સોનાની
કથરોટી, બત્રીશ રૂપાની જાણ રે માઈ, બત્રીશે વલી તવા
સોનાના, તિમ હી જ વાલ વખાણ રે માઈ પું ૭ હય
ગઈ રથ દાસ ને દાસી, બત્રીશ ગોકુલ જાણ રે માઈ, બત્રીશ

સોના રૂપાના દીવા, વહીં અરીસા વખાણુ રે માઈ, પું ૮
 બગીચા પીઠ સોના રૂપાના, ઈમ હી જ ધરેણું અમૂલ્ય રે
 માઈ, પગે પડતાં સાસુએ દીધાં, એક સૌ-ખાણુ બાલ રે
 માઈ પું ૯ એમ છએ બધવની મહી, એક સૌ ખાણુ
 જાણુ રે માઈ, એક સૌ ખાણુ ને જલ્દિ અપાણી, આગળ
 વચન પ્રમાણુ રે માઈ, પું ૧૦ એણી પર અમે સુખ
 ભોગવતાં, નિર્ગમતા દિન રાત રે માઈ, તોટો તો અમને
 કાઈ ન હુ તો, એ અમે છએ ખાત રે માઈ, પું ૧૧ દુહા-
 વારવાર એમ વિનવે, તુમે મોટા મુનિરાય, ચૈરાગ પામ્યા
 કિણુ વિધે, તે દિયે મુજ બતાય ૧ (દાલ પાંચવી -
 અરણિક મુનિવર આલ્યા ગોચરી એ દેસી) નેમ જિણુ દની
 મૈ વાણી સાબળી, જાણ્યો અથિર સંસારોણ, કાયા માયા
 રે જાણી કારમી, કારમે કુટુમ્બ પરિવારોણ, મુનિવર ભાખે
 તૂ થંકા મતે કરે. એ આકણી લાખ ચૌરાસી રે જીવા
 થોનિમાં, ભમિયો અનન્તી વારોણ, જન્મ મરણ કરીને
 ઘણું ફરસિયો, ન રહી મંણુ લગારોણ મુ ૨ કરમ નચાવે
 રે તેમ એ નાચિયો, વિવિધ જનાવી વેશોણ, પાતક કીધાં
 રે જીવે અતિ ઘણાં, નવિ સુણિયો ધર્મપદેશોણું મું ૩
 એહવી દેશના અમે સાંભલી, જાણી સર્વ અસારોણ, છએ
 બંધવ તતખણુ જૂઝિયા, લીધા સયમ ભારોણ મું ૪
 મુશ્યને જોગે રે નરભવ પામિયા, લેઈ ધર્મની આયોણ,
 એ સુખ જાણ્યા રે અમે - તો કારમા, કીધો મુગતિનો
 સાધોણ મું ૫ એહવા વચણુ રે મુનિના સાબલી, દેવકી

કરે વિચારોલ, બાલક વયમાં રે સંયમ આદર્યો; ધન્ય
એહના અવતારોલ. સુ૦ ૬ છાપન કોડી રે માહેરી સાહેબી,
સાડા તણુ કરોડ કુમારોલ, દીઠા સઘલા રે માહરા રાજ્ય-
માં, કોઈ નહીં ઇણે અનુહારોલ. સુ૦ ૭ ઇણે ઇણે વયમાં
રે સંયમ આદર્યો, પાલે નિરતિચારોલ; ધન્ય ધન્ય માતા
રે તારી-કુંખને, બાયા રતન અમુલક સારોલ, સાધુજના
દરિસણુ દીઠા રાણી દેવકી એ આંકણી૦ ૮ અંગ ઉપાંગ રે
સઘલા સુંદર, સૌમ્ય વદન મુખે શીશોલ; ઝોલી પાત્રા
લીધા હાથમાં, તનુ સુકુમાલ મુનીશોલ. સા૦ ૯ ગજ
જેમ ચાલે રે મુનિવર મક્ષપતાં, બોલે વચન વિચારોલ.
રાજકુમારની રે દીજે ઓપમા, બાણે કોઈ દેવ કુમારોલ
સા૦ ૧૦ ધન્ય ધન્ય માતારે જેણે એ જનમિયા, દરશણે
દૌલત થાયલ; નામ લીધાથી રે નવનિધિ સંપન્ને, પાતક
દૂર પલાયલ સા૦ ૧૧. દુહા—આડી ફરી ફરી નિરખિયા,
ધન્ય એહનો અવતાર; છએ સહોદર સારિખાં, નહીં દેખું
એહને અનુહાર ૧. (ઢાલ છટ્ટી-ધારણી મનાવે રે મેઘ
કુમાર ને રે૦ એ દેસી.) નયણે નિહાલે રે રાણી દેવકી રે,
મુનિવર રૂપ રસાલ; લક્ષણ ગુણે ફરીને શોભતા રે, વાણી
જેહની વિશાલ નય૦ ૨ જિણે ઘરથી એ પુત્ર નિકળ્યા
રે, શું રહ્યો હોશે લાર; દીસંતા દીસે ઘણા સોહામણુ રે,
નલ કુબેર અનુહાર. નય૦ ૨ એણે અનુહારે રે મહારા રાજ્ય-
યમાં રે, અવર ન દીસે કોઈ; જો છ તો એક માહરો કૃષ્ણ
છે રે, એમ મન અચરિજ હોય. નય૦ ૩ સીધુ સગપણુ કોઈ

દિમે નહીં રે, શ્રાહર હમણા જેમ, સુધી ખખર જ કોઈ નવિ
 પડે, એમ જેમ જાણ્યો માહરો એમ. નયન ૪ શ્રાવકનો સાધુ ને
 ઉપર, હોવે છે પ્રમ્ સતેહ, મૈ ઘણા-દીઠાં સંધુ પૂર્વે રે,
 છ શુઃ જાણ્યો કેમ, પૂર્વ નેહ નયન ૫ જાતા દીઠા રાણી દેવકી
 રે, ઘણુ થઈ દિલગીર હિયેડુ ફાટે તેહનું અતિ ઘણુ રે,
 નયણે વિધુટે-નીર નયન ૬ દુહા— જાલપણે જોડ્યો
 હતો, અધમિતો અણુગોર, આઠ જણીસ જાઈ દેવકી, ખીણ
 નહીં ભરત મજાર ૭. એહવા પુત્ર જનમ્યા વિના, કેમ
 થાએ આણુંદ, માહરે સશય છે ધણો, તે ભાગે નેમ
 જિણુદ ૨. દેવકી મન સામે થયો, જઈ મુછુ ધણી વાટ,
 કેવલ જ્ઞાની મન તણા, સંશય ભાગણુ હાર ૩ એમ
 થિતવી રાણી, દેવકી, વદણુ શ્રી જિનરાય, મામગ્રી સર્વ
 સહ કરી, હરખ ધરી મન માય ૪ (હાલ સાતવી-હારે
 લાલ રીયલ સુરગા માનવીં એ દેસીં) હારે લાલ આકર
 પુરખ તેહાવીને, દેવકી રાણી જોલે વાણુ રે લાલ ખિપ્યા
 મેવ ભો દેવાણુખિપ્યા, તૂ રથ વેગો જોતરાય રે લાલ
 નેમ વદણુ જાય શુ એ આકણીં ૧ હારે લાલ, આકર
 સુણી હર્ષિત થયો, ગયો જિહા યાનશાલ રે લાલ, તિહા
 જઈને સજ્જ કર્યો, રથ ગડો વિમરાલ રે લાલ નેમ ૨
 હાં ચાલ ઉતાવલી અતિ ઘણી, વડી ઉપકરણુ હલવા
 જાણુ રે લાં જાહિરલી ઉવડાણુ શાલમે, રથ-ગ્લો રાખી
 આણુ રે લાં નેમ ૩ હાં ધોલાને માતા ઘણા, વડી
 ઠોટી સિગડીયા જાણુ રે લાં દીને ઘણા એ સોહામણુ,

એહવા વૃષભ તું આણુ રે લાં નેમં ૪ હાં સરિખાને
 ચાંદી નહીં, જોવા સરખી બલદની જોડ રે લાં આલે
 ચાલ ઉતાવલી, જેહને શિંગે પૂંછે નહીં જોડ રે લાં નેમં
 ૫ હાં બલદ ને જુલા શોભતી, વલી સોનાની નાથ રસાલ
 રે લાં સોનાની સલી શિંગડી, વલી ગલે તે ધૂધરમાલ
 રે લાં નેમં ૬ હાં ખંચિત સોનાની રાસડી, વલી
 સોના પચાલા જોત્ર રે લાં માથે તે ઘાલ્યો સેહરો, તું
 એણી પરે કુર ઉઘોત રે લાં નેમં ૭ હાં વલી તે રથ
 શણગારિયો, તે સૂત્રે છે વિસ્તાર રે લાં બલદ જુગત
 સું જોતરી, લાવ્યો ઉવઠાણુ શાલા મજર રે લાં નેમં
 ૮ હાં નહાઇ ઘોઇ મજનન કરી, વલી પહેર્યાં નવ નવા
 વેશ રે લાં માણિક મોતી મુદ્રિકા, વલી ઘરેણા હાર
 વિશેષ રે લાં નેમં ૯ હાં આડમ્બર કરી અતિ ઘણો,
 આવી જોઠા રથ માંચ રે લાં આગલ ખાંધી શી કરી, રથ
 જોઠી દઢ થાય રે લાં નેમં ૧૦ હાં સાથે તે લીધી
 સાહેલિયાં, વલી ચાલ્યા તે મધ્ય બજર રે લાં ચતુર તે
 જોઠો સાંગડી, એ ગૃહસ્થોનો આચાર રે લાં નેમં ૧૧
 દુહા—નગર મધ્યે થઇ નિકલ્યા, સાથે બહુ પરિવાર; નેમિ
 જિણુંદ જિહાં સમોસર્વા, ચાલ્યા તિણુ હીજ ઠાર. ૧
 (ઠાલ આઠવી)—કરમ પરીક્ષા કરણુ કુમરચલો રેંએ દેસીં)
 ધજા ને પતાકા હો દીઠા રાણી દેવકી રે, પ્રભુ અતિશયની
 ખાત; વિનય તો આદરી હો ઉત્તમ સાધુનો રેંએ તો જગત
 વિખ્યાત; સાંસો નિવારો હો પ્રભુ નેમજી રે. એ આંકણી.

રથને ઉપરથી હો હેઠે ઉતરી રે, ઢાસિયો ને ન્યરીવાર, આણું
 આણું હો રાણી દેવકી રે, સાચવી અલિગમ સાર સાંઠર
 દેઈ પ્રહક્ષિણા હો વાંધા નેમણ રે, પાચે અંગ નમાય, હો
 ઘોડા હો દિ'ચણ બૂતલે થાપીને રે, મસ્તક ભૂઈ લગાય. સાં
 ૩ છએ મુનિ દેખી હો સચય ઉપનો રે, હુ એમ થઈ રે
 હાસ, સાસો તો નિવારણ હો કારણ આવીયા રે, નેમ
 જિણેસર પાસ. સા ૪ ગુણ અનતા હો પ્રભુણ તુમ
 તણા રે, જો હોવે જીલડી અનેક, રાગદ્રેષ જોહુને હો સ્વામી
 નિવારિયા રે, સહુ માથે મન એક સા ૫ ધન્ય દિવમ હો
 ધન્ય વેલા ઘડી રે, ભેટયા તરણ તારણ જહોજ, મનના મનોરથ
 હો પ્રભુણ માહરા રે, દેખીરે રહ્યા છો મહારાજ સાં ૬. દુહા
 —દેઈ પ્રહક્ષિણા વાંઠતા, જોલ્યા શ્રી જિનરાય, જિણ કારણ
 તુમે આવીયા, તે સુણજો ચિત્ત લાય ૧ નેમ કહે સુણો
 દેવકી, સાસો ઉપનો તુજ, છએ મુનિવર દેખીને, તૂ પિછાણ
 આવી મુજ 'ર. તહત્તિ કેહે તવ દેવકી, જોડી હોતું કાથ,
 હો સ્વામી સાચો પડ્યો, તે લાગો જગનાથ '૩ એ છએ
 તાહરા દીકરા, તૂ શંકા મ'કરે કોય, છએ વોરણ જે
 આવીયા, તેહની તૂ છે માય ૪ (હાલ નવમી) જડે
 ૩૫ રે પુત્ર તુમારા રાણી દેવકી એ આકણી તીન સઘાડે
 તુમે ઘર મુનિવર, આવ્યા તીજ વાર, તે દેખી ને સાસો
 પડિયો, છણ એકણ અનુહાર. જડે ૦ ૧ નાગ શેઠ સુલસા
 ઘર વધિયા, ન કરો શંકા લગાર, દેવકી રાણી તાહરા
 જન્મ્યા, નલ કુમેર અનુહાર. જડે ૦ ૨ નદી નિલે સુલસા

ના જાયા, માનો ખાત અમારી, ઉદર તમારે એ આલોટ્યા,
 નહી કોઈ માત અનેરી. રૂડે ૩ કિષ્ક વિધ પુત્ર અમારા
 પ્રભુજી, જોડી દોનું હાથ, એ જાયાનો મરમ ન જાણું, તે
 લાખો જગનાથ. રૂડે ૪ જીવજસા તાહરી ભોજનઈ, ખોલી
 તે આણુ વિમાસી, અઈમંતો ઋષિ આવંતો દેખી, તેહની
 કીધી હાંસી. રૂડે ૫ ધન જોવન ને મદની માતી, ખોલે તે
 ખોટી રીત, આવેને અઈમંતા મુનિવર, મલીને ગાઈયે ગીત.
 રૂડે ૬ મૂરખડી ગીતાની માની, ખખર પડે શી થારી; દેવકી
 ગર્ભ જે સાતમો થાશે, તે તુઝ કુલ ક્ષય કારી. રૂડે ૭
 જરાસંઘની તૂં પુત્રી, કંસ તણી ધણીયાણી. મારું બોલ્યું
 ખાણું ન ફરે, તેં તે વાત ન જાણી; રૂડે ૮ એહવા
 વચન સુણીને કાને, કંસ ને જાઈ પુકારી; અઈમંતે ઋષિયે
 વચન કહ્યા જે, તે મુજને દુઃખકારી રૂડે ૯ તેહ વચન
 સુણી ને કંસે, કીધો. એક ઉપાય; વસુદેવ પાસે ખોલ જ
 લીધો, દેવકી ગર્ભ જે થાય. રૂડે ૧૦ તે ખાલક તો તો
 અમ ધર વાધે, તવ માને વસુદેવ; કંસરાય તિહાં રાજ
 હુઓ, સુખ ભોગવે નિત્ય મેવ. રૂડે ૧૧ જે જે ગર્ભ ધરે
 છે દેવકી, તવ તિહાં તે કંસરાય; સાત ચૌકી તે ઉપરે
 મૂકી, કપડે ખેલે દાય. રૂડે ૧૨.

પંચ પરમેષ્ઠિના અર્થ તથા તેના ૧૦૮ ગુણ.

અરિહંત; સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ એ
 પંચ પરમેષ્ઠિ છે, તેનો કંઈક અર્થ નીચે કહીએ છીએ :
 અરિહંત—અરિ—હંત—અરિ—કહેતાં રાગદ્વેવાદિ જે શત્રુ

તેને 'હંત' કહેતા હોયનાર, ખરે ગુણે કરી સહિત, સંમંવ-
 સરણને વિશે બિરાજમાને, વિરહમાને તીર્થે કર જે શ્રી
 અરિહંત 'તેમને પ્રથમ' નમસ્કાર. 'તેમના' ખાર ગુણના
 નામ-૧ અગ્રોર્કવૃક્ષ, ૨ કૂલની વૃષ્ટિ, ૩ દિવ્ય ધ્વનિ, ૪
 ચામર, ૫ સિંહાસન, ૬ લામડલ, ૭ હુલિ, ૮ છત્ર, એ
 આઠ પ્રાતિહાર્ય, હ મેશા ભગવાનની સાથે રહે છે. તે આઠ
 ગુણ તથા ૬ અપાયાપગમાતિશય. ૧૦ જ્ઞાનાતિશય, ૧૧
 પૂજાતિશય, ૧૨ વચનાતિશય. સિદ્ધ જે સર્વ કર્મનો
 ક્ષય કરી લોકના, અતે સિદ્ધશિલા ઉપર પોતાની કાયાનો
 ત્રીજો ભાગ ઉણો કરતા એ ભાગની અવગાહનોથે બિરા-
 જમાન થયા છે, તેવા આઠ ગુણે કરી સહિત, સિદ્ધ ભગવા-
 નને બીજો નમસ્કાર. તે આઠ ગુણનાં નામ-૧ કેવલજ્ઞાન,
 ૨ કેવલદર્શન, ૩ અવ્યાબાધ સુખ, ૪ ક્ષાયિક અમ્યક્ષવ,
 ૫ અક્ષય સ્થિતિ, ૬ અરૂપીપેણ, ૭ અગુરુલઘુ, ૮ અનંત
 બળ. આચાર્ય—સાધુઓમા જે રાજા, સમાન, છત્રીસ
 ગુણે કરી સહિત હોય, તથા સાધુઓને સૂતના અર્થ
 ભણાવે તે આચાર્યના છત્રીસ ગુણનું વર્ણન નીચે પ્રમાણે
 કરસ, રસ, પ્રાણ, ચક્ષુ, અને શ્રોત્ર-એ પાંચ ઇન્દ્રિયોના
 જે રૂઝ વિષય છે તે વિષયોને રોકવા એ પાંચ ગુણ, તથા
 નવ પ્રકારની બ્રહ્મચર્ય વ્રતની ગુમિને ધારણ કરવી તે નવ
 ગુણ તથા ક્રોધ, માન, માયા, લોભ એ ચાર કષાય ને
 તજવા એ ચાર ગુણ એમ અઠાર ગુણે-થયા કરસ ઇન્દ્રિ-
 યના વિષય ૮-હળવો, સારો, લુખો, ચોપડો, ખરબચડો

સુંવાલો, ટાટો અને ઉન્હો. રસ ઇન્દ્રિયના વિષય ૫-મીઠો, ખાટો, કડવો, કષાયલો, અને તીખો. ધ્રાણુઇન્દ્રિયના વિષય ૨-સુરભિગંધ અને દુરભિગંધ. ચક્ષુઇન્દ્રિયના વિષય-૫ સફેદ, કાલો, પીલો, લીલો, અને રાતો. શ્રોતેન્દ્રિયના વિષય-૩ સચિત્ત, અચિત્ત અને મિશ્ર.

સજીવ-નિર્જીવ સૃષ્ટિ યાને આમમ વિચાર.

૧ અપૂર્ણ આત્માઓની પ્રગતિ મુખ્યત્વે જ્ઞાનશક્તિ ઉપર અવલંબી રહી છે. વ્યવહારમાં જેમ વાંચન, લેખન અને ગણિતનો જાણકાર સાફ જીવન ગુજારી શકે છે, તેમ અધ્યાત્મ વિષયમાં જીવ અજીવના સમ્યગ્ દૃષ્ટાંતો જાણ પોતાનું જીવન કંઈક કહેવા જેવી દિશામાં નિર્વાહ કરી શકે છે. આ વિદ્યામાં નિપુણ થનારા ઝડપથી આગળ વધે તેમાં તો નવાઈ જ નથી. પશ્ચિમના જર્મની તથા અમેરિકા વગેરે દેશોની અર્વાચીન આર્થિક સરસાઈ એ તેમની પૌદ્ગલિક વિદ્યાની નિપુણતાને આભારી છે. ભારતની પ્રાચીન ધાર્મિક સરસાઈ જેમાં આર્થિક ઇશ્વરતા પણ રહેલી હતી તે સાચી જ્ઞાનની-અધ્યાત્મ જ્ઞાનની નિપુણતા છે. ૨ જ્ઞાનને સાદા અર્થમાં જાણવાની શક્તિ કહીએ. જ્ઞાન એ આત્માનો જ એક ગુણ છે; તથાપિ દુનિયામાં બધાં સરખું જાણનારાં નથી. તે સંસારી જીવોની અપૂર્ણતા બતાવે છે કે જેને અપૂર્ણે 'ક્ષયોપશમ'ની વિચિત્રતાઓ લેખીએ છીએ. એથી કરીને 'કર્મની' પ્રતીતિ દઢતાથી સિદ્ધ થાય છે. કેમકે સુખ, વિરુદ્ધ દુઃખ, શ્વેત વિરુદ્ધ કૃષ્ણ, જન્મ વિરુદ્ધ મરણ

વિગેરેની જેમ ગુણ વિરુદ્ધ અવગુણ-દોષ છે, એ સહેલાઈથી
 સમજાય છે જે અવગુણ અર્થાત્ દોષ છે તે કર્મ છે કે
 કર્મવસ્તુ જડ-પુદ્ગલ દ્રવ્ય છે. જેમ સ્ફટિકને મલિન
 કરવાનો ધુળનો સ્વભાવ છે, તેમ આત્માને મલિન કરવું
 એ કર્મનો સ્વભાવ છે કર્મ વસ્તુ ગહોલી છે, તથાપિ
 મન, વચન અને શરીરના જુદા જુદા લક્ષણોથી તેનું કઈક
 દર્શન થાય છે જ્યાં સુધી જીવને : એ ત્રણમાનુ એક
 પણ લાગેલું હોય છે, ત્યાં સુધી તે સસારી હોય છે
 સસાર એ કર્મ દોષથી દુષિત થયેલાઓની વિહાર ભૂમિ
 છે જેને વિદ્વાનો ભૂલ ભૂલામણીની ઉપમા આપે છે. જ્યાં
 સુધી આત્મા કર્મ દોષનો ક્ષય ન કરે, લાગેલા મેલને
 મંપૂર્ણપણે ધોઈ ન નાખે, ત્યાં સુધી એ ભૂલભૂલામણીની
 બંધાવી આવી શકે જ નહિ વિહાર ભૂમિ ઉપર વિના
 વિશ્રામે વિહરનારને બધન જ રહે. કર્મ મેલને જેઓએ
 સર્વથા ટાળ્યો છે, તે અસસારી મંપૂર્ણ સિદ્ધ પરમાત્મા
 કહેવાય છે આત્માના સ્વાભાવિક જ્ઞાન, દર્શન પ્રમુખ ગુણોનું
 પૂર્ણ પ્રગટ થવું તેજ પરમાત્માપણું ૪ મુખ્ય કર્મ આઠ છે
 તેના ઉત્તર ભેદમા વધારેમા વધારે ૧૫૮ પ્રકૃતિ છે જેના
 ત્રિશ્વમા સર્વથા પ્રચાર ભેઈએ છીએ. કર્મ વસ્તુ પુદ્ગલ
 છે અને તે ગ્રહણ કરાય છે શબ્દ, રૂપ, રસ ને ગંધની જેમ
 જેનું ગ્રહણ થાય તે કર્મ ગ્રહણ કરનાર આત્મ પ્રદેશો
 કે દેહ સંબંધી શુભાશુભ ચેષ્ટા કર્મ બનાવી આપે છે
 અને મુખ-દુઃખ તથા મશયાદિત્તના જ્ઞાનથી આત્માનું
 ૬ પુ મા ૧૫

અસ્તિત્વ સમજાય છે. આ આત્મપ્રદેશો સંજ્ઞામાં અસંજ્ઞ છે. તે સદા એક જુથમાં જ રહેવાવાળા છે. કદાપિ વિખુટા પડતા નથી. શરીરવશ પડવાથી તેમનું દર્શન શરીર દ્વારા થાય છે. તેમના શરીર બહુ જુદાં જુદાં પ્રમાણવાળાં હોય છે તો પણ એક સૂક્ષ્મ શરીરમાં એ બધા અસંજ્ઞ આત્મ પ્રદેશ અને મોટા બૃહદ્ સ્થૂળ શરીરમાં પણ તેટલાજ આત્મ પ્રદેશો હોય છે. હલકાં હોવાથી તેમના સ્થાન અનુસાર રૂની જેમ સંકોચ વિકોચ થઈ શકે છે, પરંતુ રૂ દેખી શકાય તેવું છે, રૂપી છે અને આત્મપ્રદેશ અરૂપી-નજરે નહીં પડનાર અર્થાત અમર જ છે. ૫ નિયમ પ્રમાણે દરેક કાર્ય કારણ પૂર્વક બને છે. જેમ સોનું ન હોય તો આભૂષણ ન બને. લોખંડ ન હોય તો રેલના પાટા વગેરે ન બને. અજીર્ણ ન થયું હોય તો રોગ ન સંભવે. જીવ કર્મનો જે મેલાપ છે એ કાર્ય સકારણ છે. જીવ મિથ્યાભાવવાળો થાય તો કર્મ બાંધે. જીવ કષાયી, ક્રોધી, માની, કપટી અને લોભી બને તો કર્મ બાંધે, જીવ કામી બને, લોભ-તૃષ્ણા-વાળો રહે, અવિરતિપણું સેવે તો કર્મ બાંધે. માનસિક, વાચિક અને દૈહિક વ્યાપાર ચેષ્ટાવાળો જીવ કર્મ બાંધે. પ્રમાદી જીવ-નિદ્રા, વિકથા, ખોટું ખોલવા-જોવા તથા સાંભળવાના રસીયા પણ કર્મ બાંધે. પુણ્ય એ કર્મની શુભ પ્રકૃતિ અને પાપ તે કર્મની અશુભ પ્રકૃતિ છે. સારા પ્રશસ્ત કરણોથી-દાનાદિકથી, ન્યાયથી પુણ્ય બંધાય છે. નરસાં કારણોથી-હિંસા, જૂઠ, ચોરી, અશીયળ વિગેરે

અન્યાયથી પાપ બધાય છે મ સારમા અનુકૂળ સ જોગો છે,
 મળે તે પુણ્યનું ફળ, પ્રતિકૂળ સ જોગો મળે તે પાપનું
 ફળ, દેવતાઈ સુખ પુણ્યનું ફળ બતાવે છે નારકીનું
 દુઃખ તે પાપનું ફળ છે તીર્થ કર લગવાનું ઐશ્વર્ય
 એ પુણ્યનો આદર્શ છે એક જ ડગામા પુરાયેલા અગણિત
 પશુગણની જેમ એક જ શરીરમાં અનન્તા જીવો સાથે રહેવું
 એ તિર્થ નાતિનું નિગોદપણું, એ પાપનો આદર્શ ૦ ૬
 પુણ્ય તથા પાપને બધ તત્ત્વમા સમાવી શકાય છે કેમકે
 જે બધ પડે છે તે પુણ્યનો અથવા પાપનો બધ એટલે
 ગાંઠ એક ખીજા સાથે સ લગ્ન થવું તે બધ કહેવાય છે
 લગ્ન અથીથી જોળખાતો વર-કન્યાનો લગ્ન સખ વ તે
 એક પ્રકારનો બંધ છે લગ્ન વિધાન ચાર મ ગળ ફેરાથી
 વિહિત છે તેની જેમ કર્મ સાથે જીવનું લગ્ન થાને બધ
 વિધિ ચાર પ્રકારે વિહિત છે, પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, અનુભાગ
 એટલે રમ અને પ્રદેશ એ ચાર પ્રકારના બધ છે કર્મ
 બાંધનાર જીવ ચારે જાતના બધ બાંધે છે કર્મ બાધતા
 તેનો સ્વભાવ, તેનું કાલ પ્રમાણ, તેની ચિકાશ અને પુદ્ગલ
 પરમાણુની મજ્યા એ સઘળું એકી સાથે બધાય છે જે
 સ્વભાવ તે પ્રકૃતિ, જે સ્થિતિ તે કાળ પ્રમાણ, જે અનુભાગ
 તે ચિકાશ અને જે પ્રદેશ તે પુદ્ગલ પરમાણુની સખ્યા
 કર્મ બધના કારણ ઉપર કહીજ ગયા તે મિથ્યાત્વ, કપાય,
 અવિરતિ અને યોગ ॥ મિથ્યાત્વ એ અજ્ઞાન છે દરેક
 જન્મધારીને એ જાણવાની ગણિત સ્વાભાવિક હોય છે
 કારણ કે પ્રાણીમાત્રને, નિગોદીઆને પણ, અક્ષરનો અન-

તમે ભાગ સદા ઊઘાડો-ખુલ્લો હોય છે. આ જાણવાની શક્તિ સઘળા જીવોની એક સરખી નથી હોતી. મોટા ભાગને અવાસિત શક્તિ હોય છે. જ્યારે બહુ અલ્પ ભાગને વાસિત જાણવાની શક્તિ હોય છે. જે અવાસિત શક્તિ તે અજ્ઞાન અને વાસિત શક્તિ તે જ્ઞાન. ઘડો ઘડની વાસનાથી અપવિત્ર-અસ્પૃશ્ય થાય છે. માંસનું ભાજન પણ એવી રીતે અપવિત્ર. ઘીનો ઘડો ઘીની વાસનાથી પવિત્ર ગણાય છે. ઘડો ઘડાનું કાર્ય કરે છે તથાપિ વાસનાના ભેદથી તેમાં ફરક પડ્યો. એક અપવિત્ર અને બીજો પવિત્ર, એક અગ્રાહ્ય અને બીજો ગ્રાહ્ય, તેની જેમ સુવાસના વાસિત જાણવાની શક્તિ તે જ્ઞાન, કુવાસનાવાહું તે અજ્ઞાન. જાણવાની શક્તિને વાસિત કરવાવાળી શ્રદ્ધા તે સુવાસના જ એક ગુણ છે. કર્મભેદથી તેનો આ ગુણ પણ તરેહ તરેહના દોષોથી દુષ્ટ બને છે, ખોટી શ્રદ્ધા એ છેલ્લી જ પંકિતની કુવાસના અને સાચી શ્રદ્ધા એજ ઊંચી પંકિતની સુવાસના જાણવી.

કુવાસના એજ મિથ્યાત્વ છે. તેનું કિંચિત્ સ્વરૂપ નીચે પ્રમાણે. આશ્રવ અને મિથ્યાત્વનું સ્વરૂપ.

જેટલો અવગુણ અગ્નિ ન કરે, જેટલો અવગુણ વિષ ન કરે, જેટલો અવગુણ કાળો સર્પ ન કરે, તેટલો અવગુણ મહા દોષ રૂપ અજ્ઞાન કરે છે. માટે અજ્ઞાન રૂપ આકરો દોષ તે મિથ્યાત્વ જાણવું. કોઈ જીવ અનેક પ્રકારે કબ્જ ક્રિયા કરે તથા પંચાગ્નિ સાધના, તપશ્ચર્યાદિક કરે, પાંચ

ઇન્દ્રિયોને 'વશ કરવા સાડા આત્માને દમે, ધર્મ'ને અર્થે' ધર્મ પ્રમુખનો ત્યાગ કરે, એટલા મર્વ કાર્ય કરે, પરંતુ જો એક મિથ્યાત્વને નથી છોડતો તો તેની ક્રિયા વિષના સરખી કદાચ હંઠરૂપ જાણવી, અને તે જીવ સ સાર સમુદ્રમાં ખૂડે કારણકે એક મિથ્યાત્વ છતાં મર્વ ક્રિયા સમાર હેતુ જાણવી, મિથ્યાત્વ પાત્ર પ્રકારનું છે તે આગળ દેખાડે છે દુહો-હામ અણીજલ વિંદુઆ, જેવો સધ્યા રગ, રૂંચિ પરે વચલ આઠસુ, (જોગ) જાગ સફેતો જાગ ।૧। આ અસાર સ સારને વિશે સ સારી જીવ આશ્રવને વશ પડ્યા થકા ધર્મ પામી શકતા નથી તે આશ્રવ આવવાના મૂળ હેતુ ચાગ છે, અને ઉત્તર હેતુ સત્તાવન છે તે મૂળ હેતુનું વિવરણ લખીએ છીએ:-

પ્રથમ મિથ્યાત્વ, ખીજું અવત, ત્રીજું કષાય, ચોથું ભોગ એ ચાર મૂળ હેતુ છે હવે મિથ્યાત્વ થકી મૂકાવું તે ઘણું કઠિણ છે જ્યાં સુધી મિથ્યાત્વનો ઉદય ગયો નથી ત્યાં સુધી કોઈ જીવ સમકિત પામી શકે નહિ, આ સમકિત વિના કોઈ જીવનું આત્મકિત કાર્ય થાય નહિ - તે માટે પ્રથમ મિથ્યાત્વને તજવું તે મિથ્યાત્વના જઘન્યથી પાત્ર ભેદ છે, ઉત્કૃષ્ટ દશ ભેદ છે પાત્ર ભેદમાં પ્રથમ-૧ અલિંગ્ય મિથ્યાત્વ, તે કેવું છે, કે લીધો હઠ છોડે નહિ કોની પેઠે કે ગધેડાના ધૂંછવત્ ૨ અનલિંગ્ય મિથ્યાત્વ, તે કેવું છે? સર્વેને દેવ, 'શુદ્ધ જાણે પણ કોઈની પરીક્ષા જાણતો નથી, સલા ભૂડાની ખબર નથી ૩ આલિનિવેશિક મિથ્યાત્વ, તે કેવું છે? ખોટું જાણે પણ છોડે નહિ વીતરાગનો મારગ

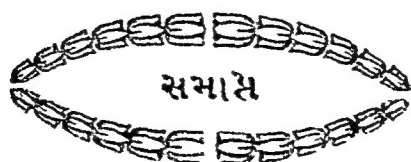
સાચો જાણે પણ આદરે નહિ. કેની પેઠે? જેઓ પાર્શ્વના-
થજીના ચારિત્ર થકી ભ્રષ્ટ થઈને ગોશાળા પાસે રહ્યા તેની
પેઠે. ૪ સંશયિક મિથ્યાત્વ, જે વીતરાગના વચનમાં સમયે
સમયે સંશય પડે, જેમકે એ વચન સાચું છે કે બુદ્ધું છે,
અથવા એ વાત આમ હશે કે નહિ હોય એમ હામાડોળ
મન રહે. ૫ અનાસોગ મિથ્યાત્વ કહેતાં અજાણપણું. જેથી
ધર્મની કશી ખબર છે નહિ. તે સર્વથી અજાણ, નખળો છે.
શા વાસ્તે? જે જાણ અજાણના ભાંગા આઠ છે. એ આઠ
ભાંગાનો વિસ્તાર ઘણો છે, તે અંથ ગૌરવ થાય તે માટે લખ્યો
નથી. તથા દશ ભેદ મિથ્યાત્વના કહ્યા છે તે શ્રી ઠાણુંગજીમાં
છે તે રીતે જાણજો. એવી રીતે મિથ્યાત્વને લજતો જીવ
અનંતો કાળ પરિભ્રમણ કરે. માટે મિથ્યાત્વનો ત્યાગ
કરી, દેવ, ગુરૂ ધર્મને ઝોળખી, સમકિત સહિત ધર્મ
કરણી કરે તે લેખામાં આવે, અને સમકિત વિના સર્વ
ધર્મ કરણી છાર પર લીપણું જેવી કાંઈ કામ આવે નહીં.
કહ્યું છે કે “પ્રથમ જાણ પછી કરે કિરિઆ, એ પરમાર્થ
ગુણકા દરિયા”, માટે દેવ, ગુરૂ, ધર્મને પીછાની સમકિત સહિત
ધર્મકૃત્ય કરવાં.

સમકિતનું સ્વરૂપ

સમકિતના ઘણા પ્રકાર છે, પણ અહ્ય માત્ર લખું છું.
સમકિતના મુખ્ય બે પ્રકાર છે, એક વ્યવહાર સમકિત
અને બીજું નિશ્ચય સમકિત. તેમાં વ્યવહાર સમકિત તે
અઠાર દુષણ રહિત દેવને દેવ માનવા. તે અઠાણ દુષણ

નીચે મુજબ જાણવા, જેમા અ તરાય પાચ તે—એક દાનાતરાય,
 ખીજુ લાલાતરાય, ત્રીજુ ભોગાતરાય, ચોથુ ઉપભોગાતરાય,
 પાચમુ વીર્યાતરાય એ પાંચ અ તરાય, તથા હાસ્ય, રતિ,
 અરતિ, ભય, દુગછા, શોક, કામ, મિથ્યાત્વ, અજ્ઞાન, નિદ્રા,
 અવત,રાગ અને દ્વેષ,એ અઠાર દુષણુ રહિત, રિખલાદિ ચોવીસ
 તીર્થ કરને શુદ્ધ દેવ, તરણુ તારણુ જહાજ રૂપ માનવા અને
 જે દેવ મસારથી તર્યા નથી તેવાને દેવબુદ્ધિએ માનવા
 નહિ ૨ ગુરુ તે પ્રભુએ મુનિનો જે માર્ગ જતાવ્યો છે તે
 માર્ગે ચાલનાર, પચ મહાવ્રતના પાળનાર, છકાયના રક્ષક,
 શુદ્ધ પ્રરૂપક, તેમને ગુરુ બુદ્ધિએ માનવા ૩ ધર્મ તે કેવળીએ
 પ્રરૂપ્યો જે આગામમા સાત નય તથા એક પ્રત્યક્ષ ખીજુ
 પરોક્ષ એ બે પ્રમાણુ અને ચાગ નિયેષે કરી મદદે આ ત્રણુ
 તત્ત્વ ઉપર શ્રદ્ધા રાખવી તે વ્યવહાર સમકિત ખીજુ
 નિશ્ચય સમકિત તે આવી રીતે—દેવ તે આપણા આત્માજ
 તથા નિશ્ચય ગુરુ તે પણ આપણા આત્માજ તત્ત્વ રમણી
 અને નિશ્ચય ધર્મ તે આપણા હવનો સ્વમાવ છે. એવી
 સદહણુ તથા પોતાના આત્માનુ સ્વરૂપ અને પુદ્ગલનુ
 સ્વરૂપ જાણે આત્મા ચેતન ગુણુ છે, અને પુદ્ગલ જડ
 ગુણુ છે તેથી આત્મામા મર્વ પદાર્થ જાણવાની શક્તિ છે,
 પણ કર્મે કરીને અવરાયો છે એવો નિગ્ધાર થવાથી બાહ્ય
 પદાર્થો છે તેના ઉપરથી મોહનો નાશ કરે છે ક્ષત આત્મ
 ગુણુમા આનંદ માને છે એવી સદહણુ તે મોક્ષનુ કારણુ છે,
 કેમકે હવ સ્વરૂપ જોળખ્યા વિના કર્મ જાપે નહિ આવી
 શુદ્ધ મદદણુ તે નિશ્ચય સમકિત જાણુ એમ સમજિત

સહિત અદ્ય ક્રિયા અનુષ્ઠાન ધર્મ કરણી સ્વર્ગનાં સુખ અને મોક્ષનાં શાશ્વતાં સુખ આપે છે. જન્મદુઃખં જરાદુઃખં, મૃત્યુ-
 દુઃખં પુનઃ પુનઃ । સંસારસાગરે દુઃખં; તસ્માત્ જાગૃત જાગૃત ?
 અર્થ:-જન્મનું દુઃખ, જરાનું દુઃખ, વારંવાર મૃત્યુનું
 દુઃખ; સંસાર સમુદ્રમાં દુઃખ છે, તે કારણ માટે હે ચેતન!
 જાગ જાગ. ૧ આ સંસાર દુઃખથી જ ભરેલો છે. તેમાં
 પ્રાણી માત્ર સુખ મેલવવાની વાંચછા અજ્ઞાનતાથી જ કર્યા
 કરે છે, પરંતુ વાસ્તવિક સુખ તેમાં છે જ નહીં. પણ ચારે
 ગતિમાં ભ્રમણ રૂપ જ છે, તો ઉપરના વિચારો વાંચી મનન
 કરી શુદ્ધ શ્રદ્ધા પૂર્વક સમકિતને ગ્રહણ કરો કે જેના વડે કરી
 આ પારાવાર સંસારના અનંત દુઃખો મટી ખડે સ્વાભા-
 વિક સુખ જે મોક્ષ અર્થાત્ જન્મ-જરા-અને મૃત્યુના ભય
 વિનાનું અનંત સુખ પ્રાપ્ત કરી શકાય, બંધુઓ ! એટલા
 જ માટે ધર્મની કેલવણી આપણા ખાલકોને આપવાની ખાસ
 જરૂર છે. સંસારની ચારે ગતિના ભ્રમણરૂપ કેળવણી તો આ
 જીવે અનંતી વાર મેલવી અને મેળવ્યા જ કરશે, પરંતુ
 શુદ્ધ સમકિતને પમાડનારી તત્ત્વશ્રદ્ધા રૂપ કેલવણીની ખાસ
 જરૂર છે, માટે ગામોગામ દરેક જૈન લાઘવોએ તનથી,
 મનથી અને ધનથી યથાશક્તિ મદદ કરી જૈનશાળાઓ-
 પાઠશાળાઓ અગર વ્યાવહારિક સાથે ઊંચા પ્રકારની ધર્મ
 કેલવણી મલે તેવો પ્રયત્ન અવશ્ય કરવો જ જોઈએ.

સમાપ્ત

